

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

25 juli 2019

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en pan-europeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1239 av den 20 juni 2019 om inrättande av en europeisk kontaktpunkt för sjöfart och om upphävande av direktiv 2010/65/EU 64
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1240 av den 20 juni 2019 om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring 88
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2019/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 105

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 av den 20 juni 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG ⁽¹⁾ 202

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1243 av den 20 juni 2019 om anpassning till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll ⁽¹⁾ 241

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1238

av den 20 juni 2019

om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionshushållens sparande är bland det högsta i världen, men merparten av detta sparande hålls på kortfristiga bankkonton. Ett ökat investeringsinflöde till kapitalmarknaderna kan göra det lättare att hantera de utmaningar som följer av befolkningens åldrande och de låga räntorna.
- (2) Ålderspensioner utgör en betydande del av pensionärernas inkomst, och för många människor är en tillräcklig pension skillnaden mellan ett bekvämt liv och fattigdom under ålderdomen. Dessa pensioner är en nödvändig förutsättning för utövandet av de grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat artikel 25 om äldres rättigheter, där följande anges: "Unionen erkänner och respekterar rätten för äldre att leva ett värdigt och oberoende liv och att delta i det sociala och kulturella livet."
- (3) Unionen står inför flera utmaningar, bland annat demografiska utmaningar på grund av att Europa är en åldrande kontinent. Karriärmönstren, arbetsmarknaden och förmögenhetsfördelningen genomgår dessutom radikala förändringar, inte minst till följd av den digitala revolutionen.

⁽¹⁾ EUT C 81, 2.3.2018, s. 139.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.

- (4) En betydande del av ålderspensionerna tillhandahålls genom de allmänna systemen. Trots att organisationen av pensionssystemen faller under exklusiv nationell behörighet enligt fördragen är tillräckliga inkomster och de nationella pensionssystemens finansiella hållbarhet avgörande för unionens stabilitet i allmänhet. Genom att kanalisera mer av det europeiska sparandet i form av kontanter och insättningar på bankkonton till långsiktiga investeringsprodukter, såsom frivilliga pensionsprodukter med ett långsiktigt pensionsändamål, skulle effekten därför bli gynnsam både för enskilda (som skulle dra nytta av högre avkastning och bättre pensioner) och för ekonomin i stort.
- (5) År 2015 var 11,3 miljoner unionsmedborgare i arbetsför ålder (20–64 år) bosatta i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de är medborgare, och 1,3 miljoner unionsmedborgare arbetade i en annan medlemsstat än sin bosättningsmedlemsstat.
- (6) En flyttbar paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) med ett långsiktigt pensionsändamål kommer att öka intresset för den, särskilt hos unga personer och rörliga arbetstagare, och kommer att bidra till att ytterligare underlätta medborgarnas rätt att bosätta sig och arbeta inom hela unionen.
- (7) Privat pensionssparande är viktigt eftersom det kopplar samman långsiktiga sparare med långsiktiga investeringsmöjligheter. En större europeisk marknad för privat pensionssparande kommer att öka tillgången till medel för institutionella investerare och investeringarna i den reala ekonomin.
- (8) Denna förordning gör det möjligt att skapa en privat pensionsprodukt som har ett långsiktigt pensionsändamål och i största möjliga mån beaktar miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer (ESG-faktorer) enligt Förenta nationernas principer för ansvarsfulla investeringar, och kommer att, så långt som möjligt, vara enkel, säker, rimligt prissatt, transparent, konsumentvänlig och flyttbar i hela unionen och komplettera de befintliga systemen i medlemsstaterna.
- (9) För närvarande fungerar inte den inre marknaden för privata pensionsprodukter friktionsfritt. I vissa medlemsstater finns det ännu inte någon marknad för privata pensionsprodukter. I andra är privata pensionsprodukter tillgängliga, men det finns en hög grad av fragmentering mellan nationella marknader. Till följd av detta är privata pensionsprodukter endast i begränsad omfattning flyttbara. Detta kan göra det svårt för enskilda att utöva sina grundläggande fri- och rättigheter. Det skulle kunna hindra dem från att ta anställning eller pensionera sig i en annan medlemsstat. Att befintliga privata pensionsprodukter inte är standardiserade begränsar dessutom tillhandahållare att utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.
- (10) Eftersom den inre marknaden för privata pensionsprodukter är fragmenterad och diversifierad, skulle effekterna av PEPP-produkter kunna bli mycket olika mellan medlemsstaterna, och målgruppen skulle kunna bli lika varierad. I vissa medlemsstater kan PEPP-produkter erbjuda lösningar för personer som för närvarande inte har tillräckliga pensionsavsättningsmöjligheter. I andra medlemsstater skulle PEPP-produkter kunna bredda konsumenternas valmöjligheter eller erbjuda lösningar för rörliga medborgare. Dock bör PEPP-produkterna inte syfta till att ersätta befintliga nationella pensionssystem, eftersom de utgör en ytterligare och kompletterande privat pensionsprodukt.

- (11) Kapitalmarknadsunionen kommer att bidra till att mobilisera kapital i Europa och kanalisera det till företag, inbegripet små och medelstora företag, och till infrastrukturprojekt och långsiktigt hållbara projekt som behöver kapital för att växa och skapa sysselsättning. Ett av kapitalmarknadsunionens huvudmål är att europeiska sparmedel ska användas på ett bättre sätt och därigenom öka investeringar och valmöjligheter för icke-professionella investerare. Därför kommer en PEPP-produkt att innebära ett steg framåt för att stärka kapitalmarknadernas integration på grund av dess stöd till en långsiktig finansiering av den reala ekonomin, med beaktande av produktens långsiktiga pensionsändamål och investeringarnas hållbarhet.
- (12) I kommissionens handlingsplan för en kapitalmarknadsunion av den 30 september 2015 aviserades att kommissionen "kommer att utvärdera om det behövs en politisk ram för att åstadkomma en välfungerande europeisk marknad för enkelt, effektivt och konkurrenskraftigt privat pensionssparande och om det krävs EU-lagstiftning för en sådan marknad".
- (13) I Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2016 om lägesbedömning och utmaningar – *EU:s lagstiftning om finansiella tjänster: konsekvenser och vägen mot en effektivare och mer ändamålsenlig EU-ram för finansiell reglering och en kapitalmarknadsunion* ⁽³⁾, betonade Europaparlamentet att "man måste arbeta för en miljö som stimulerar till innovation inom området finansprodukter, ökar diversifieringen och fördelarna för realekonomin och ger ökade investeringsincitament, samt som dessutom kan bidra till att vi får adekvata, trygga och hållbara pensioner, till exempel i form av en övergripande europeisk pensionsprodukt, som utformats på ett enkelt och transparent sätt".
- (14) I sina slutsatser av den 28 juni 2016 efterlyste Europeiska rådet "snabba och beslutsamma framsteg för att säkerställa att företag lättare får tillgång till finansiering och för att stödja investeringar i den reala ekonomin genom att föra arbetet med agendan för kapitalmarknadsunionen framåt".
- (15) Kommissionen aviserade i sitt meddelande av den 14 september 2016 *Kapitalmarknadsunion – Att påskynda reformarbetet* att den "kommer att överväga förslag till en enkel, effektiv och konkurrenskraftig EU-omfattande privat pensionsprodukt [...]. Till de alternativ som övervägs hör ett möjligt lagstiftningsförslag som kommer att kunna läggas fram under 2017."
- (16) I sitt meddelande av den 8 juni 2017 *Halvtidsöversyn av handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion* aviserade kommissionen "ett lagförslag före slutet av juni 2017 om en europeisk privat (PEPP). Förslaget kommer att lägga grunden till en säkrare, mer kostnadseffektiv och transparent marknad för rimligt prissatta och frivilliga privata pensionsprodukter som kan förvaltas på EU-nivå. Detta kommer att tillgodose behoven hos dem som vill komplettera sitt sparande inför pensionen, göra det lättare att hantera den demografiska utmaningen, fungera som ett komplement till befintliga pensionsprodukter och pensionssystem samt göra privat pensionssparande mer kostnadseffektivt genom att erbjuda bra möjligheter till långsiktiga investeringar".
- (17) Utvecklingen av en PEPP-produkt kommer att öka valmöjligheterna när det gäller pensionssparande, särskilt för rörliga arbetstagare, och upprätta en unionsmarknad för PEPP-sparinstitut. Den bör dock bara vara ett komplement till de allmänna pensionssystemen.
- (18) Finansiell utbildning kan bidra till att främja förståelsen av och medvetenheten om hushållens val av sparande vad avser frivilliga privata pensionsprodukter. Spararna bör också ha en rimlig chans att till fullo förstå riskerna och egenskaperna när det gäller PEPP-produkten.

⁽³⁾ EUT C 11, 12.1.2018, s. 24.

- (19) Regelverket för PEPP-produkten kommer att lägga grunden till en framgångsrik marknad för rimligt prissatta och frivilliga pensionsrelaterade investeringar som kan förvaltas på paneuropeisk nivå. Genom att komplettera befintliga lagstadgade tjänstepensionssystem och tjänstepensionsprodukter, kommer det att bidra till att tillgodose behoven hos dem som vill komplettera sitt sparande inför pensionen, göra det lättare att hantera den demografiska utmaningen och erbjuda en ny stark källa av privat kapital till långsiktiga investeringar. Detta regelverk kommer inte att ersätta eller harmonisera befintliga nationella privata pensionsprodukter eller pensionssystem och inte heller kommer det att påverka befintliga nationella lagstadgade tjänstepensionssystem och tjänstepensionsprodukter.
- (20) En PEPP-produkt är en individuell pensionsprodukt som inte är tjänstepensionsbaserad och som en PEPP-sparare frivilligt tecknar sig för i pensionssyfte. Eftersom en PEPP-produkt syftar till att skapa en långsiktig ackumulering av kapital bör möjligheterna till förtida uttag av kapital vara begränsade och kunna bestraffas.
- (21) Denna förordning harmoniserar vissa av PEPP-produktens grundläggande egenskaper som rör väsentliga frågor såsom distribution, minimiinhåll i avtal, investeringspolicy och byte av tillhandahållare, samt gränsöverskridande tillhandahållande och portabilitet. Harmoniseringen av dessa grundläggande egenskaper kommer i allmänhet att medföra att spelreglerna blir mer lika för tillhandahållare av privata pensioner och bidra till förverkligandet av kapitalmarknadsunionen och integreringen av den inre marknaden för privat pensionssparande. Den kommer att leda till en i hög grad standardiserad paneuropeisk produkt, som är tillgänglig i alla medlemsstater, och göra det möjligt för konsumenterna att dra full nytta av den inre marknaden genom att de kommer att kunna överföra sina pensionsrättigheter till utlandet och ha fler tillhandahållare att välja mellan, även gränsöverskridande. Genom att minska hindren för tillhandahållandet av pensionstjänster över gränserna kommer PEPP-produkten att öka konkurrensen mellan tillhandahållare på paneuropeisk nivå och erbjuda stordriftsfördelar som bör gynna spararna.
- (22) Artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) tillåter att rättsakter antas i form av såväl förordningar som direktiv. Antagandet av en förordning är att föredra eftersom den blir direkt tillämplig i alla medlemsstater. Med en förordning skulle PEPP-produkten snabbare kunna komma i bruk och därmed bidra till att tillgodose behovet av ökat pensionssparande och ökade investeringar inom ramen för kapitalmarknadsunionen. Eftersom denna förordning harmoniserar PEPP-produkternas grundläggande egenskaper behöver dessa inte omfattas av särskilda nationella regler, varför en förordning förefaller vara mer lämplig än ett direktiv. De egenskaper som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde (t.ex. villkoren i intjänandefasen) är emellertid underställda nationella regler.
- (23) Denna förordning bör fastställa enhetliga regler för registrering, tillhandahållande, distribution och tillsyn av PEPP-produkter. PEPP-produkter bör omfattas av bestämmelserna i denna förordning, relevant sektorsspecifik unionsrätt samt motsvarande delegerade akter och genomförandeakter. Dessutom bör de lagar som medlemsstaterna antar för att genomföra sektorsspecifik unionsrätt vara tillämpliga. Medlemsstaternas respektive lagar bör tillämpas om en viss fråga inte redan omfattas av denna förordning eller sektorsspecifik unionsrätt. En PEPP-produkt bör också vara föremål för ett avtal som ingåtts mellan PEPP-spararen och PEPP-sparinstitutet (nedan kallat *PEPP-avtalet*). Det finns ett antal viktiga egenskaper hos produkten som bör inkluderas i PEPP-avtalet. Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av unionens regler om internationell privaträtt, särskilt regler om domstols behörighet och tillämplig lag. Denna förordning bör inte heller påverka tillämpningen av nationell avtals-, social-, arbets- och skatterätt.
- (24) Denna förordning bör klargöra att PEPP-avtalet måste följa alla tillämpliga regler. Dessutom bör PEPP-avtalet fastställa parternas rättigheter och skyldigheter och inbegripa en uppsättning viktiga egenskaper hos produkten. Ett PEPP-avtal skulle också kunna ingås av en företrädare för en grupp av PEPP-sparare, t.ex. en oberoende sammanslutning av sparare, som agerar på uppdrag av den gruppen, under förutsättning att detta görs i överensstämmelse med denna förordning och tillämplig nationell rätt och att PEPP-sparare som tecknar sig på detta sätt får samma information och rådgivning som PEPP-sparare som ingår ett PEPP-avtal direkt med ett PEPP-sparinstitut eller genom en PEPP-distributör.

- (25) PEPP-sparinstitut bör få tillträde till hela unionsmarknaden med en enda registrering av produkten, på grundval av en enda uppsättning regler. För att marknadsföra en produkt under beteckningen *PEPP-produkt* bör sökande PEPP-sparinstitut ansöka om registrering hos sina behöriga myndigheter. Denna förordning hindrar inte att en befintlig privat pensionsprodukt som uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning registreras. De behöriga myndigheterna bör fatta ett beslut om registrering om det sökande PEPP-sparinstitutet har lämnat alla nödvändiga uppgifter och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Efter det att ett beslut om registrering fattats av de behöriga myndigheterna bör de meddela den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽⁴⁾ om detta så att PEPP-sparinstitutet och PEPP-produkten registreras i det centrala offentliga registret. En sådan registrering bör gälla i hela unionen. För att säkerställa en effektiv tillsyn av att de enhetliga kraven i denna förordning efterlevs, bör alla senare ändringar av den information och de handlingar som tillhandahålls i registreringsförfarandet omedelbart anmälas till de behöriga myndigheterna och Eiopa, i tillämpliga fall.
- (26) Eiopa bör upprätta ett centralt offentligt register som innehåller information om de PEPP-produkter som har registrerats och som skulle kunna tillhandahållas och distribueras i unionen samt om PEPP-sparinstitutet och en förteckning över de medlemsstater i vilka PEPP-produkten erbjuds. Om PEPP-sparinstitutet inte distribuerar PEPP-produkter inom en medlemsstats territorium men skulle kunna öppna ett underkonto för den medlemsstaten, för att säkerställa portabilitetsmöjligheten för sina PEPP-kunder, bör det i registret också finnas information om de medlemsstater för vilka PEPP-sparinstitutet erbjuder underkonton.
- (27) Det sätt på vilket tjänstepensionsinstitut, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341⁽⁵⁾, organiseras och är reglerade skiljer sig i hög grad åt mellan medlemsstaterna. I vissa medlemsstater får dessa institut endast bedriva tjänstepensionsverksamhet medan de i andra medlemsstater, inbegripet de godkända organ som ansvarar för driften av dessa och som agerar för deras räkning när tjänstepensionsinstitutet inte har status som juridisk person, tillåts bedriva tjänstepensionsverksamhet och privat pensionsverksamhet. Detta har inte bara lett till att tjänstepensionsinstitutet har organisatoriska strukturer som skiljer sig åt utan också till att tillsynen av dem på nationell nivå skiljer sig åt. I synnerhet är tillsynen av tjänstepensionsinstitut som är auktoriserade att tillhandahålla tjänstepensioner och privata pensioner bredare än för de tjänstepensionsinstitut som enbart handhar tjänstepensioner.

För att inte äventyra den finansiella stabiliteten och för att beakta skillnaderna i organisatorisk struktur och tillsyn bör endast de tjänstepensionsinstitut som har auktoriserats och som står under tillsyn för att tillhandahålla privata pensionsprodukter enligt nationell rätt få tillhandahålla PEPP-produkter. För att säkra den finansiella stabiliteten bör dessutom alla tillgångar och skulder som hänför sig till en PEPP-produkt hållas fullständigt åtskilda, utan någon möjlighet att överföra dem till institutets övriga pensionsverksamhet. Tjänstepensionsinstitut som tillhandahåller PEPP-produkter bör också vid varje tidpunkt uppfylla de relevanta standarder som fastställs i direktiv (EU) 2016/2341, inbegripet de mer detaljerade investeringsregler som vid införlivandet fastställts av de medlemsstater där de är registrerade eller auktoriserade i enlighet med direktiv (EU) 2016/2341, och bestämmelserna i deras bolagsstyrningssystem. Precis som för andra PEPP-sparinstitut bör denna förordning tillämpas om dess bestämmelser är strängare.

- (28) Ett PEPP-pass kommer att säkerställa upprättandet av en inre marknad för PEPP-produkter.
- (29) PEPP-sparinstitut bör kunna distribuera PEPP-produkter som de har utvecklat och PEPP-produkter som de inte har utvecklat, under förutsättning att detta är förenligt med den relevanta sektorslagstiftningen. PEPP-distributörer bör ha rätt att distribuera PEPP-produkter som de själva inte har utvecklat. PEPP-distributörer bör endast distribuera de produkter för vilka de har lämplig kunskap och kompetens i enlighet med relevant sektorslagstiftning.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

- (30) PEPP-sparinstitut eller PEPP-distributörer bör ge rådgivning till presumtiva PEPP-sparare före ingåendet av PEPP-avtalet med beaktande av produktens långsiktiga pensionsändamål, PEPP-spararens individuella krav och behov och de begränsade möjligheterna till inlösen. Rådgivningen bör särskilt syfta till att informera en PEPP-sparare om investeringsalternativens egenskaper, nivån på kapitalskyddet och formerna av utbetalningar.
- (31) Inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten kan PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer distribuera en PEPP-produkt inom en värdmedlemsstats territorium efter det att ett underkonto öppnats för den värdmedlemsstaten. För att säkerställa tjänster av hög kvalitet och ett effektivt konsumentskydd bör hem- och värdmedlemsstaterna ha ett nära samarbete i kontrollen av att skyldigheterna i denna förordning fullgörs. Om PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer utnyttjar sin frihet att tillhandahålla tjänster genom att bedriva verksamhet i olika medlemsstater bör det vara hemmedlemsstatens behöriga myndigheter som ska säkerställa att skyldigheterna i denna förordning fullgörs, eftersom de har närmare band till PEPP-sparinstitutet. För att säkerställa en rättvis ansvarsfördelning mellan hem- och värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter bör de behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat, om de upptäcker att skyldigheter åsidosätts inom deras territorium, informera hemmedlemsstatens behöriga myndighet, som i sin tur ska vara skyldig att vidta lämpliga åtgärder. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten bör vidare ha rätt att ingripa om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter underlåter att vidta lämpliga åtgärder eller om de åtgärder som vidtas är otillräckliga.
- (32) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör förfoga över alla medel som krävs för att säkerställa att PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela unionen, oavsett om verksamheten bedrivs med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. För att säkerställa en effektiv tillsyn bör alla åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna stå i proportion till art, grad och komplexitet hos den inneboende risken i ett visst pensionssparinstituts eller en viss distributörs verksamhet.
- (33) PEPP-produktens paneuropeiska dimension kan utnyttjas inte bara av pensionssparinstitut, genom möjligheterna till gränsöverskridande verksamhet, utan även av PEPP-sparare, genom PEPP-produktens portabilitet och möjligheten till byte, och på så sätt bidra till att trygga privata pensionsförmåner för personer som utövar sin rätt till fri rörlighet enligt artiklarna 21 och 45 i EUF-fördraget. Portabilitet innebär att PEPP-spararen kan byta bosättningsort till en annan medlemsstat men behålla sitt PEPP-sparinstitut, medan byte av PEPP-sparinstitut inte nödvändigtvis förutsätter byte av bosättningsort.
- (34) En PEPP-produkt bör omfatta nationella underkonton som vart och ett ska ha de egenskaper för privata pensionsprodukter som gör att inbetalningarna till eller utbetalningarna från PEPP-produkterna kan omfattas av incitament, om det finns sådana, som erbjuds i de medlemsstater för vilka ett underkonto har gjorts tillgängligt av PEPP-sparinstitutet. Underkontot bör användas för att registrera de inbetalningar som gjorts under intjänandefasen och de utbetalningar som gjorts under utbetalningsfasen och som följer rätten i den medlemsstat för vilken underkontot öppnats. För PEPP-spararen bör ett första underkonto skapas i samband med att denne ingår ett PEPP-avtal.
- (35) För att möjliggöra en problemfri övergång för PEPP-sparinstitut bör skyldigheten att tillhandahålla PEPP-produkter med underkonton för åtminstone två medlemsstater tillämpas senast tre år efter denna förordnings tillämpningsdatum. För att inte vilsleda PEPP-spararna bör PEPP-sparinstitut tillhandahålla information om vilka nationella underkonton som är omedelbart tillgängliga efter lanseringen av en PEPP-produkt. Om en PEPP-sparare flyttar till en annan medlemsstat och om inget underkonto är tillgängligt för den medlemsstaten, bör PEPP-sparinstitutet göra det möjligt för PEPP-spararen att omedelbart och utan kostnad byta till ett annat PEPP-sparinstitut som tillhandahåller ett underkonto för den medlemsstaten. PEPP-spararen bör också kunna fortsätta att betala in till det underkonto där inbetalningarna gjordes före bytet av bosättningsort.

- (36) PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer bör med hänsyn till PEPP-produktens långsiktiga pensionsändamål och den administrativa bördan ge presumtiva PEPP-sparare och PEPP-förmånstagare tydlig, lättförståelig och tillräcklig information för att de ska kunna fatta beslut inför sin pensionering. Av samma skäl bör PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer även säkerställa en hög grad av transparens under en PEPP-produkts olika faser, inbegripet i skedet innan avtalet ingås, när avtalet ingås, intjänandefasen (inbegripet tiden före pensionering) och utbetalningsfasen. Information bör särskilt lämnas om intjänade pensionsrättigheter, prognostiserade PEPP-pensionsförmåner, risker och garantier, integreringen av ESG-faktorer samt kostnader. Om de prognostiserade PEPP-pensionsförmånerna grundas på ekonomiska scenarier bör informationen även omfatta ett bästa scenario och ett oförmånligt scenario, vilket bör vara extremt men realistiskt.
- (37) Innan de ingår ett PEPP-avtal bör presumtiva PEPP-sparare få all information som de behöver för att kunna fatta välgrundade beslut. Innan PEPP-avtalet ingås bör pensionsrelaterade krav och behov specificeras och rådgivning tillhandahållas.
- (38) För att säkerställa optimal produkttransparens bör PEPP-sparinstitut upprätta ett PEPP-faktablad med grundläggande information för de PEPP-produkter som de utvecklar innan dessa PEPP-produkter får distribueras till PEPP-sparare. De bör även ha ansvar för PEPP-faktabladets riktighet. PEPP-faktabladet bör ersätta, och vara en anpassning av, faktabladet för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014⁽⁶⁾ som, såsom en följd härav, inte behöver tillhandahållas för PEPP-produkter. Ett fristående PEPP-faktablad bör upprättas för bas-PEPP-produkten. Om PEPP-sparinstitutet erbjuder olika investeringsalternativ bör det också tillhandahållas ett allmänt faktablad för de olika investeringsalternativen som också kan innehålla hänvisningar till andra dokument. Om den information som krävs för investeringsalternativen inte kan tillhandahållas i ett enda fristående faktablad, bör ett separat faktablad för varje investeringsalternativ tillhandahållas. Detta bör dock endast vara fallet om tillhandahållandet av ett allmänt faktablad för de olika investeringsalternativen inte skulle ligga i PEPP-kundernas intresse. När de behöriga myndigheterna bedömer PEPP-faktabladets överensstämmelse med denna förordning bör de därför i tillämpliga fall säkerställa optimal jämförbarhet för olika investeringsalternativ, med särskild hänsyn till aktuell kunskap om beteendeanalys för att undvika kognitiva skevheter som orsakas av presentationen av informationen.
- (39) För att säkerställa PEPP-faktablads allmänna spridning och tillgänglighet bör denna förordning föreskriva att ett PEPP-sparinstitut ska offentliggöra PEPP-faktabladen på sin webbplats. PEPP-sparinstitutet bör offentliggöra PEPP-faktabladet för varje medlemsstat där PEPP-produkten distribueras inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, med specifik information om de villkor som gäller för intjänandefasen och utbetalningsfasen för den medlemsstaten.
- (40) Kalkylatorer för privata pensionsprodukter håller redan på att utvecklas på nationell nivå. För att dessa kalkylatorer ska vara så användbara som möjligt för konsumenterna bör de emellertid omfatta de kostnader och avgifter som tas ut av olika PEPP-sparinstitut samt eventuella ytterligare kostnader eller avgifter som tas ut av förmedlare eller andra aktörer i investeringskedjan och som inte redan räknats in av PEPP-sparinstitut.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

- (41) Närmare bestämmelser om den information som ska ingå i PEPP-faktabladet och hur denna information ska presenteras bör harmoniseras ytterligare genom tekniska tillsynsstandarder som tar hänsyn till befintlig och pågående forskning om konsumentbeteenden, däribland resultaten av tester avseende effektiviteten i olika sätt att presentera information för konsumenterna. Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder. Dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder bör utarbetas av Eiopa efter samråd med de övriga europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA-myndigheterna); europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten (EBA)) vilken inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁷⁾, och europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA)) vilken inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁸⁾, och i tillämpliga fall också med Europeiska centralbanken, behöriga myndigheter och efter konsument- och branschtestning som framgår av denna förordning, specificera de närmare uppgifterna i och presentationen av den information som ska ingå i PEPP-faktabladet, de villkor enligt vilka PEPP-faktabladet bör ses över och revideras, villkoren för fullgörandet av kravet på att tillhandahålla PEPP-faktabladet, reglerna för att fastställa de antaganden om prognoser för pensionsförmåner, uppgifter om informationen i PEPP-pensionsbeskedet, samt de minimikriterier som riskreduceringsteknikerna ska uppfylla. Vid utarbetandet av förslaget till tekniska tillsynsstandarder bör Eiopa ta hänsyn till de olika möjliga typerna av PEPP-produkter, PEPP-produktens långsiktiga karaktär, PEPP-spararnas förmåga och PEPP-produkternas egenskaper. Innan förslaget till tekniska tillsynsstandarder läggs fram för kommissionen bör konsumenttestning och branschtestning med verkliga data ske. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder som utvecklats av Eiopa avseende formerna för samarbete och informationsutbyte samt de krav som ska gälla för att presentera den informationen i ett standardiserat format som möjliggör jämförelser samt, efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna och behöriga myndigheter och efter branschtester om formatet för tillsynsrapporteringen, genom genomförandekter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (42) PEPP-faktabladet bör enkelt kunna särskiljas och vara åtskilda från marknadsföringsmaterial.
- (43) PEPP-sparinstitut bör sammanställa ett pensionsbesked för PEPP-sparare för att ge dem viktig individuell och allmän information om PEPP-produkten och för att säkerställa aktuell information om den. PEPP-pensionsbeskedet bör vara tydligt och fullständigt och innehålla relevant och lämplig information för att underlätta förståelsen av pensionsrättigheter över tiden och mellan olika pensionsprodukter och för att främja arbetskraftens rörlighet. PEPP-pensionsbeskedet bör också innehålla viktig information om investeringspolicyn avseende ESG-faktorer och bör ange var och hur PEPP-sparare kan erhålla ytterligare information om integreringen av ESG-faktorer. PEPP-pensionsbeskedet bör tillhandahållas PEPP-spararna årligen.
- (44) PEPP-sparinstitut bör informera PEPP-sparare två månader före de datum då PEPP-sparare har möjlighet att ändra sina utbetalningsalternativ inför för den kommande starten på utbetalningsfasen, de möjliga formerna för utbetalningar och möjligheten att ändra formen för utbetalningar. Om mer än ett underkonto har öppnats bör PEPP-spararna informeras om den möjliga starten på utbetalningsfasen för varje underkonto.
- (45) Under utbetalningsfasen bör PEPP-förmånstagarna fortsätta att få information om sina PEPP-förmåner och motsvarande utbetalningsalternativ. Detta är särskilt viktigt när PEPP-förmånstagare står för en betydande del av investeringsrisken under utbetalningsfasen.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (46) För att säkerställa ett tillräckligt skydd av PEPP-sparares och PEPP-förmånstagares rättigheter bör PEPP-sparinstitut även ha möjlighet att välja en tillgångsallokering som är anpassad till deras pensionsåtagandens exakta art och duration, inbegripet åtaganden med en långsiktig horisont. Det krävs därför en effektiv tillsyn och investeringsregler som ger PEPP-sparinstitut tillräcklig flexibilitet för att fatta beslut om den mest säkra och effektiva investeringspolicyn men som samtidigt ålägger dem att agera på ett aktsamt sätt och i samtliga PEPP-sparares bästa långsiktiga intresse. Tillämpning av aktsamhetsprincipen kräver därför en investeringspolicy som är anpassad till PEPP-sparinstitutets kundstruktur.
- (47) Genom att föreskriva att aktsamhetsprincipen ska vara den grundläggande principen för kapitalinvesteringar och genom att göra det möjligt för PEPP-sparinstitut att bedriva verksamhet över gränserna uppmuntras en omdirigering av sparandet till den privata pensionssektorn, vilket bidrar till den ekonomiska och sociala utvecklingen. Aktsamhetsprincipen bör även ta uttrycklig hänsyn till betydelsen av ESG-faktorer i investeringsprocessen.
- (48) Denna förordning bör säkerställa en lämplig investeringsfrihet för PEPP-sparinstitut. Eftersom PEPP-sparinstitut är mycket långsiktiga investerare med låg likviditetsrisk har de förutsättningar att bidra till kapitalmarknadsunionen genom att inom aktsamma gränser investera i icke-likvida tillgångar som exempelvis aktier och andra kapitalinstrument som har en långsiktig ekonomisk profil och inte är föremål för handel på reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar) eller organiserade handelsplattformar (OTF-plattformar). De kan också utnyttja fördelarna med en internationell diversifiering. Det bör därför inte, annat än av aktsamhetsskäl i linje med aktsamhetsprincipen för att skydda PEPP-sparares och PEPP-förmånstagares intressen, finnas några begränsningar för investeringar i aktier i andra valutor än dem som pensionsåtagandena är uttryckta i eller i andra instrument som har en långsiktig ekonomisk profil och inte är föremål för handel på reglerade marknader, MTF-plattformar eller OTF-plattformar.
- (49) För att fördjupa kapitalmarknadsunionen görs en bred tolkning av vad som utgör instrument med en långsiktig ekonomisk profil. Dessa instrument är ej överlåtbara värdepapper och har därför inte tillgång till andrahandsmarknaders likviditet. De kräver ofta tidsbundna åtaganden, vilket begränsar deras säljbarhet och bör tolkas som att de inbegriper andelar och skuldinstrument i och lån som tillhandahålls till onoterade företag. Onoterade företag omfattar infrastrukturprojekt, onoterade tillväxtföretag, fastigheter eller andra tillgångar som kan vara lämpliga för långsiktiga investeringsändamål. Koldioxidsnåla och klimattåliga infrastrukturprojekt är ofta onoterade tillgångar och är beroende av långfristiga krediter för finansiering av projekt. Med tanke på att deras pensionsåtaganden är långfristiga uppmuntras PEPP-sparinstitut att avsätta en tillräcklig del av sin tillgångsportfölj för hållbara investeringar i den reala ekonomin med långsiktigt positiva ekonomiska effekter, i synnerhet för infrastrukturprojekt och företag.
- (50) ESG-faktorer är viktiga för PEPP-sparinstitutens investeringspolicy och riskhanteringssystem. PEPP-sparinstitut bör uppmuntras att beakta sådana frågor i sina investeringsbeslut och ta hänsyn till dem i sina riskhanteringssystem för att undvika att tillgångar blir värdelösa. Informationen om ESG-faktorer bör finnas tillgänglig för Eiopa, de behöriga myndigheterna och PEPP-spararna.
- (51) Ett av målen med att reglera PEPP-produkter är att skapa en säker, kostnadsvänlig och långsiktig pensionssparprodukt. Eftersom investeringarna i privata pensionsprodukter är långsiktiga bör särskild hänsyn tas till de långsiktiga konsekvenserna av tillgångsallokeringen. Särskild hänsyn bör tas till ESG-faktorer. PEPP-sparmedel bör investeras med beaktande av ESG-faktorer såsom de som anges i unionens klimat- och hållbarhetsmål i enlighet med Parisavtalet om klimatförändringar (Parisavtalet), Förenta nationernas mål för hållbar utveckling och Förenta nationernas vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.

- (52) För att säkerställa att PEPP-sparinstitut uppfyller sin skyldighet att utforma en investeringspolicy som är förenlig med aktsamhetsprincipen bör PEPP-sparinstitut inte få investera i icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner enligt tillämpliga rådslutsatser med förteckningen över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, och inte heller i ett högriskredjeländ med strategiska brister enligt den tillämpliga kommissionens delegerade förordning som antagits på grundval av artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽⁹⁾.
- (53) Med tanke på PEPP-produkternas långsiktiga pensionssyfte bör de investeringsalternativ som erbjuds PEPP-sparare anpassas så att de omfattar faktorer som gör det möjligt för investerare att fatta ett investeringsbeslut, inbegripet antalet investeringsalternativ som de kan välja mellan. Efter det första val som görs vid tecknandet av en PEPP-produkt bör PEPP-spararen ha möjlighet att ändra detta val efter minst fem år från tecknandet av PEPP-produkten, eller, vid en efterföljande ändring, från den senaste ändringen av investeringsalternativet, så att pensionssparinstituten ges tillräcklig stabilitet att bedriva en långsiktig investeringsstrategi och samtidigt säkerställa investerarskydd. Det bör dock vara möjligt för PEPP-sparinstitut att låta PEPP-spararna ändra det valda investeringsalternativet oftare.
- (54) Bas-PEPP-produkten bör vara en säker produkt och bör fungera som ett ickevalsalternativ. Det kan ta formen av antingen en riskreduceringsteknik som är förenlig med målet att PEPP-spararen ska få tillbaka sitt kapital, eller en garanti för det investerade kapitalet. En riskreduceringsteknik som är förenlig med målet att PEPP-spararen ska få tillbaka kapitalet skulle kunna vara en konservativ investeringsstrategi eller en livscykelstrategi som gradvis minskar den totala riske exponeringen över tiden. Garantier som tillhandahålls enligt ickevalsalternativet bör åtminstone täcka inbetalningarna under intjänandefasen efter avdrag för alla avgifter. Garantier skulle också kunna täcka avgifter och ge fullständig eller delvis täckning av inflationen. En garanti för det investerade kapitalet bör träda i kraft i början av utbetalningsfasen och i tillämpliga fall under utbetalningsfasen.
- (55) För att garantera PEPP-spararnas kostnadseffektivitet och tillfredsställande resultat bör kostnaderna och avgifterna för bas-PEPP-produkten begränsas till en fast procentandel av det ackumulerade kapitalet. Den gränsen bör fastställas till 1 % av det ackumulerade kapitalet, men det vore lämpligt att ytterligare specificera de typer av kostnader och avgifter som ska beaktas genom tekniska tillsynsstandarder för att säkerställa lika spelregler mellan olika PEPP-sparinstitut och olika typer av PEPP-produkter med deras särskilda kostnads- och avgiftsstrukturer. Kommissionen bör ges befogenhet att anta sådana tekniska tillsynsstandarder som bör utarbetas av Eiopa. Vid utarbetandet av förslagen till tekniska tillsynsstandarder bör Eiopa särskilt beakta den långsiktiga karaktären hos PEPP-produkten, de olika typerna av PEPP-produkter och de kostnadsrelevanta faktorer som är knutna till deras särdrag, för att säkerställa rättvis och lika behandling av de olika PEPP-sparinstituten och deras produkter, samtidigt som hänsyn tas till bas-PEPP-produktens karaktär som en enkel, kostnadseffektiv och transparent produkt som ger en tillräcklig real avkastning på lång sikt. Dessutom bör typen av utbetalningar noggrant bedömas, särskilt när det gäller livslång livränta, i syfte att bevara produktens långsiktiga pensionsändamål. Inom den ramen bör Eiopa, för att säkerställa lika spelregler för de PEPP-sparinstitut som erbjuder kapitalgarantier och andra leverantörer, ta vederbörlig hänsyn till strukturen på kostnader och avgifter. Dessutom bör procentvärdena för kostnader och avgifter ses över regelbundet för att säkerställa att de fortfarande är adekvata med hänsyn till eventuella kostnadsändringar. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

För att säkerställa fortsatt kostnadseffektivitet och skydda PEPP-kunder från alltför betungande kostnadsstrukturer, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen vad gäller antagande av delegerade akter för att ändra procentvärdet, med beaktande av dess översyner, särskilt den faktiska nivån och förändringar i den faktiska nivån på kostnader och avgifter och effekten av kostnadstaket för tillgången till PEPP-produkter, och lämpligt marknadsstillträde för olika PEPP-sparinstitut som erbjuder olika typer av PEPP-produkter.

- (56) De behöriga myndigheterna bör i utövningen av sina befogenheter ha skyddet av PEPP-sparares och PEPP-förmånstagares rättigheter samt PEPP-sparinstitutens stabilitet och sundhet som sina främsta mål.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (57) Om PEPP-sparinstitutet är ett tjänstepensionsinstitut eller en EU-baserad förvaltare av alternativa investeringsfonder (EU-baserad AIF-förvaltare) bör det utse ett förvaringsinstitut för förvaringen av de tillgångar som motsvarar PEPP-sparinstitutets verksamhet. Ytterligare skyddsåtgärder behövs avseende den enhet som fungerar som förvaringsinstitut och dess funktioner, eftersom de regler som gäller för förvaringsinstitutet i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁰⁾ är avsedda för fonder som endast marknadsförs till professionella investerare med undantag för europeiska långsiktiga investeringsfonder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 ⁽¹¹⁾, som marknadsförs till icke-professionella investerare och den sektorslagstiftning som är tillämplig på tjänstepensionsinstitut inte kräver att ett förvaringsinstitut utses i samtliga fall. För att säkerställa högsta möjliga investerarskydd i samband med förvaring av tillgångar som motsvarar PEPP-verksamheten kräver denna förordning att tjänstepensionsinstitut och EU-baserade AIF-förvaltare som tillhandahåller PEPP-produkter följer Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹²⁾ i fråga om utseende av förvaringsinstitut, utförande av förvaringsinstitutets uppgifter samt dess övervakningsplikter.
- (58) Transparens och rimlighet när det gäller kostnader och avgifter är av grundläggande betydelse för att stärka PEPP-spararnas förtroende och göra det möjligt för dem att fatta välgrundade beslut. Användningen av icke transparenta prissättningsmetoder bör därför förbjudas.
- (59) För att uppfylla de mål som anges i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av villkor för Eiopas och de behöriga myndigheternas utövande av sina befogenheter att ingripa och kriterier och faktorer som ska tillämpas av Eiopa för att avgöra när det finns allvarliga problem avseende skyddet av PEPP-sparare. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹³⁾. I syfte att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (60) Utan att detta påverkar PEPP-kunders rätt att väcka talan inför domstol bör lättillgängliga, lämpliga, oberoende, opartiska, transparenta och effektiva förfaranden för alternativ tvistlösning upprättas mellan PEPP-sparinstitut eller PEPP-distributörer och PEPP-kunder för att lösa tvister som följer av de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i denna förordning.
- (61) För att upprätta ett effektivt och ändamålsenligt tvistlösningsförfarande bör PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer införa ett effektivt klagomålsförfarande som deras kunder kan använda innan tvister hänskjuts till ett alternativt tvistlösningsförfarande eller domstol. Klagomålsförfarandet bör ha korta och tydligt angivna tidsfrister för PEPP-sparinstituts eller PEPP-distributörers svar på klagomål. Alternativa tvistlösningsorgan bör ha tillräcklig kapacitet för att på ett lämpligt och effektivt sätt delta i ett gränsöverskridande samarbete om tvister som rör rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹³⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (62) För att PEPP-sparare ska kunna få bättre villkor för sina investeringar, och för att även stimulera konkurrensen mellan PEPP-sparinstitut, bör de ha rätt att genom ett tydligt, snabbt och säkert förfarande byta till ett annat PEPP-sparinstitut i samma eller i en annan medlemsstat under intjänandefasen. PEPP-sparinstitut bör emellertid inte vara skyldiga att erbjuda en bytesmöjlighet för PEPP-produkter när spararna mottar utbetalningar i form av livslång livränta. Under bytet bör överförande PEPP-sparinstitut överföra motsvarande belopp eller, i tillämpliga fall, de faktiska tillgångarna från PEPP-kontot och avsluta det. PEPP-spararna bör ingå avtal med mottagande PEPP-sparinstitut om öppnande av ett nytt PEPP-konto. Det nya PEPP-kontot bör ha samma underkontostruktur som det tidigare PEPP-kontot.
- (63) Inom ramen för bytesmöjligheten kan PEPP-sparare välja att överföra de faktiska tillgångarna endast när bytet sker mellan PEPP-sparinstitut t.ex. värdepappersföretag eller andra kvalificerade tillhandahållare som innehar en ytterligare licens, som förvaltar portföljförvaltningstjänster för PEPP-sparare. I det fallet krävs ett skriftligt medgivande från det mottagande sparinstitutet. Vid förvaltning av kollektiva investeringar är det inte möjligt att byta de faktiska tillgångarna eftersom det inte finns någon separation av tillgångar för varje PEPP-sparare.
- (64) Bytesprocessen bör vara enkel och okomplicerad för PEPP-spararen. Det mottagande PEPP-sparinstitutet bör därför vara ansvarigt för att inleda och hantera denna process för PEPP-spararens räkning och på dennes begäran. PEPP-sparinstitut bör på frivillig basis kunna använda andra sätt, t.ex. en teknisk lösning, för att möjliggöra byten. Med tanke på produktens paneuropeiska karaktär bör PEPP-spararna kunna byta utan dröjsmål och utan kostnad när inget underkonto finns tillgängligt i den medlemsstat till vilken PEPP-spararen flyttar.
- (65) Innan PEPP-spararen godkänner bytet bör denne informeras om alla steg i det förfarande och de kostnader som krävs för att genomföra bytet, så att PEPP-spararen ska kunna fatta ett välgrundat beslut om bytesmöjligheten.
- (66) Det överförande PEPP-sparinstitutet måste samarbeta för att bytet ska kunna genomföras. Det överförande PEPP-sparinstitutet bör därför förse det mottagande PEPP-sparinstitutet med all den information som krävs för att överföra betalningarna till det andra PEPP-kontot. Informationen bör dock inte överstiga vad som krävs för att genomföra bytet.
- (67) PEPP-sparare bör inte åsamkas finansiella förluster, inbegripet avgifter och ränta, på grund av misstag som begås av något av de PEPP-sparinstitut som är inblandade i bytesprocessen. Framför allt bör PEPP-sparare inte åsamkas någon finansiell förlust till följd av extraavgifter, ränta eller andra avgifter liksom böter, straffavgifter eller någon annan typ av finansiell skada som beror på att genomförandet av bytet försenas. Eftersom kapitalskyddet bör säkerställas i början av utbetalningsfasen och i tillämpliga fall under utbetalningsfasen, bör det överförande PEPP-sparinstitutet inte vara skyldigt att säkerställa kapitalskyddet eller kapitalgarantin vid tidpunkten för bytet. PEPP-sparinstitutet skulle också kunna besluta att säkerställa kapitalskyddet eller tillhandahålla garantin vid tidpunkten för bytet.
- (68) PEPP-spararna bör ha möjlighet att fatta välgrundade beslut före bytet. Det mottagande PEPP-sparinstitutet bör uppfylla alla distributions- och informationskrav, inklusive tillhandahållande av ett PEPP-faktablad, rådgivning och lämplig information om kostnaderna i samband med bytet och de eventuella negativa följderna för kapitalskyddet när det sker ett byte av en PEPP-produkt med en garanti. Kostnaderna för det byte som tillämpas av det överförande PEPP-sparinstitutet bör begränsas till ett belopp som inte utgör ett hinder för rörligheten, och under alla omständigheter begränsas till 0,5 % av motsvarande belopp eller värdet i pengar av de faktiska tillgångar som ska överföras.

- (69) PEPP-sparare bör ha rätt att i samband med tecknandet av en PEPP-produkt och vid öppnandet av ett nytt underkonto besluta om de utbetalningsalternativ de kan välja mellan (annuitet, engångsbelopp eller annat) under utbetalningsfasen, men ha möjlighet att därefter ändra sitt val ett år innan utbetalningsfasen inleds, vid början av utbetalningsfasen och vid tidpunkten för bytet, så att de kan välja det utbetalningsalternativ som passar deras behov bäst när de närmar sig pensionsåldern. Om PEPP-sparinstituten erbjuder mer än en form av utbetalningar, bör det vara möjligt för PEPP-spararen att välja olika utbetalningsalternativ för varje underkonto som öppnats i dennes PEPP-konto.
- (70) PEPP-sparinstitut bör få erbjuda PEPP-sparare ett stort antal former av utbetalningar. Detta skulle främja målet att öka användningen av PEPP-produkten genom att ge PEPP-sparare ökad flexibilitet och valfrihet. Det skulle göra det möjligt för pensionssparinstitut att utforma sina PEPP-produkter på det mest kostnadseffektiva sättet. Det är förenligt med unionens politik på andra områden och är politiskt genomförbart, eftersom det ger medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet att besluta om vilka utbetalningsformer de vill uppmuntra. I linje med produktens långsiktiga pensionsändamål bör det vara möjligt för medlemsstaterna att anta åtgärder för att främja särskilda former av utbetalningar, såsom kvantitativa gränser för engångsbelopp för att ytterligare uppmuntra livslång livränta och uttag.
- (71) Med tanke på PEPP-produktens paneuropeiska karaktär finns det ett behov av att säkerställa en enhetlig hög nivå på PEPP-spararskyddet på hela den inre marknaden. Detta kräver lämpliga verktyg för att effektivt bekämpa överträdelse och förhindra nackdelar för konsumenterna. Eiopas och de behöriga myndigheternas befogenheter bör därför kompletteras med en uttrycklig mekanism för att förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av en PEPP-produkt som ger upphov till allvarliga betänkligheter i fråga om PEPP-spararens skydd, inbegripet produktens långsiktiga pensionsändamål, finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet, tillsammans med lämpliga samordnings- och beredskapsbefogenheter för Eiopa.

Eiopas befogenheter bör grundas på artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1094/2010, så att det säkerställs att sådana mekanismer för ingripande kan tillämpas i fall av allvarliga problem vad avser PEPP-spararskyddet, även med avseende på PEPP-produktens särskilda långsiktiga pensionsändamål. När villkoren är uppfyllda bör de behöriga myndigheterna kunna införa ett förbud eller en begränsning av försiktighets skull innan en PEPP-produkt har marknadsförts, distribuerats eller sålts till PEPP-sparare. Dessa befogenheter befriar inte PEPP-sparinstitutet från dess ansvar att uppfylla alla relevanta krav i denna förordning.

- (72) Full transparens när det gäller kostnader och avgifter som rör investeringar i en PEPP-produkt bör garanteras. Lika spelregler skulle skapas för olika pensionsparinstitut samtidigt som konsumenterna skyddas. Jämförbar information skulle bli tillgänglig om olika produkter, vilket skulle stimulera en konkurrenskraftig prissättning.
- (73) Även om den fortlöpande tillsynen av PEPP-sparinstitut ska utövas av respektive behöriga myndigheter bör Eiopa samordna tillsynen av PEPP-produkter för att garantera en konsekvent tillämpning av en enhetlig tillsynsmetod och därmed främja den paneuropeiska karaktären och långsiktiga pensionsändamål för PEPP-produkten.
- (74) För att stärka konsumenternas rättigheter och underlätta tillgången till ett klagomålsförfarande bör PEPP-sparare, antingen enskilt eller kollektivt, kunna inge klagomål via de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de har sin bosättning, oberoende av var överträdelsen skett.
- (75) Eiopa bör samarbeta med de behöriga myndigheterna och underlätta samarbetet och enhetligheten mellan dem. I detta sammanhang bör Eiopa ha en roll när det gäller de behöriga myndigheternas rätt att besluta om tillsyns-åtgärder genom att lägga fram bevis för PEPP-relaterade överträdelse. Eiopa bör även tillhandahålla bindande medling vid tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer.
- (76) För att säkerställa att denna förordning följs av PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer och för att säkerställa att de omfattas av liknande behandling inom hela unionen bör administrativa sanktioner och andra åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande föreskrivas.
- (77) I linje med kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn och för att säkerställa att kraven i denna förordning efterlevs är det viktigt att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att se till att överträdelse av denna förordning blir föremål för lämpliga administrativa sanktioner och andra åtgärder.

- (78) Även om medlemsstaterna kan fastställa regler om såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma överträdelse bör medlemsstaterna inte åläggas att fastställa regler om administrativa sanktioner vid de överträdelser av denna förordning som omfattas av nationell straffrätt. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder i stället för administrativa sanktioner för överträdelser av denna förordning bör dock inte minska eller på annat sätt påverka de behöriga myndigheternas möjligheter att i god tid samarbeta och få tillgång till och utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vid tillämpning av denna förordning, inbegripet efter det att de aktuella överträdelserna har hänskjutits till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.
- (79) Behöriga myndigheter bör få befogenhet att påföra böter som är tillräckligt höga för att uppväga de faktiska eller potentiella fördelarna och för att vara avskräckande även för större finansiella företag och deras ledning.
- (80) För att säkerställa en konsekvent tillämpning av sanktioner i hela unionen bör de behöriga myndigheterna beakta samtliga relevanta omständigheter när de fastställer typen av administrativ sanktion eller annan åtgärd och storleken på böter.
- (81) För att säkerställa att de behöriga myndigheternas beslut om överträdelser och sanktioner har en avskräckande effekt på den breda allmänheten och för att förstärka konsumentskyddet genom att varna konsumenterna för PEPP-produkter som distribueras med överträdelse av denna förordning, bör dessa beslut offentliggöras såvida inte ett sådant offentliggörande äventyrar stabiliteten på finansmarknaderna eller en pågående undersökning.
- (82) För att upptäcka potentiella överträdelser bör de behöriga myndigheterna ha nödvändiga undersökningsbefogenheter och upprätta effektiva system för att möjliggöra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser.
- (83) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas straffrätt.
- (84) Behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för denna förordning, såsom de behöriga myndigheternas utbyte eller överföring av personuppgifter eller PEPP-sparinstituts eller PEPP-distributörers behandling av personuppgifter, bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽¹⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG⁽¹⁵⁾. ESA-myndigheternas utbyte eller överföring av information bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽¹⁶⁾.
- (85) Personliga finansiella uppgifter är mycket känsliga, och ett starkt dataskydd är av yttersta vikt. Därför bör dataskyddsmyndigheterna vara nära involverade i genomförandet och övervakningen av denna förordning.
- (86) Det förfarande för registrering och anmälan som fastställs i denna förordning bör inte ersätta eventuella ytterligare nationella förfaranden för att kunna utnyttja de förmåner och incitament som fastställs på nationell nivå.
- (87) Denna förordning ska utvärderas genom en bedömning av marknadsutvecklingen, t.ex. uppkomsten av nya typer av PEPP-produkter, utvecklingen på andra områden av unionsrätten och medlemsstaternas erfarenheter. En sådan bedömning bör ta hänsyn till de olika målen och syftena med att upprätta en välfungerande PEPP-marknad, och bör särskilt utvärdera huruvida denna förordning har lett till att fler europeiska medborgare sparar till hållbara och tillräckliga pensioner. Vikten av europeiska minimistandarder för tillsyn av PEPP-sparinstitut kräver också en utvärdering av PEPP-sparinstituten i fråga om efterlevnad av denna förordning och tillämplig sektorslagstiftning.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (88) Med tanke på de eventuella långsiktiga effekterna av denna förordning är det viktigt att nära övervaka utvecklingen under den inledande tillämpningsfasen. Vid genomförandet av utvärderingen bör kommissionen också ta fasta på erfarenheterna från Eiopa, intressenter och sakkunniga, och rapportera eventuella synpunkter till Europaparlamentet och rådet.
- (89) Denna förordning bör säkerställa att grundläggande rättigheter respekteras och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet äldres rätt att leva ett värdigt och oberoende liv och att delta i det sociala och kulturella livet, rätten till skydd av personuppgifter, rätt till egendom, näringsfrihet, principen om jämställdhet mellan män och kvinnor och principen om en hög konsumentskyddsnivå.
- (90) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka skyddet för PEPP-sparare och öka PEPP-sparares förtroende för PEPP-produkter, även när dessa produkter säljs över gränserna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs enhetliga regler för registrering, utveckling, distribution och tillsyn vad gäller privata pensionsprodukter som distribueras i unionen under beteckningen *paneuropeisk privat pensionsprodukt* eller *PEPP-produkt*.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. privat pensionsprodukt: en produkt som

- a) grundar sig på ett frivilligt avtal mellan en enskild sparare och en enhet och som kompletterar lagstadgade pensions- eller tjänstepensionsprodukter,

- b) möjliggör långsiktig kapitalackumulering med det uttryckliga syftet att tillhandahålla inkomst vid pensionering och med begränsade möjligheter till förtida uttag före denna tidpunkt,
- c) varken är en lagstadgad pensions- eller tjänstepensionsprodukt.
2. paneuropeisk privat pensionsprodukt eller PEPP-produkt: en privat pensionsprodukt för långsiktigt sparande enligt ett PEPP-avtal, som erbjuds av ett finansiellt företag som är godkänt enligt artikel 6.1, och som en PEPP-sparare, eller en oberoende sammanslutning av PEPP-sparare på dess medlemmars vägnar, tecknar sig för inför sin eller deras pensionering, utan eller med mycket begränsade möjligheter till förtida uttag, och som är registrerat i enlighet med denna förordning.
  3. PEPP-sparare: en fysisk person som har ingått ett PEPP-avtal med ett PEPP-sparinstitut.
  4. PEPP-avtal: ett avtal mellan en PEPP-sparare och ett PEPP-sparinstitut som uppfyller villkoren i artikel 4.
  5. PEPP-konto: privat pensionskonto i en PEPP-sparares eller PEPP-förmånstagares namn som används för att registrera transaktioner som gör det möjligt för spararen att regelbundet sätta in pengar inför pensionen och för PEPP-förmånstagaren att erhålla PEPP-förmåner.
  6. PEPP-förmånstagare: en fysisk person som uppbär PEPP-förmåner.
  7. PEPP-kund: PEPP-sparare, presumtiv PEPP-sparare eller PEPP-förmånstagare.
  8. PEPP-distribution: att ge råd om, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av avtal för att tillhandahålla en PEPP-produkt, att ingå sådana avtal eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal, inbegripet tillhandahållande av information om ett eller flera PEPP-avtal i enlighet med kriterier som PEPP-kunder väljer på en webbplats eller via andra medier och sammanställande av en rankinglista över PEPP-produkter med pris- och produktjämförelser eller en rabatt på PEPP-produktens pris, när PEPP-kunden direkt eller indirekt kan ingå ett PEPP-avtal på en webbplats eller via andra medier.
  9. PEPP-pensionsförmåner: förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pensionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder, i en av de utbetalningsformer som avses i artikel 58.1.
  10. PEPP-förmåner: PEPP-pensionsförmåner och andra ytterligare förmåner som en PEPP-förmånstagare är berättigad till i enlighet med PEPP-avtalet, särskilt för de strikt begränsade möjligheterna till förtida uttag eller om PEPP-avtalet täcker biometrisk risker.
  11. intjänandefas: perioden under vilken tillgångar ackumuleras till ett PEPP-konto och som under normala omständigheter löper fram till dess att PEPP-utbetalningsfasen börjar.
  12. utbetalningsfas: perioden under vilken de tillgångar som ackumulerats på ett PEPP-konto kan användas för att finansiera pensionering eller andra behov av inkomst.

13. annuitet: belopp som med bestämda mellanrum betalas ut som avkastning på en investering under en period som till exempel kan vara PEPP-förmånstagarens liv eller ett visst antal år.
14. uttag: diskretionära belopp som PEPP-förmånstagaren kan ta ut upp till en viss gräns under en period.
15. PEPP-sparinstitut: ett finansiellt företag enligt artikel 6.1 som har tillstånd att utveckla en PEPP-produkt och att distribuera denna PEPP-produkt.
16. PEPP-distributör: ett finansiellt företag enligt artikel 6.1 som har tillstånd att distribuera PEPP-produkter som det själv inte har utvecklat, ett värdepappersföretag som erbjuder investeringsrådgivning eller en försäkringsförmedlare enligt definitionen i artikel 2.1 punkt 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 ⁽¹⁷⁾.
17. varaktigt medium: varje instrument som
  - a) gör det möjligt för en PEPP-kund att lagra information som riktas till denne personligen, på ett sätt som med tanke på informationens syfte innebär att den är tillgänglig under tillräckligt lång tid, och
  - b) möjliggör oförändrad återgivning av den lagrade informationen.
18. behöriga myndigheter: de nationella myndigheter som utsetts av en medlemsstat för att utöva tillsyn över PEPP-sparinstitut eller PEPP-distributörer, beroende på vad som är tillämpligt, eller utföra de uppgifter som föreskrivs i denna förordning.
19. PEPP-sparinstitutets hemmedlemsstat: hemmedlemsstat enligt definitionen i den relevanta lagstiftningsakt som anges i artikel 6.1.
20. PEPP-distributörens hemmedlemsstat:
  - a) om distributören är en fysisk person, den medlemsstat där han eller hon är bosatt,
  - b) om distributören är en juridisk person, den medlemsstat där dess säte är beläget, eller, om distributören enligt sin nationella rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
21. PEPP-sparinstitutets värdmedlemsstat: en medlemsstat, som inte är PEPP-sparinstitutets hemmedlemsstat, där PEPP-sparinstitutet tillhandahåller PEPP-produkter inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten eller för vilka PEPP-sparinstitutet har öppnat ett underkonto.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

22. PEPP-distributörens värdmedlemsstat: en medlemsstat, som inte är PEPP-distributörens hemmedlemsstat, där PEPP-distributören distribuerar PEPP-produkter inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten.
23. underkonto: en nationell sektion som öppnas inom varje PEPP-konto och som omfattas av de rättsliga krav och villkor som fastställts på nationell nivå för eventuella incitament för investeringar i en PEPP-produkt i den medlemsstat där PEPP-spararen är bosatt; en enskild person kan således vara PEPP-sparare eller PEPP-förmånstagare inom varje underkonto, beroende på de rättsliga kraven för intjänandefasen och utbetalningsfasen.
24. kapital: sammanlagt kapital från inbetalningar, beräknat på grundval av investerbara belopp efter avdrag av alla avgifter och andra kostnader som PEPP-spararna står för direkt eller indirekt.
25. finansiella instrument: finansiella instrument enligt definitionen i avsnitt C i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁸⁾.
26. förvaringsinstitut: institut som fått i uppdrag att förvara tillgångar och övervaka att fondbestämmelser och tillämplig rätt efterlevs.
27. bas-PEPP-produkt: ett investeringsalternativ som fastställs i artikel 45.
28. riskreduceringstekniker: metoder för att systematiskt reducera exponeringen mot en risk och/eller sannolikheten för att en risk materialiseras.
29. biometriska risker: risker som är kopplade till dödsfall, invaliditet och/eller livslängd,
30. byte av pensionssparinstitut: överföring på en PEPP-sparares begäran från ett PEPP-sparinstitut till ett annat av motsvarande belopp eller, i förekommande fall, faktiska tillgångar i enlighet med artikel 52.4, från ett PEPP-konto till ett annat, med avslutande av det förstnämnda PEPP-kontot, utan att det påverkar artikel 53.4 e.
31. rådgivning: personlig rekommendation till en PEPP-kund från PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören, avseende ett eller flera PEPP-avtal.
32. partnerskap: samarbete mellan PEPP-sparinstitut för att erbjuda underkonton i olika medlemsstater med beaktande av den portabilitetsmöjlighet som avses i artikel 19.2.
33. miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer eller ESG-faktorer: miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfrågor såsom de som avses i Parisavtalet, Förenta Nationernas mål för hållbar utveckling, Förenta Nationernas vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter samt Förenta Nationernas principer för ansvarsfulla investeringar.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

*Artikel 3***Tillämpliga bestämmelser**

Registrering, utveckling, distribution och tillsyn av PEPP-produkter ska omfattas av

- a) denna förordning, och
- b) när det gäller frågor som inte regleras i denna förordning,
  - i) relevant sektorsspecifik unionsrätt, inbegripet motsvarande delegerade akter och genomförandeakter,
  - ii) de lagar som antagits av medlemsstaterna för tillämpningen av relevant sektorsspecifik unionsrätt och genomförande av åtgärder som specifikt avser PEPP-produkter,
  - iii) annan nationell rätt som är tillämplig på PEPP-produkter.

*Artikel 4***PEPP-avtal**

1. PEPP-avtalet ska innehålla specifika bestämmelser för PEPP-produkten i enlighet med de tillämpliga regler som avses i artikel 3.
2. PEPP-avtalet ska framför allt omfatta följande:
  - a) En beskrivning av bas-PEPP-produkten, som avses i artikel 45, inbegripet information om garantin för det investerade kapitalet eller den investeringsstrategi som är inriktad på att säkerställa kapitalskyddet.
  - b) I tillämpliga fall, en beskrivning av de olika investeringsalternativ som avses i artikel 42.2.
  - c) Villkoren för den ändring av investeringsalternativet som avses i artikel 44.
  - d) Om PEPP-produkten erbjuder täckning av biometrisk risker, närmare uppgifter om denna täckning, inbegripet de omständigheter som skulle utlösa den.
  - e) En beskrivning av PEPP-pensionsförmånerna, särskilt eventuella former av utbetalningar och rätten att ändra den typ av utbetalningar som avses i artikel 59.
  - f) Villkor som rör portabilitetsmöjligheten enligt artiklarna 17–20, inbegripet information om de medlemsstater för vilka ett underkonto finns tillgängligt.
  - g) Villkoren för bytesmöjligheten enligt artiklarna 52–55.

- h) Kostnadskategorierna och de totala sammanlagda kostnaderna, uttryckt i procent och i ett penningbelopp, i tillämpliga fall.
- i) De villkor avseende intjänandefasen för det underkonto som motsvarar den medlemsstat där PEPP-spararen är bosatt, enligt vad som avses i artikel 47.
- j) De villkor avseende utbetalningsfasen för det underkonto som motsvarar PEPP-spararens bosättningsmedlemsstat enligt vad som avses i artikel 57.
- k) I tillämpliga fall, de villkor enligt vilka beviljade förmåner eller incitament ska återbetalas till den medlemsstat där PEPP-spararen är bosatt.

KAPITEL II

REGISTRERING

Artikel 5

Registrering

1. En PEPP-produkt får endast tillhandahållas och distribueras i unionen om den har registreras i det centrala offentliga register som Eiopa för i enlighet med artikel 13.
2. En registrering av en PEPP-produkt ska gälla i alla medlemsstater. Den ger PEPP-sparinstitutet rätt att erbjuda och PEPP-distributörer rätt att distribuera den PEPP-produkt som registrerats i det centrala offentliga register som avses i artikel 13.

Tillsyn över efterlevnaden av denna förordning ska fortlöpande genomföras i enlighet med kapitel IX.

Artikel 6

Ansökan om registrering av en PEPP-produkt

1. Endast följande finansiella företag som auktoriserats eller registrerats enligt unionsrätt får ansöka om registrering av en PEPP-produkt:
  - a) Kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁹⁾.
  - b) Försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽²⁰⁾ och som är verksamma inom direkt livförsäkring enligt artikel 2.3 i direktiv 2009/138/EG och bilaga II till det direktivet.
  - c) Tjänstepensionsinstitut som har auktoriserats eller registrerats i enlighet med direktiv (EU) 2016/2341 som enligt nationell rätt är auktoriserade och under tillsyn att tillhandahålla även privata pensionsprodukter. I sådant fall ska alla tillgångar och skulder som hänför sig till verksamheten avseende PEPP-produkter hållas fullständigt åtskilda, utan någon möjlighet att överföra dem till institutets övriga pensionsverksamhet.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

- d) Värdepappersföretag som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2014/65/EU och som tillhandahåller portföljförvaltning.
- e) Investeringsbolag eller förvaltningsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG.
- f) EU-baserade förvaltare av alternativa investeringsfonder (EU-baserad AIF-förvaltare) som är auktoriserade i enlighet med direktiv 2011/61/EU.

2. De finansiella företag som förtecknas i punkt 1 i denna artikel ska inge en ansökan om registrering av en PEPP-produkt till sina behöriga myndigheter. Ansökan ska innehålla följande:

- a) De standardavtalsvillkor för PEPP-avtalet som kommer att erbjudas PEPP-sparare enligt artikel 4.
- b) Den sökandes namn.
- c) Uppgifter om arrangemang avseende portföljförvaltning, riskhantering och administration vad gäller PEPP-produkten, inbegripet arrangemang enligt artiklarna 19.2, 42.5 och 49.3.
- d) En förteckning över medlemsstater där det sökande PEPP-sparinstitutet avser att marknadsföra PEPP-produkten, i tillämpliga fall.
- e) Namn på förvaringsinstitut, i tillämpliga fall.
- f) PEPP-basfakta enligt artikel 26.
- g) En förteckning över de medlemsstater för vilka det sökande PEPP-sparinstitutet omedelbart kommer att kunna öppna ett underkonto.

3. De behöriga myndigheterna ska inom 15 arbetsdagar efter mottagandet bedöma huruvida en ansökan enligt punkt 2 är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig ska de behöriga myndigheterna fastställa en tidsfrist inom vilken den sökande ska lämna ytterligare information. När ansökan anses vara fullständig ska de behöriga myndigheterna underrätta den sökande om detta.

4. Inom tre månader efter inlämnandet av den fullständiga ansökan enligt punkt 3 ska de behöriga myndigheterna fatta ett beslut om registrering av en PEPP-produkt endast om sökanden är godkänd att tillhandahålla PEPP-produkter enligt punkt 1 och om de uppgifter och dokument som lämnats i ansökan om registrering enligt punkt 2 följer denna förordning.

5. Inom fem arbetsdagar efter att ha fattat ett beslut om registrering av PEPP-produkten ska de behöriga myndigheterna vidarebefordra beslutet till Eiopa samt den information och de dokument som avses i punkt 2 a, b, d, f och g samt informera det sökande PEPP-sparinstitutet om detta.

Eiopa ska inte ansvara för eller hållas ansvarig för beslut om registrering som fattas av behöriga myndigheter.

Om de behöriga myndigheterna inte beviljar registrering ska de utfärda ett motiverat beslut som kan överklagas.

6. Om det i en medlemsstat finns mer än en behörig myndighet för en viss typ av finansiellt företag enligt punkt 1, ska den medlemsstaten utse en enda behörig myndighet för varje typ av finansiellt företag enligt punkt 1 som ska vara ansvarig för registreringsförfarandet och för kommunikationen med Eiopa.

Alla senare ändringar av den information och de dokument som lämnas i ansökan enligt punkt 2 ska omedelbart anmälas till de behöriga myndigheterna. Om ändringar rör den information och de dokument som avses i punkt 2 a, b, d, f och g, ska de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål underrätta Eiopa om dessa ändringar.

Artikel 7

Registrering av en PEPP-produkt

1. Eiopa ska inom fem arbetsdagar från dagen för överlämnandet av beslutet om registrering och de uppgifter och dokument som avses i artikel 6.5 registrera PEPP-produkten i det centrala offentliga register som avses i artikel 13 och utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna om detta.

2. Inom fem arbetsdagar efter mottagandet av en anmälan om registrering av den PEPP-produkt som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna informera det sökande PEPP-sparinstitutet om detta.

3. PEPP-sparinstitutet har rätt att erbjuda PEPP-produkten och PEPP-distributörer har rätt att distribuera PEPP-produkten från och med dagen för registreringen av PEPP-produkten i det centrala offentliga register som avses i artikel 13.

Artikel 8

Villkor för avregistrering av en PEPP-produkt

1. De behöriga myndigheterna ska utfärda ett beslut om avregistrering av PEPP-produkten

a) när PEPP-sparinstitutet uttryckligen avsäger sig registreringen,

b) när PEPP-sparinstitutet har beviljats registrering efter att ha lämnat falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,

c) när PEPP-sparinstitutet har överträtt denna förordning på ett allvarligt eller systematiskt sätt, eller

d) om PEPP-sparinstitutet eller PEPP-produkten inte längre uppfyller villkoren för beviljandet av registreringen.

2. Inom fem arbetsdagar efter att ha fattat ett beslut om avregistrering av PEPP-produkten ska de behöriga myndigheterna meddela detta till Eiopa och informera PEPP-sparinstitutet.

3. Inom fem arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen om beslutet om avregistrering enligt punkt 2 ska Eiopa avregistrera PEPP-produkten och underrätta de behöriga myndigheterna om detta.

4. Inom fem arbetsdagar efter mottagandet av en anmälan om avregistrering av den PEPP-produkt som avses i punkt 3, inbegripet datumet för avregistreringen, ska de behöriga myndigheterna underrätta det sökande PEPP-sparinstitutet om detta.

5. PEPP-sparinstitutet har inte längre rätt att erbjuda PEPP-produkten och PEPP-distributörer har inte längre rätt att distribuera PEPP-produkten från och med dagen för avregistreringen av PEPP-produkten i det centrala offentliga register som avses i artikel 13.

6. Om Eiopa har fått information om att någon av de omständigheter som avses i punkt 1 b eller c i denna artikel föreligger ska Eiopa, i enlighet med den samarbetskyldighet mellan behöriga myndigheter och Eiopa som avses i artikel 66, begära att PEPP-sparinstitutets behöriga myndigheter kontrollerar att sådana omständigheter föreligger och de behöriga myndigheterna ska lämna sina slutsatser och motsvarande information till Eiopa.

7. Innan de behöriga myndigheterna och Eiopa fattar ett beslut om avregistrering av PEPP-produkten ska de göra sitt bästa för att säkerställa att PEPP-spararens intressen skyddas.

Artikel 9

Beteckning

Beteckningen *paneuropeisk privat pensionsprodukt* eller *PEPP-produkt* får endast användas för en privat pensionsprodukt som registrerats av Eiopa för att distribueras under beteckningen *PEPP-produkt* i enlighet med denna förordning.

*Artikel 10***Distribution av PEPP-produkter**

1. De finansiella företag som avses i artikel 6.1 får distribuera PEPP-produkter som de har utvecklat. De får också distribuera PEPP-produkter som de inte har utvecklat, förutsatt att de följer den relevanta sektorslagstiftningen i enlighet med vilken de tillåts distribuera produkter som de inte har utvecklat.

2. Försäkringsförmedlare som är registrerade i enlighet med direktiv (EU) 2016/97 och värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2014/65/EU för tillhandahållande av investeringsrådgivning enligt definitionen i artikel 4.1.4 i direktiv 2014/65/EU får distribuera PEPP-produkter som de själva inte har utvecklat.

*Artikel 11***Aktsamhetsregler för olika typer av pensionssparinstitut**

PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska följa denna förordning samt även de relevanta aktsamhetsregler som är tillämpliga på dem i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artiklarna 6.1 och 10.2.

*Artikel 12***Offentliggörande av nationella bestämmelser**

1. Texterna till de nationella lagar och andra författningar som fastställer villkoren för intjänandefasen enligt artikel 47 och villkoren för utbetalningsfasen enligt artikel 57, inbegripet information om ytterligare nationella förfaranden som inrättats för att ansöka om förmåner och incitament som fastställts på nationell nivå, ska i tillämpliga fall offentliggöras och hållas uppdaterade av den berörda nationella myndigheten.

2. Alla behöriga myndigheter i en medlemsstat ska på sin webbplats ha en uppdaterad länk till de texter som avses i punkt 1.

3. Offentliggörandet av de texter som avses i punkt 1 ska endast vara i informationssyfte och får inte skapa rättsliga skyldigheter eller ansvar för de berörda nationella myndigheterna.

*Artikel 13***Centralt offentligt register**

1. Eiopa ska föra ett centralt offentligt register som anger varje PEPP-produkt som registrerats enligt denna förordning, PEPP-produktens registreringsnummer, PEPP-sparinstitutet som erbjuder denna PEPP-produkt, de behöriga myndigheterna för PEPP-sparinstitutet, dagen för registrering av PEPP-produkten, en fullständig förteckning över de medlemsstater i vilka PEPP-produkten erbjuds och en fullständig förteckning över de medlemsstater för vilka PEPP-sparinstitutet erbjuder ett underkonto. Registret ska vara allmänt tillgängligt i elektronisk form och ska hållas uppdaterat.

2. De behöriga myndigheterna ska informera Eiopa om de länkar som avses i artikel 12.2 och hålla denna information uppdaterad.

3. Eiopa ska offentliggöra och uppdatera de länkar som avses i punkt 2 i det centrala offentliga register som avses i punkt 1.

KAPITEL III

PEPP-PRODUKTENS TILLHANDAHÅLLANDE OCH PORTABILITET ÖVER GRÄNSERNA

AVSNITT I

Frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet

Artikel 14

Frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet för PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer

1. PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer får tillhandahålla respektive distribuera PEPP-produkter inom en värdmedlemsstats territorium med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, förutsatt att de följer de relevanta regler och förfaranden som fastställs genom eller enligt den unionsrätt som är tillämplig på dem enligt artikel 6.1 a, b, d och e och artikel 10.2 och efter att ha anmält sin avsikt att öppna ett underkonto för denna värdmedlemsstat i enlighet med artikel 21.

2. Sådana PEPP-sparinstitut som avses i artikel 6.1 c och f ska följa de regler som anges i artikel 15.

Artikel 15

Frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet för tjänstepensionsinstitut och EU-baserade AIF-förvaltare

1. PEPP-sparinstitut enligt artikel 6.1 c och f som avser att tillhandahålla PEPP-produkter till PEPP-sparare inom en värdmedlemsstats territorium för första gången enligt friheten att tillhandahålla tjänster, och efter att ha anmält sin avsikt att öppna ett underkonto för denna värdmedlemsstat i enlighet med artikel 21, ska lämna följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:

a) PEPP-sparinstitutets namn och adress.

b) Den medlemsstat där PEPP-sparinstitutet har för avsikt att tillhandahålla eller distribuera PEPP-produkter till PEPP-sparare.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet översända uppgifterna till värdmedlemsstaten tillsammans med en bekräftelse på att det PEPP-sparinstitut som avses i punkt 1 i denna artikel uppfyller kraven i artikel 6.1. Informationen ska lämnas till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, såvida inte de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten har skäl att tvivla på den administrativa strukturens lämplighet med avseende på tillhandahållandet av PEPP-produkter eller den finansiella situationen för det PEPP-sparinstitut som avses i artikel 6.1 c och f.

Om de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten nekar till att översända uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska de underrätta PEPP-sparinstitutet i fråga om skälen till detta inom en månad från mottagandet av alla uppgifter och dokument. Ett sådant nekande, eller underlåtenhet, att lämna besked ska kunna prövas av domstol i PEPP-sparinstitutets hemmedlemsstat.

3. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska inom tio arbetsdagar bekräfta mottagandet av den information som avses i punkt 1. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska därefter informera PEPP-sparinstitutet om att informationen har mottagits av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten och att PEPP-sparinstitutet kan inleda tillhandahållandet av PEPP-produkter till PEPP-sparare i den medlemsstaten.

4. Om det inte föreligger något mottagningsbevis enligt punkt 3 inom tio arbetsdagar från den dag då den information som avses i punkt 2 översändes, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten informera PEPP-sparinstitutet om att PEPP-sparinstitutet kan börja tillhandahålla tjänster i den värdmedlemsstaten.

5. Vid ändring av de uppgifter som avses i punkt 1 ska PEPP-sparinstitutet underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om ändringen senast en månad innan det genomför ändringen. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska informera värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om ändringen så snart som möjligt och senast en månad efter mottagandet av underrättelsen.

6. Värdmedlemsstaterna får inom ramen för detta förfarande utse andra behöriga myndigheter än de som avses i artikel 2.18 för att utöva de befogenheter som tilldelats de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. De ska underrätta kommissionen och Eiopa om detta, med uppgift om eventuell ansvarsuppdelning.

Artikel 16

Befogenheter för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter

1. Om de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten har anledning att anse att en PEPP-produkt distribueras inom dess territorium eller att ett underkonto för den medlemsstaten har öppnats med överträdelse av de skyldigheter som följer av de tillämpliga regler som avses i artikel 3, ska de vidarebefordra sina iakttagelser till de behöriga myndigheterna i PEPP-sparinstitutets eller PEPP-distributörens hemmedlemsstat.

2. Efter att ha bedömt den information som mottagits enligt punkt 1 ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter i tillämpliga fall och utan dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att åtgärda situationen. De ska underrätta värdmedlemsstatens behöriga myndighet om alla sådana åtgärder.

3. Om de åtgärder som vidtagits av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter visar sig vara otillräckliga eller saknas, och PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören ändå fortsätter att distribuera PEPP-produkten på ett sätt som står i klart motsatsförhållande till värdmedlemsstatens PEPP-sparares intressen eller till den korrekta funktionen för marknaden för privata pensionsprodukter i den medlemsstaten, får de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra ytterligare oegentligheter, inbegripet, i den mån det är strikt nödvändigt, hindra PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören från att fortsätta distributionen av PEPP-produkterna inom deras territorium.

Vidare får de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Punkterna 1–3 ska inte påverka värdmedlemsstatens befogenhet att vidta lämpliga och icke-diskriminerande åtgärder för att förhindra eller bestraffa oegentligheter som begåtts inom dess territorium, i situationer där omedelbara åtgärder är strikt nödvändiga för att skydda konsumenternas rättigheter i värdmedlemsstaten, och om likvärdiga åtgärder i hemmedlemsstaten är otillräckliga eller saknas, eller i fall där oegentligheter strider mot nationella rättsliga bestämmelser till skydd för det allmänna bästa, i den mån det är strikt nödvändigt. I sådana situationer ska värdmedlemsstaten ha möjlighet att hindra PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören från att bedriva ny affärsverksamhet inom deras territorium.

5. Alla åtgärder som vidtas av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter enligt denna artikel ska meddelas PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören i ett välgrundat dokument och anmälas till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter utan onödigt dröjsmål.

AVSNITT II

Portabilitet

Artikel 17

Portabilitetsmöjlighet

1. PEPP-sparare ska ha rätt att använda en möjlighet till portabilitet som ger dem rätt att fortsätta att betala in till sina befintliga PEPP-konton när de byter bosättningsort till en annan medlemsstat.

2. Om de utnyttjar portabilitetsmöjligheten har PEPP-sparare rätt att behålla alla fördelar och incitament som beviljats av PEPP-sparinstitutet och som är knutna till de fortlöpande investeringarna i deras PEPP-produkt.

Artikel 18

Erbjudande av portabilitetsmöjlighet

1. PEPP-sparinstitut ska erbjuda portabilitetsmöjlighet enligt artikel 17 för PEPP-sparare som har ett PEPP-konto hos dem och som begär detta.

2. När PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören erbjuder en PEPP-produkt ska de ge presumtiva PEPP-sparare information om portabilitetsmöjligheten och om vilka underkonton som är omedelbart tillgängliga.

3. Inom tre år efter denna förordnings tillämpningsdatum ska varje PEPP-sparinstitut på begäran erbjuda nationella underkonton för minst två medlemsstater.

Artikel 19

PEPP-produktens underkonton

1. Om PEPP-sparinstitut erbjuder PEPP-sparare en portabilitetsmöjlighet i enlighet med artikel 17, ska PEPP-sparinstitutet säkerställa att ett nytt underkonto som öppnas inom ett PEPP-konto uppfyller de rättsliga krav och villkor som fastställts på nationell nivå, enligt artiklarna 47 och 57, för PEPP-produkten av den nya medlemsstat där PEPP-spararen är bosatt. Alla transaktioner på PEPP-kontot ska föras in i ett motsvarande underkonto. Inbetalningar till och uttag från underkontot kan vara föremål för separata avtalsvillkor.

2. Utan att det påverkar tillämplig sektorslagstiftning får PEPP-sparinstitut också säkerställa att de krav som avses i punkt 1 är uppfyllda genom att etablera ett partnerskap med ett annat registrerat PEPP-sparinstitut (nedan kallad *partnern*).

Med hänsyn till omfattningen av de uppgifter som ska utföras av partnern ska denne ha kompetens och förmåga att utföra de funktioner som delegerats. PEPP-sparinstitutet ska ingå ett skriftligt avtal med partnern. Avtalet ska vara rättsligt bindande och det ska tydligt ange PEPP-sparinstitutets och partnerns rättigheter och skyldigheter. Avtalet ska följa de relevanta regler och förfaranden för delegering och utkontraktering som fastställts genom eller enligt den unionsrätt som är tillämplig på dem, enligt vad som avses i artikel 6.1. Trots detta avtal ska PEPP-sparinstitutet förbli ensamt ansvarigt avseende kraven enligt denna förordning.

*Artikel 20***Öppnade av ett nytt underkonto**

1. Utan dröjsmål ska PEPP-sparinstitutet, så snart det har informerats om PEPP-spararens ändring av bosättningsort till en annan medlemsstat, informera PEPP-spararen om möjligheten att öppna ett nytt underkonto inom sitt PEPP-konto samt om den tidsperiod då ett sådant underkonto skulle kunna öppnas.

I sådana fall ska PEPP-sparinstitutet kostnadsfritt tillhandahålla PEPP-spararen PEPP-faktabladet med de specifika krav som avses i artikel 28.3 g för det underkonto som motsvarar PEPP-spararens nya bosättningsmedlemsstat.

Om ett nytt underkonto inte finns tillgängligt ska PEPP-sparinstitutet informera PEPP-spararen om rätten att utan dröjsmål och utan kostnad byta samt om möjligheten att fortsätta att spara i det senaste underkonto som öppnats.

2. Om PEPP-spararen har för avsikt att utnyttja möjligheten att öppna ett underkonto ska PEPP-spararen informera PEPP-sparinstitutet om följande:

a) I vilken medlemsstat PEPP-spararen har sin nya bosättningsort.

b) Vilken dag inbetalningarna ska överföras till det nya underkontot.

c) Information som är relevant för andra villkor för PEPP-produkten.

3. PEPP-spararen får fortsätta att betala in till det senaste underkonto som öppnats.

4. PEPP-sparinstitutet ska erbjuda PEPP-spararen en personlig rekommendation som förklarar huruvida det skulle vara mer fördelaktigt att öppna ett nytt underkonto inom PEPP-spararens PEPP-konto och göra inbetalningarna till det nya underkontot än att fortsätta att betala in till det senaste underkonto som öppnats.

5. Om PEPP-sparinstitutet inte kan säkerställa öppnande av ett nytt underkonto för PEPP-spararens nya bosättningsmedlemsstat, ska PEPP-spararen allt efter eget önskemål kunna

a) byta PEPP-sparinstitut utan dröjsmål och utan kostnad, utan hinder av kraven i artikel 52.3 om hur ofta byte av PEPP-sparinstitut kan ske, eller

b) fortsätta att betala in till det senaste underkonto som öppnats.

6. Det nya underkontot ska öppnas genom ändring av det befintliga PEPP-avtalet mellan PEPP-spararen och PEPP-sparinstitutet, i enlighet med gällande avtalsrätt. Dagen för öppnandet ska anges i avtalet.

*Artikel 21***Information om portabilitet till de behöriga myndigheterna**

1. PEPP-sparinstitut som för första gången önskar öppna ett nytt underkonto för en värdmedlemsstat ska anmäla detta till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

2. PEPP-sparinstitutet ska i sin anmälan inkludera följande uppgifter och dokument:
  - a) Standardavtalsvillkoren för PEPP-avtalet som avses i artikel 4, inklusive bilagan för det nya underkontot.
  - b) PEPP-faktabladet med de specifika kraven för det underkonto som motsvarar det nya underkontot i enlighet med artikel 28.3 g.
  - c) PEPP-pensionsbeskedet enligt artikel 36.
  - d) I tillämpliga fall, information om de kontraktuella arrangemang som avses i artikel 19.2.
3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska kontrollera att den inlämnade dokumentationen är fullständig och inom tio arbetsdagar från mottagandet av den fullständiga dokumentationen överlämna den till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.
4. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska utan dröjsmål bekräfta mottagandet av de uppgifter och dokument som avses i punkt 2.
5. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska därefter informera PEPP-sparinstitutet om att informationen har mottagits av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten och att PEPP-sparinstitutet kan öppna underkontot för den medlemsstaten.

Om det inte föreligger något mottagningsbevis enligt punkt 4 inom tio arbetsdagar från den dag då den dokumentation som avses i punkt 3 översändes, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten informera PEPP-sparinstitutet om att underkontot för den medlemsstaten kan öppnas.

6. Vid ändring av de uppgifter och dokument som avses i punkt 2 ska PEPP-sparinstitutet underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om ändringen senast en månad innan ändringen genomförs. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska informera värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om ändringen så snart som möjligt och senast en månad efter mottagandet av underrättelsen.

KAPITEL IV

KRAV AVSEENDE DISTRIBUTION OCH INFORMATION

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser

Artikel 22

Allmän princip

Vid distribution av PEPP-produkter ska PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer alltid agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med PEPP-kundernas bästa intresse.

*Artikel 23***Distributionsregler för olika typer av PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer**

1. Vid distribution av PEPP-produkter ska de olika typerna av PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer iaktta följande bestämmelser:

- a) Försäkringsföretag enligt artikel 6.1 b i denna förordning och försäkringsförmedlare enligt artikel 10.2 i denna förordning ska följa den tillämpliga nationell rätt som genomför reglerna i kapitlen V och VI i direktiv (EU) 2016/97, med undantag av artiklarna 20, 23, 25 och 30.3 i det direktivet vid distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter, och annan direkt tillämplig unionsrätt som antagits enligt de reglerna med avseende på distribution av sådana produkter samt denna förordning, med undantag av artikel 34.4.
- b) Värdepappersföretag enligt artikel 10.2 i denna förordning ska följa den tillämpliga nationell rätt som genomför reglerna om marknadsföring och distribution av finansiella instrument i artikel 16.3 första stycket och artiklarna 23, 24 och 25 i direktiv 2014/65/EU, med undantag av artiklarna 24.2, 25.3 och 25.4 i det direktivet, annan direkt tillämplig unionsrätt som antagits enligt de bestämmelserna samt denna förordning, med undantag av artikel 34.4.
- c) Alla övriga PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska följa den tillämpliga nationella rätt som genomför reglerna om marknadsföring och distribution av finansiella instrument som anges i artikel 16.3 första stycket och i artiklarna 23, 24 och 25 i direktiv 2014/65/EU, med undantag av artiklarna 24.2, 25.2, 25.3 och 25.4 i det direktivet, och annan direkt tillämplig unionsrätt som antagits enligt dessa bestämmelser samt denna förordning.

2. Reglerna i punkt 1 a ska endast tillämpas om det inte finns någon strängare bestämmelse i den tillämpliga nationella rätt som genomför bestämmelserna i kapitlen V och VI i direktiv (EU) 2016/97.

*Artikel 24***Elektronisk distribution och andra varaktiga medier**

PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska tillhandahålla alla dokument och uppgifter enligt detta kapitel utan kostnad till PEPP-kunder i elektronisk form, förutsatt att PEPP-kunderna har möjlighet att lagra sådan information på ett sätt som med tanke på informationens syfte innebär att den är tillgänglig under tillräckligt lång tid och att oförändrad återgivning av den lagrade informationen möjliggörs.

PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska på begäran och utan kostnad även tillhandahålla dessa dokument och uppgifter på ett annat varaktigt medium, inbegripet i pappersform. PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska informera PEPP-kunderna om deras rätt att begära en kopia av dessa handlingar på ett annat varaktigt medium, inklusive papper.

*Artikel 25***Produktövervakning och styrningskrav**

1. PEPP-sparinstitut ska upprätthålla, använda och se över en process för godkännande av varje PEPP-produkt eller varje betydande ändring av en befintlig PEPP-produkt innan den distribueras till PEPP-kunder.

Produktgodkännandeprocessen ska vara proportionerlig och ändamålsenlig i förhållande till typen av PEPP-produkt.

Produktgodkännandeprocessen ska ange en fastställd målmarknad för varje PEPP-produkt och säkerställa att en bedömning har gjorts av alla risker som är relevanta för den fastställda målmarknaden, att den planerade distributionsstrategin är förenlig med den fastställda målmarknaden och att rimliga åtgärder vidtas för att säkerställa att PEPP-produkten distribueras till den fastställda målmarknaden.

PEPP-sparinstitutet ska förstå och regelbundet se över de PEPP-produkter som den erbjuder, med beaktande av alla händelser som väsentligt skulle kunna påverka den potentiella risken för den fastställda målmarknaden, för att åtminstone bedöma huruvida PEPP-produkterna fortfarande är förenliga med den fastställda målmarknadens behov och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är lämplig.

PEPP-sparinstitut ska ge PEPP-distributörer all lämplig information om PEPP-produkten och produktgodkännandeprocessen, inbegripet den fastställda målmarknaden för PEPP-produkten.

PEPP-distributörer ska införa adekvata arrangemang för att få den information som avses i femte stycket och för att förstå varje PEPP-produkts egenskaper och fastställda målmarknad.

2. De riktlinjer, processer och arrangemang som avses i denna artikel ska inte påverka några andra krav enligt denna förordning eller krav som gäller med stöd av denna förordning, inbegripet kraven avseende offentliggörande, lämplighet eller ändamålsenlighet, identifiering och hantering av intressekonflikter, incitament och ESG-faktorer.

AVSNITT II

Information före ingående av avtal

Artikel 26

PEPP-faktablad

1. Innan en PEPP-produkt föreslås för PEPP-sparare ska PEPP-sparinstitutet ta fram ett PEPP-faktablad för PEPP-produkten i enlighet med kraven i detta avsnitt och publicera dokumentet på sin webbplats.

2. PEPP-faktabladet ska utgöra informationsunderlag före ingående av avtal. Det ska vara korrekt, rättvisande, tydligt och får inte vara vilseledande. Det ska ge basfakta och överensstämma med alla bindande avtalshandlingar, med relevanta delar i erbjudandehandlingar och med PEPP-produktens villkor och bestämmelser.

3. PEPP-faktabladet ska vara ett fristående dokument, klart åtskilt från marknadsföringsmaterial. Det får inte innehålla hänvisningar till marknadsföringsmaterial. Det får innehålla hänvisningar till andra dokument, inbegripet prospekt i tillämpliga fall, men endast om hänvisningen rör information som måste ingå i PEPP-faktabladet enligt denna förordning.

Ett separat PEPP-faktablad bör upprättas för bas-PEPP-produkten.

4. Om ett PEPP-sparinstitut erbjuder en PEPP-sparare en rad olika investeringsalternativ, så att all information som krävs enligt artikel 28.3 avseende de underliggande investeringsalternativen inte kan tillhandahållas i ett enda, koncist, fristående PEPP-faktablad, ska PEPP-sparinstituten ta fram något av följande:

- a) Ett fristående PEPP-faktablad för varje investeringsalternativ.
- b) Ett allmänt PEPP-faktablad som åtminstone innehåller en allmän beskrivning av de olika investeringsalternativen och där det anges var och hur mer ingående information kan inhämtas innan avtal ingås om de investeringar som ligger till grund för dessa investeringsalternativ.

5. I enlighet med artikel 24 ska PEPP-faktabladet upprättas som ett kortfattat dokument, skrivet på ett koncist sätt. Det ska

- a) presenteras och utformas så att det är lättläst, med tillräckligt stora tecken,
- b) fokusera på den centrala information som PEPP-sparare behöver,
- c) vara klart formulerat och skrivet på ett språk och i en stil som underlättar förståelsen av informationen, och framför allt på ett språk som är klart, koncist och begripligt.

6. Om färger används i PEPP-faktabladet får detta inte minska informationens begriplighet om PEPP-faktabladet skulle tryckas eller kopieras i svartvitt.

7. Om PEPP-sparinstituten använder sitt eller sin koncerns firmamärke eller logotyp i PEPP-faktabladet får detta inte avleda uppmärksamheten från informationen i faktabladet eller fördunkla texten.

8. Utöver PEPP-faktabladet ska PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer hänvisa presumtiva PEPP-sparare till offentligt tillgängliga rapporter om PEPP-sparinstitutets finansiella ställning, inbegripet dess solvens, och tillse att dessa är lätt åtkomliga för de presumtiva PEPP-spararna.

9. Presumtiva PEPP-sparare ska också få information om det tidigare resultatet för PEPP-spararens investeringsalternativ som täcker resultaten för minst tio år eller, om PEPP-produkten har tillhandahållits i mindre än tio år, för alla de år som PEPP-produkten har tillhandahållits. Information om tidigare resultat ska åtföljas av uppgiften "tidigare resultat är inte vägledande för framtida resultat".

Artikel 27

PEPP-faktabladets språk

1. PEPP-faktabladet ska vara avfattat på de officiella språk – eller på åtminstone ett av de officiella språk – som används i den del av medlemsstaten där PEPP-produkten distribueras, eller på ett annat språk som godtas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten, eller översätts till något av dessa språk om det har avfattats på ett annat språk.

Översättningen ska ordagrant och korrekt återge innehållet i PEPP-faktabladets originaltext.

2. Om en PEPP-produkt marknadsförs i en medlemsstat genom marknadsföringsmaterial på ett eller flera av medlemsstatens officiella språk ska PEPP-faktabladet åtminstone avfattas på motsvarande officiella språk.

3. PEPP-faktabladet ska på begäran göras tillgängligt i ett lämpligt format för PEPP-sparare med synnedsättning.

Artikel 28

PEPP-faktabladets innehåll

1. Titeln "PEPP-faktablad" ska återges tydligt överst på första sidan i PEPP-faktabladet.

Informationen i PEPP-faktabladet ska presenteras i den ordningsföljd som anges i punkterna 2 och 3.

2. En förklaring ska följa direkt under titeln. Den ska ha följande lydelse:

"Detta faktablad ger dig viktig information om denna paneuropeiska privata pensionsprodukt (PEPP). Det är inte ett marknadsföringsmaterial. Informationen krävs enligt lag för att hjälpa dig att förstå denna privata pensionsprodukts egenskaper, risker, kostnader, möjliga vinster och förluster och för att hjälpa dig att jämföra den med andra PEPP-produkter."

3. PEPP-faktabladet ska innehålla följande information:

a) I början av dokumentet: namnet på PEPP-produkten, huruvida det är en bas-PEPP-produkt, PEPP-sparinstitutets namn och kontaktuppgifter, information om de myndigheter som är behöriga i fråga om PEPP-sparinstitutet, PEPP-produktens registreringsnummer i det centrala offentliga registret och dokumentets datum.

b) Förklaringen: "Den pensionsprodukt som beskrivs i detta dokument är en långsiktig produkt med begränsade möjligheter till inlösen och den kan inte sägas upp när som helst."

c) I ett avsnitt med titeln *Vad innebär denna produkt?*: PEPP-produktens karaktär och huvuddrag, inklusive följande:

i) Dess långsiktiga syfte och hur detta ska uppnås, särskilt huruvida syftet uppnås genom direkt eller indirekt exponering mot underliggande investeringstillgångar, tillsammans med en beskrivning av underliggande instrument eller referensvärden, inbegripet en specificering av de marknader på vilka PEPP-sparinstitutet investerar och hur avkastningen fastställs.

- ii) En beskrivning av den typ av PEPP-sparare som PEPP-produkten är avsedd att marknadsföras för, särskilt i fråga om PEPP-spararens förmåga att bära förluster på investeringar och om investeringshorisont.

- iii) En förklaring om
  - huruvida bas-PEPP-produkten ger en garanti för kapitalet eller har formen av en riskreduceringsteknik som är förenlig med målet att PEPP-spararen ska kunna få tillbaka sitt kapital, eller

  - huruvida och i vilken utsträckning olika investeringsalternativ, i tillämpliga fall, tillhandahåller en garanti eller innehåller en riskreduceringsteknik.

- iv) En beskrivning av PEPP-pensionsförmånerna, särskilt eventuella former av utbetalningar och rätten att ändra den typ av utbetalningar som avses i artikel 59.1.

- v) Om PEPP-produkten täcker biometriska risker: närmare uppgifter om de risker som täcks och om försäkringsförmånerna, inklusive de omständigheter under vilka dessa förmåner får återopas.

- vi) Information om portabilitetsmöjligheten, inbegripet en hänvisning till det centrala offentliga register som avses i artikel 13, med information om de villkor för intjänandefasen och utbetalningsfasen som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 47 och 57.

- vii) En förklaring av konsekvenserna för PEPP-spararen av en förtida uppsägning av PEPP-produkten, inbegripet alla tillämpliga avgifter, sanktioner, samt eventuell förlust av kapitalskydd och andra möjliga fördelar och incitament.

- viii) En förklaring av konsekvenserna för PEPP-spararen om PEPP-spararen avslutar betalningarna till PEPP-produkten.

- ix) Information om tillgängliga underkonton och om PEPP-spararens rättigheter enligt artikel 20.5.

- x) Information om PEPP-spararens rätt att byta och rätt att få information om bytesmöjligheten enligt artikel 56.

- xi) Villkoren för den ändring av det valda investeringsalternativet som avses i artikel 44.

- xii) Information, om sådan finns tillgänglig, om PEPP-investeringens prestationer i fråga om ESG-faktorer.

- xiii) Den lag som är tillämplig på PEPP-avtalet om parterna inte kan välja lag, eller, om parterna kan välja tillämplig lag, den lag som PEPP-sparinstitutet föreslår ska väljas.

- xiv) I tillämpliga fall, huruvida det finns en ångerfrist eller uppsägningstid för PEPP-spararen.

- d) I ett avsnitt med titeln *Vilka är riskerna och vad kan jag få för avkastning?* – en kortfattad beskrivning av risk- och avkastningsprofilen, med följande uppgifter:
- i) En sammanfattande riskindikator kompletterad av en beskrivande förklaring av den indikatorn och dess huvudsakliga begränsningar samt en beskrivande förklaring av materiellt relevanta risker med PEPP-produkten som inte tillräckligt fångas upp av den sammanfattande riskindikatorn.
  - ii) Den möjliga maximala förlusten av investerat kapital, inbegripet information om
    - huruvida PEPP-spararen kan förlora allt investerat kapital, eller
    - huruvida PEPP-spararen bär risken att ådra sig ytterligare finansiella åtaganden eller skyldigheter.
  - iii) Lämpliga resultatscenarier och de antaganden som ligger till grund för dem.
  - iv) I tillämpliga fall, villkoren för avkastning till PEPP-sparare eller inbyggda resultatattak.
  - v) En förklaring om att skatterätten i PEPP-spararens hemmedlemsstat kan inverka på den faktiska utbetalningen.
- e) I ett avsnitt med titeln *Vad händer om [namnet på PEPP-sparinstitutet] inte kan göra några utbetalningar?* – en kort beskrivning av huruvida förlusten täcks av en kompensations- eller garantiordning för investerare och, i så fall, vilken ordning det rör sig om, namnet på garanten och vilka risker som täcks av ordningen och vilka som inte täcks.
- f) I ett avsnitt med titeln *Vilka är kostnaderna?*, kostnaderna för en investering i PEPP-produkten, som ska omfatta både direkta och indirekta kostnader för PEPP-spararen, inbegripet engångskostnader och återkommande kostnader, som ska anges genom sammanfattande indikatorer för dessa kostnader, och, för att säkerställa jämförbarhet, de totala sammanlagda kostnaderna uttryckt i monetära termer och i procent, för att visa de totala kostnadernas samlade inverkan på investeringen.

PEPP-faktabladet ska tydligt ange att PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören ska tillhandahålla detaljerade uppgifter om eventuella distributionskostnader som inte redan ingår i de kostnader som specificerats ovan, så att PEPP-sparare kan förstå den kumulativa effekt som dessa sammanlagda kostnader får på investeringens avkastning.

- g) I ett avsnitt med titeln *Vilka är de särskilda kraven för det underkonto som motsvarar [den medlemsstat där jag är bosatt]?*
- i) I ett underavsnitt med titeln: *Krav under inbetalningsfasen:*

En beskrivning av de villkor för intjänandefasen som fastställts av den medlemsstat där PEPP-spararen är bosatt i enlighet med artikel 47.
  - ii) I ett underavsnitt med titeln *Krav under utbetalningsfasen:*

En beskrivning av de villkor för utbetalningsfasen som fastställts av PEPP-spararens bosättningsmedlemsstat i enlighet med artikel 57.

h) I ett avsnitt med titeln *Hur kan jag klaga?*: information om hur och till vem en PEPP-sparare kan framföra klagomål på PEPP-produkten eller på hur PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören uppträder.

4. Strukturering i olika lager av den information som krävs enligt punkt 3 ska vara tillåten om PEPP-faktabladet tillhandahålls i ett elektroniskt format, varvid detaljerade delar av informationen kan presenteras genom popup-fönster eller genom länkar till andra informationslager. I detta fall ska det vara möjligt att skriva ut PEPP-faktabladet som ett enda dokument.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna och efter att ha utfört konsument- och branschtestning, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder med närmare uppgifter om följande:

- a) Närmare uppgifter om presentationen, inklusive dokumentets form och längd, och innehållet i var och en av de uppgifter som avses i punkt 3.
- b) Metoden bakom presentationen av risker och avkastning som avses i punkt 3 d i och iii.
- c) Metoden för kostnadsberäkning, inbegripet specificeringen av sammanfattande indikatorer som avses i punkt 3 f.
- d) Om informationen presenteras i ett elektroniskt format med informationsstruktur i olika lager, vilken information som ska placeras i det första lagret och vilken information som kan lämnas i ytterligare detaljlager.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska tillsynsstandarder ska Eiopa beakta olika typer av PEPP-produkter, PEPP-produktens långsiktiga karaktär, PEPP-spararnas kompetens samt PEPP-produkternas egenskaper, för att göra det möjligt för PEPP-spararna att välja mellan olika investeringsalternativ och andra alternativ som PEPP-produkten erbjuder, inbegripet om detta val kan göras vid olika tidpunkter eller ändras vid en senare tidpunkt.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 29

Marknadsföringsmaterial

Marknadsföringsmaterial som innehåller specifik information om PEPP-produkten får inte innehålla några uttalanden som strider mot informationen i PEPP-faktabladet eller minskar dess betydelse. Marknadsföringsmaterialet ska innehålla uppgifter om att det finns ett PEPP-faktablad och om hur och varifrån, inbegripet från PEPP-sparinstitutets webbplats, detta kan erhållas.

Artikel 30

Översyn av PEPP-faktabladet

1. PEPP-sparinstitutet ska se över informationen i PEPP-faktabladet minst varje år och ska snabbt revidera handlingen om översynen visar att ändringar behöver göras. Den reviderade versionen ska göras tillgänglig utan dröjsmål.

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna och efter att ha genomfört konsument- och branschtester, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar de villkor enligt vilka PEPP-faktabladet ska ses över och revideras.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 31

Skadeståndsansvar

1. PEPP-sparinstituten ska inte kunna hållas skadeståndsansvarigt endast på grund av PEPP-faktabladet, eller översättningar av detta, såvida det inte är vilseledande, innehåller felaktigheter eller är oförenligt med relevanta delar av rättsligt bindande handlingar med informationsunderlag inför ingående av avtal eller avtalshandlingar, eller med kraven i artikel 28.

2. Om en PEPP-sparare visar att en förlust uppkommit till följd av att denne förlitat sig på ett faktablad, under de förhållanden som avses i punkt 1, vid ingåendet av ett PEPP-avtal för vilket PEPP-faktabladet tagits fram, kan denne kräva skadestånd från PEPP-sparinstituten för denna förlust i enlighet med nationell rätt.

3. Begrepp som *förlust* eller *skadestånd* som avses i punkt 2 men som inte har definierats ska tolkas och tillämpas i enlighet med tillämplig nationell rätt enligt tillämpliga regler i internationell privaträtt.

4. Denna artikel utgör inte hinder för ytterligare skadeståndskrav i enlighet med nationell rätt.

5. Skyldigheterna enligt denna artikel får varken begränsas eller frångås genom avtalsvillkor.

Artikel 32

PEPP-avtal som täcker biometriska risker

Om PEPP-faktabladet avser ett PEPP-avtal som täcker biometriska risker, ska PEPP-sparinstituten skyldigheter enligt detta avsnitt endast gälla gentemot PEPP-spararen.

Artikel 33

Tillhandahållande av PEPP-faktabladet

1. Ett PEPP-sparinstitut eller en PEPP-distributör ska ge presumtiva PEPP-sparare alla PEPP-faktablad som utarbetats i enlighet med artikel 26 när de ger råd om en PEPP-produkt eller erbjuder den till försäljning, i god tid innan dessa PEPP-sparare blir bundna av ett PEPP-avtal eller ett erbjudande som avser det PEPP-avtalet.

2. Ett PEPP-sparinstitut eller en PEPP-distributör får uppfylla kraven i punkt 1 genom att ge faktabladet till en fysisk person som har erhållit en skriftlig fullmakt att fatta investeringsbeslut på PEPP-spararens vägnar vad gäller transaktioner som genomförts inom ramen för den skriftliga fullmakten.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, när så är lämpligt, efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar villkoren för fullgörandet av kravet på att tillhandahålla PEPP-faktabladet enligt punkt 1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

AVSNITT III

Rådgivning

Artikel 34

Specifikation av krav och behov samt tillhandahållande av rådgivning

1. Innan ett PEPP-avtal ingås ska PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören på grundval av de uppgifter som begärts och erhållits från den presumtiva PEPP-spararen specificera denna presumtiva PEPP-sparares pensionsrelaterade krav och behov, inbegripet det möjliga behovet att förvärva en produkt som erbjuder annuiteter, och ge den presumtiva PEPP-spararen objektiv information om PEPP-produkten på ett begripligt sätt så att PEPP-spararen kan fatta ett välgrundat beslut.

Varje PEPP-avtal som föreslås ska vara förenligt med PEPP-spararens pensionsrelaterade krav och behov, med beaktande av hans eller hennes intjänade pensionsrättigheter.

2. PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören ska ge rådgivning till den presumtiva PEPP-spararen, innan PEPP-avtalet ingås, en personlig rekommendation som förklarar varför en viss PEPP-produkt, inbegripet ett visst investeringsalternativ om så är tillämpligt, bäst motsvarar PEPP-spararens krav och behov.

PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören ska också ge den presumtiva PEPP-spararen en personlig prognos för pensionsförmånerna för den rekommenderade produkten på grundval av det tidigaste datum då vilket utbetalningsfasen kan inledas och en varning som anger att dessa prognoser kan skilja sig från det slutliga värdet av erhållna PEPP-förmåner. Om prognosen för pensionsförmånerna grundas på ekonomiska scenarier ska den informationen också innehålla ett bästa scenario och ett oförmånligt scenario, med beaktande av PEPP-avtalets särskilda karaktär.

3. Om en bas-PEPP-produkt erbjuds utan en garanti för kapitalet ska PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören tydligt förklara att det finns PEPP-produkter med en garanti för kapitalet, skälen till att rekommendera en bas-PEPP-produkt som grundar sig på en riskreduceringsteknik som är förenlig med målet att PEPP-spararen ska kunna få tillbaka sitt kapital och tydligt visa eventuella ytterligare risker som sådana PEPP-produkter skulle kunna medföra i jämförelse med en kapitalgarantibaserad bas-PEPP-produkt med en garanti för kapitalet. Denna förklaring ska göras i skriftlig form.

4. När rådgivning ges ska det PEPP-sparinstitutet eller den PEPP-distributör som avses i artikel 23.1 c i denna förordning uppmana den presumtiva PEPP-spararen att tillhandahålla information om den personens kunskaper och erfarenhet på det investeringsområde som är relevant för den erbjudna eller efterfrågade PEPP-produkten och den personens finansiella situation, inbegripet hans eller hennes förmåga att bära förluster, och hans eller hennes investeringsmål, inbegripet hans eller hennes risktolerans, så att PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören kan rekommendera den presumtiva spararen en eller flera PEPP-produkter som är lämpliga för den personen och, i synnerhet, är förenliga med dennes risktolerans och förmåga att bära förluster.

5. PEPP-sparinstitutets eller PEPP-distributörens ansvar får inte bli mindre på grund av att rådgivningen helt eller delvis tillhandahålls genom ett automatiskt eller halvautomatiskt system.

6. Utan att det påverkar strängare tillämplig sektorslagstiftning ska PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer säkerställa och på begäran visa för de behöriga myndigheterna att de fysiska personer som ger rådgivning om PEPP-produkterna har den kunskap och kompetens som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning. Medlemsstaterna ska offentliggöra de kriterier som använts för att bedöma denna kunskap och kompetens.

AVSNITT IV

Information under avtalets löptid

Artikel 35

Allmänna bestämmelser

1. PEPP-sparinstitut ska sammanställa ett koncist och personanpassat dokument som ska tillhandahållas under intjänandefasen och innehålla grundläggande information för varje PEPP-sparare som tar hänsyn till nationella pensionsystems särart och all relevant rätt, inbegripet nationell social-, arbetsmarknads- och skatterätt (nedan kallat *PEPP-pensionsbesked*). Formuleringen "PEPP-pensionsbesked" ska ingå i dokumentets titel.

2. Den exakta dag som informationen i PEPP-pensionsbeskedet avser ska anges tydligt.

3. Den information som ingår i PEPP-pensionsbeskedet ska vara korrekt och uppdaterad.

4. PEPP-sparinstitutet ska årligen göra PEPP-pensionsbeskedet tillgängligt för varje PEPP-sparare.

5. Alla väsentliga ändringar av informationen i PEPP-pensionsbeskedet i förhållande till föregående år ska anges tydligt.

6. Utöver PEPP-pensionsbeskedet ska PEPP-spararen under avtalets löptid dessutom hållas informerad utan dröjsmål om alla ändringar avseende följande information:

a) Avtalsvillkor som inbegriper allmänna och särskilda villkor.

b) PEPP-sparinstitutets namn, dess juridiska form eller adressen till dess huvudkontor och i förekommande fall till den filial som ingått avtalet.

c) Information om hur investeringspolicyn beaktar ESG-faktorer.

Artikel 36

PEPP-pensionsbesked

1. PEPP-pensionsbeskedet ska åtminstone innehålla följande grundläggande information för PEPP-sparare:

a) PEPP-spararens personuppgifter och det tidigaste datum då utbetalningsfasen kan inledas för eventuella underkonton.

- b) Namn och kontaktuppgifter för PEPP-sparinstitutet och en referens till PEPP-avtalet.
- c) Den medlemsstat där PEPP-sparinstitutet är auktoriserad eller registrerad samt namnen på de behöriga myndigheterna.
- d) Uppgifter om prognoser för pensionsförmåner grundade på den dag som avses i led a och en varning om att dessa prognoser kan avvika från det slutliga värdet av mottagna PEPP-förmåner. Om prognosen för pensionsförmånerna grundas på ekonomiska scenarier ska den informationen också innehålla ett bästa scenario och ett oförmånligt scenario, med beaktande av PEPP-avtalets särskilda karaktär.
- e) Uppgifter om de inbetalningar som gjorts av PEPP-spararen eller en tredje part till PEPP-kontot under de senaste tolv månaderna.
- f) En specificering av alla de kostnader som PEPP-spararen direkt och indirekt debiterats under de senaste tolv månaderna, med angivande av förvaltningskostnad, kostnad för förvaring av tillgångar, kostnader som avser portföljtransaktioner och andra kostnader, samt en uppskattning av hur kostnaderna påverkar de slutliga PEPP-förmånerna. Sådana kostnader bör uttryckas både i pengar och i procent av inbetalningarna under de senaste tolv månaderna.
- g) I tillämpliga fall, arten av och mekanismen för de garanti- eller riskreduceringstekniker som avses i artikel 46.
- h) I tillämpliga fall antal och värde av de andelar som motsvarar PEPP-spararens inbetalningar under de senaste tolv månaderna.
- i) Det totala beloppet på PEPP-spararens PEPP-konto på dagen för det besked som avses i artikel 35.
- j) Information om det tidigare resultatet för PEPP-spararens investeringsalternativ som omfattar resultaten för minst tio år eller, om PEPP-produkten har tillhandahållits i mindre än tio år, för alla de år som PEPP-produkten har tillhandahållits. Information om tidigare resultat ska åtföljas av uppgiften "tidigare resultat är inte vägledande för framtida resultat".
- k) För PEPP-konton med mer än ett underkonto ska informationen i PEPP-pensionsbeskedet specificeras för alla befintliga underkonton.
- l) Sammanfattande information om investeringspolicyn när det gäller ESG-faktorer.

2. Eiopa ska i samråd med Europeiska centralbanken och behöriga myndigheter utarbeta utkast till tekniska tillsynsstandarder som specificerar reglerna för att fastställa de antaganden om prognoser för pensionsförmåner som avses i punkt 1 d i denna artikel och artikel 34.2. Dessa regler ska tillämpas av PEPP-sparinstitut för att, om det är relevant, fastställa investeringens årliga nominella avkastningsgrad, den årliga inflationstakten och trenden för framtida löner.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

*Artikel 37***Kompletterande information**

1. PEPP-pensionsbeskedet ska ange var och hur bl.a. följande kompletterande information kan inhämtas:
  - a) Ytterligare praktisk information om PEPP-spararens rättigheter och valmöjligheter, bland annat när det gäller investeringar, utbetalningsfasen, bytsemöjligheten och portabilitetsmöjligheten.
  - b) PEPP-sparinstitutets årsbokslut och förvaltningsberättelser som är offentligt tillgängliga.
  - c) En skriftlig förklaring om principerna för PEPP-sparinstitutets investeringspolicy som åtminstone ska innehålla uppgifter om metoder för att mäta investeringsrisk, tillämpade riskhanteringsprocesser och den strategiska tillgångsallokeringen när det gäller PEPP-pensionsåtagandenas art och duration samt hur investeringspolicyen beaktar ESG-faktorerna.
  - d) I tillämpliga fall, information om de antaganden som används för livräntebelopp, särskilt med avseende på annuitetsränta, typ av PEPP-sparinstitut och annuiteternas duration.
  - e) Nivån på PEPP-förmånerna vid inlösen före de datum som avses i artikel 36.1 a.

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av artikel 36 och den här artikeln ska Eiopa, efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna och efter att ha genomfört konsument- och branschtester, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar presentationsformerna för den information som avses i artikel 36 och den här artikeln. När det gäller presentationen av information om tidigare resultat i enlighet med artikel 36.1 j ska skillnaderna mellan investeringsalternativen beaktas, särskilt om PEPP-spararen bär investeringsrisken, eller om investeringsalternativet är åldersberoende eller inkluderar durationsmatchning.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 34.2 och artikel 36.1 d får medlemsstaterna, för att möjliggöra jämförelser med nationella produkter, ålägga PEPP-sparinstitut att förse PEPP-sparare med ytterligare prognoser för pensionsförmåner när reglerna för att fastställa antagandena fastställs av respektive medlemsstat.

*Artikel 38***Information som ska lämnas till PEPP-sparare under tiden före pensionering och till PEPP-förmånstagare under utbetalningsfasen**

1. Utöver PEPP-pensionsbeskedet ska PEPP-sparinstitut två månader före de datum som avses i artikel 59.1 a och b eller på PEPP-spararens begäran lämna information om det kommande inledandet av utbetalningsfasen, möjliga former av utbetalningar och möjligheten för PEPP-spararen att ändra formen av utbetalningar i enlighet med artikel 59.1.

2. Under utbetalningsfasen ska PEPP-sparinstitut årligen lämna information om de PEPP-förmåner som ska betalas ut och motsvarande former av utbetalningar.

Om PEPP-spararen fortsätter att göra inbetalningar eller ta på sig investeringsrisk under utbetalningsfasen ska PEPP-sparinstitutet fortsätta att tillhandahålla det PEPP-pensionsbesked som innehåller relevant information.

Artikel 39

Information som på begäran ska lämnas till PEPP-sparare och PEPP-förmånstagare

PEPP-sparinstitutet ska på begäran av en PEPP-sparare eller PEPP-förmånstagare eller deras företrädare tillhandahålla den kompletterande information som avses i artikel 37.1 samt kompletterande information om de antaganden som ligger till grund för de prognoser som avses i artikel 36.1 d.

AVSNITT V

Rapportering till nationella myndigheter

Artikel 40

Allmänna bestämmelser

1. PEPP-sparinstitut ska till sina behöriga myndigheter lämna den information som är nödvändig för tillsynen, utöver den information som lämnas enligt relevant sektorslagstiftning. Denna ytterligare information ska i tillämpliga fall omfatta vad som krävs för att myndigheterna ska utföra följande i samband med tillsynsprocessen:

- a) Bedöma PEPP-sparinstituts bolagsstyrningssystem, den verksamhet de bedriver, de värderingsprinciper som tillämpas i solvenssammanhang, riskexponering och riskhanteringssystem samt kapitalstruktur, kapitalbehov och kapitalförvaltning.
- b) Fatta lämpliga beslut till följd av utövandet av sina tillsynsbefogenheter och tillsynsuppgifter.

2. De behöriga myndigheterna ska, utöver sina befogenheter enligt nationell rätt, ha följande befogenheter:

- a) Att fastställa art, omfattning och format avseende den information som avses i punkt 1, som de kräver att PEPP-sparinstitut ska lämna vid i förväg fastställda tidpunkter, när en i förväg fastställd händelse inträffat eller vid en förfrågan om ett PEPP-sparinstituts situation.
- b) Att från PEPP-sparinstitut erhålla information om avtal som PEPP-sparinstitut ingått eller om avtal som ingåtts med tredjeparter.
- c) Att begära information från externa experter, t.ex. revisorer och aktuarier.

3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska omfatta följande:

- a) Kvalitativa eller kvantitativa inslag, eller lämplig kombination av sådana.

- b) Historiska, aktuella eller framåtblickande inslag, eller lämplig kombination av sådana.
  - c) Uppgifter från interna eller externa källor, eller lämplig kombination av sådana.
4. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska
- a) stå i proportion till art, omfattning och komplexitet hos PEPP-sparinstitutets verksamhet och särskilt till den inneboende risken i denna verksamhet,
  - b) vara tillgänglig, fullständig i varje väsentligt hänseende, jämförbar och konsekvent utformad över tiden,
  - c) vara relevant, tillförlitlig och begriplig.
5. PEPP-sparinstitut ska årligen lämna följande information till de behöriga myndigheterna:
- a) För vilka medlemsstater PEPP-sparinstitut erbjuder underkonton.
  - b) Antalet anmälningar i enlighet med artikel 20.1 som mottagits från PEPP-sparare som har bytt bosättningsort till en annan medlemsstat.
  - c) Antal begäranden om att öppna ett underkonto och antal underkonton som öppnats i enlighet med artikel 20.2.
  - d) Antal begäranden från PEPP-sparare om byte och faktiska överföringar i enlighet med artikel 20.5 a.
  - e) Antal begäranden från PEPP-sparare om byte och faktiska överföringar enligt artikel 52.3.

De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra informationen till Eiopa.

6. PEPP-sparinstitut ska ha lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven i punkterna 1–5 samt en skriftlig policy, godkänd av PEPP-sparinstitutets lednings-, tillsyns- eller förvaltningsorgan, som säkerställer att den lämnade informationen är lämplig.

7. På begäran till de behöriga myndigheterna och för att fullgöra de uppgifter som tilldelats genom denna förordning, ska Eiopa ha tillgång till den information som lämnas av PEPP-sparinstitut.

8. Om inbetalningarna till PEPP-produkter och PEPP-förmåner omfattas av förmåner eller incitament ska PEPP-sparinstitutet i enlighet med relevant nationell rätt till den berörda nationella myndigheten, i tillämpliga fall, överlämna all information som är nödvändig för att tillhandahålla eller återkräva sådana förmåner och incitament som mottagits i samband med sådana inbetalningar och förmåner.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 som kompletterar denna förordning genom att specificera den ytterligare information som avses i punkterna 1–5 i denna artikel i syfte att i lämplig utsträckning säkerställa konvergens i tillsynsrapporteringen.

Eiopa ska efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna och behöriga myndigheter och efter branschtester utarbeta utkast till tekniska genomförandestandarder om formatet för tillsynsrapporteringen.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL V

INTJÄNANDEFAS

AVSNITT I

Investeringsregler för PEPP-sparinstitut

Artikel 41

Investeringsregler

1. PEPP-sparinstitut ska investera de tillgångar som motsvarar PEPP-produkten i enlighet med *aktsamhetsprincipen* och särskilt i enlighet med följande regler:

- a) Tillgångarna ska investeras på det sätt som på lång sikt bäst gagnar PEPP-spararnas intressen som helhet. Vid en eventuell intressekonflikt ska PEPP-sparinstitutet eller den enhet som förvaltar dess portfölj säkerställa att investeringen görs uteslutande i PEPP-spararnas intresse.
- b) Inom ramen för aktsamhetsprincipen ska PEPP-sparinstitutet beakta risker som är förknippade med ESG-faktorer och investeringsbeslutens möjliga långsiktiga konsekvenser för dessa faktorer.
- c) Tillgångarna ska investeras på ett sätt som säkerställer säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för den samlade portföljen.
- d) Tillgångarna ska till övervägande del investeras på reglerade marknader. Investeringar i tillgångar som inte är föremål för handel på reglerade finansmarknader ska hållas på aktsamma nivåer.
- e) Det ska vara möjligt att investera i derivatinstrument, förutsatt att sådana instrument bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar effektiv förvaltning av portföljen. Dessa instrument ska värderas enligt aktsamhetsprincipen, med hänsyn till de underliggande tillgångarna, och inkluderas i värderingen av PEPP-sparinstitutets tillgångar. PEPP-sparinstitut ska även undvika överdriven riskexponering mot en och samma motpart och mot annan derivatverksamhet.

- f) Tillgångarna ska vara diversifierade på ett lämpligt sätt för att undvika dels överdrivet beroende av någon särskild tillgång, emittent eller företagsgrupp, dels ackumulation av risker i den samlade portföljen. Investeringar i tillgångar som emitterats av samma emittent eller av emittenter som tillhör samma grupp får inte innebära överdriven riskkoncentration för ett PEPP-sparinstitut.
- g) Tillgångarna får inte investeras i icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner enligt tillämpliga rådsslutsatser med förteckningen över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, och inte heller i ett högriskredjeland med strategiska brister enligt kommissionens tillämpliga delegerade förordning som antagits på grundval av artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849.
- h) PEPP-sparinstitutet får inte utsätta sig självt och tillgångar som är hänförliga till PEPP-produkten för risker till följd av en alltför hög skuldsättningsgrad eller en alltför omfattande löptidsomvandling.
2. De regler som fastställs i punkt 1 a–h ska endast tillämpas i den mån PEPP-sparinstitutet inte omfattas av striktare bestämmelser i relevant sektorslagstiftning.

AVSNITT II

Investeringsalternativ för PEPP-sparare

Artikel 42

Allmänna bestämmelser

1. PEPP-sparinstitut får erbjuda PEPP-sparare upp till sex investeringsalternativ.
2. Investeringsalternativen ska omfatta bas-PEPP-produkten och får omfatta andra investeringsalternativ.
3. Alla investeringsalternativ ska vara utformade av PEPP-sparinstitut på grundval av en garanti eller en riskreduceringsteknik som ska säkerställa ett tillräckligt skydd för PEPP-sparare.
4. Tillhandahållande av garantier ska omfattas av den relevanta sektorslagstiftning som är tillämplig på PEPP-sparinstitutet.
5. De PEPP-sparinstitut som avses i artikel 6.1 c, d, e och f får erbjuda PEPP-produkter med en garanti endast genom samarbete med kreditinstitut eller försäkringsföretag som kan tillhandahålla sådana garantier i enlighet med den sektorslagstiftning som är tillämplig på dem. Dessa institut eller företag ska vara ensamt ansvariga för garantin.

Artikel 43

PEPP-spararens val av investeringsalternativ

PEPP-spararen ska efter att ha mottagit relevant information och rådgivning välja ett investeringsalternativ i samband med att PEPP-avtalet ingås.

Artikel 44

Villkor för ändring av det valda investeringsalternativet

1. Om PEPP-sparinstitutet tillhandahåller olika investeringsalternativ ska PEPP-spararen under intjänandet till PEPP-produkten ha möjlighet att välja ett annat investeringsalternativ efter minst fem år från ingåendet av PEPP-avtalet och, om det gäller senare ändringar, efter fem år från det senaste bytet av investeringsalternativ. PEPP-sparinstitutet får tillåta PEPP-spararen att ändra det valda investeringsalternativet oftare än så.

2. Ändringar av investeringsalternativet ska vara kostnadsfria för PEPP-sparare.

Artikel 45

Bas-PEPP-produkten

1. Bas-PEPP-produkten ska vara en säker produkt och utgöra ickevalsalternativet. Den ska utformas av PEPP-sparinstitut på grundval av en garanti för det kapital som är inestående i början av utbetalningsfasen och, om tillämpligt, under utbetalningsfasen, eller en riskreduceringsteknik som är förenlig med målet att PEPP-spararen ska få tillbaka sitt kapital.
2. Kostnaderna och avgifterna för bas-PEPP-produkten får inte överstiga 1 % per år av det ackumulerade kapitalet.
3. För att säkerställa lika spelregler för olika PEPP-sparinstitut och olika typer av PEPP-produkter ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder med närmare uppgifter om de typer av kostnader och avgifter som avses i punkt 2 efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna i tillämpliga fall.

Vid utarbetandet av förslagen till tekniska tillsynsstandarder ska Eiopa ta hänsyn till olika möjliga typer av PEPP-produkter, PEPP-produktens långsiktiga pensionsändamål och PEPP-produkternas olika möjliga egenskaper, särskilt utbetalningar i form av långfristiga annuiteter eller årliga uttag fram till åtminstone den ålder som motsvarar PEPP-spararens förväntade livslängd. Eiopa ska också utvärdera kapitalskyddets särskilda beskaffenhet i förhållande till kapitalgarantin. Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Vartannat år från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas ska kommissionen, efter samråd med Eiopa och i tillämpliga fall de övriga ESA-myndigheterna, göra en översyn för att bedöma om det procentuella värde som avses i punkt 2 är adekvat. Kommissionen ska särskilt beakta den faktiska nivån och förändringarna av den faktiska nivån på kostnader och avgifter samt inverkan på tillgången till PEPP-produkter.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 för att ändra det procenttal som avses i punkt 2 i denna artikel, mot bakgrund av sina översyner, i syfte att möjliggöra ett lämpligt marknadstillträde för PEPP-sparinstitut.

Artikel 46

Riskreduceringstekniker

1. Användningen av riskreduceringstekniker ska säkerställa att investeringsstrategin för PEPP-produkten är utformad för att bygga upp en stabil och adekvat individuell framtida pensionsinkomst från PEPP-produkten och säkerställa en rättvis behandling av alla generationer av PEPP-sparare.

Alla riskreduceringstekniker, oavsett om de tillämpas inom ramen för bas-PEPP-produkten eller investeringsalternativen, ska vara sunda, robusta och förenliga med riskprofilen för motsvarande investeringsalternativ.

2. Tillämpliga riskreduceringstekniker kan bland annat inbegripa följande:
  - a) Bestämmelser för att gradvis anpassa investeringsallokeringen för att minska investeringarnas finansiella risker för investerargrupper som motsvarar den återstående löptiden (livscykelanpassning).

b) Bestämmelser om upprättande av reserver från inbetalningar eller avkastning på investeringar som ska tilldelas PEPP-sparare på ett rättvist och transparent sätt för att reducera investeringsförluster.

c) Bestämmelser för användning av lämpliga garantier för att skydda mot investeringsförluster.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med de övriga ESA-myndigheterna och efter att ha genomfört branschtestningar, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar de minimikriterier som riskreduceringsteknikerna ska uppfylla, med beaktande av de olika typerna av PEPP-produkter och deras särdrag, samt de olika typerna av PEPP-sparinstitut och skillnaderna mellan deras tillsynsordning.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

AVSNITT III

Andra aspekter rörande intjänandefasen

Artikel 47

Villkor rörande intjänandefasen

1. De villkor som rör intjänandefasen av de nationella underkontona ska fastställas av medlemsstaterna, såvida de inte närmare anges i denna förordning.

2. Sådana villkor får i synnerhet innefatta åldersgränser för när intjänandefasen kan börja, intjänandefasens minimilängd, högsta och lägsta inbetalningsbelopp och deras regelbundenhet.

KAPITEL VI

SKYDD AV INVESTERARE

Artikel 48

Förvaringsinstitut

1. De PEPP-sparinstitut som avses i artikel 6.1 c, e och f ska utse ett eller flera förvaringsinstitut för förvaring av tillgångar i samband med PEPP-verksamheten och övervakningsplikter.

2. För utseendet av förvaringsinstitutet, utförandet av dess uppgifter i samband med förvaring av tillgångar och förvaringsinstitutets ansvar samt förvaringsinstitutets övervakningsplikter ska kapitel IV i direktiv 2009/65/EG tillämpas.

*Artikel 49***Täckning av biometriska risker**

1. PEPP-sparinstitut får erbjuda PEPP-produkter med ett alternativ som säkerställer täckning av biometriska risker.
2. Täckning av biometriska risker ska omfattas av den relevanta sektorslagstiftning som är tillämplig på PEPP-sparinstitutet. Täckning av biometriska risker får variera från underkonto till underkonto.
3. Sådana PEPP-sparinstitut som avses i artikel 6.1 a, c, d, e och f får erbjuda PEPP-produkter med en möjlighet till täckning av biometriska risker. I sådana fall ska täckning beviljas endast om detta sker genom samarbete med försäkringsföretag som kan täcka dessa risker i enlighet med den sektorslagstiftning som är tillämplig på dem. Försäkringsföretaget ska vara fullt ansvarigt för täckningen av de biometriska riskerna.

*Artikel 50***Klagomål**

1. PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska införa och tillämpa lämpliga och effektiva förfaranden för att hantera klagomål som lämnas av PEPP-kunder avseende deras rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning.
2. Dessa förfaranden ska tillämpas i varje medlemsstat där PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören erbjuder sina tjänster och ska finnas tillgängliga på ett officiellt språk i den berörda medlemsstaten i enlighet med vad PEPP-kunden valt, eller på ett annat språk om PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören kommer överens om detta med PEPP-kunden.
3. PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska göra sitt yttersta för att, antingen elektroniskt eller på något annat varaktigt medium i enlighet med artikel 24, svara på PEPP-kundernas klagomål. I svaret ska varje punkt i klagomålet bemötas, inom rimlig tid och senast 15 arbetsdagar efter det att klagomålet mottagits. Under särskilda omständigheter som PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören inte kan påverka som gör att svaret inte kan lämnas inom 15 arbetsdagar, ska PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören skicka ett preliminärt svar, med klart angivna skäl till förseningen av svaret på klagomålet och med angivande av när PEPP-kunden ska få det definitiva svaret. Tidsfristen för mottagande av det slutliga svaret får under inga omständigheter överskrida 35 arbetsdagar.
4. PEPP-sparinstitut och PEPP-distributörer ska informera PEPP-kunderna om minst ett alternativt tvistlösningsorgan som har behörighet att hantera tvister avseende PEPP-kunders rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning.
5. Den information om förfarandena som avses i punkt 1 ska vara tydlig, begriplig och lätt tillgänglig på PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributörens webbplats, om sådan finns, vid filialen och i de allmänna villkoren för avtal mellan PEPP-sparinstitutet eller PEPP-distributören och PEPP-kunden. Det ska anges var ytterligare information kan inhämtas om det berörda alternativa tvistlösningsorganet och om villkoren för att anlita ett sådant organ.
6. De behöriga myndigheterna ska införa förfaranden som gör det möjligt för PEPP-kunder och andra intresserade parter, inbegripet konsumentorganisationer, att lämna in klagomål till behöriga myndigheter avseende PEPP-sparinstitutets och PEPP-distributörens påstådda överträdelse av denna förordning. Den som klagat ska i samtliga fall erhålla svar.
7. I fall som berör mer än en medlemsstat kan klaganden välja att lämna in sitt klagomål genom de behöriga myndigheterna i sin bosättningsmedlemsstat, oberoende av var överträdelsen inträffade.

Artikel 51

Twistlösning utanför domstol

1. Adekvata, oberoende, opartiska, transparenta och ändamålsenliga alternativa twistlösningsförfaranden för lösning av tvister mellan PEPP-kunder och PEPP-sparinstitut eller PEPP-distributörer avseende de rättigheter och skyldigheter som denna förordning medför ska fastställas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU ⁽²¹⁾, i förekommande fall med hjälp av befintliga behöriga organ. Sådana alternativa twistlösningsförfaranden ska vara tillämpliga på, och det relevanta twistlösningsorganets behörighet utökas till att omfatta, de PEPP-sparinstitut eller PEPP-distributörer som förfarandena rör.
2. De organ som avses i punkt 1 ska samarbeta effektivt för att lösa gränsöverskridande tvister avseende de rättigheter och skyldigheter som denna förordning medför.

KAPITEL VII

BYTE AV PEPP-SPARINSTITUT

Artikel 52

Tillhandahållande av bytesmöjligheten

1. PEPP-sparinstitut ska erbjuda PEPP-sparare en bytesmöjlighet som innebär att eventuell behållning med motsvarande belopp eller i tillämpliga fall de faktiska tillgångarna i enlighet med punkt 4, på PEPP-spararens begäran överförs från ett PEPP-konto hos det överförande PEPP-sparinstitutet till ett nytt PEPP-konto med samma underkonton som öppnas hos det mottagande PEPP-sparinstitutet, samtidigt som det tidigare PEPP-kontot avslutas.

När det överförande PEPP-sparinstitutet använder bytesmöjligheten ska det överföra all information som är kopplad till alla underkonton tillhörande det tidigare PEPP-kontot, inklusive rapporteringskrav, till det mottagande PEPP-sparinstitutet. Det mottagande PEPP-sparinstitutet ska registrera denna information i motsvarande underkonton.

En PEPP-sparare får begära ett byte till ett PEPP-sparinstitut som är etablerat i samma medlemsstat (icke-gränsöverskridande byten) eller i en annan medlemsstat (gränsöverskridande byten). PEPP-sparare kan utnyttja rätten att byta PEPP-sparinstitut under PEPP-produktens intjänandefas och utbetalningsfas.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1, ska PEPP-sparinstitut under utbetalningsfasen inte vara skyldiga att tillhandahålla en bytesmöjlighet för PEPP-produkter när PEPP-spararna mottar utbetalningar i form av livslång livränta.

3. PEPP-spararen får byta PEPP-sparinstitut efter minst fem år från och med det att PEPP-avtalet ingåtts och, vid senare byten, efter fem år från det senaste bytet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.5 a. PEPP-sparinstitutet får tillåta PEPP-spararen att byta PEPP-sparinstitut oftare än så.

4. När det gäller byte mellan PEPP-sparinstitut som erbjuder individuell portföljförvaltning för PEPP-sparare får PEPP-sparare välja att överföra de faktiska tillgångarna eller motsvarande belopp. I alla andra fall ska endast överföring av motsvarande belopp tillåtas.

Det mottagande PEPP-sparinstitutet ska lämna sitt skriftliga medgivande när PEPP-spararen begär en överföring av de faktiska tillgångarna.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ twistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63).

Artikel 53

Bytesmöjligheten

1. På PEPP-spararens begäran, efter det att denne har fattat ett välgrundat beslut på grundval av den information som erhållits från PEPP-sparinstitut enligt definitionen i artikel 56, ska bytet inledas av det mottagande PEPP-sparinstitutet.
2. PEPP-spararens begäran ska upprättas på ett av de officiella språken i den medlemsstat där bytet inleds eller på ett annat språk som parterna kommit överens om. I begäran ska PEPP-spararen
  - a) ge specifikt samtycke till att det överförande PEPP-sparinstitutet utför var och en av de uppgifter som avses i punkt 4 och specifikt samtycke till att det mottagande PEPP-sparinstitutet utför var och en av de uppgifter som avses i punkt 5,
  - b) i samtycke med det mottagande PEPP-sparinstitutet fastställa från vilken tidpunkt betalningar ska göras till det PEPP-konto som öppnats hos det mottagande PEPP-sparinstitutet.

Denna tidpunkt ska vara minst två veckor efter den dag då det mottagande PEPP-sparinstitutet mottar de dokument som överförs från det överförande PEPP-sparinstitutet enligt punkt 4.

Medlemsstaterna får kräva att PEPP-spararens begäran ska vara skriftlig och att PEPP-spararen får en kopia av den godtagna begäran.

3. Inom fem arbetsdagar från det mottagande av begäran som avses i punkt 2 ska det mottagande PEPP-sparinstitutet begära att det överförande PEPP-sparinstitutet utför de uppgifter som avses i punkt 4.
4. På det mottagande PEPP-sparinstitutets begäran ska det överförande PEPP-sparinstitutet göra följande:
  - a) Inom fem arbetsdagar, skicka PEPP-pensionsbeskedet för perioden från och med dagen för det senast upprättade PEPP-pensionsbeskedet till dagen för begäran till PEPP-spararen och det mottagande PEPP-sparinstitutet.
  - b) Inom fem arbetsdagar, skicka en förteckning över de befintliga tillgångar som överförs vid överföring av de faktiska tillgångarna enligt artikel 52.4 till det mottagande PEPP-sparinstitutet.
  - c) Upphöra med att godta inkommande betalningar på PEPP-kontot med verkan från och med det datum som anges av PEPP-spararen i den begäran som avses i punkt 2 b.
  - d) Överföra motsvarande belopp, eller i tillämpliga fall, faktiska tillgångar i enlighet med artikel 52.4 från PEPP-kontot till det nya PEPP-konto som öppnats hos det mottagande PEPP-sparinstitutet vid den tidpunkt som PEPP-spararen angett i sin begäran.

- e) Avsluta PEPP-kontot vid den tidpunkt som PEPP-spararen angett om denne inte har några utestående skyldigheter. Det överförande PEPP-sparinstitutet ska omedelbart informera PEPP-spararen om sådana utestående skyldigheter hindrar avslutandet av PEPP-spararens konto.

5. Det mottagande PEPP-sparinstitutet ska, i enlighet med vad som anges i begäran och i den utsträckning de uppgifter som lämnas av det överförande PEPP-sparinstitutet eller PEPP-spararen gör det möjligt för det mottagande PEPP-sparinstitutet att göra detta, göra de förberedelser som krävs för att ta emot inkommande betalningar och godta dem med verkan från och med den dag som PEPP-spararen angett i sin begäran.

Artikel 54

Avgifter och kostnader i samband med bytet

1. PEPP-sparare ska kostnadsfritt ha tillgång till sina personuppgifter hos antingen det överförande eller det mottagande PEPP-sparinstitutet.
2. Det överförande PEPP-sparinstitutet ska lämna de uppgifter som begärs av det mottagande PEPP-sparinstitutet enligt artikel 53.4 a utan att ta ut någon avgift av PEPP-spararen eller det mottagande PEPP-sparinstitutet.
3. De totala avgifter och kostnader som det överförande PEPP-sparinstitutet får ta ut av PEPP-spararen för att avsluta ett PEPP-konto hos sig ska begränsas till de faktiska administrativa kostnader som PEPP-sparinstitutet ådragit sig och får inte överstiga 0,5 % av motsvarande belopp eller värdet i pengar av de faktiska tillgångar som ska överföras till det mottagande PEPP-sparinstitutet.

Medlemsstaterna får fastställa ett lägre procenttal för de avgifter som avses i första stycket och ett annat procenttal när PEPP-sparinstitutet gör det möjligt för PEPP-sparare att byta PEPP-sparinstitut oftare enligt vad som anges i artikel 52.3.

Det överförande PEPP-sparinstitutet får inte ta ut några ytterligare avgifter av det mottagande PEPP-sparinstitutet.

4. Det mottagande PEPP-sparinstitutet får endast ta ut de faktiska administrativa kostnaderna och transaktionskostnaderna för bytet.

Artikel 55

Skydd av PEPP-sparare mot finansiell förlust

1. Eventuella finansiella förluster – inbegripet avgifter, kostnader och ränta som PEPP-spararen åsamkas som ett direkt resultat av att ett PEPP-sparinstitut som är involverat i bytet underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 53 – ska utan dröjsmål ersättas av PEPP-sparinstitutet.
2. Ansvar enligt punkt 1 ska inte vara tillämpligt i fall av osedvanliga och oförutsägbara omständigheter som det PEPP-sparinstitut som åberopar dessa omständigheter inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla ansträngningar att göra så eller då ett PEPP-sparinstitut är bundet av andra rättsliga krav som omfattas av unionsrätten eller nationell rätt.

3. Ansvar enligt punkt 1 ska fastställas i enlighet med de rättsliga krav som är tillämpliga på nationell nivå.
4. PEPP-spararen ska bära eventuella risker för finansiella förluster som är hänförliga till inlösen av faktiska tillgångar på PEPP-kontot som erfordras vid överföringen från det överförande PEPP-sparinstitutet till det mottagande PEPP-sparinstitutet enligt artikel 52.4
5. Det överförande PEPP-sparinstitutet ska inte vara ålagt att säkerställa kapitalskydd eller tillhandahålla en garanti vid tidpunkten för bytet.

Artikel 56

Information om bytesmöjligheten

1. PEPP-sparinstitut ska ge PEPP-sparare följande information om bytesmöjligheten så att PEPP-spararen kan fatta ett välgrundat beslut:
  - a) Det överförande respektive mottagande PEPP-sparinstitutets roll under varje steg i bytesprocessen, enligt artikel 53.
  - b) Tidsplanen för att slutföra de olika stegen.
  - c) Avgifterna och kostnaderna för bytesprocessen.
  - d) De möjliga följderna av ett byte, särskilt vad gäller kapitalskyddet eller garantin, och annan information relaterad till bytesmöjligheten.
  - e) Information om möjligheten till överlåtelse av de faktiska tillgångarna, om tillämpligt.

Det mottagande PEPP-sparinstitutet ska uppfylla kraven i kapitel IV.

Det mottagande PEPP-sparinstitutet ska i tillämpliga fall informera PEPP-spararen om att det finns en garantiordning, inbegripet ett insättningsgarantisystem, ett system för ersättning till investerare eller ett försäkringsgarantisystem, som omfattar PEPP-spararen.

2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska finnas tillgänglig på PEPP-leverantörens webbplats. Den ska också tillhandahållas PEPP-sparare på begäran i enlighet med kraven i artikel 24.

KAPITEL VIII

UTBETALNINGSFAS

Artikel 57

Villkor rörande utbetalningsfasen

1. De villkor som rör utbetalningsfasen och utbetalningarna från de nationella underkontona ska fastställas av medlemsstaterna, såvida de inte närmare anges i denna förordning.

2. Sådana villkor får i synnerhet omfatta fastställande av minimiålder för starten på utbetalningsfasen, av en maximal period före uppnådd pensionsålder för anslutning till en PEPP-produkt, samt villkor för inlösen före minimiåldern för starten på utbetalningsfasen, särskilt i fall av särskilt svåra omständigheter.

Artikel 58

Utbetalningsformer

1. PEPP-sparinstitut ska erbjuda PEPP-sparare en eller flera av följande utbetalningsformer:

a) Annuiteter.

b) Engångsbelopp.

c) Uttag.

d) Kombinationer av ovanstående former.

2. PEPP-sparare ska välja form av utbetalningar under utbetalningsfasen när de ingår ett PEPP-avtal och när de begär ett öppnande av ett nytt underkonto. Formerna av utbetalningar kan variera från underkonto till underkonto.

3. Utan att det påverkar punkt 1 i denna artikel eller artikel 57 eller 59 får medlemsstaterna anta åtgärder till förmån för vissa utbetalningsformer. Sådana åtgärder får omfatta kvantitativa gränser för engångsbelopp för att ytterligare främja de andra former av utbetalningar som avses i punkt 1 i den här artikeln. Sådana kvantitativa begränsningar ska endast tillämpas på utbetalningar motsvarande det intjänade kapitalet i PEPP-underkontot som är knutet till den medlemsstat vars nationella rätt föreskriver kvantitativa gränser för engångsbelopp.

4. Medlemsstaterna får fastställa villkor för återbetalning av beviljade förmåner och incitament.

Artikel 59

Ändringar av utbetalningsformerna

1. Om PEPP-sparinstitutet erbjuder olika former av utbetalningar ska PEPP-spararen ha rätt att ändra formen för utbetalningarna på varje öppnat underkonto

a) ett år före inledandet av utbetalningsfasen,

b) vid inledandet av utbetalningsfasen,

c) vid tidpunkten för bytet.

Ändringar av utbetalningsformerna ska vara kostnadsfria för PEPP-spararen.

2. Efter att ha mottagit en begäran från PEPP-spararen om att ändra form av utbetalningar ska PEPP-sparinstitutet i ett tydligt och begripligt format informera PEPP-spararen om de finansiella konsekvenserna av en sådan ändring för PEPP-spararen eller PEPP-förmånstagaren, i synnerhet när det gäller eventuell inverkan på de nationella incitament som kan tillämpas på de befintliga underkontona i PEPP-spararens PEPP-produkt.

Artikel 60

Pensionsplanering och rådgivning om utbetalningar

1. För bas-PEPP-produkten ska PEPP-sparinstitutet vid inledandet av utbetalningsfasen erbjuda PEPP-spararen en personlig pensionsplanering på grundval av en hållbar användning av det kapital som ackumulerats i PEPP-underkonton, med beaktande av åtminstone följande:

- a) Värdet på det kapital som ackumulerats i PEPP-underkontona.
- b) Det totala beloppet av andra intjänade pensionsrätter.
- c) PEPP-spararens långsiktiga pensionsrelaterade krav och behov.

2. Pensionsplaneringen som avses i punkt 1 ska omfatta en personlig rekommendation till PEPP-spararen om den optimala formen av utbetalningar för denne, såvida inte bara en form av utbetalningar tillhandahålls. Om ett engångsbelopp inte är förenligt med PEPP-spararens pensionsrelaterade behov ska rådgivningen åtföljas av en varning om detta.

KAPITEL IX

TILLSYN

Artikel 61

Behöriga myndigheters tillsyn och Eiopas övervakning

1. De behöriga myndigheterna för PEPP-sparinstitutet ska övervaka efterlevnaden av denna förordning fortlöpande och i enlighet med relevanta sektorsspecifika tillsynsordningar och standarder. De ska även ansvara för att övervaka uppfyllandet av de krav som fastställs i PEPP-sparinstitutets stadgar eller bolagsordning och övervaka huruvida PEPP-sparinstitutet har tillräckliga arrangemang och en tillräcklig organisation med hänsyn till de uppgifter som ska utföras för att tillhandahålla PEPP-produkter.

2. Eiopa och de behöriga myndigheterna ska övervaka privata pensionsprodukter som tillhandahålls eller distribueras i syfte att kontrollera att sådana produkter använder beteckningen *PEPP-produkt* eller presenteras som PEPP-produkter endast när de registrerats enligt denna förordning.

Artikel 62

De behöriga myndigheternas befogenheter

Varje medlemsstat ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 63

Behöriga myndigheters befogenheter att ingripa mot produkter

1. Behöriga myndigheter får förbjuda eller begränsa marknadsföringen eller distributionen av en PEPP-produkt i eller från sin medlemsstat på följande villkor:

- a) De behöriga myndigheterna har förvärvat sig om att det finns rimliga skäl att anta att PEPP-produkten ger upphov till allvarliga eller upprepade problem kring spararskyddet eller utgör en risk för finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller för stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i minst en medlemsstat.

- b) Åtgärden är proportionerlig med hänsyn till de identifierade riskernas art, de berörda PEPP-spararnas sofistikeringsgrad och den sannolika effekten av åtgärden för de PEPP-sparare som har ingått ett PEPP-avtal.
- c) De behöriga myndigheterna har samrått grundligt med behöriga myndigheter i andra medlemsstater som kan komma att påverkas i betydande grad av åtgärden.
- d) Åtgärden får inte någon diskriminerande inverkan på tjänster eller verksamheter som tillhandahålls från en annan medlemsstat.

När villkoren i det första stycket är uppfyllda får behöriga myndigheter införa ett förbud eller en begränsning av försiktighetsskäl innan en PEPP-produkt har marknadsförts eller distribuerats till PEPP-sparare. Ett förbud eller en begränsning får tillämpas under omständigheter eller omfattas av undantag som de behöriga myndigheterna fastställt.

2. De behöriga myndigheterna får inte införa något förbud eller någon begränsning enligt denna artikel om de inte, senast en månad innan åtgärden är avsedd att få verkan, skriftligen, eller genom ett annat medium som myndigheterna har kommit överens om har underrättat alla övriga berörda behöriga myndigheter och Eiopa om

- a) den PEPP-produkt som den föreslagna åtgärden avser,
- b) det föreslagna förbudets eller den föreslagna begränsningens exakta art och när förbudet eller begränsningen är avsett att få verkan, och
- c) de belägg på grundval av vilka de har fattat sina beslut och har rimliga skäl att anse att alla villkor i punkt 1 är uppfyllda.

3. I undantagsfall då de behöriga myndigheterna bedömer det nödvändigt att vidta brådskande åtgärder enligt denna artikel för att förhindra att skada uppstår från en PEPP-produkt, får de behöriga myndigheterna vidta provisoriska åtgärder, med skriftligt varsel på minst 24 timmar innan åtgärden är avsedd att träda i kraft till alla andra behöriga myndigheter och Eiopa, förutsatt att alla villkor i denna artikel är uppfyllda och att det dessutom tydligt har fastställts att det med en delgivningstid på en månad inte skulle gå att i tillfredsställande grad avvärja problemet eller hotet i fråga. De behöriga myndigheterna får inte vidta provisoriska åtgärder för en period som är längre än tre månader.

4. De behöriga myndigheterna ska på sina webbplatser offentliggöra ett tillkännagivande av varje beslut om att införa ett förbud eller en begränsning som avses i punkt 1. Tillkännagivandet ska innehålla uppgift om förbudet eller begränsningen, den tidpunkt efter offentliggörandet av tillkännagivandet från och med vilken åtgärderna kommer att börja gälla och de underlag med stöd av vilka det kan fastställas att samtliga villkor i punkt 1 är uppfyllda. Förbudet eller begränsningen ska endast tillämpas i samband med åtgärder som vidtas efter offentliggörandet av tillkännagivandet.

5. De behöriga myndigheterna ska återkalla förbudet eller begränsningen om villkoren i punkt 1 inte längre är tillämpliga.

Artikel 64

Stöd och samordning

1. Eiopa ska ha en stödjande och samordnande roll i samband med åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter enligt artikel 63. Eiopa ska i synnerhet säkerställa att åtgärder som vidtas av en behörig myndighet är berättigade och proportionella, och att de behöriga myndigheterna i förekommande fall tillämpar en enhetlig strategi.

2. Efter att ha mottagit en underrättelse enligt artikel 63 om ett förbud eller en begränsning som ska införas enligt den artikeln, ska Eiopa avge ett yttrande om förbudets eller begränsningens berättigande och proportionalitet. Om Eiopa anser att andra behöriga myndigheter måste vidta åtgärder för att avvärja risken ska detta anges i yttrandet. Yttrandet ska offentliggöras på Eiopas webbplats.

3. Om en behörig myndighet föreslår att vidta, eller vidtar, åtgärder i strid med ett yttrande som Eiopa har avgett enligt punkt 2 eller avstår från att vidta åtgärder i strid med ett sådant yttrande, ska myndigheten på sin webbplats omedelbart offentliggöra ett tillkännagivande med en fullständig förklaring av skälen till sitt agerande.

Artikel 65

Eiopas befogenheter att ingripa mot produkter

1. Eiopa ska i enlighet med artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 övervaka marknaden för PEPP-produkter som marknadsförs, distribueras eller säljs i unionen.

2. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1094/2010 får Eiopa, om villkoren i punkterna 3 och 4 i denna artikel är uppfyllda, tillfälligt förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa PEPP-produkter eller PEPP-produkter med vissa särskilda egenskaper i unionen.

Ett förbud eller en begränsning får tillämpas under omständigheter eller omfattas av undantag som Eiopa fastställt.

3. Eiopa ska fatta ett beslut enligt punkt 2 i denna artikel, i tillämpliga fall efter samråd med övriga ESA-myndigheter, och endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den föreslagna åtgärden avser ett allvarligt problem kring skyddet för PEPP-sparare, inbegripet när det gäller produktens långsiktiga pensionsändamål, eller ett hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system.
- b) Unionens befintliga regelkrav enligt unionsrätten vilka är tillämpliga på PEPP-produkter bemöter inte detta hot.
- c) En behörig myndighet eller behöriga myndigheter har inte redan vidtagit åtgärder för att avvärja hotet eller de åtgärder som har vidtagits är otillräckliga.

När villkoren i första stycket har uppfyllts kan Eiopa av försiktighetsskäl införa det förbud eller den begränsning som avses i punkt 2 innan en PEPP-produkt har marknadsförts, distribuerats eller sålts till PEPP-kunder.

4. Vid vidtagandet av åtgärder enligt denna artikel ska Eiopa säkerställa att åtgärdena inte

- a) påverkar finansmarknadernas effektivitet eller PEPP-spararna på ett negativt sätt som inte står i proportion till åtgärdens fördelar,
- b) ger upphov till risk för regelarbitrage.

Om en eller flera behöriga myndigheter har vidtagit en åtgärd enligt artikel 63, får Eiopa vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln utan att avge det yttrande som föreskrivs i artikel 64.

5. Innan beslut fattas om att vidta åtgärder enligt denna artikel ska Eiopa underrätta de behöriga myndigheterna om vilken åtgärd som föreslås.

6. Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande om varje beslut om att vidta åtgärder enligt denna artikel. Det tillkännagivandet ska innehålla uppgifter om förbudet eller begränsningen samt om när åtgärderna, efter offentliggörandet, kommer att få verkan. Ett förbud eller en begränsning ska endast tillämpas på åtgärder som vidtas efter det att åtgärderna fått verkan.

7. Eiopa ska ompröva ett förbud eller en begränsning som införts enligt punkt 2 med lämpliga mellanrum och åtminstone var tredje månad. Om förbudet eller begränsningen inte förnyas efter den tremånadersperioden ska det eller den upphöra att gälla.

8. Alla åtgärder som Eiopa vidtar i enlighet med denna artikel ska ha företräde framför varje tidigare åtgärd som vidtagits av en behörig myndighet.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 för att komplettera denna förordning med kriterier och faktorer som Eiopa ska tillämpa för att avgöra när det finns ett allvarligt problem avseende skyddet av PEPP-sparare, inbegripet avseende produktens långsiktiga pensionsändamål, eller ett hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system enligt punkt 3 a i den här artikeln.

Dessa kriterier och faktorer ska inbegripa följande:

- a) En PEPP-produkts komplexitetsgrad och förhållandet till den typ av PEPP-sparare som marknadsföringen och försäljningen riktar sig till.
- b) Innovationsgraden hos en PEPP-produkt, en verksamhet eller en praxis.
- c) De hävstångseffekter som en PEPP-produkt eller praxis innebär.
- d) Vad gäller finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, storleken på eller det totala ackumulerade kapitalet i PEPP-produkten.

Artikel 66

Samarbete och enhetlighet

1. Varje behörig myndighet ska bidra till en enhetlig tillämpning av denna förordning i hela unionen.
2. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽²²⁾, samt direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341.
3. De behöriga myndigheterna och Eiopa ska samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.
4. De behöriga myndigheterna och Eiopa ska utbyta all information och dokumentation som krävs för att de ska kunna fullgöra de respektive uppgifter som de tilldelas i den här förordningen i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010, särskilt för att konstatera och avhjälpa överträdelser av den här förordningen.

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder som närmare anger formerna för samarbete och informationsutbyte samt de krav som ska gälla för att presentera ovannämnda information i ett standardiserat format som möjliggör jämförelser.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 15 augusti 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL X

SANKTIONER

Artikel 67

Administrativa sanktioner och andra åtgärder

1. Utan att det påverkar behöriga myndigheters tillsynsbefogenheter och medlemsstaternas rätt att föreskriva och utdöma straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa bestämmelser om lämpliga administrativa sanktioner och andra åtgärder för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De administrativa sanktionerna och andra åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa bestämmelser om administrativa sanktioner som avses i första stycket för överträdelser som är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt.

Senast den dag då denna förordning börjar tillämpas ska medlemsstaterna anmäla de bestämmelser som avses i första och andra styckena till kommissionen och Eiopa. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Eiopa om eventuella ändringar av bestämmelserna.

2. De administrativa sanktioner och andra åtgärder som fastställs i punkt 3 i denna artikel ska tillämpas åtminstone på situationer där

- a) ett finansiellt företag som avses i artikel 6.1 har erhållit registrering av en PEPP-produkt genom falska eller vilseledande uppgifter eller på annat otillbörligt sätt, med överträdelse av artiklarna 6 och 7,
- b) ett finansiellt företag som avses i artikel 6.1 utan den krävda registreringen tillhandahåller respektive distribuerar produkter med beteckningen *paneuropeisk privat pensionsprodukt* eller *PEPP-produkt*,
- c) ett PEPP-sparinstitut inte har erbjudit portabilitetsmöjligheten med överträdelse av artikel 18 eller 19 eller den information om denna tjänst som krävs enligt artiklarna 20 och 21, eller inte har uppfyllt kraven och skyldigheterna i kapitel IV, kapitel V, artiklarna 48 och 50 och kapitel VII,
- d) ett förvaringsinstitut inte har fullgjort sina övervakningsplikter enligt artikel 48.

3. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta åtminstone följande administrativa sanktioner och andra åtgärder i fråga om de situationer som avses i punkt 2 i denna artikel:

- a) En offentlig förklaring som anger namnet på den fysiska eller juridiska personen och överträdelsens art i enlighet med artikel 69.

- b) En anmodan om att den fysiska eller juridiska personen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
- c) Ett tillfälligt förbud för varje medlem av det finansiella företags lednings-, tillsyns- eller förvaltningsorgan, eller varje annan fysisk person som hålls ansvarig, att utöva ledningsfunktioner i dessa företag.
- d) För juridiska personer, maximala administrativa böter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 14 augusti 2019.
- e) För juridiska personer får de maximala administrativa böter som avses i led d högst uppgå till 10 % av den totala årsomsättningen enligt de senast tillgängliga räkenskaper som godkänts av lednings-, tillsyns eller förvaltningsorganet; om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till det moderbolag som ska upprätta en koncernredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽²³⁾ ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevanta redovisningslagstiftningsakter i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av lednings-, tillsyns eller förvaltningsorganet för det yttersta moderbolaget.
- f) För fysiska personer, maximala administrativa böter på minst 700 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 14 augusti 2019.
- g) Maximala administrativa böter till ett belopp motsvarande minst två gånger de vinster som härrör från överträdelsen, om dessa vinster kan fastställas, även om detta belopp överstiger de maximala beloppen i leden d, e respektive f.
4. Alla beslut om tillämpning av administrativa sanktioner eller andra åtgärder som anges i punkt 1 första stycket och i punkt 3 ska vara motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol.
5. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter enligt punkt 1 första stycket och enligt punkt 3 ska de ha ett nära samarbete för att se till att de administrativa sanktionerna och andra åtgärder leder till de resultat som eftersträvas genom denna förordning och att de samordnar sina åtgärder för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de tillämpar administrativa sanktioner och andra åtgärder på gränsöverskridande fall.

Artikel 68

Utövande av befogenheten att tillämpa administrativa sanktioner och andra åtgärder

1. Behöriga myndigheter ska utöva sin befogenhet att tillämpa de administrativa sanktioner och andra åtgärder som avses i artikel 67 i enlighet med sina nationella regelverk
- a) direkt,
- b) i samarbete med andra myndigheter,
- c) genom ansökan till behöriga rättsliga myndigheter.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

2. Behöriga myndigheter ska, när de fastställer typen av och nivån för en administrativ sanktion eller annan åtgärd som påförts enligt artikel 67.3, ta hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet följande, i förekommande fall:

- a) Överträdelsens väsentlighet, allvarlighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella styrka, såsom den framgår av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
- d) Storleken på den vinst som den ansvariga fysiska eller juridiska personen gjort eller den förlust som undvikits, i den mån dessa kan fastställas.
- e) De förluster för tredjeparter som har orsakats av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med de behöriga myndigheterna, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.
- g) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens tidigare överträdelser.

Artikel 69

Offentliggörande av administrativa sanktioner och andra åtgärder

1. Behöriga myndigheter ska på sin webbplats utan onödigt dröjsmål offentliggöra alla beslut om administrativa sanktioner eller andra åtgärder för överträdelser enligt denna förordning efter det att den administrativa sanktionens eller den andra åtgärdens adressat har underrättats om beslutet.

2. Det offentliggörande som avses i punkt 1 ska omfatta information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som är ansvariga och vilka administrativa sanktioner eller andra åtgärder som påförts.

3. Om de behöriga myndigheterna mot bakgrund av en bedömning av det enskilda fallet anser att det är oproportionerligt att offentliggöra juridiska personers namn eller fysiska personers namn och personuppgifter, eller om de behöriga myndigheterna anser att offentliggörandet äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska de behöriga myndigheterna antingen

- a) skjuta upp offentliggörandet av beslutet om påförande av den administrativa sanktionen eller andra åtgärder tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det,
- b) offentliggöra beslutet om att påföra den administrativa sanktionen eller andra åtgärden men under en rimlig period utelämnat den berörda personens namn och personuppgifter, om skälen för anonymisering antas upphöra under denna period och förutsatt att en sådan anonymisering säkerställer ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna, eller

c) över huvud taget inte offentliggöra beslutet om att påföra den administrativa sanktionen eller andra åtgärden om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa att

i) finansmarknadernas stabilitet inte äventyras,

ii) offentliggörandet av sådana beslut är proportionellt med avseende på åtgärder som bedöms vara av lindrigare art.

4. Vid ett beslut om att offentliggöra en administrativ sanktion eller annan åtgärd på anonym grund, enligt vad som avses i punkt 3 b, får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp. Om ett beslut om en administrativ sanktion eller annan åtgärd överklagas inför relevanta rättsliga myndigheter ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål på sin officiella webbplats lägga till den informationen och eventuell senare information om resultatet av överklagandet. Eventuella rättsliga avgöranden som ogiltigförklarar ett beslut om åläggande av en administrativ sanktion eller annan åtgärd ska också offentliggöras.

5. Behöriga myndigheter ska säkerställa att alla offentliggöranden som avses i punkterna 1–4 ska ligga kvar på deras officiella webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter som ingår i offentliggörandet ska endast hållas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den period som krävs enligt gällande dataskyddsregler.

Artikel 70

Skyldighet att lämna information till Eiopa om administrativa sanktioner och andra åtgärder

1. Behöriga myndigheter ska informera Eiopa om alla administrativa sanktioner och andra åtgärder som påförts men inte offentliggjorts i enlighet med artikel 69.3 c, inbegripet alla överklaganden av dessa och resultatet av överklagandena.

2. Behöriga myndigheter ska årligen ge Eiopa information i aggregerad form om alla administrativa sanktioner och andra åtgärder som påförts i enlighet med artikel 67.

Eiopa ska offentliggöra den informationen i en årlig rapport.

3. Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 67.1 andra stycket valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelse av denna förordning, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Eiopa anonymiserade uppgifter i aggregerad form om alla brottsutredningar som inletts och alla straffrättsliga påföljder som påförts. Eiopa ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter i anonymiserad form om påförda straffrättsliga påföljder.

4. Om de behöriga myndigheterna har offentliggjort en administrativ sanktion, annan åtgärd eller straffrättslig påföljd ska de samtidigt informera Eiopa om denna sanktion, åtgärd eller påföljd.

KAPITEL XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 71

Behandling av personuppgifter

När det gäller behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska PEPP-sparinstitut, PEPP-distributörer och behöriga myndigheter utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG. Vad gäller Eiopas behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska Eiopa följa förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 72

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 40.9, 45.4 och 65.9 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 14 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av fyraårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 40.9, 45.4 och 65.9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 40.9, 45.4 eller 65.9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 73

Utvärdering och rapportering

1. Fem år efter denna förordnings tillämpningsdatum, och därefter vart femte år, ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning och, efter samråd med Eiopa och i tillämpliga fall de övriga ESA-myndigheterna, lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet och rådet. Denna rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
2. Rapporten ska särskilt omfatta följande:
  - a) Hur förfarandet för registrering av PEPP-produkter i enlighet med kapitel II fungerar.
  - b) Portabiliteten, särskilt de underkonton som är tillgängliga för PEPP-sparare, och spararens möjlighet att fortsätta att betala in till det senast öppnade underkontot i enlighet med artikel 20.3 och 20.4.
  - c) Utvecklandet av partnerskap.
  - d) Hur bytesmöjligheten fungerar och nivån på avgifterna.

- e) PEPP-produktens marknadspenetration och denna förordnings effekter på pensionsverksamheten i Europa, inbegripet ersättning av befintliga produkter och utnyttjandet av bas-PEPP-produkten.
- f) Klagomålsförfarandet.
- g) Integreringen av ESG-faktorer i PEPP-produktens investeringspolicy.
- h) Nivån på de avgifter och kostnader som direkt eller indirekt bärs av PEPP-sparare, inklusive en bedömning av eventuella marknadsmisslyckanden.
- i) PEPP-sparinstitutens efterlevnad av denna förordning och de standarder som fastställs i den tillämpliga sektorslagstiftningen.
- j) Tillämpningen av olika riskreduceringstekniker som används av PEPP-sparinstitut.
- k) Tillhandahållande av PEPP-produkter enligt friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten.
- l) Huruvida det finns fördelar med att offentliggöra information om produktens tidigare resultat till presumtiva PEPP-sparare, med beaktande av information om de resultatscenarier som kommer att ingå i PEPP-produkten.
- m) Huruvida den rådgivning som ges till PEPP-sparare är adekvat, särskilt när det gäller möjliga former av utbetalningar.

Den bedömning som avses i led e i första stycket ska beakta skälen till att inte öppna underkonton i vissa medlemsstater och bedöma PEPP-sparinstitutens framsteg och ansträngningar när det gäller att utveckla tekniska lösningar för att öppna underkonton.

3. Kommissionen ska inrätta en panel med relevanta berörda parter för att fortlöpande övervaka utvecklingen och genomförandet av PEPP-produkterna. Denna panel ska åtminstone inbegripa Eiopa, de behöriga myndigheterna, bransch- och konsumentföreträdare samt oberoende experter.

Panelens sekretariat ska vara Eiopa.

Artikel 74

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas 12 månader efter offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av de delegerade akter som avses i artiklarna 28.5, 30.2, 33.3, 36.2, 37.2, 45.3 och 46.3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1239**av den 20 juni 2019****om inrättande av en europeisk kontaktpunkt för sjöfart och om upphävande av direktiv 2010/65/EU**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU ⁽³⁾ är medlemsstaterna skyldiga att godkänna att rapporteringsskyldigheterna för fartyg som ankommer till och avgår från hamnar i unionen fullgörs i elektroniskt format och säkerställa att de lämnas via en kontaktpunkt (single window) för att underlätta och påskynda sjötransport.
- (2) Sjötransporter utgör stommen för handel och kommunikationer både inom och utanför den inre marknaden. I syfte att underlätta sjötransport, och för att ytterligare minska rederiernas administrativa börda, bör informationsförfarandena för fullgörande av de rapporteringsskyldigheter som ålagts rederierna genom unionsrättsakter, genom internationella rättsakter och genom medlemsstaternas nationella rätt ytterligare förenklas och harmoniseras samt göras teknikneutrala, för att främja framtidsäkrade rapporteringslösningar.
- (3) Både Europaparlamentet och rådet har regelbundet efterlyst ökad driftskompatibilitet och mer komplett och användarvänlig kommunikation samt användarvänliga informationsflöden för att förbättra den inre marknads funktion och tillgodose medborgarnas och företagens behov.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 265.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juni 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna och om upphävande av direktiv 2002/6/EG (EUT L 283, 29.10.2010, s. 1).

- (4) Denna förordnings huvudsyfte är att fastställa harmoniserade regler för tillhandahållande av den information som krävs för fartygsanlöp, i synnerhet genom att säkerställa att samma datauppsättning kan rapporteras på samma sätt till varje nationell kontaktpunkt för sjöfart. Denna förordning syftar även till att underlätta informationsöverföringen mellan deklaranter, berörda myndigheter och hamntjänsteleverantörer i anlöpshamnen samt andra medlemsstater. Tillämpningen av denna förordning bör inte ändra tidsramarna för eller innehållet i rapporterings-skyldigheterna och inte påverka efterföljande lagring och behandling av uppgifter på unionsnivå eller på nationell nivå.
- (5) Den befintliga nationella kontaktpunkten för sjöfart i varje medlemsstat bör behållas som bas för en teknikneutral och driftskompatibel europeisk kontaktpunkt för sjöfart (European Maritime Single Window environment, nedan kallad EMSWe). Den befintliga nationella kontaktpunkten för sjöfart bör utgöra en övergripande rapporterings-ingång för sjötransportoperatörer, där hela förfarandet för datainsamling från deklaranterna och datadistribution till de berörda behöriga myndigheterna och hamntjänsteleverantörerna sker.
- (6) För att effektivisera den nationella kontaktpunkten för sjöfart och förbereda för framtida utveckling, bör det vara möjligt att behålla befintliga arrangemang eller inrätta nya arrangemang i medlemsstaterna för att använda den nationella kontaktpunkten för sjöfart för rapportering av liknande uppgifter för andra transportsätt.
- (7) Användargränssnitten mellan de nationella kontaktpunkterna för sjöfart på deklaranternas sida bör harmoniseras på unionsnivå för att underlätta rapportering och ytterligare minska den administrativa bördan. Denna harmonisering bör åstadkommas genom att varje nationell kontaktpunkt för sjöfart använder ett gemensamt gränssnitt för utbyte av uppgifter mellan systemen som utvecklats på unionsnivå. Medlemsstaterna bör bära ansvaret för att integrera och hantera modulen för gränssnitt och för att regelbundet och i god tid uppdatera programvaran när kommissionen tillhandahåller nya versioner. Kommissionen bör utveckla modulen och vid behov uppdatera den, eftersom utvecklingen av digital teknik förändras snabbt och alla tekniska lösningar snabbt kan bli föråldrade på grund av den senaste utvecklingen.
- (8) Andra rapporteringskanaler som tillhandahålls av medlemsstaterna och tjänsteleverantörerna, såsom system för hamnsamverkan, kan behållas som frivilliga kontaktpunkter för rapportering och bör kunna fungera som data-tjänsteleverantörer.
- (9) För att inte inlandsmedlemsstater utan kusthamnar ska åläggas en oproportionell administrativ börda bör sådana medlemsstater undantas från kravet att utveckla, inrätta, driva och tillhandahålla en nationell kontaktpunkt för sjöfart. Detta innebär att sådana medlemsstater, så länge de utnyttjar detta undantag, inte bör vara skyldiga att uppfylla de krav som hänger samman med utvecklingen, inrättandet, driften och tillhandahållandet av en nationell kontaktpunkt för sjöfart.
- (10) Ett lättanvänt grafiskt användargränssnitt med gemensamma funktionaliteter bör vara en del av den nationella kontaktpunkten för sjöfart så att deklaranterna kan rapportera manuellt. Medlemsstaterna bör erbjuda det grafiska användargränssnittet genom vilket deklaranterna kan föra in uppgifter manuellt även genom att ladda upp harmoniserade digitala kalkylblad. Kommissionen och medlemsstaterna bör, utöver att säkerställa gemensamma funktionaliteter, samordna insatser i syfte att säkerställa att användarupplevelserna av de grafiska användargränssnitten är så lika som möjligt.
- (11) Ny digital teknik medför allt större möjligheter att effektivisera sjötransportsektorn och minska den administrativa bördan. För att snarast möjligt kunna dra fördel av den nya tekniken bör kommissionen ges befogenhet att ändra de tekniska specifikationerna, standarderna och förfarandena i den harmoniserade rapporteringsmiljön genom genomförandeakter. Detta bör ge marknadsaktörerna flexibilitet att utveckla ny digital teknik, och ny teknik bör också beaktas när denna förordning ses över.

- (12) Lämpligt stöd och lämplig information om processerna och de tekniska kraven i samband med användningen av den nationella kontaktpunkten för sjöfart bör erbjudas deklaranterna via lättillgängliga och användarvänliga nationella webbplatser med snarlikt utseende.
- (13) I konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (nedan kallad *FAL-konventionen*)⁽⁴⁾ föreskrivs att myndigheterna under inga omständigheter får kräva mer än grundläggande uppgifter vid rapporteringen och måste hålla nere antalet poster till ett minimum. Lokala förhållanden kan dock kräva särskilda uppgifter för att säkerställa sjösäkerheten.
- (14) För att EMSWe ska kunna fungera är det nödvändigt att inrätta en heltäckande EMSWe-datauppsättning, vilket bör omfatta alla uppgifter som nationella myndigheter eller hamnoperatörer kan begära i administrativa eller operativa syften när ett fartyg anlöper en hamn. När EMSWe-datauppsättningen införs bör kommissionen beakta relevantt arbete som utförts på internationell nivå. Eftersom rapporteringsskyldigheterna är olika omfattande från en medlemsstat till en annan, bör en nationell kontaktpunkt för sjöfart i en viss medlemsstat utformas så att EMSWe-datauppsättningen kan godtas utan ändringar, och uppgifter som inte är relevanta för den medlemsstaten kan lämnas obeaktade.
- (15) I undantagsfall bör en medlemsstat kunna begära ytterligare dataelement från deklaranter. Sådana undantagsfall kan till exempel uppstå när det finns ett brådskande behov att upprätthålla inre ordning och säkerhet eller hantera ett allvarligt hot mot människors och djurs hälsa eller mot miljön. Begreppet undantagsfall bör tolkas restriktivt.
- (16) De relevanta rapporteringsskyldigheterna i unionens rättsakter och internationella rättsakter bör förtecknas i bilagan till denna förordning. Rapporteringsskyldigheterna bör utgöra grunden för inrättandet av en heltäckande EMSWe-datauppsättning. Bilagan bör också innehålla hänvisningar till relevanta kategorier av rapporteringsskyldigheter på nationell nivå, och medlemsstaterna bör kunna begära att kommissionen ska ändra EMSWe-datauppsättning på grundval av rapporteringsskyldigheter i deras nationella lagstiftning och nationella krav. De unionsrättsakter genom vilka EMSWe-datauppsättningen ändras till följd av en rapporteringsskyldighet i den nationella lagstiftningen och de nationella kraven bör innehålla en uttrycklig hänvisning till den nationella lagstiftningen och de nationella kraven.
- (17) När uppgifterna från den nationella kontaktpunkten för sjöfart överförs till de behöriga myndigheterna bör överföringen följa de gemensamma datakraven, formaten och koderna för de skyldigheter och formaliteter som föreskrivs i de unionsrättsakter som anges i bilagan och bör göras via de it-system som fastställs däri, exempelvis sådan elektronisk databehandlingsteknik som avses i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁽⁵⁾.
- (18) Vid genomförandet av denna förordning bör hänsyn tas till de SafeSeaNet-system som inrättats på medlemsstats- och unionsnivå, vilka även fortsättningsvis bör underlätta utbytet och spridningen av de uppgifter som erhålls av medlemsstaterna genom den nationella kontaktpunkten för sjöfart i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG⁽⁶⁾.
- (19) Hamnar är inte slutdestinationen för varor. Hela den del av logistikkedjan som avser transport av varor och personer till och från hamnarna påverkas av hur effektiva fartygsanlöpen är. För att säkerställa driftskompatibilitet, multimodalitet och en smidig integration av sjötransporter i den övergripande logistikkedjan samt för att underlätta andra transportsätt, bör de nationella kontaktpunkterna för sjöfart möjliggöra utbyte av relevanta uppgifter, till exempel ankomst- och avgångstider, med liknande ramar utvecklade för andra transportsätt.

⁽⁴⁾ Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (*FAL-konventionen*), som antogs den 9 april 1965 och ändrades den 8 april 2016, standard 1.1.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

- (20) För att öka i sjötransporternas effektivitet och begränsa den mängd uppgifter som måste tillhandahållas av operativa skäl vid fartygsanlöp, bör deklarerans uppgifter till en nationell kontaktpunkt för sjöfart även delas med vissa andra enheter, såsom hamn- eller terminaloperatörer, när detta godkänns av deklaranterna och med beaktande av behovet att respektera konfidentialitet, kommersiellt känsliga aspekter och rättsliga begränsningar. Denna förordning syftar till att förbättra hanteringen av uppgifter genom att följa engångsprincipen vid fullgörandet av rapporteringsskyldigheterna.
- (21) I förordning (EU) nr 952/2013 föreskrivs att varor som förs in i unionens tullområde ska omfattas av en summarisk införseldeklaration som ska lämnas in till tullmyndigheterna på elektronisk väg. Med tanke på hur viktiga uppgifterna i den summariska införseldeklarationen är för hanteringen av säkerhetsrisker och finansiella risker, utarbetas för närvarande ett särskilt elektroniskt system för inlämnande och handläggning av summariska införseldeklarationer i unionens tullområde. Det kommer därför inte vara möjligt att lämna in summariska införseldeklarationer genom modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering. Med tanke på att vissa av de uppgifter som lämnas i den summariska införseldeklarationen också krävs för att fullgöra andra rapporteringskrav som rör tull och sjöfart när ett fartyg lägger till i en hamn i unionen, bör EMSWe kunna behandla dataelementen i den summariska införseldeklarationen. Vidare bör det övervägas att eventuellt låta den nationella kontaktpunkten för sjöfart hämta relevanta uppgifter som redan lämnats i den summariska införseldeklarationen.
- (22) För att fullständigt harmonisera rapporteringskrav bör tull- och sjöfartsmyndigheter samt andra berörda myndigheter samarbeta, både på nationell nivå och på unionsnivå. Nationella samordnare med specifika ansvarsområden bör verka för att göra detta samarbete mer effektivt och för att de nationella kontaktpunkterna för sjöfart ska fungera smidigt.
- (23) För att möjliggöra återanvändning av de uppgifter som tillhandahålls genom de nationella kontaktpunkterna för sjöfart, och underlätta för deklaranterna att lämna in uppgifter, är det nödvändigt att införa gemensamma databaser. En EMSWe-databas för fartyg bör upprättas, innehållande en referensförteckning med uppgifter om fartyget och deras undantag från rapporteringskravet, enligt vad som rapporterats till respektive nationella kontaktpunkt för sjöfart. För att underlätta för deklaranterna att lämna in uppgifter bör en gemensam lokaliseringss databas upprättas, innehållande en referensförteckning över lokaliseringsskoder, inbegripet FN:s kod för handels- och transportrelaterade lokaliseringar (UN/Locode), de SafeSeaNet-specifika koderna samt hamnanläggningskoderna registrerade i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) globala integrerade sjöfartsinformationssystem (Gisis). Vidare bör en gemensam databas över farligt och förorenande gods ombord på fartyg upprättas, innehållande en förteckning över farligt och förorenande gods som ska anmälas till den nationella kontaktpunkten för sjöfart i enlighet med direktiv 2002/59/EG och IMO:s FAL 7, med beaktande av relevanta dataelement i IMO:s konventioner och koder.
- (24) Behöriga myndigheters behandling av personuppgifter inom ramen för den här förordningen bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾. Kommissionens behandling av personuppgifter inom ramen för den här förordningen bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾.
- (25) EMSWe och de nationella kontaktpunkterna för sjöfart bör inte föreskriva någon annan grund för behandling av personuppgifter än vad som krävs för deras verksamhet och de bör inte användas för att bevilja några nya åtkomsträttigheter till personuppgifter.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (26) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa och ändra EMSWe-datauppsättningen samt definitioner, kategorier och dataspecifikationer för dataelementen, och med avseende på att ändra bilagan så att den innehåller befintliga rapporteringsskyldigheter på nationell nivå samt för att ta hänsyn till eventuella nya rapporteringsskyldigheter som antagits genom unionsrättsakter. Kommissionen bör säkerställa att de gemensamma datakrav, format och koder som är etablerade i de av unionens och medlemsstaternas rättsakter som förtecknas i bilagan följs. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten med kommissionens expertgrupper med ansvar för förberedelserna av delegerade akter.
- (27) Kommissionen bör vid utarbetande av delegerade akter säkerställa att öppna samråd hålls med medlemsstaternas experter och näringslivet i god tid.
- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁰⁾.
- (29) I synnerhet bör genomförandebefogenheter tilldelas kommissionen för att fastställa de funktionella och tekniska specifikationerna, mekanismerna för kvalitetskontroll och förfarandena för införande, underhåll och användning av modulen för ett harmoniserat gränssnitt och tillhörande harmoniserade element i de nationella kontaktpunkterna för sjöfart. Kommissionen bör även tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa de tekniska specifikationerna, standarderna och förfarandena för de gemensamma EMSWe-tjänsterna.
- (30) Denna förordning bör bygga på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014⁽¹¹⁾ som fastställer på vilka villkor medlemsstaterna erkänner vissa medel för elektronisk identifiering för fysiska och juridiska personer som omfattas av ett anmält system för elektronisk identifiering från en annan medlemsstat. I förordning (EU) nr 910/2014 fastställs villkoren för att användarna ska kunna använda sina medel för elektronisk identifiering och autentisering för åtkomst till offentliga tjänster på nätet i gränsöverskridande situationer.
- (31) Kommissionen bör genomföra en utvärdering av denna förordning. Uppgifter bör samlas in i syfte att underbygga den utvärderingen och möjliggöra en bedömning av hur väl denna förordning leder till att de eftersträlvade målen med den uppnås. Kommissionen bör också, som ett alternativ av flera, utvärdera mervärdet av att inrätta ett centraliserat och harmoniserat europeiskt rapporteringssystem, såsom ett centralt rapporteringsgränssnitt.

⁽⁹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (32) Direktiv 2010/65/EU bör därför upphävas, med verkan från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas.
- (33) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom denna förordning inrättas ett ramverk för en teknikneutral och driftskompatibel europeisk kontaktpunkt för sjöfart (European Maritime Single Window environment, nedan kallad *EMSWe*) med harmoniserade gränssnitt för att underlätta elektronisk överföring av uppgifter i samband med rapporteringsskyldigheter för fartyg som ankommer till, uppehåller sig i och avgår från en hamn i unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- europeisk kontaktpunkt för sjöfart (EMSWe)*: ett rättsligt och tekniskt ramverk för elektronisk överföring av uppgifter i samband med rapporteringsskyldigheter för fartygsanlöp i unionen, vilket består av ett nätverk av nationella kontaktpunkter för sjöfart med harmoniserade rapporteringsgränssnitt och inbegriper datautbyte via SafeSeaNet och andra relevanta system samt gemensamma tjänster för användarregister och åtkomsthantering, adressering, fartygsidentifiering, lokaliseringsskoder och information om farligt och förorenande gods samt för hälsa,
- fartyg*: alla havsgående fartyg eller farkoster som färdas i den marina miljön och som omfattas av en särskild rapporteringsskyldighet som förtecknas i bilagan,
- nationell kontaktpunkt för sjöfart*: en teknisk plattform som inrättas och drivs på nationell nivå för mottagande, utbyte och vidarebefordran av uppgifter på elektronisk väg för uppfyllande av rapporteringsskyldigheter och som inbegriper en gemensamt fastställd förvaltning av åtkomsträttigheter, en harmoniserad gränssnittsmodul för rapportering och ett grafiskt användargränssnitt för kommunikation med deklaranterna, samt länkar till de berörda myndigheternas system och databaser på nationell nivå och på unionsnivå vilket gör det möjligt att skicka meddelanden eller bekräftelser till deklaranterna om ett så stort urval som möjligt av beslut som fattats av alla de deltagande berörda myndigheterna och som även i tillämpliga fall kan tillåta anslutning till andra rapporteringssätt,
- harmoniserad gränssnittsmodul för rapportering*: en mellanprogramvara i den nationella kontaktpunkten för sjöfart genom vilken uppgifter kan utbytas mellan det informationssystem som används av deklaranterna och den relevanta nationella kontaktpunkten för sjöfart,
- rapporteringsskyldighet*: de uppgifter som krävs enligt de unionsrättsakter och internationella rättsakter som förtecknas i bilagan, samt enligt den nationella lagstiftning och de nationella krav som avses i bilagan, vilka måste tillhandahållas i samband med ett fartygsanlöp,

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

6. *fartygsanløp*: när ett fartyg ankommer till, uppehåller sig i och avgår från en hamn i en medlemsstat,
7. *dataelement*: den minsta informationsenhet som har en unik definition och specifika tekniska egenskaper, såsom form, längd och karaktärstyp,
8. *EMSWe-datauppsättning*: den fullständiga förteckningen över dataelement som härrör från rapporteringsskyldigheterna,
9. *grafiskt användargränssnitt*: ett webbgränssnitt för dubbelriktad webbaserad inlämnande av uppgifter från användare till system till de nationella kontaktpunkterna för sjöfart, som gör det möjligt för deklaranter att föra in uppgifter manuellt, bland annat genom harmoniserade digitala kalkylblad och funktioner som möjliggör att dataelement som ska rapporteras extraheras från dessa kalkylblad, samt inbegripet gemensamma funktionaliteter och möjligheter som säkerställer ett gemensamt navigationsflöde och en gemensam uppladdningsupplevelse för deklaranterna,
10. *gemensam adresseringstjänst*: en extra frivillig tjänst för deklaranter för upprättande av direkta dataförbindelser mellan deklarantens system och modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering för respektive nationell kontaktpunkt för sjöfart,
11. *deklarant*: en fysisk eller juridisk person som omfattas av rapporteringsskyldigheter eller någon annan vederbörligen bemyndigad fysisk eller juridisk person som agerar på den personens vägnar inom ramen för rapporteringsskyldigheten i fråga,
12. *tullmyndigheter*: myndigheter enligt definitionen i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 952/2013,
13. *datatjänsteleverantör*: en fysisk eller juridisk person som åt en deklarant utför informations- och kommunikationstekniktjänster med koppling till rapporteringsskyldigheter,
14. *elektronisk överföring av uppgifter*: överföring av digitalt kodad information i ett strukturerat format som kan ändras efter hand och som kan användas direkt för att lagra och bearbeta informationen i datorer,
15. *hamntjänsteleverantör*: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en eller flera av de typer av hamntjänster som förtecknas i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/352 ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/352 av den 15 februari 2017 om inrättande av en ram för tillhandahållande av hamntjänster och gemensamma regler för finansiell insyn i hamnar (EUT L 57, 3.3.2017, s. 1).

KAPITEL II

EMSWe-DATAUPPSÄTTNING

Artikel 3

Fastställande av EMSWe-datauppsättningen

1. Kommissionen ska fastställa och ändra EMSWe-datauppsättningen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.
2. Senast den 15 februari 2020 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om rapporteringsskyldigheter som följer av nationell lagstiftning och nationella krav, samt de dataelement som ska ingå i EMSWe-datauppsättningen. De ska exakt identifiera dessa dataelement.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 i syfte att ändra bilagan till denna förordning med avseende på att införa, stryka eller anpassa hänvisningar till nationell lagstiftning eller nationella krav, unionsrättsakter eller internationella rättsakter, samt i syfte att fastställa och ändra EMSWe-datauppsättningen.

Den första delegerade akten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

Såsom anges i artikel 4 får en medlemsstat begära att kommissionen inför eller ändrar dataelement i EMSWe-datauppsättningen, i enlighet med de rapporteringsskyldigheter som finns i den nationella lagstiftningen och de nationella kraven. Vid bedömningen av huruvida dataelement ska ingå i EMSWe-datauppsättningen ska kommissionen beakta säkerhetsfrågor samt principerna i FAL-konventionen, nämligen principen att inte kräva mer än väsentliga rapporteringsuppgifter och hålla nere antalet poster till ett minimum.

Kommissionen ska, inom tre månader efter begäran, besluta huruvida dataelementen ska införas i EMSWe-datauppsättningen. Kommissionen ska motivera sitt beslut.

En delegerad akt genom vilken ett dataelement införs eller ändras i EMSWe-datauppsättningen ska innehålla en uttrycklig hänvisning till den nationella lagstiftning och de nationella krav som avses i tredje stycket.

Om kommissionen beslutar att inte införa det begärda dataelementet ska kommissionen ge väl underbyggda skäl för avslaget, med hänvisning till sjösäkerhet och principerna i FAL-konventionen.

Artikel 4

Ändringar i en EMSWe-datauppsättning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att ändra en rapporteringsskyldighet, i enlighet med sin nationella lagstiftning och sina nationella krav, som skulle omfatta tillhandahållandet av andra uppgifter än de som anges i EMSWe-datauppsättningen, ska den medlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen. I den underrättelsen ska medlemsstaten exakt ange vilka uppgifter som inte ingår i EMSWe-datauppsättningen och ska ange den planerade tidsperioden för rapporteringsskyldigheten i fråga.
2. En medlemsstat får inte införa nya rapporteringsskyldigheter om inte detta har godkänts av kommissionen genom förfarandet i artikel 3 och motsvarande uppgifter har införlivats i EMSWe-datauppsättningen och införts i de harmoniserade rapporteringsgränssnitten.
3. Kommissionen ska bedöma behovet av att ändra EMSWe-datauppsättningen i enlighet med artikel 3.3. Ändringar i EMSWe-datauppsättningen får endast införas en gång per år, utom i vederbörligen motiverade fall.
4. I undantagsfall får en medlemsstat utan kommissionens godkännande begära extra dataelement från deklaranterna under högst tre månader. Medlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om dessa dataelement. Kommissionen får tillåta att medlemsstaten fortsätter att begära in de extra dataelementen för ytterligare två tremånadersperioder om undantagsfallet består.

Senast en månad före slutet av den sista tremånadersperiod som avses i första stycket får medlemsstaten lämna en begäran till kommissionen om att de extradataelementen blir en del av EMSWe-datauppsättningen i enlighet med artikel 3.3. Medlemsstaten får fortsätta att begära att deklaranter ska lämna de extra dataelementen till dess att kommissionen har fattat ett beslut, och vid ett positivt beslut till dess att den ändrade EMSWe-datauppsättningen har implementerats.

KAPITEL III

TILLHANDAHÅLLANDE AV UPPGIFTER

Artikel 5

Nationell kontaktpunkt för sjöfart

1. Varje medlemsstat ska inrätta en nationell kontaktpunkt för sjöfart genom vilken, i enlighet med denna förordning och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 11, alla uppgifter som krävs för fullgörandet av rapporterings-skyldigheterna ska tillhandahållas vid ett tillfälle, med hjälp av och i överensstämmelse med EMSWe-datauppsättningen, med användning av modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering och det grafiska användargränssnittet i enlighet med artikel 6, och i tillämpliga fall andra rapporteringssätt i enlighet med artikel 7, i syfte att tillgängliggöra dessa uppgifter för de berörda myndigheterna i medlemsstaterna i den utsträckning som krävs för att dessa myndigheter ska kunna utföra sina respektive uppgifter.

Varje medlemsstat ska ansvara för driften av den egna nationella kontaktpunkten för sjöfart.

Medlemsstaterna får gemensamt inrätta en kontaktpunkt för sjöfart tillsammans med en eller flera andra medlemsstater. Dessa medlemsstater ska utse den kontaktpunkten till sin nationella kontaktpunkt för sjöfart och ska förbli ansvariga för dess drift i enlighet med denna förordning.

2. Medlemsstater som inte har hamnar längs kusten ska undantas från skyldigheten att utveckla, inrätta, driva och tillhandahålla en sådan nationell kontaktpunkt för sjöfart som föreskrivs i punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) den nationella kontaktpunkten för sjöfart är förenlig med de harmoniserade rapporteringsgränssnitten och att det grafiska användargränssnittet för deras kontaktpunkt för sjöfart iakttar de gemensamma funktionaliteterna i enlighet med artikel 6.2,
- b) de harmoniserade rapporteringsgränssnitten integreras i god tid i enlighet med de genomförandedatum som anges i den genomförandeakt som avses i artikel 6 och eventuella senare uppdateringar i enlighet med de datum som överenskommit i den fleråriga genomförandeplanen,
- c) de behöriga myndigheternas relevanta system har en förbindelse för att möjliggöra överföring av uppgifter som ska rapporteras till de behöriga myndigheterna, genom den nationella kontaktpunkten för sjöfart och till dessa system, i enlighet med unionsrättsakter och nationell lagstiftning och nationella krav, samt i överensstämmelse med de tekniska specifikationerna för dessa system,
- d) en helpdesk tillhandahålls under de första tolv månaderna från och med den 15 augusti 2025 och en stödwebbplats online för deras nationella kontaktpunkt för sjöfart med tydliga instruktioner på det eller de officiella språken i medlemsstaten i fråga och, i tillämpliga fall, på ett språk som används internationellt,
- e) adekvat och erforderlig utbildning tillhandahålls för personal som direkt deltar i driften av den nationella kontaktpunkten för sjöfart.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att erforderliga uppgifter når de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av lagstiftningen i fråga, och att den begränsas till var och en av dessa myndigheters behov. När detta sker ska medlemsstaterna säkerställa efterlevnaden av de rättsliga krav som avser informationsöverföring, vilka föreskrivs i de unionsrättsakter som förtecknas i bilagan och, i tillämpliga fall, utnyttja sådan elektronisk databehandlingsteknik som avses i artikel 6.1 i förordning (EU) nr 952/2013. Medlemsstaterna ska även säkerställa driftskompatibilitet mellan de informationssystem som används av dessa myndigheter.
5. Den nationella kontaktpunkten för sjöfart ska ge deklaranterna teknisk möjlighet att separat för hamntjänsteleverantörerna i destinationshamnen tillgängliggöra en deluppsättning av dataelement som på förhand fastställts på nationell nivå.
6. När en medlemsstat inte kräver in samtliga element i EMSWe-datauppsättningarna för fullgörande av rapporterings-skyldigheterna, ska den nationella kontaktpunkten för sjöfart godta inlämnande av uppgifter som är begränsat till de uppgifter som krävs av den medlemsstaten. Den nationella kontaktpunkten för sjöfart ska även godta inlämnande av uppgifter från deklaranterna som inbegriper ytterligare element i EMSWe-datauppsättningen; den behöver dock inte behandla och lagra dessa ytterligare element.
7. Medlemsstaterna ska lagra de uppgifter som lämnats till deras respektive nationella kontaktpunkt för sjöfart endast under den tidsperiod som krävs för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls och för att säkerställa efterlevnad av de unionsrättsakter samt internationella och nationella rättsakter som förtecknas i bilagan. Medlemsstaterna ska därefter omedelbart radera sådana uppgifter.
8. Medlemsstaterna ska tillgängliggöra beräknade och faktiska ankomst- och avgångstider för fartyg i det elektroniska format som harmoniserats på unionsnivå, på grundval av de uppgifter som lämnas in av deklaranterna till den nationella kontaktpunkten för sjöfart. Detta krav ska inte gälla för fartyg med känslig last, om offentliggörande av dessa uppgifter av den nationella kontaktpunkten för sjöfart skulle kunna utgöra ett säkerhetshot.
9. Nationella kontaktpunkter för sjöfart ska ha en enhetlig internetadress.
10. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa en harmoniserad struktur för den stödwebbplats om avses i punkt 3 d, tekniska specifikationer för att tillgängliggöra ankomst- och avgångstider som avses i punkt 8 och enhetliga format för internetadresser som avses i punkt 9. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

Artikel 6

Harmoniserade rapporteringsgränssnitt

1. Kommissionen ska, i nära samarbete med medlemsstaterna, anta genomförandeakter för att fastställa de funktionella och tekniska specifikationerna för modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering för de nationella kontaktpunkterna för sjöfart. De funktionella och tekniska specifikationerna ska syfta till att underlätta driftskompatibilitet med användarnas olika teknik och rapporteringssystem.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

2. Kommissionen ska, i nära samarbete med medlemsstaterna, senast den 15 augusti 2022 utveckla och därefter och uppdatera modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering för de nationella kontaktpunkterna för sjöfart i överensstämmelse med de specifikationer som avses i punkterna 1 och 5 i denna artikel.

3. Kommissionen ska förse medlemsstaterna med modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering och alla relevanta uppgifter så att den kan integreras i deras nationella kontaktpunkt för sjöfart.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa gemensamma funktionaliteter för det grafiska användargränssnitt och de mallar för de harmoniserade digitala kalkylblad som avses i artikel 2.9.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ändra tekniska specifikationer, standarder och förfaranden, i syfte att säkerställa att den harmoniserade gränssnittsmodulen kan fungera med framtida teknik.

6. De genomförandeakter som avses i denna artikel ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Artikel 7

Andra rapporteringsätt

1. Medlemsstaterna ska låta deklaranterna, på frivillig basis, lämna uppgifter till den nationella kontaktpunkten för sjöfart genom datatjänsteleverantörer som uppfyller kraven för modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering.

2. Medlemsstaterna får tillåta att deklaranter tillhandahåller uppgifter genom andra rapporteringskanaler, förutsatt att dessa kanaler är frivilliga för deklaranterna. I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att dessa andra kanaler tillgängliggör de relevanta uppgifterna för den nationella kontaktpunkten för sjöfart.

3. Medlemsstaterna får använda alternativa sätt för tillhandahållande av uppgifter i händelse av ett tillfälligt fel i något av de elektroniska system som avses i artiklarna 5, 6 och 12–17.

Artikel 8

Engångsprincipen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.1, och såvida inget annat krävs enligt unionsrätten, ska medlemsstaterna säkerställa att deklaranter uppmanas att tillhandahålla uppgifter enligt denna förordning endast en gång per fartygsanlöp och att relevanta dataelement i EMSWe-datauppsättningen tillgängliggörs och återanvänds i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

2. Kommissionen ska säkerställa att den information för identifiering av fartyg, särskilda fartygsuppgifter och undantag som lämnas genom den nationella kontaktpunkten för sjöfart registreras i den EMSWe-databas för fartyg som avses i artikel 14 och tillgängliggörs i samband med efterföljande fartygsanlöp inom unionen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de dataelement i EMSWe-datauppsättningen som tillhandahålls vid avgång från en hamn i unionen tillgängliggörs för deklaranter för att de ska kunna fullgöra rapporteringsskyldigheterna vid ankomsten till nästa hamn i unionen, förutsatt att fartyget inte har anlöpt en hamn utanför unionen under den resan. Denna punkt ska inte gälla uppgifter som erhållits i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013, såvida inte möjligheten att göra denna information tillgänglig för det syftet föreskrivs i den förordningen.

4. Alla relevanta dataelement i EMSWe-datauppsättningen som erhållits i enlighet med denna förordning ska tillgängliggöras för andra nationella kontaktpunkter för sjöfart via SafeSeaNet.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den förteckning över relevanta dataelement som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Artikel 9

Ansvar för kommunicerade uppgifter

Deklaranten ska ansvara för att säkerställa att inrapporteringen av dataelement är i överensstämmelse med gällande rättsliga och tekniska krav. Deklaranten ska fortsatt vara ansvarig för uppgifterna och för uppdateringen av alla uppgifter som har ändrats efter inrapporteringen till den nationella kontaktpunkten för sjöfart.

Artikel 10

Dataskydd och konfidentiell behandling

1. Behöriga myndigheters behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska vara förenlig med förordning (EU) 2016/679.

2. Kommissionens behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska vara förenlig med förordning (EU) 2018/1725.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i enlighet med tillämplig unionsrätt eller nationell rätt, vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att kommersiella och andra känsliga uppgifter som utbyts i enlighet med denna förordning hanteras konfidentiellt.

Artikel 11

Ytterligare bestämmelser för tullar

1. Denna förordning ska inte utgöra hinder för utbyte av uppgifter mellan medlemsstaternas tullmyndigheter eller mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik som avses i artikel 6.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

2. De relevanta uppgifterna i den summariska införseldeklaration som avses i artikel 127 i förordning (EU) nr 952/2013 ska, när de är förenliga med unionens tullagstiftning, tillgängliggöras för den nationella kontaktpunkten för sjöfart och, i tillämpliga fall, återanvändas för andra rapporteringsskyldigheter som förtecknas i bilagan.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den förteckning över relevanta uppgifter som avses i punkt 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA TJÄNSTER

Artikel 12

Användarregistersystem och system för åtkomsthantering för EMSWe

1. Kommissionen ska upprätta och säkerställa tillgången till ett gemensamt användarregister och ett system för åtkomsthantering för deklaranter och datatjänsteleverantörer som använder den nationella kontaktpunkten för sjöfart samt för nationella myndigheter som har åtkomst till den nationella kontaktpunkten för sjöfart, för fall då autentisering krävs. Det gemensamma användarregistret och systemet för åtkomsthantering ska sörja för att en användare registreras endast en gång genom ett befintligt unionsregister med erkännande på unionsnivå, central användarförvaltning och användarövervakning på unionsnivå.
2. Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet som ska ansvara för att identifiera och registrera nya användare samt ändra och avsluta befintliga konton genom det system som avses i punkt 1.
3. Vad gäller åtkomst till den nationella kontaktpunkten för sjöfart i olika medlemsstater, ska en deklarat eller datatjänsteleverantör som är registrerad i användarregistret och systemet för åtkomsthantering för EMSWe dels anses vara registrerad i den nationella kontaktpunkten för sjöfart i alla medlemsstater, dels verka inom gränserna för de åtkomsträttigheter som varje medlemsstat beviljat i enlighet med sina nationella regler.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska specifikationer, standarder och förfaranden för att inrätta det gemensamma användarregister och systemet för åtkomsthantering som avses i punkt 1, inbegripet de funktionaliteter som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

Artikel 13

Gemensam adresseringstjänst

1. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna utveckla en extra frivillig gemensam adresseringstjänst, förutsatt att modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering har inrättats helt i enlighet med artikel 6.
2. Kommissionen ska, i nära samarbete med medlemsstaterna, anta genomförandeakter för att fastställa de funktionella och tekniska specifikationerna, mekanismerna för kvalitetskontroll och förfarandena för införande, underhåll och användning av den gemensamma adresseringstjänsten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2024.

Artikel 14

EMSWe-fartygsdatabas

1. I enlighet med artikel 8.2 ska kommissionen inrätta en EMSWe-fartygsdatabas som innehåller en förteckning över information för identifiering av fartyg, särskilda fartyguppgifter samt register om undantag från fartygsrapportering.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa tillhandahållandet av de uppgifter som avses i punkt 1 till EMSWe-fartygsdatabasen på grundval av de uppgifter som lämnats av deklaranterna till den nationella kontaktpunkten för sjöfart.

3. Kommissionen ska säkerställa tillgängligheten till uppgifterna i fartygsdatabasen för den nationella kontaktpunkten för sjöfart för att underlätta fartygsrapportering.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska specifikationer, standarder och förfaranden för inrättandet av den databas som avses i punkt 1 beträffande insamling, lagring, uppdatering och tillhandahållande av information för identifiering av fartyg, särskilda fartygsuppgifter samt register om undantag från fartygsrapportering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

Artikel 15

Gemensam lokaliseringsdatabas

1. Kommissionen ska inrätta en gemensam lokaliseringsdatabas som innehåller en referensförteckning över lokaliseringsskoder⁽¹⁴⁾ och hamnanläggningskoder som finns registrerade i IMO:s databas Gisis.

2. Kommissionen ska säkerställa tillgången till lokaliseringsdatabasen för den nationella kontaktpunkten för sjöfart för att underlätta fartygsrapportering.

3. Medlemsstaterna ska göra uppgifterna från lokaliseringsdatabasen tillgängliga på nationell nivå genom den nationella kontaktpunkten för sjöfart.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska specifikationer, standarder och förfaranden för inrättandet av den gemensamma lokaliseringsdatabas som avses i punkt 1 för insamling, lagring, uppdatering och tillhandahållande av lokaliserings- och hamnanläggningskoder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

Artikel 16

Gemensam databas över farligt eller förorenande gods ombord på fartyg

1. Kommissionen ska inrätta en gemensam databas över farligt och förorenande gods som ska anmälas i enlighet med direktiv 2002/59/EG och i IMO:s FAL 7, med beaktande av relevanta dataelement i IMO:s konventioner och koder.

2. Kommissionen ska säkerställa tillgången till databasen över farligt och förorenande gods ombord på fartyg (common hazmat database) för den nationella kontaktpunkten för sjöfart för att underlätta fartygsrapportering.

3. Databasen ska vara kopplad till de relevanta posterna i databasen MAR-CIS, som utvecklats av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) för uppgifter om tillhörande faror och risker med farligt och förorenande gods.

4. Databasen ska användas både som ett referens- och ett kontrollverktyg på nationell nivå och unionsnivå under rapporteringen till den nationella kontaktpunkten för sjöfart.

⁽¹⁴⁾ FN:s kod för handels- och transportrelaterade lokaliseringar.

5. Medlemsstaterna ska tillgängliggöra uppgifter från den gemensamma databasen över farligt och förorenande gods ombord på fartyg på nationell nivå genom den nationella kontaktpunkten för sjöfart.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska specifikationer, standarder och förfaranden för inrättandet av den gemensamma databas som avses i punkt 1 beträffande insamling, lagring och tillhandahållande av referensinformation om sådant gods. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

Den första genomförandeakten av detta slag ska antas senast den 15 augusti 2021.

Artikel 17

Gemensam databas för hygien på fartyg

1. Kommissionen ska tillhandahålla en gemensam databas för hygien på fartyg som kan ta emot och lagra uppgifter relaterade till Sjöfartens hälsodeklarationer enligt artikel 37 i internationella hälsoreglementet (IHR, 2005). Personuppgifter om sjuka personer ombord på fartyg ska inte lagras i den databasen.

De behöriga hälsomyndigheterna i medlemsstaterna ska ha tillgång till databasen för att kunna ta emot och utbyta uppgifter.

2. Medlemsstater som använder databasen för hygien på fartyg ska meddela kommissionen vilken nationell myndighet som ansvarar för användarförvaltningen med avseende på den databasen, bland annat registrering av nya användare samt ändringar och avslutande av konton.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska specifikationer, standarder och förfaranden för inrättandet av den databas som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 24.2.

KAPITEL V

SAMORDNING AV EMSWe-VERKSAMHETEN

Artikel 18

Nationella samordnare

Varje medlemsstat ska utse en nationell behörig myndighet med ett tydligt rättsligt mandat som ska fungera som nationell samordnare för EMSWe. Den nationella samordnaren ska

- a) agera nationell kontaktpunkt för användare och kommissionen för alla frågor som rör genomförandet av denna förordning,
- b) samordna de behöriga nationella myndigheternas tillämpning av denna förordning inom en medlemsstat samt deras samarbete,
- c) samordna verksamhet som syftar till att säkerställa spridningen av uppgifter och förbindelsen med de behöriga myndigheternas relevanta system som avses i artikel 5.3 c.

*Artikel 19***Flerårig genomförandeplan**

För att underlätta genomförandet i god tid av denna förordning och tillhandahålla mekanismer för kvalitetskontroll och förfaranden för införande, underhåll och uppdatering av modulen för ett harmoniserat gränssnitt och relaterade harmoniserade element i EMSWe-datauppsättningen ska kommissionen, efter lämpliga samråd med medlemsstaternas experter, anta en flerårig genomförandeplan som ska ses över årligen och som ska omfatta följande:

- a) En plan för utvecklingen och uppdateringen av de harmoniserade rapporteringsgränssnitten och de relaterade harmoniserade elementen i EMSWe för de kommande 18 månaderna.
- b) En plan för utarbetande av den gemensamma adresseringstjänsten senast den 15 augusti 2024.
- c) Vägledande datum för samråd med berörda intressenter.
- d) Vägledande tidsfrister för medlemsstaternas efterföljande integrering av de harmoniserade rapporteringsgränssnitten i de nationella kontaktpunkterna för sjöfart.
- e) Vägledande tidsfrister för kommissionens utveckling av en gemensam adresseringstjänst efter genomförandet av modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering.
- f) Testperioder för medlemsstaterna och deklaranterna för att testa deras anslutningar till eventuella nya versioner av de harmoniserade rapporteringsgränssnitten.
- g) Testperioder för den gemensamma adresseringstjänsten.
- h) Vägledande tidsfrister för utfasning av äldre versioner av de harmoniserade rapporteringsgränssnitten för medlemsstater och deklaranter.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 20***Kostnader**

Europeiska unionens allmänna budget ska täcka kostnaderna för

- a) kommissionens och Emsas utveckling och underhåll av de IKT-verktyg som stöder genomförandet av denna förordning på unionsnivå,
- b) främjandet av EMSWe på unionsnivå, inbegripet bland berörda intressenter, och inom berörda internationella organisationer.

*Artikel 21***Samverkan med andra system eller tjänster för underlättande av handel och transport**

I fall där system eller tjänster för underlättande av handel och transport har inrättats genom andra unionsrättsakter ska kommissionen samordna verksamheten med anknytning till dessa system eller tjänster i syfte att uppnå synergieffekter och undvika dubbelarbete.

*Artikel 22***Översyn och rapport**

Medlemsstaterna ska övervaka tillämpningen av EMSWe och rapportera sina iakttagelser till kommissionen. Rapporten ska omfatta följande indikatorer:

- a) Användning av modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering.
- b) Användning av det grafiska användargränssnittet.
- c) Användning av de andra rapporteringssätt som avses i artikel 7.

Medlemsstaterna ska årligen översända den rapporten till kommissionen, med användning av en mall som kommissionen ska tillhandahålla.

Senast den 15 augusti 2027 ska kommissionen se över tillämpningen av denna förordning och lägga fram en utvärderingsrapport för Europaparlamentet och rådet om hur EMSWe fungerat, på grundval av de uppgifter och den statistik som samlats in. Utvärderingsrapporten ska vid behov innehålla en utvärdering av ny teknik som skulle kunna leda till ändringar i eller byte av modulen för ett harmoniserat gränssnitt för rapportering.

*Artikel 23***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3 ska tilldelas kommissionen för en period på fyra år från och med den 14 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fyra år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje period.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. När kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med två månader.

Artikel 24

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för digital transport och förenklade handelsförfaranden. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 25

Upphävande av direktiv 2010/65/EU

Direktiv 2010/65/EU ska upphöra att gälla den 15 augusti 2025.

Hänvisningar till direktiv 2010/65/EU ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 26

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 15 augusti 2025.
3. De funktionaliteter som avses i artikel 11.2 och de som rör de tullrapporteringskyldigheter som anges i punkt 7 i del A i bilagan ska träda i kraft när de elektroniska system som avses i artikel 6.1 i förordning (EU) nr 952/2013, vilka är nödvändiga för tillämpningen av dessa rapporteringskyldigheter, är i drift, i enlighet med det arbetsprogram som fastställts av kommissionen i enlighet med artiklarna 280 och 281 i förordning (EU) nr 952/2013. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, offentliggöra vilken dag villkoren i denna punkt har uppfyllts.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

RAPPORTERINGSSKYLDIGHETER

A. Rapporteringsskyldigheter som följer av unionsrättsakter

Denna kategori av rapporteringsskyldigheter omfattar de uppgifter som ska tillhandahållas i enlighet med följande bestämmelser.

1. Anmälan om fartyg som ankommer till och avgår från medlemsstaternas hamnar

Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

2. In- och utresekontroll av personer

Artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

3. Anmälan av farligt eller förorenande gods som transporteras ombord

Artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

4. Anmälan av avfall och rester

Artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).

5. Tillhandahållande av skyddsinformation

Artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EUT L 129, 29.4.2004, s. 6).

Formuläret i tillägget till denna bilaga ska användas för identifiering av de dataelement som krävs enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 725/2004.

6. Information om personer ombord

Artiklarna 4.2 och 5.2 i rådets direktiv nr 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater (EGT L 188, 2.7.1998, s. 35).

7. Tullformaliteter

a) Ankomstformaliteter:

- Anmälan av ankomst (artikel 133 i förordning (EU) nr 952/2013).
- Anmälan till tullen av varors ankomst (artikel 139 i förordning (EU) nr 952/2013).
- Deklaration för tillfällig lagring (artikel 145 i förordning (EU) nr 952/2013).
- Varors tullstatus (artiklarna 153–155 i förordning (EU) nr 952/2013).
- Elektroniska transportdokument som används för transitering (artikel 233.4 e i förordning (EU) nr 952/2013).

b) Avreseformaliteter:

- Varors tullstatus (artiklarna 153–155 i förordning (EU) nr 952/2013).
- Elektroniska transportdokument som används för transitering (artikel 233.4 e i förordning (EU) nr 952/2013).
- Anmälan av utförelse (artikel 267 i förordning (EU) nr 952/2013).
- Summarisk utförelsedeklaration (artiklarna 271 och 272 i förordning (EU) nr 952/2013).
- Anmälan om återexport (artiklarna 274 och 275 i förordning (EU) nr 952/2013).

8. Säker lastning och lossning av bulkfartyg

Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/96/EG av den 4 december 2001 om fastställande av harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (EGT L 13, 16.1.2002, s. 9).

9. Hamnstatskontroll

Artiklarna 9 och 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

10. Statistik över sjötransporter

Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/42/EG av den 6 maj 2009 om förande av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss (EUT L 141, 6.6.2009, s. 29).

B. FAL-handlingar och rapporteringsskyldigheter som härrör från internationella rättsliga instrument

Denna kategori av rapporteringsskyldigheter inbegriper den information som ska lämnas i enlighet med FAL-konventionen och andra relevanta internationella rättsliga instrument.

1. FAL 1: Allmän deklARATION
  2. FAL 2: LastdeklARATION
  3. FAL 3: DeklARATION om fartygsförråd
  4. FAL 4: DeklARATION om besättningens tillhörigheter
  5. FAL 5: Besättningslista
  6. FAL 6: Passagerarlista
  7. FAL 7: Farligt gods
  8. HälsodeklARATION för sjöfolk
- C. Rapporteringsskyldigheter som följer av nationell lagstiftning och nationella krav
-

TILLÄGG

**FORMULÄR FÖR SKYDDSinFORMATION OM FARTYG FÖR ALLA FARTYG INNAN DE ANLÖPER EN
HAMN I EN EU-MEDLEMSSTAT**

(1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas), regel 9 i kapitel XI-2 och artikel 6.3 i förordning (EG) nr 725/2004)

Uppgifter om fartyget och kontaktuppgifter							
IMO-nummer		Fartygets namn					
Registreringshamn		Flaggstat					
Typ av fartyg		Anropssignal					
Bruttotonnage		Inmarsatnummer (om tillgängliga)					
Företagets namn och företagets identifikationsnummer		Namn på fartygets skyddschef och kontaktuppgifter för dygnet-runt-kontakt					
Ankomsthavn		Hamnanläggning för ankomst (om känd)					
Hamn- och hamnanläggningsinformation							
Beräknad dag och tid för fartygets ankomst till hamn (ETA)							
Huvudsaklig anledning till anlop							
Information som krävs enligt Solas – regel 9.2.1 i kapitel XI-2							
Har fartyget ett giltigt internationellt sjöfartsskyddscertifikat (ISSC)?	JA	ISSC	NEJ – varför inte?	Utfärdat av (namn på myndighet eller erkänd sjöfartsskydds-organisation)	Förfallodag (dd/mm/åååå)		
Har fartyget en godkänd skyddsplan ombord?	JA	NEJ	På vilken skyddsnivå drivs fartyget för närvarande?	Säkerhet Nivå 1	Säkerhet Nivå 2	Säkerhet Nivå 3	
Fartygets lokalisering när denna rapport upprättas							
Ange de senaste tio anlöpen vid hamnanläggningar i kronologisk ordning (det senaste anlöpet först):							
Nu- mm- er	Datum fr.o.m. (dd/mm/åååå)	Datum t.o.m. (dd/mm/åååå)	Hamn	Land	UN/Locode (om till- gänglig)	Hamn- anläggning	Skydds- nivå (SN)
1							SN =
2							SN =
3							SN =
4							SN =
5							SN =

Numm- er	Datum fr.o.m. (dd/mm/åååå)	Datum t.o.m. (dd/mm/åååå)	Hamn	Land	UN/Locode (om till- gänglig)	Hamn- anläggning	Skydds- nivå (SN)
6							SN =
7							SN =
8							SN =
9							SN =
10							SN =
Har det, utöver åtgärderna i den godkända skyddsplanen, vidtagits några särskilda eller kompletterande skyddsåtgärder för fartygets del? Om svaret är JA, ange nedan vilka särskilda eller kompletterande skyddsåtgärder som vidtagits.						JA	NEJ
Nummer (som ovan)	Särskilda eller kompletterande skyddsåtgärder som vidtagits för fartygets del						
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
Förteckna de fartyg-till-fartygsverksamheter, i kronologisk ordning (den senaste först), som genomförts under de tio senaste anlöp vid hamnanläggningar som anføres ovan. Förläng nedanstående tabell eller fortsätt, om så krävs, på ett separat blad. Ange det totala antalet fartyg-till-fartygsverksamheter:							

Genomfördes de sjöfartsskyddsförfaranden som anges i den godkända skyddsplanen vid samtliga dessa fartyg-till-fartygsverksamheter?					JA	NEJ
Om svaret är NEJ, ange i den sista kolumnen nedan vilka skyddsåtgärder som vidtagits i stället.						
Nummer	Datum fr.o.m. (dd/mm/åååå)	Datum t.o.m. (dd/mm/åååå)	Lokalisering eller longitud och latitud	Fartyg-till-fartygsverksamhet	Skyddsåtgärder som vidtagits i stället	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
Allmän beskrivning av fartygets last						
Medför fartyget i sin last något av de farliga ämnen som omfattas av någon av klasserna 1, 2.1, 2.3, 3, 4.1, 5.1, 6.1, 6.2, 7 eller 8 i internationella koden för sjötransport av farligt gods (IMDG-koden)?				JA	NEJ	Om svaret är JA, bekräfta att underrättelsen om farligt gods (eller relevant utdrag) bifogas
Bekräftelse av att en kopia av fartygets besättningslista bifogas				JA	Bekräftelse av att en kopia av fartygets passagerarlista bifogas	JA
Annan skyddsrelaterad information						
Finns det någon skyddsrelaterad fråga som ni önskar rapportera?			JA	Lämna en närmare beskrivning:		NEJ
Fartygets ombud vid den planerade ankomsthavnen						
Namn:			Kontaktuppgifter (tfn):			
Identifieringsuppgifter för den person som tillhandahåller uppgifterna						
Titel eller befattning (stryk det som inte är tillämpligt): Befälhavare/fartygets skyddschef (SSO)/företagets skyddschef (CSO)/fartygets ombud (som ovan)			Namn:		Underskrift:	
Datum/tidpunkt/plats för avslutande av rapporten						

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1240
av den 20 juni 2019
om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring
(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 74 och 79.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 377/2004 ⁽²⁾ har ändrats väsentligt. Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Den kraftiga ökningen av blandade migrationsströmmar 2015 och 2016 har satt migrations-, asyl- och gränsförvaltningssystem under press. Detta har inneburit en utmaning för unionen och medlemsstaterna och visar att unionens politik på migrationsområdet behöver stärkas för att åstadkomma samordnade och effektiva åtgärder på europeisk nivå.
- (3) Målet med unionens politik på migrationsområdet är att ersätta irreguljära och okontrollerade migrationsflöden med säkra och ordnade migrationsvägar genom en övergripande strategi som syftar till att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna i enlighet med avdelning V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (4) Respekt för mänskliga rättigheter är en grundläggande princip för unionen. Unionen är fast besluten att skydda alla migranternas mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, oavsett deras migrationsstatus, i full överensstämmelse med internationell rätt. Därför bör åtgärder som vidtas av sambandsmän för invandring vid genomförandet av denna förordning, särskilt när det gäller utsatta personer, respektera de grundläggande rättigheterna i enlighet med tillämplig internationell rätt och unionsrätt, inbegripet artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1).

- (5) För att säkerställa ett effektivt genomförande av samtliga aspekter av unionens invandringspolitik, bör man eftersträva fortlöpande dialog och samarbete med tredjeländer som är viktiga ursprungs- och transitländer för migranter och sökande av internationellt skydd. Ett sådant samarbete bör i enlighet med den övergripande strategi som anges i den europeiska migrationsagendan skapa förutsättningar för en bättre hantering av invandring, inbegripet vad gäller avresor och återvändande, främja kapacitet att samla in och utbyta information, bland annat om sökandes tillgång till internationellt skydd och – där så är möjligt och relevant – om återintegrering, samt förebygga och bekämpa olaglig invandring, smuggling av migranter och människohandel.
- (6) Skyddsverktygen omfattar de åtgärder som ingår i den övergripande strategin för migration och rörlighet. Strategier och kanaler för laglig invandring mellan unionen och tredjeländer bör även omfatta arbetskraftsmigration, viseringar för studerande och familjeåterförening, utan att det påverkar medlemsstaternas nationella befogenheter.
- (7) Mot bakgrund av den ökande efterfrågan på analys och information som kan ligga till grund för ett evidensbaserat beslutsfattande och operativa insatser, finns ett behov av att sambandsmän för invandring säkerställer att deras insikter och kunskaper fullt ut bidrar till att skapa en heltäckande lägesbild med avseende på tredjeländer.
- (8) Information om migrationsströmmarnas sammansättning bör, där så är möjligt och relevant, inkludera information om de angivna migranternas ålder, könsprofil och familj samt om ensamkommande barn.
- (9) Utplaceringen av nuvarande europeiska sambandsmän för migration i tredjeländer som är viktiga ursprungs- och transitländer, i enlighet med vad som efterlystes i slutsatserna från det särskilda mötet med stats- och regeringscheferna den 23 april 2015, var ett första steg i riktning mot att förbättra samarbetet med tredjeländer om migrationsfrågor och intensifiera samarbetet med sambandsmän för invandring som utplacerats av medlemsstaterna. På grundval av denna erfarenhet bör mer långsiktiga utplaceringar av sambandsmän för invandring av kommissionen i tredjeländer planeras för att stödja utvecklingen och genomförandet och maximera effekterna av unionens insatser på migrationsområdet.
- (10) Målet med denna förordning är att säkerställa bättre samordning och optimera användningen av nätverket av sambandsmän som utplacerats i tredjeländer av behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet, när så är lämpligt, brottsbekämpande myndigheter, samt av kommissionen och unionsbyråer, så att man på ett mer ändamålsenligt sätt kan gripa sig an unionens prioriteringar i fråga om att förebygga, förhindra och bekämpa olaglig invandring och därmed relaterad gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter och människohandel, underlätta återvändande, återtagande och återintegrering under värdiga och effektiva former, bidra till en integrerad förvaltning av unionens yttre gränser samt stödja hanteringen av laglig invandring, inbegripet på området för internationellt skydd, vidarebosättning och integrationsåtgärder inför avresan som vidtas av medlemsstaterna och unionen. Sådan samordning bör ske med full respekt för den befintliga befälsordningen och de befintliga rapporteringsvägarna mellan sambandsmännen för invandring och deras respektive utplacerande myndigheter samt mellan sambandsmännen själva.
- (11) Denna förordning grundar sig på förordning (EG) nr 377/2004 och syftar till att säkerställa att sambandsmän för invandring i högre utsträckning bidrar till driften av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring, särskilt genom att inrätta en mekanism varigenom medlemsstaterna, kommissionen och unionsbyråer på ett mer systematiskt sätt kan samordna uppgifterna och rollerna för sina sambandsmän som utplacerats i tredjeländer.

- (12) Eftersom de sambandsmän som arbetar med migrationsfrågor är utplacerade av olika behöriga myndigheter och deras mandat och uppgifter kan överlappa varandra, bör insatser göras för att förbättra samarbetet mellan sambandsmän som verkar inom samma tredjeland eller region. När kommissionen eller unionsbyråer utplacerar sambandsmän för invandring vid unionens diplomatiska beskickningar i ett tredjeland, bör dessa underlätta och stödja nätverket för sambandsmän för invandring i det tredjelandet. Vid behov kan sådana nätverk utvidgas till sambandsmän som har utplacerats av andra länder än medlemsstaterna.
- (13) Inrättandet av en robust mekanism som säkerställer bättre samordning och samarbete mellan alla sambandsmän som arbetar med invandringsfrågor som en del av sina arbetsuppgifter är avgörande för att minimera informationsluckor och dubbelarbete och för att maximera den operativa kapaciteten och effektiviteten. En styrelse bör ge vägledning i enlighet med unionens politiska prioriteringar, med beaktande av unionens yttre förbindelser, och bör ges nödvändiga befogenheter, särskilt för att kunna anta tvååriga arbetsprogram för den verksamhet som ska bedrivas av nätverken av sambandsmän för invandring, enas om skräddarsydda ad hoc-åtgärder för sambandsmän för invandring som täcker prioriteringar och framväxande behov som inte redan omfattas av det tvååriga arbetsprogrammet samt fördela resurser till överenskomna verksamheter och ansvara för deras genomförande. Varken de uppgifter som styrelsen har eller de uppgifter som kontaktpunkterna för nätverken av sambandsmän för invandring har bör påverka de utplacerande myndigheternas befogenhet när det gäller fastställandet av uppgifter för deras respektive sambandsmän för invandring. När styrelsen utför sina uppgifter bör den ta hänsyn till mångfalden av nätverk av sambandsmän för invandring samt synpunkterna från de medlemsstater som är mest berörda när det gäller förbindelser med vissa tredjeländer.
- (14) En förteckning över sambandsmän för invandring som är utplacerade i tredjeländer bör upprättas och uppdateras regelbundet av styrelsen. Förteckningen bör innehålla information om olika nätverks placering, sammansättning och verksamhet, inbegripet kontaktoppgifter och en sammanfattning av de skyldigheter som åligger de utplacerade sambandsmännen för invandring.
- (15) Gemensam utplacering av sambandsmän bör främjas i syfte att stärka det operativa samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna, samt för att svara på behoven på unionsnivå, i enlighet med vad styrelsen fastställer. Gemensam utplacering som görs av åtminstone två medlemsstater bör stödjas genom unionsmedel som uppmuntrar engagemang från och tillför ett mervärde för alla medlemsstater.
- (16) Särskilda bestämmelser för en mer omfattande kapacitetsuppbyggande insats på unionsnivå för sambandsmän för invandring bör fastställas. Sådan kapacitetsuppbyggnad bör inbegripa utveckling av gemensamma läroplaner och förberedande utbildning inför utplacering, bland annat när det gäller grundläggande rättigheter, i samarbete med relevanta unionsbyråer, och förstärkning av den operativa kapaciteten hos nätverk av sambandsmän för invandring. Sådana läroplaner bör vara icke-obligatoriska och komplettera de nationella läroplaner som fastställs av de utplacerande myndigheterna.
- (17) Nätverken av sambandsmän för invandring bör undvika att utföra samma arbete som det som utförs av unionsbyråer eller inom ramen för andra unionsinstrument och unionsstrukturer, inbegripet det arbete som utförs av grupper inom det lokala Schengensamarbetet, och bör tillföra ett mervärde utöver det som dessa redan tillför när det gäller att samla in och utbyta information på invandringsområdet, särskilt genom att fokusera på operativa aspekter. Nätverken bör fungera som kontaktpunkter och förmedlare av information från tredjeländer för att stödja unionsbyråer i deras funktioner och uppgifter, särskilt i fall då unionsbyråer ännu inte har etablerat samarbetsförbindelser med tredjeländer. Ett närmare samarbete mellan nätverk av sambandsmän för invandring och relevanta unionsbyråer bör inrättas för detta ändamål. Sambandsmännen för invandring bör alltid vara medvetna om att deras åtgärder kan få operativa konsekvenser eller påverka anseendet för lokala och regionala nätverk av sambandsmän för invandring. De bör agera i enlighet med detta när de utför sina uppgifter.

- (18) Medlemsstaternas myndigheter bör, när så är lämpligt och i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, säkerställa att den information som samlas in av sambandsmän som utplacerats i andra medlemsstater och unionsbyråers strategiska och operativa analysprodukter rörande olaglig invandring, återvändande och återintegrering under värdiga och effektiva former, gränsöverskridande brottslighet eller internationellt skydd och vidarebosättning verkligen når sambandsmännen för invandring i tredjeländer och att informationen från sambandsmännen för invandring delas med relevanta unionsbyråer, särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), inom deras respektive rättsliga ramar.
- (19) För att säkerställa att information som samlas in av nätverken av sambandsmän för invandring används på ett så ändamålsenligt sätt som möjligt bör sådan information vara tillgänglig via en säker webbaserad plattform för informationsutbyte i enlighet med tillämplig dataskyddslagstiftning.
- (20) Information som samlas in av sambandsmän för invandring bör stödja genomförandet av den tekniska och operativa sidan av den europeiska integrerade gränsförvaltning som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ⁽³⁾ och bidra till utvecklingen och upprätthållandet av nationella gränsövervakningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 ⁽⁴⁾.
- (21) Det bör vara möjligt att använda de resurser som finns tillgängliga genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ⁽⁵⁾ för att stödja den verksamhet som bedrivs av det europeiska nätverket av sambandsmän för invandring samt för att eftersträva medlemsstaters gemensamma utplacering av sambandsmän för invandring.
- (22) All behandling, inbegripet överföring, av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾. Kommissionen och unionsbyråer bör tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ vid behandling av personuppgifter.
- (23) Behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör äga rum i syfte att bistå återvändande av tredjelandsmedborgare, underlätta vidarebosättning för personer i behov av internationellt skydd och genomföra unionsåtgärder och nationella åtgärder när det gäller rätten till inresa för laglig migration och för förebyggande och bekämpning av olaglig invandring, smuggling av migranter och människohandel. En rättslig ram som erkänner rollen för sambandsmännen för invandring i detta sammanhang är därför nödvändig.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (24) Sambandsmännen för invandring behöver behandla personuppgifter för att underlätta korrekt genomförande av återvändandeförfaranden, framgångsrik verkställighet av beslut om återvändande samt återintegrering där så är relevant och möjligt. Tredjeländer som ska ta emot återvändande är inte ofta föremål för beslut om adekvat skyddsnivå som antagits av kommissionen enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679 och har ofta inte ingått eller har ingen avsikt att ingå ett återtagandeavtal med unionen eller på annat sätt vidta lämpliga skyddsåtgärder i den mening som avses i artikel 46 i förordning (EU) 2016/679. Trots unionens omfattande insatser för att samarbeta med de viktigaste ursprungsländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i unionen och har en skyldighet att återvända är det inte alltid möjligt att säkerställa att sådana tredjeländer systematiskt fullgör den skyldighet som fastställs i internationell rätt att återta landets egna medborgare. Återtagandeavtal som ingåtts eller håller på att förhandlas fram av unionen eller medlemsstaterna och som föreskriver lämpliga skyddsåtgärder för överföring av uppgifter till tredjeländ i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 omfattar därför ett begränsat antal sådana tredjeländer. I en situation där det inte finns några sådana avtal bör personuppgifter överföras av sambandsmännen för invandring i syfte att genomföra unionens insatser för återvändande i enlighet med villkoren i artikel 49 i förordning (EU) 2016/679.
- (25) Som ett undantag från kravet på ett beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder bör överföring av personuppgifter till tredjeländers myndigheter enligt denna förordning vara tillåten för att genomföra unionens återvändandepolitik. Det bör därför vara möjligt för sambandsmän för invandring att, under förutsättning att de villkor som anges i den artikeln är uppfyllda, använda undantaget enligt artikel 49.1 d i förordning (EU) 2016/679 med avseende på tillämpningen av den här förordningen, närmare bestämt i syfte att uppnå ett värdigt och effektivt återvändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽⁸⁾.
- (26) I de berörda personernas intresse bör sambandsmän för invandring kunna behandla personuppgifter för personer i behov av internationellt skydd inom ramen för vidarebosättning och för personer som vill migrera lagligt till unionen i syfte att bekräfta deras identitet och nationalitet. Sambandsmännen för invandring verkar i ett sammanhang där de sannolikt får viktiga insikter om den verksamhet som bedrivs av kriminella organisationer som sysslar med smuggling av migranter och människohandel. Därför bör de även kunna utbyta personuppgifter som behandlas inom ramen för deras uppgifter med de brottsbekämpande myndigheterna och inom nätverk av sambandsmän för invandring, förutsatt att de berörda personuppgifterna är nödvändiga antingen för att förebygga, förhindra och bekämpa irreguljär migration eller för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja och lagföra smuggling av migranter eller människohandel.
- (27) Målet för denna förordning är att optimera användningen av det nätverk av sambandsmän för invandring som utplaceras av medlemsstaterna, kommissionen och unionsbyråer i tredjeländer i syfte att genomföra unionens prioriteringar på ett mer ändamålsenligt sätt med respekt för medlemsstaternas nationella behörighet. Sådana unionsprioriteringar inkluderar att säkerställa en bättre migrationshantering, i syfte att ersätta irreguljära strömmar med säkra och ordnade migrationsvägar genom en övergripande strategi som beaktar alla aspekter av invandring, bland annat att förebygga, förhindra och bekämpa smuggling av migranter, människohandel och olaglig invandring. Vidare unionsprioriteringar är att underlätta återvändande, återtagande och återintegrering under värdiga och effektiva former, bidra till en integrerad förvaltning av unionens yttre gränser samt stödja hanteringen av laglig invandring eller internationellt skydd. Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas stora omfattning och verkningar i hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (28) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och E i rådets beslut 1999/437/EG ⁽¹⁰⁾.
- (29) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och E i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF ⁽¹²⁾.
- (30) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹³⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och E i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (31) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (32) Den 1 oktober 2018 meddelade Förenade kungariket i enlighet med artikel 5.2 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, att det inte önskar delta i antagandet av denna förordning. I enlighet med artikel 5.3 i protokollet lade kommissionen den 31 januari 2019 fram ett förslag till rådets beslut om underrättelsen från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om dess önskan att inte längre delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket vilka ingår i förordning (EG) nr 377/2004. På grundval av detta beslutade rådet den 18 februari 2019 ⁽¹⁵⁾ att rådets beslut 2000/365/EG ⁽¹⁶⁾ och bilaga I punkt 6 till rådets beslut 2004/926/EG ⁽¹⁷⁾, från och med den dag då denna förordning träder i kraft ska upphöra att gälla för Förenade kungariket vad gäller förordning (EG) nr 377/2004 och eventuella ytterligare ändringar av den.

⁽⁹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rådets beslut 2008/149/RIF av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽¹³⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁵⁾ Rådets beslut (EU) 2019/304 av den 18 februari 2019 om underrättelsen från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om dess önskan att inte längre delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket vilka ingår i rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 51, 22.2.2019, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽¹⁷⁾ Rådets beslut 2004/926/EG av den 22 december 2004 om att vissa bestämmelser i Schengenregelverket skall börja tillämpas på Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (EUT L 395, 31.12.2004, s. 70).

- (33) Irland deltar i denna förordning i enlighet med artikel 5.1 i protokoll nr 19 och artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG⁽¹⁸⁾.
- (34) Irlands deltagande i denna förordning hänför sig, i enlighet med artikel 6.2 i beslut 2002/192/EG, till unionens förpliktelser att vidta åtgärder för att utveckla de bestämmelser i Schengenregelverket mot organiseringen av olaglig invandring i vilka Irland deltar.
- (35) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för att stärka samarbetet och samordningen mellan de sambandsmän för invandring som utplaceras i tredjeländer av medlemsstater, kommissionen och unionsbyråer genom inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring.
2. Denna förordning påverkar inte det ansvar som medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och unionsbyråer har för att fastställa omfattningen och tilldelningen av uppgifter och rapporteringsvägar för sina respektive sambandsmän för invandring och inte heller de uppgifter som sambandsmännen för invandring har inom ramen för sina ansvarsområden enligt unionsrätten och nationell rätt eller politik eller förfaranden på unionsnivå eller nationell nivå, eller enligt särskilda avtal som har ingåtts med värdlandet eller med internationella organisationer.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *sambandsman för invandring*: en sambandsman som utsetts och utplaceras utomlands av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller av kommissionen eller en unionsbyrå, i enlighet med respektive rättslig grund, för att arbeta med invandringsrelaterade frågor, även när detta endast utgör en del av deras arbetsuppgifter,
2. *utplacering utomlands*: utplacering i ett tredjeland, för en rimlig tidsperiod som ska fastställas av behörig myndighet, vid något av följande:

- a) En medlemsstats diplomatiska beskickning.

⁽¹⁸⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- b) Ett tredjelands behöriga myndigheter.
  - c) En internationell organisation.
  - d) Någon av unionens diplomatiska beskickningar.
3. *personuppgifter*: personuppgifter enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679,
4. *återvändande*: återvändande enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.

Artikel 3

Uppgifter för sambandsmän för invandring

1. Sambandsmännen för invandring ska utföra sina uppgifter inom ramen för sina ansvarsområden, som fastställs av de utplacerande myndigheterna, och i enlighet med de bestämmelser, inbegripet dem om skydd av personuppgifter, som fastställs i unionsrätten och i nationell rätt samt i avtal eller arrangemang som ingåtts med tredjeländer eller med internationella organisationer.
2. Sambandsmännen för invandring ska utföra sina uppgifter i enlighet med de grundläggande rättigheterna, som är allmänna principer inom både unionsrätten och internationell rätt, inbegripet skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter. De ska särskilt beakta utsatta personer och ta hänsyn till jämställdhetsaspekten när det gäller migrationsströmmarna.
3. Varje utplacerande myndighet ska säkerställa att sambandsmännen för invandring upprättar och upprätthåller direkta kontakter med de behöriga myndigheterna i tredjeländer, i lämpliga fall inbegripet lokala myndigheter, och alla relevanta organisationer som är verksamma i tredjelandet, inbegripet internationella organisationer, särskilt i syfte att genomföra denna förordning.
4. Sambandsmännen för invandring ska samla in information för användning på antingen operativ nivå eller strategisk nivå eller bådadera. Information som samlas in enligt denna punkt ska samlas in i enlighet med artikel 1.2 och får inte, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.2, innehålla personuppgifter. Sådan information ska omfatta särskilt följande frågor:
  - a) Europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna för en effektiv migrationshantering.
  - b) Migrationsströmmar som härrör från eller transiterar genom tredjelandet, inbegripet, där så är möjligt och relevant, information om migrationsströmmarnas sammansättning och migranternas avsedda destination.
  - c) De rutter som migrationsströmmar som härrör från eller transiterar genom tredjelandet använder för att nå medlemsstaternas territorier.

- d) Förekomsten av kriminella organisationer som är inblandade i smuggling av migranter och människohandel längs med migrationsrutterna samt deras verksamhet och tillvägagångssätt.
- e) Tillbud och händelser som kan komma att innebära eller orsaka en ny utveckling när det gäller migrationsströmmar.
- f) De metoder som används för att förfälska, helt eller delvis, identitets- och resehandlingar.
- g) Sätt och metoder för att bistå myndigheterna i tredjeländer att förhindra olagliga invandringsströmmar som härrör från eller transiterar genom deras territorier.
- h) Åtgärder inför avresan som finns tillgängliga för invandrare i ursprungslandet eller i värdtredjeländer för att stödja en lyckad integration efter laglig ankomst i medlemsstaterna.
- i) Sätt och metoder för att underlätta återvändande, återtagande och återintegrering.
- j) Effektiv tillgång till skydd som tredjelandet har infört, inbegripet för utsatta personer.
- k) Befintliga och eventuella framtida strategier och kanaler för laglig invandring mellan unionen och tredjeländer, med beaktande av kompetens- och arbetsmarknadsbehov i medlemsstater samt vidarebosättning och andra skyddsverktyg.
- l) Tredjeländers och intressenters kapacitet, förmåga, politiska strategier, lagstiftning och rättspraxis, inbegripet, där så är möjligt och relevant, information om mottagningscentrum och förvarsheter och förhållandena i dessa, när det gäller de frågor som avses i leden a–k.

5. Sambandsmännen för invandring ska sinsemellan och tillsammans med relevanta intressenter samordna tillhandahållandet av kapacitetsuppbyggande verksamhet till myndigheter och andra intressenter i tredjeländer.

6. Sambandsmännen för invandring får, med beaktande av sin sakkunskap och utbildningsnivå, bistå när det gäller att

- a) fastställa tredjelandsmedborgares identitet och nationalitet och underlätta deras återvändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG samt hjälpa till med deras återintegrering, där så är relevant och möjligt,
- b) bekräfta identiteten på personer som är i behov av internationellt skydd i syfte att underlätta deras vidarebosättning i unionen, inbegripet genom att om möjligt tillhandahålla lämplig information och lämpligt stöd inför avresan,
- c) bekräfta identiteten på lagliga invandrare och underlätta genomförandet av unionsåtgärder och nationella åtgärder med avseende på mottagandet av dem,

- d) utbyta information som de fått genom sitt arbete inom nätverken av sambandsmän för invandring och med behöriga myndigheter i medlemsstaterna, även brottsbekämpande myndigheter, för att förebygga, förhindra och upptäcka olaglig invandring samt bekämpa smuggling av migranter och människohandel.

Artikel 4

Meddelande om utplacering av sambandsmän för invandring

1. Medlemsstaterna, kommissionen och unionsbyråerna ska informera den styrelse som inrättats enligt artikel 7 om sina planer på och sin befintliga utplacering av sambandsmän för invandring, inbegripet en beskrivning av deras uppgifter och varaktigheten av deras utplacering.

De verksamhetsrapporter som avses i artikel 8.2 c ska innehålla en översikt över utplaceringarna av sambandsmän för invandring.

2. Den information som avses punkt 1 ska göras tillgänglig på den säkra webbaserade plattform för informationsutbyte som föreskrivs i artikel 9.

Artikel 5

Inrättande av lokala eller regionala nätverk av sambandsmän för invandring

1. Sambandsmän för invandring som utplaceras i samma länder eller regioner ska utgöra lokala eller regionala nätverk för samarbete och vid behov samarbeta med sambandsmän som utplaceras av andra länder än medlemsstater. Inom ramen för sådana nätverk ska sambandsmännen för invandring i enlighet med artikel 1.2 särskilt

- a) mötas regelbundet och så snart det krävs,
- b) utbyta information och praktiska erfarenheter, särskilt på möten och via den säkra webbaserade plattform för informationsutbyte som föreskrivs i artikel 9,
- c) när så är lämpligt utbyta information om erfarenheter vad gäller tillgången till internationellt skydd,
- d) när så är lämpligt samordna de ståndpunkter som ska intas i kontakterna med kommersiella transportörer,
- e) när så är lämpligt delta i gemensam specialiserad utbildning, bland annat om grundläggande rättigheter, människohandel, smuggling av migranter, dokumentbedrägeri och tillgång till internationellt skydd i tredjeländer,
- f) när så är lämpligt organisera informationsmöten och utbildningskurser för medlemmar av den diplomatiska och konsulära personalen vid medlemsstaternas beskickningar i tredjelandet,

g) anta gemensamma strategier när det gäller metoder för att samla in och rapportera strategiskt relevant information, inbegripet riskanalyser,

h) på lämpligt sätt upprätta regelbundna kontakter med liknande nätverk i tredjelandet och angränsande tredjeländer.

2. Sambandsmän som utplaceras av kommissionen ska underlätta och stödja de nätverk som anges i punkt 1. På platser där kommissionen inte utplacerar sambandsmän för invandring ska de sambandsmän som utplaceras av unionsbyråer underlätta och stödja de nätverk som anges i punkt 1. På platser där varken kommissionen eller unionsbyråer utplacerar sambandsmän för invandring ska nätverket underlättas av en sambandsman för invandring enligt överenskommelse mellan nätverkets medlemmar.

3. Styrelsen ska utan onödigt dröjsmål underrättas om den kontaktpunkt för nätverket som har utsetts eller om att det inte har utsetts någon kontaktpunkt.

Artikel 6

Gemensam utplacering av sambandsmän för invandring

1. Medlemsstaterna får bilateralt eller multilateralt komma överens om att sambandsmän för invandring som en medlemsstat utplacerar i ett tredjeland eller vid en internationell organisation även ska bevaka en eller flera andra medlemsstaters intressen.

2. Medlemsstaterna får även komma överens om att deras sambandsmän för invandring ska fördela vissa uppgifter sinsemellan, på grundval av sin sakkunskap och utbildning.

3. Om två eller flera medlemsstater gemensamt utplacerar en sambandsman för invandring, kan dessa medlemsstater erhålla ekonomiskt stöd från unionen enligt förordning (EU) nr 515/2014.

Artikel 7

Styrelse

1. En styrelse för ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring inrättas härmed.

2. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat, två företrädare för kommissionen, en företrädare för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, en företrädare för Europol och en företrädare för Easo. Varje medlemsstat ska i detta syfte utse en ledamot till styrelsen samt en suppleant som ska företräda ledamoten i hans eller hennes frånvaro. Styrelsens ledamöter ska framför allt utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap när det gäller förvaltning av nätverk av sambandsmän.

3. Länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska medverka i styrelsen som observatörer och utse var sin företrädare som ledamot utan rösträtt. Dessa ska ha rätt att lämna synpunkter på alla frågor som diskuteras och beslut som fattas av styrelsen.

När styrelsen fattar beslut i frågor som rör sambandsmän för invandring som utplaceras av länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska styrelsen ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter som företrädarna för dessa länder lämnat.

4. Experter, företrädare för nationella myndigheter, internationella organisationer och relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer som inte är ledamöter av styrelsen får bjudas in av styrelsen att delta i dess möten som observatörer.
5. Styrelsen får anordna gemensamma möten med andra nätverk eller organisationer.
6. En företrädare för kommissionen ska fungera som ordförande i styrelsen. Ordföranden ska
  - a) säkerställa kontinuitet och organisera styrelsens arbete, inbegripet stödja utarbetandet av det tvååriga arbetsprogrammet och tvåårsrapporten om verksamheten,
  - b) ge styrelsen råd i säkerställandet av att överenskomna gemensamma verksamheter är förenliga och samordnade med relevanta unionsinstrument och unionsstrukturer och återspeglar unionens prioriteringar på migrationsområdet,
  - c) sammankalla styrelsens möten.

I syfte att uppnå styrelsens mål ska ordföranden bistås av ett sekretariat.

7. Styrelsen ska sammanträda minst två gånger om året.
8. Styrelsen ska anta beslut med en absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter.
9. Respektive utplacerande myndigheter ska informera de relevanta sambandsmännen för invandring om de beslut som styrelsen antar.

Artikel 8

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska på förslag från ordföranden fastställa sin egen arbetsordning inom tre månader från styrelsens första möte. Arbetsordningen ska innehålla närmare bestämmelser om röstningsförfarandena. Arbetsordningen ska framför allt innehålla de villkor under vilka en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt eventuella krav avseende beslutsförfarandet.

2. Med beaktande av unionens prioriteringar på invandringsområdet inom ramen för de uppgifter som sambandsmännen för invandring har enligt denna förordning och i enlighet med artikel 1.2, ska styrelsen utföra följande uppgifter på grundval av en heltäckande lägesbild och analyser från relevanta unionsbyråer:

- a) Fastställa prioriteringar och planera verksamhet genom att anta ett tvåårigt arbetsprogram och ange vilka resurser som krävs för att utföra arbetet.
- b) Regelbundet se över genomförandet av sin verksamhet i syfte att vid behov föreslå ändringar av det tvååriga arbetsprogrammet samt avseende utnämningen av kontaktpunkter för nätverket och de framsteg som gjorts av nätverk av sambandsmän för invandring i deras samarbete med behöriga myndigheter i tredjeländer.
- c) Anta den tvåårsrapport om verksamheten, inklusive den översikt som anges i artikel 4.1 andra stycket, som styrelsens ordförande ska utarbeta.
- d) Uppdatera förteckningen över utplaceringar av sambandsmän för invandring inför varje styrelsemöte.
- e) Identifiera luckor i utplaceringen och redogöra för möjligheter till utplacering av sambandsmän för invandring.

Styrelsen ska översända de handlingar som avses i denna punkt första stycket a och c till Europaparlamentet.

3. Med beaktande av unionens operativa behov på invandringsområdet inom ramen för de uppgifter som sambandsmännen för invandring har enligt denna förordning och i enlighet med artikel 1.2, ska styrelsen utföra följande uppgifter:

- a) Enas om ad hoc-åtgärder som kan vidtas av nätverk av sambandsmän för invandring.
- b) Övervaka tillgången till information mellan sambandsmän för invandring och unionsbyråer, och vid behov lämna rekommendationer till nödvändiga åtgärder.
- c) Stödja kompetensutveckling hos sambandsmännen för invandring, inbegripet genom utarbetande av kompletterande och icke-obligatoriska gemensamma läroplaner, förberedande utbildning inför utplacering, riktlinjer för att i verksamheten säkerställa respekt för de grundläggande rättigheterna, med särskild hänsyn till utsatta personer, och anordnande av gemensamma seminarier om sådana ämnen som avses i artikel 3.4, med beaktande av de utbildningsverktyg som utvecklats av relevanta unionsbyråer eller andra internationella organisationer.

d) Säkerställa att information utbyts via den säkra webbaserade plattform för informationsutbyte som föreskrivs i artikel 9.

4. För utförandet av de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 kan medlemsstaterna erhålla ekonomiskt stöd från unionen i enlighet med förordning (EU) nr 515/2014.

Artikel 9

Plattform för informationsutbyte

1. I syfte att fullgöra sina respektive uppgifter ska sambandsmännen för invandring, ledamöterna av styrelsen och de kontaktpunkter för nätverket som avses i artikel 5.2 säkerställa att all relevant information och statistik laddas upp på och utbyts via en säker webbaserad plattform för informationsutbyte. Plattformen ska upprättas av kommissionen enligt överenskommelse med styrelsen och underhållas av kommissionen.

Ingen operativ information som avser brottsbekämpning av strikt konfidentiell natur ska utbytas via den säkra webbaserade plattformen för informationsutbyte.

2. Den information som ska utbytas via den säkra webbaserade plattformen för informationsutbyte ska åtminstone inbegripa följande element:

a) De relevanta dokument, rapporter och analysprodukter som styrelsen enats om i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

b) Tvååriga arbetsprogram, tvåårsrapporter om verksamheten och resultatet av verksamhet och ad hoc-uppgifter som utförts av nätverk av sambandsmän för invandring i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

c) En uppdaterad förteckning över styrelsens ledamöter.

d) En uppdaterad förteckning med kontaktuppgifter till sambandsmän för invandring som utplacerats i tredjeländer, inbegripet deras namn, platsen för utplaceringen och ansvarsregion, telefonnummer och e-postadress.

e) Annan relevant dokumentation rörande styrelsens verksamhet och beslut.

3. Med undantag för uppgifter som avses i punkt 2 c och d får den information som utbyts via den säkra webbaserade plattformen för informationsutbyte inte innehålla personuppgifter eller någon länk varigenom personuppgifter är direkt eller indirekt tillgängliga. Åtkomst till uppgifter som avses i punkt 2 c och d ska vara begränsad till sambandsmän för invandring, ledamöter av styrelsen och vederbörligen bemyndigad personal för ändamålet att genomföra denna förordning.

4. Europaparlamentet ska ges åtkomst till vissa delar av den webbaserade plattformen för informationsutbyte, enligt vad styrelsen fastställt i sin arbetsordning och i enlighet med gällande regler och lagstiftning på unionsnivå och nationell nivå.

Artikel 10

Behandling av personuppgifter

1. Sambandsmän för invandring ska utföra sina uppgifter i enlighet med unionsregler och nationella regler om skydd för personuppgifter, liksom sådana regler som ingår i internationella avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer.

2. Sambandsmän för invandring får behandla personuppgifter för ändamålet att utföra de uppgifter som avses i artikel 3.6. Dessa personuppgifter ska raderas när de inte längre är nödvändiga för de ändamål för vilka de samlats in eller på annat sätt behandlats i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

3. Personuppgifter som behandlas i enlighet med punkt 2 får inbegripa

a) biometriska eller biografiska uppgifter, när så krävs, för att fastställa tredjelandsmedborgares identitet och nationalitet för återvändandeändamål, inbegripet alla typer av handlingar som kan anses utgöra bevis eller tillräcklig bevisning för nationalitet,

b) passagerarförteckningar för flygningar och andra transportmedel för återvändande till tredjeländer,

c) biometriska eller biografiska uppgifter för att bekräfta tredjelandsmedborgares identitet och nationalitet för beviljande av rätt till inresa på grundval av laglig migration,

d) biometriska eller biografiska uppgifter för att bekräfta identitet och nationalitet för tredjelandsmedborgare som är i behov av internationellt skydd för vidarebosättning,

e) biometriska eller biografiska uppgifter samt andra personuppgifter som är nödvändiga för att fastställa en persons identitet och för att förebygga och bekämpa smuggling av migranter och människohandel samt personuppgifter avseende kriminella nätverks tillvägagångssätt, transportmedel som används, inblandning av mellanhänder och finansiella flöden.

Uppgifter enligt denna punkt första stycket e får behandlas enbart i syfte att utföra de uppgifter som avses i artikel 3.6 d.

4. Utbyte av personuppgifter ska vara strikt begränsat till vad som är nödvändigt för tillämpningen av denna förordning.

5. Överföring av personuppgifter från sambandsmän för invandring till tredjeländer och internationella organisationer enligt denna artikel ska ske i enlighet med kapitel V i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 11

Konsulärt samarbete

Denna förordning påverkar inte de bestämmelser om konsulärt samarbete på lokal nivå som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽¹⁹⁾.

Artikel 12

Rapport

1. Fem år efter antagandet av denna förordning ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna och de relevanta unionsbyråerna ska ge kommissionen den information som krävs för att utarbeta rapporten om tillämpningen av denna förordning.

Artikel 13

Upphävande

Förordning (EG) nr 377/2004 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

BILAGA I

Upphävd förordning och ändringen av denna

Rådets förordning (EG) nr 377/2004	(EUT L 64, 2.3.2004, s. 1)
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 493/2011	(EUT L 141, 27.5.2011, s. 13)

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 377/2004	Denna förordning
—	Artikel 1.1
—	Artikel 2 inledningen
Artikel 1.1	Artikel 2.1
Artikel 1.2	Artikel 2.1 avslutningen
Artikel 1.3	Artikel 2.2
Artikel 1.4	Artikel 1.2
Artikel 2.1	Artikel 3.3
Artikel 2.2 inledningen	Artikel 3.4 inledningen
Artikel 2.2 första strecksatsen	Artikel 3.4 b
Artikel 2.2 andra strecksatsen	Artikel 3.4 c
Artikel 3.1	Artikel 4.1 första stycket
Artikel 4.1	Artikel 5.1
Artikel 5.1 och 5.2	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 7	Artikel 11
—	Bilaga I
—	Bilaga II

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1241**av den 20 juni 2019**

om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2019/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽⁴⁾ fastställs en gemensam fiskeripolitik för bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna.
- (2) Tekniska åtgärder är verktyg som stöder genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. En utvärdering har dock visat att den nuvarande regleringsstrukturen när det gäller tekniska åtgärder sannolikt inte kommer att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, och en ny strategi bör användas för att öka de tekniska åtgärdernas effektivitet med fokus på anpassning av styrningsstrukturen.
- (3) Det behövs ett ramverk som reglerar de tekniska åtgärderna. Detta ramverk bör, å ena sidan, fastställa allmänna regler som måste tillämpas i alla unionens vatten och, å andra sidan, föreskriva möjligheten att anta tekniska åtgärder som tar hänsyn till de regionala särdragen hos fisket genom den regionaliseringsprocess som införts genom förordning (EU) nr 1380/2013.

⁽¹⁾ EUT C 389, 21.10.2016, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 185, 9.6.2017, s. 82.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juni 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (4) Ramverket bör omfatta fångst och landning av fiskeresurser samt användning av fiskeredskap och växelverkan mellan fiskeverksamheten och de marina ekosystemen.
- (5) Denna förordning bör tillämpas på fiskeverksamhet som bedrivs i unionens vatten av unionsfiskefartyg och tredjeländers fiskefartyg och av medborgare i medlemsstaterna – utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar – samt på unionsfiskefartyg som är verksamma unionens vatten i de yttersta randområden som avses i artikel 349 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Den bör även, vad gäller unionsfiskefartyg och medborgare i medlemsstater, tillämpas i andra vatten än unionens vatten vad gäller tekniska åtgärder som antagits för NEAFC:s (Nordostatlantiska fiskerikommissionen) regleringsområde och AKFM:s (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) avtalsområde.
- (6) Tekniska åtgärder bör när så är relevant tillämpas på fritidsfiske, som kan ha en betydande effekt på bestånd av fisk- och skaldjursarter.
- (7) Tekniska åtgärder bör bidra till att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål att fiska på nivåer som ger maximal hållbar avkastning, minska oönskade fångster och stoppa utkastet samt bidra till uppnåendet av god miljöstatus i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽⁵⁾.
- (8) Tekniska åtgärder bör särskilt bidra till att skydda unga exemplar och lekansamlingar av marina arter genom användning av selektiva fiskeredskap och åtgärder för undvikande av oönskade fångster. Tekniska åtgärder bör också minimera fiskeredskapens inverkan på marina ekosystem och särskilt på känsliga arter och livsmiljöer, inbegripet i lämpliga fall genom användning av incitament. De bör också bidra till att det finns förvaltningsåtgärder införda i syfte att uppfylla skyldigheterna enligt rådets direktiv 92/43/EEG ⁽⁶⁾, direktiv 2008/56/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ⁽⁷⁾.
- (9) För att utvärdera de tekniska åtgärdernas effektivitet, bör det fastställas mål vad gäller nivåer för oönskade fångster, särskilt fångster av marina arter som underskrider minsta referensstorlek för bevarande, nivåer för oavsiktliga fångster av känsliga arter och vad gäller den utsträckning i vilken livsmiljöer på havsbotten får påverkas negativt av fisket. Dessa mål bör reflektera den gemensamma fiskeripolitikens mål, unionens miljölagstiftning – särskilt direktiv 92/43/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽⁸⁾ – och bästa internationella praxis.
- (10) För att säkerställa enhetlighet vad gäller tolkningen och genomförandet av tekniska regler, bör de definitioner av fiskeredskap och fiskeverksamhet som ingår i de befintliga förordningarna om tekniska åtgärder uppdateras och konsolideras.
- (11) Vissa destruktiva fiskeredskap eller metoder som innebär användning av sprängämnen, giftiga ämnen, bedövande ämnen, elektrisk ström, tryckluftshammare eller andra slagredskap, släpredskap och gripklor för att skörda röda koraller, andra typer av koraller eller korallliknande arter samt vissa harpungevär bör förbjudas. Det bör inte vara tillåtet att sälja, ställa ut eller erbjuda till försäljning marina arter som fångats med hjälp av sådana redskap eller metoder om dessa är förbjudna enligt denna förordning.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (12) Det bör vara fortsatt möjligt att använda trålar med elektrisk ström under en övergångsperiod till och med den 30 juni 2021 och under vissa stränga villkor.
- (13) Mot bakgrund av rådgivning från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) bör vissa gemensamma regler om restriktioner när det gäller användningen av släpredskap och när det gäller strutens utformning fastställas för att förhindra dålig praxis som leder till icke-selektivt fiske.
- (14) I syfte att begränsa användningen av drivgarn som kan fiska över stora områden och medföra betydande fångster av känsliga arter bör de befintliga restriktionerna vad gäller användning av sådana fiskeredskap konsolideras.
- (15) Mot bakgrund av utlåtanden från STECF bör fiske med passiva nätreddskap i Ices-sektionerna 3a, 6a, 6b, 7b, 7c, 7j och 7k samt Ices-delområdena 8, 9, 10 och 12 öster om 27°V i vatten med ett karterat djup på mer än 200 m även i fortsättningen, med vissa undantag, vara förbjudet i syfte att skydda känsliga djuphavsarter.
- (16) För vissa sällsynta arter, t.ex. vissa arter av haj och rocka, kan även en begränsad fiskeverksamhet innebära en allvarlig risk för bevarandet av dem. För att skydda dessa arter bör det införas ett allmänt förbud mot att fiska efter dessa arter.
- (17) För att ge det strikta skydd för känsliga marina arter, såsom marina däggdjur, havsfåglar och marina reptiler, som föreskrivs i direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG bör medlemsstaterna införa mildrande åtgärder för att minimera och om möjligt eliminera fångsterna av sådana arter i fiskeredskap.
- (18) För att ge fortsatt skydd för de känsliga marina livsmiljöerna utanför Irlands och Storbritanniens kuster och kring Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, samt i NEAFC:s regleringsområde, bör de restriktioner som redan existerar när det gäller användningen av bottenredskap upprätthållas.
- (19) Om vetenskaplig rådgivning identifierar andra sådana livsmiljöer bör det finnas en möjlighet att införa liknande restriktioner för att skydda dessa livsmiljöer.
- (20) I enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013 bör det fastställas minsta referensstorlekar för bevarande för att säkerställa skydd av unga exemplar av marina arter och för att inrätta återhämtningsområden för fiskbestånd, samt för att utgöra minsta handelsstorlek.
- (21) Det bör fastställas på vilket sätt storleken på marina arter ska mätas.
- (22) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att genomföra pilotprojekt i syfte att undersöka hur man kan undvika, minimera och eliminera oönskade fångster. Om resultatet av dessa projekt eller vetenskaplig rådgivning visar att det förekommer betydande oönskade fångster bör medlemsstaterna sträva efter att fastställa tekniska åtgärder för att minska sådana fångster.

- (23) Denna förordning bör fastställa referensstandarder för varje havsområde. Dessa referensstandarder härrör från befintliga tekniska åtgärder och tar hänsyn till rådgivning från STECF och yttranden från berörda parter. Dessa standarder bör bestå av referensmaskstorlekar för släpredskap och passiva nätredskap, minsta referensstorlekar för bevarande, stängda områden eller områden med begränsningar samt naturskyddsåtgärder för att begränsa fångster av känsliga arter i vissa områden och andra befintliga regionspecifika tekniska åtgärder.
- (24) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att, på grundval av vetenskapliga belägg, utarbeta gemensamma rekommendationer om lämpliga tekniska åtgärder som skiljer sig från dessa referensåtgärder i enlighet med den regionaliseringsprocess som föreskrivs i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (25) Sådana regionala tekniska åtgärder bör som ett minimum leda till fördelar i fråga om bevarandet av marina biologiska resurser som minst motsvarar referensstandarderna, särskilt med avseende på exploateringsmönster och skyddsnivån för känsliga arter och livsmiljöer.
- (26) Vid utarbetandet av gemensamma rekommendationer vad avser redskapens storleksselektiva och artselektiva egenskaper som alternativ till gällande referensmaskstorlekar, bör regionala grupper av medlemsstater säkerställa att dessa åtgärder leder till minst liknande eller förbättrade selektiva egenskaper som referensredskapen.
- (27) Vid utarbetandet av gemensamma rekommendationer vad avser områden med begränsningar i syfte att skydda ungfisk eller lekansamlingar, bör regionala grupper av medlemsstater fastställa målen för, den geografiska omfattningen av och varaktigheten för stängningar samt redskapsrestriktioner och kontroll- och övervakningssystem i sina gemensamma rekommendationer.
- (28) Vid utarbetandet av gemensamma rekommendationer vad avser minsta referensstorlekar för bevarande, bör regionala grupper av medlemsstater säkerställa att den gemensamma fiskeripolitikens mål respekteras när det gäller att säkerställa skyddet av unga exemplar av marina arter, samtidigt som det säkerställs att det inte införs någon snedvridning på marknaden och att det inte skapas någon marknad för fisk som underskrider minsta referensstorlekar för bevarande.
- (29) Inrättandet av reelltidsstängningar i förening med bestämmelser om förflyttning som en ytterligare åtgärd för att skydda känsliga arter, ungfisk eller lekansamlingar bör tillåtas som en möjlighet som kan utvecklas genom regionalisering. Villkoren för införande av sådana områden, inklusive den geografiska omfattningen av och varaktigheten för stängningar, samt kontroll- och övervakningsförfaranden bör anges i de relevanta gemensamma rekommendationerna.
- (30) På grundval av en bedömning av effekterna av innovativa redskap kan användningen eller utökandet av användningen av sådana innovativa redskap ingå som ett alternativ i gemensamma rekommendationer från regionala grupper av medlemsstater. Användningen av innovativa fiskeredskap bör inte tillåtas när den vetenskapliga bedömningen visar att användningen skulle leda till betydande negativ påverkan på känsliga livsmiljöer och icke-målarter.
- (31) Vid utarbetandet av gemensamma rekommendationer vad avser skyddet av känsliga arter och livsmiljöer, bör regionala grupper av medlemsstater tillåtas att utarbeta ytterligare mildrande åtgärder för att minska fiskets påverkan på sådana arter och livsmiljöer. Om det finns vetenskapliga belägg för att det föreligger ett allvarligt hot mot bevarandet av känsliga arter och livsmiljöer bör medlemsstaterna införa ytterligare restriktioner avseende utformningen och användningen av vissa fiskeredskap eller till och med införa ett totalt förbud mot att använda dem i ett visst område. Mer specifikt skulle sådana begränsningar kunna tillämpas på användningen av drivgarn som i vissa områden lett till betydande fångster av känsliga arter.

- (32) Förordning (EU) nr 1380/2013 föreskriver möjligheten att införa tillfälliga utkastplaner för genomförandet av landningsskyldigheten, i fall då det inte har antagits någon flerårig plan för fisket i fråga. Det bör vara tillåtet att som ett led i sådana planer fastställa tekniska åtgärder som är strikt kopplade till genomförandet av landningsskyldigheten och som syftar till att öka selektiviteten och så långt som möjligt minska oönskade fångster.
- (33) Det bör finnas möjlighet att genomföra pilotprojekt om fullständig dokumentation av fångster och utkast. Sådana projekt skulle kunna inbegripa avvikelser från de bestämmelser om maskstorlekar som fastställs i denna förordning så länge de bidrar till att uppnå de övergripande och särskilda målen för denna förordning.
- (34) Vissa bestämmelser om tekniska åtgärder som antagits av NEAFC bör inkluderas i denna förordning.
- (35) För att inte hindra vetenskaplig forskning eller direkt utsättning och flyttning av fisk bör de tekniska åtgärderna i denna förordning inte vara tillämpliga på förfaranden som kan vara nödvändiga för sådan verksamhet. I synnerhet när fiskeverksamhet för forskningsändamål kräver ett sådant undantag från de tekniska åtgärderna i denna förordning, bör denna verksamhet omfattas av lämpliga villkor.
- (36) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på att anta vissa åtgärder som avser fritidsfiske, restriktioner gällande släpredskap, känsliga arter och livsmiljöer, förteckningen över fisk och skaldjur för vilka det råder förbud mot riktat fiske, definitionen av riktat fiske, pilotprojekt om fullständig dokumentation av fångster och utkast samt tekniska åtgärder som en del av tillfälliga utkastplaner, liksom åtgärder som avser minsta referensstorlekar för bevarande, maskstorlekar, stängda områden och andra tekniska åtgärder i vissa havsområden, mildrande åtgärder för känsliga arter och förteckningen över arter av bestånd som fungerar som nyckelindikatorer. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (37) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa specifikationer för anordningar som är avsedda att minska slitage på och förstärka släpredskap eller att begränsa utsläpp av fångster i den främre delen av släpredskap, att fastställa specifikationer för selektivitetsanordningar fästa vid definierade referensredskap, att fastställa specifikationer för trålar med elektrisk ström, att fastställa restriktioner vad gäller utformning av redskap samt de kontroll- och övervakningsåtgärder som måste antas av flaggmedlemsstaten, att fastställa regler om de kontroll- och övervakningsåtgärder som måste antas av flaggmedlemsstaten vid användning av passiva redskap på djup mellan 200 och 600 meter, att fastställa närmare regler om de åtgärder för kontroll och övervakning som måste införas för vissa stängda områden eller områden med begränsningar, om signal- och genomförandespecifikationer för anordningar som ska användas för att skrämja bort valar från passiva nätredskap och om metoder för att minimera oavsiktliga fångster av havsfåglar, marina reptiler och sköldpaddor. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁰⁾.
- (38) Senast den 31 december 2020 och därefter vart tredje år bör kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning, på grundval av den information som överlämnats av medlemsstaterna och de berörda rådgivande nämnderna och efter en bedömning av STECF. Denna rapport bör innehålla en utvärdering av i vilken omfattning tekniska åtgärder, både regionalt och på unionsnivå, har bidragit till att uppnå denna förordnings övergripande och särskilda mål.

⁽⁹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (39) För syftet att utarbeta denna rapport skulle lämpliga indikatorer med avseende på selektivitet, t.ex. det vetenskapliga begreppet längd för optimal selektivitet (L_{opt}), kunna användas som referensverktyg för att övervaka framstegen över tiden i riktning mot den gemensamma fiskeripolitikens mål att minimera oönskade fångster. I detta avseende är dessa indikatorer inte bindande mål utan övervakningsverktyg som kan bidra med underlag för diskussioner eller beslut på regional nivå. Dessa indikatorer, och de värden som används för tillämpningen av dem, bör begäras från relevanta vetenskapliga organ för ett antal bestånd som fungerar som nyckelindikatorer och som även tar hänsyn till blandfiske och rekryteringstoppar. Kommissionen kan inbegripa dessa indikatorer i rapporten om genomförandet av denna förordning. Förteckningen över bestånd som fungerar som nyckelindikatorer bör omfatta de demersala arter som förvaltas med fångstbegränsningar, med beaktande av den relativa betydelsen av landningar, utkast och fiskeriets relevans för varje havsområde.
- (40) Kommissionens rapport bör även hänvisa till rådgivning från Ices om de framsteg som har gjorts eller effekterna av innovativa redskap. Rapporten bör innehålla slutsatser om fördelarna eller de negativa effekterna för marina ekosystem, känsliga livsmiljöer samt selektivitet.
- (41) På grundval av kommissionens rapport, och när det på regional nivå framgår att de övergripande och särskilda målen inte har uppnåtts, bör medlemsstaterna i den aktuella regionen lägga fram en plan som anger vilka korrigerande åtgärder som kommer att vidtas för att säkerställa att dessa övergripande och särskilda mål kan uppnås. Kommissionen bör också föreslå Europaparlamentet och rådet nödvändiga ändringar av denna förordning, på grundval av rapporten.
- (42) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör rådets förordningar (EG) nr 894/97⁽¹¹⁾, (EG) nr 850/98⁽¹²⁾, (EG) nr 2549/2000⁽¹³⁾, (EG) nr 254/2002⁽¹⁴⁾, (EG) nr 812/2004⁽¹⁵⁾ och (EG) nr 2187/2005⁽¹⁶⁾ upphöra att gälla.
- (43) Rådets förordningar (EG) nr 1967/2006⁽¹⁷⁾ och (EG) nr 1224/2009⁽¹⁸⁾ och förordning (EU) nr 1380/2013 bör ändras i enlighet med detta.

⁽¹¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 894/97 av den 29 april 1997 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna (EUT L 132, 23.5.1997, s. 1).

⁽¹²⁾ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

⁽¹³⁾ Rådets förordning (EG) nr 2549/2000 av den 17 november 2000 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (Ices-område VIIa) (EGT L 292, 21.11.2000, s. 5).

⁽¹⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 254/2002 av den 12 februari 2002 om de åtgärder som skall tillämpas under 2002 för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (Ices-område VII a) (EGT L 41, 13.2.2002, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 812/2004 av den 26 april 2004 om åtgärder när det gäller oavsiktlig fångst av valar vid fiske och om ändring av förordning (EG) nr 88/98 (EUT L 150, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 2187/2005 av den 21 december 2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund, om ändring av förordning (EG) nr 1434/98 och om upphävande av förordning (EG) nr 88/98 (EUT L 349, 31.12.2005, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽¹⁸⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

- (44) Kommissionen har för närvarande befogenhet att anta och ändra tekniska åtgärder på regional nivå inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/1139⁽¹⁹⁾, (EU) 2018/973⁽²⁰⁾, (EU) 2019/472⁽²¹⁾ och (EU) 2019/1022⁽²²⁾ som upprättar de fleråriga planerna för Östersjön, Nordsjön, västliga vatten och västra Medelhavet. För att klargöra de respektive befogenheternas omfattning och precisera att delegerade akter som antas inom ramen för de befogenheter som föreskrivs i de förordningarna ska uppfylla vissa krav som anges i den här förordningen, bör de förordningarna av rättssäkerhetsskäl ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning föreskrivs tekniska åtgärder vad gäller

- a) fångst och landning av marina biologiska resurser,
- b) användning av fiskeredskap, och
- c) växelverkan mellan fiskeverksamheten och de marina ekosystemen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på verksamhet som bedrivs av unionsfiskefartyg och av medborgare i medlemsstater, utan att detta påverkar flaggstatens primära ansvar, i de fiskezoner som avses i artikel 5, samt av fiskefartyg som för tredjelands flagg och som är registrerade i tredjeländer när de fiskar i unionens vatten.

2. Artiklarna 7, 10, 11 och 12 ska även tillämpas på fritidsfiske. I fall där fritidsfiske har en betydande inverkan i en viss region ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 15 och i enlighet med artikel 29 i syfte att ändra denna förordning genom att föreskriva att de relevanta bestämmelserna i artikel 13 eller del A eller C i bilagorna V–X även ska gälla för fritidsfiske.

3. Med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 25 och 26 ska de tekniska åtgärder som fastställs i denna förordning inte tillämpas på sådan fiskeverksamhet som endast bedrivs i följande syften:

- a) Vetenskapliga undersökningar.
- b) Direkt utsättning eller flyttning av marina arter.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 av den 4 juli 2018 om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd, med fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i Nordsjön, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 676/2007 och (EG) nr 1342/2008 (EUT L 179, 16.7.2018, s. 1).

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/472 av den 19 mars 2019 om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 (EUT L 83, 25.3.2019, s. 1).

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 (EUT L 172, 26.6.2019, s. 1).

*Artikel 3***Övergripande mål**

1. Som verktyg för att stödja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken ska de tekniska åtgärderna bidra till den gemensamma fiskeripolitikens mål enligt de tillämpliga bestämmelserna i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

2. De tekniska åtgärderna ska särskilt bidra till att följande mål uppnås:
  - a) Att optimera exploateringsmönster till skydd för ungfisk och lekansamlingar av marina biologiska resurser.

  - b) Att säkerställa att oavsiktliga fångster av känsliga arter, inbegripet de som förtecknas i direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG, vilka är ett resultat av fiske, minimeras och om möjligt elimineras så att de inte utgör ett hot mot bevarandestatusen för dessa arter.

  - c) Att säkerställa att fiskets negativa miljöpåverkan på marina livsmiljöer minimeras, inklusive genom användning av lämpliga incitament.

  - d) Att ha fiskeriförvaltningsåtgärder på plats i syfte att uppfylla skyldigheterna enligt direktiven 92/43/EEG, 2000/60/EG och 2008/56/EG, särskilt för att uppnå god miljöstatus i linje med artikel 9.1 i direktiv 2008/56/EG, och direktiv 2009/147/EG.

*Artikel 4***Särskilda mål**

1. Tekniska åtgärder ska syfta till att säkerställa att
  - a) fångster av marina arter som underskrider minsta referensstorlek för bevarande minskas i största möjliga utsträckning i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EU) nr 1380/2013,

  - b) oavsiktliga fångster av marina däggdjur, marina reptiler, havsfåglar och andra arter som inte nyttjas kommersiellt inte överstiger de nivåer som föreskrivs i unionslagstiftningen och i internationella avtal som är bindande för unionen,

  - c) fiskeverksamhetens miljöpåverkan på livsmiljöer på havsbotten är i linje med artikel 2.5 j i förordning (EU) nr 1380/2013.

2. Bedömningen av i vilken mån framsteg har gjorts för att nå dessa mål ska ingå i den rapportering som föreskrivs i artikel 31.

Artikel 5

Definition av fiskezoner

Vid tillämpningen av denna förordning gäller följande geografiska definitioner av fiskezoner:

- a) *Nordsjön*: unionens vatten i Ices-sektionerna ⁽²³⁾ 2a och 3a och Ices-delområdet 4.
- b) *Östersjön*: unionens vatten i Ices-sektionerna 3b, 3c och 3d.
- c) *nordvästliga vatten*: unionens vatten i Ices-delområdena 5, 6 och 7.
- d) *sydvästliga vatten*: Ices-delområdena 8, 9 och 10 (unionens vatten) samt Cefac-zonerna ⁽²⁴⁾ 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (unionens vatten).
- e) *Medelhavet*: Medelhavets marina vatten öster om linjen 5°36'V.
- f) *Svarta havet*: vatten i AKFM:s geografiska delområde 29 såsom det definieras i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 ⁽²⁵⁾.
- g) *unionens vatten i Indiska oceanen och västra Atlanten*: vatten runt Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion och Saint-Martin som står under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion.
- h) *NEAFC:s regleringsområde*: vatten i NEAFC:s konventionsområde som ligger utanför de vatten som omfattas av de avtalslutande parternas fiskejurisdiktion enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1236/2010 ⁽²⁶⁾.
- i) *AKFM:s avtalsområde*: Medelhavet och Svarta havet och anslutande vattenområden, enligt definitionen i förordning (EU) nr 1343/2011.

Artikel 6

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning gäller följande definitioner, utöver de definitioner som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013:

1. *exploateringsmönster*: hur fiskeridödligheten är fördelad över ålders- och storleksprofilen hos ett bestånd.
2. *selektivitet*: ett kvantitativt uttryck angivet som sannolikheten för att fånga marina biologiska resurser av en viss storlek och/eller art.

⁽²³⁾ Ices-sektioner (Internationella havsforskningsrådet) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁴⁾ Cefac-zonerna (östra centrala Atlanten eller FAO:s fiskeregion 34) enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i vissa andra områden än dem i Nordatlanten (EUT L 87, 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (EUT L 347, 30.12.2011, s. 44).

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1236/2010 av den 15 december 2010 om fastställande av en kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2791/1999 (EUT L 348, 31.12.2010, s. 17).

3. *riktat fiske*: fiskeansträngning riktad mot en specifik art eller grupp av arter som får preciseras närmare på regional nivå i delegerade akter som antas enligt artikel 27.7 i den här förordningen.
4. *god miljöstatus*: den miljöstatus i marina vatten som definieras i artikel 3.5 i direktiv 2008/56/EG.
5. *en arts bevarandestatus*: summan av de faktorer som påverkar den berörda arten och som på lång sikt kan påverka den naturliga utbredningen och mängden hos dess populationer.
6. *en livsmiljös bevarandestatus*: summan av de faktorer som påverkar en livsmiljö och dess typiska arter och som på lång sikt kan påverka dess naturliga utbredning, struktur och funktion samt de typiska arternas överlevnad på lång sikt.
7. *känslig livsmiljö*: en livsmiljö vars bevarandestatus, inbegripet dess fysiska utbredning och hur tillståndet (struktur och funktion) ser ut vad gäller biotiska och abiotiska faktorer, påverkas negativt av belastningar från mänsklig verksamhet, inbegripet fiskeverksamhet. I känsliga livsmiljöer ingår, i synnerhet, livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I och livsmiljöer för arter som förtecknas i bilaga II till direktiv 92/43/EEG, livsmiljöer för arter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2009/147/EG, livsmiljöer som måste skyddas för att god miljöstatus enligt direktiv 2008/56/EG ska kunna uppnås samt känsliga marina ekosystem enligt definitionen i artikel 2 b i rådets förordning (EG) nr 734/2008 ⁽²⁷⁾.
8. *känslig art*: en art vars bevarandestatus, inbegripet dess livsmiljö, utbredning, populationsstorlek eller populations-tillstånd, påverkas negativt av belastningar från mänsklig verksamhet, inbegripet fiskeverksamhet. I känsliga arter ingår, i synnerhet, de arter som förtecknas i bilagorna II och IV till direktiv 92/43/EEG, arter som omfattas av direktiv 2009/147/EG och arter som måste skyddas för att god miljöstatus enligt direktiv 2008/56/EG ska kunna uppnås.
9. *små pelagiska arter*: arter såsom makrill, sill/strömming, taggmakrill, ansjovis, sardin, blåvitling, guldlaxfiskar, skarp-sill och trynfisk.
10. *rådgivande nämnder*: grupper av berörda parter som inrättats i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) nr 1380/2013.
11. *trål*: fiskeredskap som aktivt släpas av ett eller flera fiskefartyg och som består av ett nät som är slutet baktill med en kasse eller strut.
12. *släpredskap*: alla trålar, snurrevadar, skrapredskap och liknande redskap som flyttas aktivt i vattnet av ett eller flera fiskefartyg eller av något annat mekaniserat system.
13. *bottentrål*: en trål konstruerad och riggad för att släpas på eller nära havsbotten.
14. *parbottentrål*: en bottentrål som släpas av två fartyg samtidigt, ett på var sida av trålen. Trålen hålls öppen horisontellt genom avståndet mellan de två fartygen när de släpar redskapet.

⁽²⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 734/2008 av den 15 juli 2008 om skydd av känsliga marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav (EUT L 201, 30.7.2008, s. 8).

15. *flyttrål*: en trål konstruerad och riggad för att dras i den fria vattenmassan.
16. *bomtrål*: ett redskap med ett trålnät som hålls öppet horisontellt med hjälp av en bom, vinge eller liknande anordning.
17. *trål med elektrisk ström*: en trål som använder elektrisk ström för att fånga marina biologiska resurser.
18. *snurrevad* eller *skotsk snurrevad*: ett släpredskap som hanteras från ett fartyg och omringar bottenlevande fisk med hjälp av två långa rep (snurretåg) som är utformade för att leda fisken mot vadens öppning. Redskapet består av nät som till utformningen liknar en bottentrål.
19. *landvad/not*: vad/not som läggs i en halvcirkel från en båt och dras mot land när de hanteras från land eller från ett fartyg som är förtöjt eller förankrat vid land.
20. *omringande nät*: nätreddskap som fångar fisk genom att fisken stängs in både från sidan och underifrån. Redskapet kan vara utrustat med snörplina.
21. *snörpvad* eller *ringnot*: varje omringande nät med en botten som dras ihop med en snörplina som finns vid nätets botten, som löper genom en rad ringar längs undertelnen och som gör att nätet dras ihop och stängs.
22. *skrapredskap*: redskap som antingen aktivt släpas av fartygets huvudmotor (skrapredskap som dras av båt) eller dras av en motorförsedd vinsch från ett fartyg som ligger för ankar (mekaniskt skrapredskap) och som används för att fånga musslor, gastropoder eller svampdjur och som består av en nätkasse eller metallkorg som är monterad på en fast ram eller stång av varierande storlek och form, och vars undersida kan vara utrustad med ett skrapblad som kan vara antingen rundat, vasst eller tandat och kan vara utrustat med lastbord och dykbrädor. Vissa skrapredskap är försedda med hydraulisk utrustning (hydrauliskt skrapredskap). Skrapredskap som dras för hand eller med en manuell vinsch på grunt vatten, med eller utan fartyg, för att fånga musslor, gastropoder eller svampdjur (handskrapor) ska inte anses vara släpredskap enligt denna förordning.
23. *passiva nätreddskap*: varje typ av nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn som är förankrat vid havsbotten och som fisken simmar in i för att sedan snärjas in eller fastna i nätmaskorna.
24. *drivgarn*: ett nätreddskap som flyter på vattenytan eller på en viss nivå under havsytan med hjälp av flytanordningar och som driver med strömmen, antingen fritt eller med det fartyg vid vilket det är fäst. Det kan vara utrustat med anordningar för att stabilisera garnet eller begränsa dess drivförmåga.
25. *nät/garn*: ett passivt nätreddskap som består av ett enda nätstycke och som står vertikalt i vattnet med hjälp av flöten och vikter.
26. *insnärjningsnät*: ett passivt nätreddskap som består av ett nätstycke som riggats så att nätet infästs i repen för att få en större mängd löst hängande nät än i ett nät/garn.
27. *grimgarn*: ett passivt nätreddskap som består av flera parallella nätstycken där de två yttre styckena har stor maskstorlek och mellanlagret, som är infogat mellan dem, har små maskor.

28. *kombination av nät och grimgarn*: varje bottenstående nät/garn som kombinerats med ett grimgarn som utgör den nedre delen.
29. *långrev*: fiskeredskap som består av en huvudlina, av varierande längd, vid vilken kortare linor (tafsar) med krokar är fästade på målatsspecifikt avstånd från varandra. Huvudlinan förankras antingen horisontellt i eller nära havsbotten eller vertikalt eller kan få driva vid havsytan.
30. *burar, tinor och mjärddar*: fallor i form av burar eller korgar med en eller flera ingångar; som utformats för att fånga kräftdjur, blötdjur eller fisk, och som sätts ut på eller ovanför havsbotten.
31. *handlina*: en fiskelina med ett eller flera drag eller agnade krokar.
32. *St Andrew's cross*: gripredskap som används för att med en saxlik rörelse skörda antingen musslor eller röda koraller på havsbotten.
33. *strut*: den bakre delen av trålen som antingen har cylindrisk form, dvs. samma omkrets hela vägen, eller konisk form. Struten kan bestå av en eller flera paneler (nätstycken) fastgjorda vid varandra längs sidorna och kan innefatta förlängningsstycket som består av en eller flera paneler precis framför den egentliga struten.
34. *maskstorlek*:
  - i) för knutna nät: det längsta avståndet mellan två motsatta knutar i samma maska när den är helt utsträckt,
  - ii) för knutlösa nät: det inre avståndet mellan motsatta fogar i samma maska när den är helt utsträckt längs dess längsta möjliga axel.
35. *fyrkantmaska*: en fyrsidig maska bestående av två uppsättningar lika långa parallella stolpar varav den ena uppsättningen är parallell med och den andra uppsättningen är vinkelrät mot nätets längdaxel.
36. *diagonalmaska*: en maska bestående av fyra lika långa stolpar där maskans två diagonaler är vinkelräta och en diagonal är parallell med nätets längdaxel.
37. *T90-trål*: trål, snurrevad eller liknande släpredskap med en strut och ett förlängningsstycke bestående av diagonalknutna nätstycken som vridits 90°, så att nätets huvudsakliga löpriktning är parallell med släpriktningen.
38. *Bacoma-fönster*: en selektionspanel vars nätstycke är gjort av knutlöst nät som består av fyrkantmaskor; fönstret är placerat i strutens övre panel och dess bakre kant tar slut högst fyra maskor från bottenstroppen.
39. *sällnät*: ett nätstycke som fästs längs räktrålen hela omkrets, framför struten eller förlängningsstycket, och smalnar till en spets där det fästs vid räktrålen bottenpanel. Ett flykthål har skurits ut där sällnätet och struten möts, så att arter eller enskilda exemplar som är för stora för att passera genom sällnätet kan slippa ut, medan räkorna passerar genom sällnätet och in i struten.

40. *höjd*: summan av höjden på maskorna, inbegripet knutar, i ett nätredskap när de i vått tillstånd sträcks ut vinkelrätt mot övertelnen.
41. *nedsänkningstid*: tiden från den tidpunkt då redskapet först läggs i vattnet till den tidpunkt då redskapet helt och hållet halats ombord på fiskefartyget.
42. *redskapssensorer*: elektroniska fjärrsensorer som placeras på fiskeredskap för att övervaka viktiga prestandaparametrar som avståndet mellan trålbord eller fångstvolymen.
43. *förtynad rev*: rev med agnade krokar med tillagda vikter för att öka revens sjunkhastighet och därmed minska tiden då den är exponerad för havsfåglar.
44. *ljuskrämmare*: anordningar som har till syfte att skrämma bort arter såsom marina däggdjur från fiskeredskap genom att avge akustiska signaler.
45. *toriliner*: linor försedda med remsor som släpas efter fartyget från en punkt högt ovanför fartygets akter när agnade krokar lagts ut, i syfte att skrämma bort havsfåglar från krokarna.
46. *direkt utsättning*: utsläppande av levande vilda djur av utvalda arter i vatten där de förekommer naturligt i syfte att utnyttja den naturliga produktionen i vattenmiljön för att öka antalet individer som är tillgängliga för fiske och/eller för att öka naturlig rekrytering.
47. *flyttning*: förfarande varigenom en art avsiktligt transporteras och släpps ut av människor i områden med etablerade populationer av den arten.
48. *selektivitetsindikator*: ett referensverktyg för övervakning av framstegen över tid när det gäller att nå den gemensamma fiskeripolitikens mål att minimera oönskade fångster.
49. *harpungevär*: pneumatiskt eller mekaniskt drivet handhållet gevär som skjuter iväg en harpun vid undervattensfiske.
50. *längd för optimal selektivitet (L_{opt})*: den genomsnittliga längd vid fångst, som erhålls genom bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, som optimerar tillväxten för individerna i ett bestånd.

KAPITEL II

GEMENSAMMA TEKNISKA ÅTGÄRDER

AVSNITT 1

Förbjudna fiskeredskap och bruk

Artikel 7

Förbjudna fiskeredskap och fiskemetoder

1. Det är förbjudet att fånga eller skörda marina arter med någon av följande metoder:
  - a) Giftiga, bedövande eller frätande ämnen.

- b) Elektrisk ström, med undantag för trål med elektrisk ström, som endast är tillåten i enlighet med de särskilda bestämmelserna i bilaga V del D.
- c) Sprängämnen.
- d) Tryckluftshammare eller andra slagredskap.
- e) Släpredskap för att skörda röda koraller, andra typer av koraller eller korallliknande organismer.
- f) St Andrew's cross eller andra gripredskap för att skörda särskilt röda koraller, andra typer av koraller eller korallliknande arter.
- g) Alla typer av projektiler, med undantag av sådana som används för att avliva tonfisk i burar eller fällor och handhållna harpuner och harpungevär som används i samband med fritidsfiske utan andningsapparat, från soluppgång till solnedgång.

2. Utan hinder av artikel 2 ska denna artikel gälla för unionsfartyg i internationella vatten och tredjeländers vatten, utom när annat ska gälla enligt regler som antagits av multilaterala fiskeorganisationer, enligt bilaterala eller multilaterala avtal eller av ett tredjeland.

AVSNITT 2

Allmänna bestämmelser om redskap och villkor för deras användning

Artikel 8

Allmänna restriktioner för användningen av släpredskap

1. Vid tillämpningen av bilagorna V–XI ska den maskstorlek på ett släpredskap som anges i de bilagorna definieras som den minsta maskstorleken på varje strut och varje förlängningsstycke som återfinns ombord på ett fiskefartyg och som är fastsatt eller lämpat att sätta fast på ett släpredskap. Denna punkt ska inte tillämpas på nätanordningar som används för att fästa redskapssensorer eller som används tillsammans med flyktanordningar för fisk och sköldpaddor. Ytterligare undantag för att förbättra storleks- eller artelektiviteten för marina arter får föreskrivas i en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 15.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas på skrapredskap. Under en resa när skrapredskap finns ombord ska emellertid följande gälla:
  - a) Det är förbjudet att omlasta marina organismer.
  - b) I Östersjön är det förbjudet att behålla ombord eller landa någon kvantitet marina organismer, såvida inte minst 85 % av levandevikten består av blötdjur och/eller *Furcellaria lumbricalis*.
  - c) I alla andra havsområden, med undantag för Medelhavet där artikel 13 i förordning (EG) nr 1967/2006 är tillämplig, är det förbjudet att behålla ombord eller landa någon kvantitet marina organismer, såvida inte minst 95 % av levandevikten består av musslor, gastropoder och svampdjur.

Leden b och c i denna punkt ska inte tillämpas på oavsiktliga fångster av arter som omfattas av landningsskyldigheten i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013. Sådana oavsiktliga fångster ska landas och räknas av mot kvoter.

3. När fler än ett nätredskap släpas samtidigt av ett eller flera fiskefartyg ska samtliga nät ha samma nominella maskstorlek. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 15 och i enlighet med artikel 29 för att föreskriva undantag från denna punkt i fall då användningen av flera nät med olika maskstorlekar leder till fördelar i fråga om bevarandet av marina biologiska resurser som minst motsvarar fördelarna med befintliga fiskemetoder.

4. Det är förbjudet att använda någon anordning som blockerar eller på annat sätt faktiskt gör maskorna i struten eller i någon annan del av släpredskapet mindre, liksom att ombord ha sådana anordningar som särskilt utformats i detta syfte. Denna punkt utesluter inte användningen av specificerade anordningar som används för att minska slitage på och förstärka släpredskapet, eller för att begränsa utsläpp av fångster i den främre delen av släpredskapet.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler för de tekniska specifikationerna för strutar och för de anordningar som avses i punkt 4. Dessa genomförandeakter ska grunda sig på bästa tillgängliga vetenskapliga och tekniska rådgivning och får fastställa

- a) restriktioner i fråga om garntjocklek,
- b) restriktioner i fråga om omkretsen i struten,
- c) restriktioner i fråga om användningen av nätmaterial,
- d) konstruktion och fästeanordningar för struten,
- e) tillåtna anordningar för att minska slitage, och
- f) tillåtna anordningar för att begränsa utsläpp av fångster.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 9

Allmänna restriktioner vad gäller användningen av passiva nätredskap och drivgarn

1. Det är förbjudet att ombord medföra eller lägga ut ett eller flera drivgarn vars individuella eller sammanlagda längd är mer än 2,5 km.
2. Det är förbjudet att använda drivgarn för att fiska efter de arter som förtecknas i bilaga III.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 är det förbjudet att ombord medföra eller lägga ut drivgarn i Östersjön.
4. Det är förbjudet att använda bottenstående nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn för att fånga nedanstående arter:
  - a) Långfenad tonfisk (*Thunnus alalunga*).
  - b) Blåfenad tonfisk (*Thunnus thynnus*).
  - c) Havsbraxen (*Brama brama*).
  - d) Svärdfisk (*Xiphias gladius*).
  - e) Hajar tillhörande följande arter eller familjer: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, alla arter av familjerna *Alopiidae*, *Carcharhinidae*, *Sphyrnidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*.
5. Genom undantag från punkt 4 får oavsiktliga fångster i Medelhavet på högst tre exemplar av de hajarter som avses i den punkten behållas ombord eller landas, under förutsättning att de inte är skyddade arter enligt unionsrätten.
6. Det är förbjudet att sätta ut bottenstående nät/garn, insnärjningsnät och grimgarn vid någon position där det karterade djupet är större än 200 m.
7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 i denna artikel ska
  - a) särskilda undantag enligt vad som anges i del C punkt 6.1 i bilaga V, i del C punkt 9.1 i bilaga VI samt i del C punkt 4.1 i bilaga VII gälla där det karterade djupet är mellan 200 och 600 m,
  - b) utsättning av bottenstående nät/garn, insnärjningsnät och grimgarn vid någon position där det karterade djupet är större än 200 m vara tillåtet i Medelhavet.

AVSNITT 3

Skydd av känsliga arter och livsmiljöer

Artikel 10

Förbjudna fisk- och skaldjursarter

1. Det är förbjudet att fånga, behålla ombord, omlasta eller landa de arter av fisk och skaldjur som anges i bilaga IV till direktiv 92/43/EEG utom när undantag har beviljats enligt artikel 16 i det direktivet.
2. Utöver de arter som avses i punkt 1 är det förbjudet för unionsfartyg att fiska efter, behålla ombord, omlasta, landa, lagra, sälja, ställa ut eller erbjuda till försäljning de arter som förtecknas i bilaga I eller arter för vilka fiske är förbjudet enligt andra unionsrättsakter.

3. När de fångas oavsiktligt får de arter som avses i punkterna 1 och 2 inte skadas och exemplar av dessa ska omedelbart släppas tillbaka i havet, med undantag för möjliggörande av vetenskaplig forskning avseende oavsiktligt dödade exemplar i enlighet med tillämplig unionsrätt.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra förteckningen i bilaga I, när bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning visar att det är nödvändigt att ändra den förteckningen.
5. Åtgärder som antas enligt punkt 4 i den här artikeln ska syfta till att uppnå det mål som anges i artikel 4.1 b och får ta hänsyn till internationella avtal om skydd av känsliga arter.

Artikel 11

Fångster av marina däggdjur, havsfåglar och marina reptiler

1. Det är förbjudet att fånga, behålla ombord, omlasta eller landa de marina däggdjur och marina reptiler som avses i bilagorna II och IV till direktiv 92/43/EEG och de havsfågelarter som omfattas av direktiv 2009/147/EG.
2. När de fångas får de arter som avses i punkt 1 inte skadas och exemplar av dessa ska omedelbart släppas fria.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 är det tillåtet att behålla ombord, omlasta eller landa exemplar av de marina arter som avses i punkt 1 och som fångats oavsiktligt, om denna verksamhet är nödvändig för att främja de enskilda djurens återhämtning och för att möjliggöra vetenskaplig forskning på oavsiktligt dödade exemplar, under förutsättning att de berörda behöriga myndigheterna har fått full information i förväg så snart som möjligt efter fångsten och i enlighet med tillämplig unionsrätt.
4. En medlemsstat får, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, införa mildrande åtgärder eller restriktioner för fartyg som för deras flagg vad gäller användningen av vissa redskap. Sådana åtgärder ska minimera och när så är möjligt eliminera fångsterna av de arter som avses i punkt 1 i den här artikeln och ska vara förenliga med de mål som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013 och vara minst lika strikta som de tekniska åtgärder som är tillämpliga enligt unionsrätten.
5. Åtgärder som antas enligt punkt 4 i den här artikeln ska syfta till att uppnå det mål som anges i artikel 4.1 b. Medlemsstaterna ska i kontrollsyfte informera andra berörda medlemsstater om bestämmelser som antas i enlighet med punkt 4 i den här artikeln. De ska också göra lämplig information om sådana åtgärder allmänt tillgänglig.

Artikel 12

Skydd av känsliga livsmiljöer och känsliga marina ekosystem

1. Det är förbjudet att använda de fiskeredskap som specificeras i bilaga II inom de relevanta områden som anges i den bilagan.
2. När bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning rekommenderar en ändring av förteckningen över områden i bilaga II, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 i denna förordning och enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att ändra bilaga II i enlighet härmed. När den antar sådana ändringar ska kommissionen ge särskild akt på att begränsa negativa effekter av att fiskeverksamheten flyttas till andra känsliga områden.

3. När de livsmiljöer som avses i punkt 1 eller andra känsliga livsmiljöer, inbegripet känsliga marina ekosystem, förekommer i vatten som står under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion får den medlemsstaten inrätta stängda områden eller vidta andra bevarandeåtgärder för att skydda sådana livsmiljöer, enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1380/2013. Sådana åtgärder ska vara förenliga med målen i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013 och vara minst lika strikta som åtgärder som är tillämpliga enligt unionsrätten.

4. Åtgärder som antas enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska syfta till att uppnå det mål som anges i artikel 4.1 c.

AVSNITT 4

Minsta referensstorlek för bevarande

Artikel 13

Minsta referensstorlek för bevarande

1. De minsta referensstorlekar för bevarande som anges i del A i bilagorna V–X till denna förordning ska gälla i syfte att

a) säkerställa skydd av unga exemplar av marina arter i enlighet med artikel 15.11 och 15.12 i förordning (EU) nr 1380/2013,

b) inrätta återhämtningsområden för fiskbestånd i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) nr 1380/2013,

c) utgöra minsta handelsstorlek i enlighet med artikel 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽²⁸⁾.

2. Storleken på marina arter ska mätas i enlighet med bilaga IV.

3. När det föreskrivs mer än en metod för att mäta storleken på en marin art ska ett exemplar av arten inte anses underskrida minsta referensstorleken om den storlek som uppmätts enligt någon av dessa metoder är lika med eller större än minsta referensstorlek för bevarande.

4. Hummer, languster, musslor och snäckor som tillhör någon av de arter för vilka en minsta referensstorlek för bevarande fastställs i bilagorna V, VI och VII får endast behållas ombord hela och landas hela.

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

AVSNITT 5

Åtgärder för att minska utkast

Artikel 14

Pilotprojekt för undvikande av oönskade fångster

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 i förordning (EU) nr 1380/2013 får medlemsstaterna genomföra pilotprojekt i syfte att utforska metoder för att undvika, minimera och eliminera oönskade fångster. Sådana pilotprojekt ska beakta yttranden från relevanta rådgivande nämnder och grunda sig på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning.
2. När resultaten av pilotstudierna eller annan vetenskaplig rådgivning visar att de oönskade fångsterna är betydande, ska de berörda medlemsstaterna sträva efter att fastställa tekniska åtgärder för att minska de oönskade fångsterna i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL III

REGIONALISERING

Artikel 15

Regionala tekniska åtgärder

1. Tekniska åtgärder fastställda på regional nivå anges i följande bilagor:
  - a) Bilaga V för Nordsjön.
  - b) Bilaga VI för nordvästliga vatten.
  - c) Bilaga VII för sydvästliga vatten.
  - d) Bilaga VIII för Östersjön.
  - e) Bilaga IX för Medelhavet.
  - f) Bilaga X för Svarta havet.
  - g) Bilaga XI för unionens vatten i Indiska oceanen och västra Atlanten.
  - h) Bilaga XIII för känsliga arter.

2. För att ta hänsyn till de berörda fiskenas regionala särdrag ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att ändra, komplettera, upphäva eller göra undantag från de tekniska åtgärder som anges i de bilagor som avses i punkt 1 i den här artikeln, inbegripet vid genomförande av landningsskyldigheten inom ramen för artikel 15.5 och 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013. Kommissionen ska anta sådana delegerade akter på grundval av en gemensam rekommendation som lämnats i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 och i enlighet med de relevanta artiklarna i kapitel III i denna förordning.

3. Med avseende på antagandet av sådana delegerade akter får medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse lämna gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för första gången senast 24 månader och därefter 18 månader efter varje gång den rapport som avses i artikel 31.1 i den här förordningen lagts fram. De får även lämna sådana rekommendationer när de anser det vara nödvändigt.
4. De tekniska åtgärder som antas i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska
- a) syfta till att uppnå de övergripande och särskilda mål som anges i artiklarna 3 och 4 i denna förordning,
  - b) syfta till att uppnå de mål och uppfylla de villkor som anges i andra relevanta unionsrättsakter som antagits inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet i de fleråriga planer som avses i artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013,
  - c) genomsyras av de principer om god förvaltning som anges i artikel 3 i förordning (EU) nr 1380/2013,
  - d) åtminstone leda till fördelar i fråga om bevarandet av marina biologiska resurser som, i synnerhet i fråga om exploateringsmönster och skyddsnivån för känsliga arter och livsmiljöer, minst motsvarar de åtgärder som avses i punkt 1. Fiskeverksamhetens möjliga inverkan på de marina ekosystemen ska också beaktas.
5. Tillämpningen av villkoren för specifikationerna för maskstorlek i artikel 27 och i del B i bilagorna V–XI får inte leda till en försämring av de selektivitetsstandarder, i synnerhet vad gäller en ökning av fångsterna av ungfisk, som gäller den 14 augusti 2019 och ska syfta till att uppnå de övergripande och särskilda målen i artiklarna 3 och 4.
6. I de gemensamma rekommendationer som lämnas i syfte att anta de åtgärder som avses i punkt 2 ska medlemsstaterna tillhandahålla vetenskapliga belägg till stöd för antagandet av dessa åtgärder.
7. Kommissionen får begära att STECF gör en bedömning av de gemensamma rekommendationer som avses i punkt 2.

Artikel 16

Art- och storleksselektivitet hos fiskeredskap

En gemensam rekommendation som lämnas in i syfte att anta de åtgärder som avses i artikel 15.2 i fråga om storleksselektiva och artselektiva egenskaper hos redskap ska innehålla vetenskapliga belägg för att dessa åtgärder leder till selektivitetsegenskaper för specifika arter eller kombinationer av arter som minst motsvarar selektivitetsegenskaperna hos de redskap som anges i del B i bilagorna V–X och i del A i bilaga XI.

Artikel 17

Stängda områden eller områden med begränsningar för att skydda ungfisk och lekansamlingar

En gemensam rekommendation som lämnas in i syfte att anta de åtgärder som avses i artikel 15.2 i fråga om del C i bilagorna V–VIII och X samt del B i bilaga XI eller för att inrätta nya stängda områden eller områden med begränsningar ska med avseende på sådana stängda områden eller områden med begränsningar innefatta följande:

- a) Målet med stängningen.

- b) Stängningens geografiska omfattning och varaktighet.
- c) Restriktioner vad gäller specifika redskap.
- d) Kontroll- och övervakningssystem.

Artikel 18

Minsta referensstorlek för bevarande

En gemensam rekommendation som lämnas in i syfte att anta de åtgärder som avses i artikel 15.2 i fråga om del A i bilagorna V–X ska respektera målet att säkerställa skydd för unga exemplar av marina arter.

Artikel 19

Bestämmelser om realtidsstängningar och förflyttning

1. En gemensam rekommendation som lämnas in i syfte att anta de åtgärder som avses i artikel 15.2 i fråga om införande av realtidsstängningar för att säkerställa skydd av känsliga arter eller av ansamlingar av ungfisk, lekande fisk eller skaldjursarter ska innefatta följande:

- a) Stängningarnas geografiska omfattning och varaktighet.
- b) Arter och tröskelnivåer som föranleder stängningen.
- c) Regler om användning av redskap med hög selektivitet för tillträde till annars stängda områden.
- d) Kontroll- och övervakningssystem.

2. En gemensam rekommendation som lämnas in i syfte att anta de åtgärder som avses i artikel 15.2 i fråga om bestämmelser om förflyttning ska innefatta följande:

- a) Arter och tröskelnivåer som föranleder en förflyttningsskyldighet.
- b) Det avstånd med vilket ett fartyg ska förflytta sig bort från sin tidigare fiskeposition.

Artikel 20

Innovativa fiskeredskap

1. En gemensam rekommendation som lämnas in i syfte att anta de åtgärder som avses i artikel 15.2 i fråga om användningen av innovativa fiskeredskap inom ett visst havsområde ska innehålla en bedömning av de sannolika effekterna av användningen av sådana redskap på målarterna och på känsliga arter och livsmiljöer. De berörda medlemsstaterna ska samla in lämpliga data som krävs för denna bedömning.

2. Användning av innovativa fiskeredskap ska inte tillåtas när de bedömningar som avses i punkt 1 visar att sådan användning kommer att leda till betydande negativa effekter på känsliga livsmiljöer och icke-målararter.

*Artikel 21***Naturskyddsåtgärder**

En gemensam rekommendation som lämnas in i syfte att anta de åtgärder som avses i artikel 15.2 i fråga om skydd av känsliga arter och livsmiljöer, får i synnerhet

- a) innehålla förteckningar över de känsliga arter och livsmiljöer som utsätts för störst risk i samband med fiskeverksamheten inom den aktuella regionen på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning,
- b) ange ytterligare eller alternativa åtgärder som kompletterar de åtgärder som avses i bilaga XIII när det gäller att minska oavsiktliga fångster av de arter som avses i artikel 11,
- c) tillhandahålla information om hur väl de mildrande åtgärderna och övervakningssystemen fungerar,
- d) ange åtgärder för att minska fiskeredskapens effekter på känsliga livsmiljöer,
- e) ange restriktioner för användningen av vissa redskap eller införa totalförbud mot att använda vissa fiskeredskap inom ett område där sådana redskap utgör ett hot mot bevarandestatusen i det området för de arter som avses i artiklarna 10 och 11 eller mot andra känsliga livsmiljöer.

*Artikel 22***Regionala åtgärder inom ramen för tillfälliga utkastplaner**

1. När medlemsstaterna lämnar in gemensamma rekommendationer i syfte att fastställa tekniska åtgärder i tillfälliga utkastplaner i enlighet med artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 får dessa rekommendationer bland annat innehålla följande:

- a) Specifikationer för fiskeredskap och regler för användningen av dem.
- b) Specifikationer för ändringar av fiskeredskap eller användning av selektivetsanordningar för att förbättra storleks- eller artselektiviteten.
- c) Restriktioner för eller förbud mot användningen av vissa fiskeredskap och restriktioner för eller förbud mot fiskeverksamhet i vissa områden eller under vissa perioder.
- d) Minsta referensstorlekar för bevarande.
- e) Undantag som antagits på grundval av artikel 15.4 i förordning (EU) nr 1380/2013.

2. Syftet med de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel ska vara att uppnå de mål som fastställs i artikel 3 och i synnerhet att skydda ungfisk eller lekansamlingar av fisk eller skaldjursarter.

*Artikel 23***Pilotprojekt om fullständig dokumentation av fångster och utkast**

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera den här förordningen genom att fastställa pilotprojekt för utformning av ett system för fullständig dokumentation av fångster och utkast på grundval av mätbara övergripande och särskilda mål, med sikte på en resultatbaserad fiskeriförvaltning.

2. De pilotprojekt som avses i punkt 1 får avvika från de åtgärder som fastställs i del B i bilagorna V–XI för ett specifikt område och under en period av högst ett år, under förutsättning att det kan påvisas att sådana pilotprojekt bidrar till att uppnå de övergripande och särskilda mål som anges i artiklarna 3 och 4 och, i synnerhet, syftar till att förbättra selektiviteten för fiskeredskapen eller fiskemetoderna i fråga eller på annat sätt minska miljöpåverkan. Denna ettårsperiod får förlängas med ytterligare ett år på samma villkor. Projektet ska begränsas till högst 5 % av fartygen i det fisket per medlemsstat.

3. När medlemsstaterna lämnar in gemensamma rekommendationer om inrättande av de pilotprojekt som avses i punkt 1 ska de tillhandahålla vetenskapliga belägg till stöd för antagandet av sådana pilotprojekt. STECF ska göra en bedömning av dessa gemensamma rekommendationer och offentliggöra denna bedömning. Inom sex månader efter projektets slutförande ska medlemsstaterna lämna in en rapport till kommissionen om resultatet, inbegripet en detaljerad utvärdering av ändringarna i fråga om selektivitet och annan miljöpåverkan.

4. STECF ska bedöma den rapport som avses i punkt 3. I händelse av en positiv bedömning av hur det nya redskapet eller den nya metoden bidrar till målet i punkt 2 får kommissionen lägga fram ett förslag i enlighet med EUF-fördraget i syfte att möjliggöra allmän användning av dessa redskap eller metoder. STECF:s bedömning ska offentliggöras.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att komplettera den här förordningen genom att fastställa tekniska specifikationer för ett sådant system för fullständig dokumentation av fångster och utkast som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 24

Genomförandeakter

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer följande:

- a) Specifikationer för selektionsanordningar som är fästa vid redskap enligt del B i bilagorna V–IX.
- b) Närmare regler om specifikationerna för de fiskeredskap som beskrivs i del D i bilaga V med avseende på restriktioner rörande redskapsutformningen samt om de kontroll- och övervakningsåtgärder som ska antas av flaggmedlemsstaten.
- c) Närmare regler om de kontroll- och övervakningsåtgärder som ska antas av flaggmedlemsstaten med avseende på användningen av de redskap som avses i bilaga V del C punkt 6, bilaga VI del C punkt 9 och bilaga VII del C punkt 4.
- d) Närmare regler om de kontroll- och övervakningsåtgärder som ska antas för de stängda områden eller områden med begränsningar som beskrivs i bilaga V del C punkt 2 och bilaga VI del C punkterna 6 och 7.
- e) Närmare regler om signalegenskaperna och användningsspecifikationerna för ljudskrämmare enligt vad som anges i bilaga XIII del A.
- f) Närmare regler om utformningen och användningen av toriliner och förtyngda revar enligt vad som anges i bilaga XIII del B.

- g) Närmare regler om specifikationerna för den flyktanordning för sköldpaddor som avses i bilaga XIII del C.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med artikel 30.2.

KAPITEL IV

VETENSKAPLIG FORSKNING SAMT DIREKT UTSÄTTNING OCH FLYTTNING AV MARINA ARTER

Artikel 25

Vetenskaplig forskning

1. De tekniska åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska inte gälla för fiskeinsatser som utförs för vetenskapliga undersökningar under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Fiskeinsatserna ska utföras med tillstånd från och under överinseende av flaggmedlemsstaten.
- b) Kommissionen och den medlemsstat som utövar överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeinsatserna utförs (nedan kallad *kustmedlemsstaten*) ska minst två veckor i förväg informeras om avsikten att utföra sådana fiskeinsatser, med uppgifter om vilka fartyg som kommer att delta och om de vetenskapliga undersökningar som kommer att genomföras.
- c) Det eller de fartyg som ska utföra fiskeinsatserna ska ha giltiga fisketillstånd i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009.
- d) Om kustmedlemsstaten så begär av flaggmedlemsstaten ska fartygets befälhavare vara skyldig att ta ombord en observatör från kustmedlemsstaten under fiskeinsatserna, förutom om detta inte är möjligt av säkerhetsskäl.
- e) Fiskeinsatser som utförs av fiskefartyg i vetenskapligt syfte ska vara tidsbegränsade. När fiskeinsatser som utförs av fiskefartyg för specifik forskning inbegriper mer än sex fiskefartyg ska kommissionen minst tre månader i förväg få information av flaggmedlemsstaten och vid behov be om ett utlåtande från STECF för att bekräfta att denna nivå av deltagande är vetenskapligt motiverad. Om nivån av deltagande inte anses motiverad enligt STECF:s utlåtande ska den berörda medlemsstaten ändra villkoren för den vetenskapliga forskningen i enlighet med detta.
- f) När trål med elektrisk ström används måste fartyg som bedriver vetenskaplig forskning följa ett särskilt vetenskapligt protokoll inom ramen för en vetenskaplig forskningsplan som har granskats eller godkänts av Ices eller STECF samt ett system för övervakning, kontroll och utvärdering.

2. Marina arter som fångas för de ändamål som anges i punkt 1 i denna artikel får säljas, lagras, ställas ut eller erbjudas till försäljning, under förutsättning att de räknas av från kvoter i enlighet med artikel 33.6 i förordning (EG) nr 1224/2009, i förekommande fall, och

- a) att de uppfyller de krav för minsta referensstorlekar för bevarande som anges i bilagorna IV–X till den här förordningen, eller
- b) att de säljs för andra ändamål än för direkt human konsumtion.

Artikel 26

Direkt utsättning och flyttning

1. De tekniska åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska inte gälla för fiskeinsatser vars enda syfte är direkt utsättning eller flyttning av marina arter, under förutsättning att dessa insatser utförs med tillstånd från och under överinseende av den eller de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse.

2. Om den direkta utsättningen eller flyttningen utförs i en annan medlemsstat eller andra medlemsstaters vatten ska kommissionen och alla dessa medlemsstater informeras minst 20 kalenderdagar i förväg om avsikten att utföra sådana fiskeinsatser.

KAPITEL V

VILLKOR FÖR SPECIFIKATIONER FÖR MASKSTORLEK

Artikel 27

Villkor för specifikationer för maskstorlek

1. De procentandelar av fångsten som avses i bilagorna V–VIII ska definieras som den högsta tillåtna procentandelen arter för de specifika maskstorlekar som anges i de bilagorna. Dessa procentandelar påverkar inte skyldigheten att landa fångster i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.

2. Procentandelarna ska beräknas som andelen i levandevikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresa.

3. De procentandelar av fångsten som avses i punkt 2 får beräknas på grundval av ett eller flera representativa prover.

4. Vid tillämpning av denna artikel ska motsvarande vikt för hela havskräftor beräknas genom att havskräftstjärtarnas vikt multipliceras med tre.

5. Medlemsstaterna får utfärda fisketillstånd i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009 för fartyg som för deras flagg då dessa bedriver fiske med de specifika maskstorlekar som anges i bilagorna V–XI. Sådana tillstånd får dras in tillfälligt eller återkallas om det konstateras att ett fartyg inte har uppfyllt de fastställda procentandelar för fångsten som anges i bilagorna V–VIII.

6. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av förordning (EG) nr 1224/2009.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 15 och i enlighet med artikel 29 för att ytterligare definiera begreppet *riktat fiske* med avseende på berörda arter i del B i bilagorna V–X och del A i bilaga XI. För detta ändamål ska de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i de berörda fiskena lämna in eventuella gemensamma rekommendationer första gången senast den 15 augusti 2020.

KAPITEL VI

TEKNISKA ÅTGÄRDER I NEAFC:S REGLERINGSOMRÅDE

Artikel 28

Tekniska åtgärder i NEAFC:s regleringsområde

Tekniska åtgärder som är tillämpliga i NEAFC:s regleringsområde anges i bilaga XII.

KAPITEL VII

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.2, 8.3, 10.4, 12.2, 15.2, 23.1, 23.5, 27.7 och 31.4 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 14 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.2, 8.3, 10.4, 12.2, 15.2, 23.1, 23.5, 27.7 och 31.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.2, 8.3, 10.4, 12.2, 15.2, 23.1, 23.5, 27.7 och 31.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 30***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för fiske och vattenbruk, som inrättats genom artikel 47 i förordning (EU) nr 1380/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i rådets förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 31***Översyn och rapportering**

1. Senast den 31 december 2020 och därefter vart tredje år ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning, på grundval av den information som överlämnats av medlemsstaterna och de berörda rådgivande nämnderna och efter STECF:s utvärdering. Denna rapport ska bedöma i vilken omfattning tekniska åtgärder, både regionalt och på unionsnivå, har bidragit till att uppnå de mål som anges i artiklarna 3 och 4. Rapporten ska också hänvisa till rådgivning från Ices om de framsteg som har gjorts eller effekterna av innovativa redskap. Rapporten ska innehålla slutsatser om fördelarna eller de negativa effekterna för marina ekosystem, känsliga livsmiljöer och selektivitet.
2. Den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska bland annat omfatta en bedömning av hur tekniska åtgärder bidragit till en optimering av exploateringsmönstren, såsom föreskrivs i artikel 3.2 a. För detta ändamål kan rapporten bland annat innehålla en selektivitetsindikator för de bestånd som fungerar som nyckelindikatorer för de arter som förtecknas i bilaga XIV, längden för optimal selektivitet (L_{opt}) jämfört med den genomsnittliga längd på fisk som fångas för varje år som omfattas.
3. På grundval av denna rapport, och när det på regional nivå finns belegg för att de övergripande och särskilda målen inte har uppfyllts, ska medlemsstaterna i den aktuella regionen, inom tolv månader efter det att den rapport som avses i punkt 1 lämnats in, lägga fram en plan som anger vilka åtgärder som kommer att vidtas för att bidra till att uppfylla dessa övergripande och särskilda mål.
4. Kommissionen får också föreslå Europaparlamentet och rådet nödvändiga ändringar av denna förordning, på grundval av den rapporten. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 15 och i enlighet med artikel 29 för att ändra den förteckning över arter som anges i bilaga XIV.

*Artikel 32***Ändringar av förordning (EG) nr 1967/2006**

Förordning (EG) nr 1967/2006 ska ändras på följande sätt:

- a) Artiklarna 3, 8–12, 14, 15, 16 och 25 ska utgå.
- b) Bilagorna II, III och IV ska utgå.

Hänvisningar till de upphävda artiklarna och bilagorna ska anses som hänvisningar till de relevanta bestämmelserna i den här förordningen.

Artikel 33

Ändringar av förordning (EG) nr 1224/2009

I kapitel IV i förordning (EG) nr 1224/2009 ska avdelning IV ändras på följande sätt:

a) Avsnitt 3 ska utgå.

b) Följande avsnitt ska läggas till:

”Avsnitt 4

Beredning som sker ombord och pelagiskt fiske

Artikel 54a

Beredning ombord

1. Det är förbjudet att ombord på ett fiskefartyg utföra något slag av fysikalisk eller kemisk beredning av fisk för att framställa fiskmjöl, fiskolja eller liknande produkter eller att omlasta fångst i sådant syfte.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på

a) bearbetning eller omlastning av fiskavfall, eller

b) framställning av surimi ombord på ett fiskefartyg.

Artikel 54b

Fångsthanterings- och utkastrestriktioner för pelagiska fartyg

1. Det högsta avståndet mellan stängerna i vattenavskiljaren ska vara 10 mm på pelagiska fartyg som bedriver fiske efter makrill, sill och taggmakrill i NEAFC:s konventionsområde enligt definitionen i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1236/2010.

Stängerna ska vara fastsvetsade. Om hål används i vattenavskiljaren i stället för galler får hålets diameter inte överstiga 10 mm. Hålen i de lutande rämnorna före vattenavskiljaren får inte överstiga 15 mm i diameter.

2. Det är förbjudet för pelagiska fartyg som bedriver fiske i NEAFC:s konventionsområde att släppa ut fisk under fartygets vattenlinje från bufferttankar eller kyltankar för havsvatten (RSW-tankar).

3. Ritningar avseende fångsthanteringen och tömningsmöjligheten för pelagiska fartyg som bedriver fiske efter makrill, sill och taggmakrill i NEAFC:s konventionsområde och som har certifierats av de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten, samt eventuella ändringar av dessa, ska av fartygets befälhavare sändas till de behöriga fiskerimyndigheterna i flaggmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna i fartygens flaggmedlemsstat ska periodiskt kontrollera de inlämnade ritningarnas tillförlitlighet. Kopior av ritningarna ska alltid finnas ombord på fartyget.

*Artikel 54c***Restriktioner för användningen av automatisk sorteringsutrustning**

1. Det är förbjudet att ombord på ett fiskefartyg medföra eller använda utrustning för automatisk sortering efter storlek eller kön av sill, makrill och taggmakrill.

2. Det är dock tillåtet att medföra och använda sådan utrustning under förutsättning att
  - a) fartyget inte samtidigt ombord medför eller använder antingen släpredskap med en maskstorlek som är mindre än 70 millimeter eller en eller flera ringnotar/snörpvadar eller liknande fiskeredskap, eller

  - b) hela den fångst som lagligen får behållas ombord
    - i) förvaras i fruset tillstånd,

    - ii) den sorterade fisken omedelbart fryses efter sorteringen och ingen sorterad fisk kastas överbord, och

    - iii) utrustningen är installerad och placerad på fartyget på ett sådant sätt att det säkerställs att de marina arterna omedelbart fryses och inte kastas överbord.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel får fartyg med tillstånd att fiska i Östersjön, Bälten eller Öresund medföra automatisk sorteringsutrustning i Kattegatt, förutsatt att ett fisketillstånd har utfärdats i enlighet med artikel 7. Fisketillståndet ska ange arter, områden, tidsperioder och alla andra erforderliga villkor för hur sorteringsutrustningen ska användas och medföras ombord.

4. Denna artikel ska inte tillämpas i Östersjön.”

*Artikel 34***Ändring av förordning (EU) nr 1380/2013**

Artikel 15.12 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska ersättas med följande:

”12. För arter som inte omfattas av landningsskyldigheten enligt punkt 1, får fångster av arter som underskrider minsta referensstorlek för bevarande inte behållas ombord utan ska omedelbart kastas tillbaka i havet, utom när de används som levande bete.”

Artikel 35

Ändring av förordning (EU) 2016/1139

I förordning (EU) 2016/1139 ska artikel 8 ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

"1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 med avseende på följande tekniska åtgärder, i den utsträckning de inte omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105.)"

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska bidra till att nå de övergripande mål som anges i artikel 3 i den här förordningen och vara förenliga med artikel 15.4 i förordning (EU) 2019/1241."

Artikel 36

Ändring av förordning (EU) 2018/973

I förordning (EU) 2018/973 ska artikel 9 ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

"1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera denna förordning med avseende på följande tekniska åtgärder, i den utsträckning de inte omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105.)"

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska bidra till att nå de övergripande mål som anges i artikel 3 i den här förordningen och vara förenliga med artikel 15.4 i förordning (EU) 2019/1241."

Artikel 37

Ändring av förordning (EU) 2019/472

I förordning (EU) 2019/472 ska artikel 9 ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera denna förordning med avseende på följande tekniska åtgärder, i den utsträckning de inte omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska bidra till att nå de övergripande mål som anges i artikel 3 i den här förordningen och vara förenliga med artikel 15.4 i förordning (EU) 2019/1241.”

Artikel 38

Ändring av förordning (EU) 2019/1022

I förordning (EU) 2019/1022 ska artikel 13 ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera denna förordning med avseende på följande tekniska åtgärder, i den utsträckning de inte omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska bidra till att nå de övergripande mål som anges i artikel 3 i den här förordningen och vara förenliga med artikel 15.4 i förordning (EU) 2019/1241.”

Artikel 39

Upphävanden

Förordningarna (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 40

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA I

FÖRBJUDNA ARTER

Arter för vilka det finns ett förbud mot att fiska efter, behålla ombord, omlasta, landa, lagra, sälja, ställa ut eller erbjuda till försäljning, vilka avses i artikel 10.2:

- a) Följande sågfiskarter i alla unionens vatten:
  - i) Knivtandad sågfisk (*Anoxypristis cuspidata*).
  - ii) Dvärgsågfisk (*Pristis clavata*).
  - iii) Småtandad sågfisk (*Pristis pectinata*).
  - iv) Vanlig sågfisk (*Pristis pristis*).
  - v) Jättesågfisk (*Pristis zijsron*).
- b) Brugd (*Cetorhinus maximus*) och vithaj (*Carcharodon carcharias*) i alla vatten.
- c) Slätkäxa (*Etmopterus pusillus*) i unionens vatten i Ices-sektion 2a och Ices-delområde 4 samt i unionens vatten i Ices-delområdena 1, 5, 6, 7, 8, 12 och 14.
- d) Manta (*Manta alfredi*) i alla unionens vatten.
- e) Manta (*Manta birostris*) i alla unionens vatten.
- f) Följande arter av släktet *Mobula* i alla unionens vatten:
  - i) Mindre djävulsrocka (*Mobula mobular*).
  - ii) *Mobula rochebrunei*.
  - iii) *Mobula japanica*.
  - iv) *Mobula thurstoni*.
  - v) *Mobula eregoodootenkee*.
  - vi) *Mobula munkiana*.
  - vii) *Mobula tarapacana*.
  - viii) *Mobula kuhlii*.
  - ix) *Mobula hypostoma*.

- g) Svartbuksrocka (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) i unionens vatten i Ices-sektionerna 6a, 6b, 7a, 7b, 7c, 7e, 7f, 7g, 7h och 7k.
  - h) Grårocka (*Raja alba*) i unionens vatten i Ices-delområdena 6, 7, 8, 9 och 10.
  - i) Hajrockor (*Rhinobatidae*) i unionens vatten i Ices-delområdena 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 och 12.
  - j) Havsängel (*Squatina squatina*) i alla unionens vatten.
  - k) Lax (*Salmo salar*) och öring (*Salmo trutta*) vid fiske med något släpredskap inom vatten utanför en gräns om sex sjömil uppmätt från medlemsstaternas baslinjer i Ices-delområdena 1, 2 och 4–10 (unionens vatten).
  - l) Nordsjösik (*Coregonus oxyrinchus*) i Ices-sektionen 4b (unionens vatten).
  - m) Adriatisk stör (*Acipenser naccarii*) och europeisk stör (*Acipenser sturio*) i unionens vatten.
  - n) Rombärande langusthonor (*Palinurus* spp.) och rombärande hummerhonor (*Homarus gammarus*) i Medelhavet utom för direkt utsättning eller flyttning.
  - o) Stendadlar (*Lithophaga lithophaga*), skinkmusslor (*Pinna nobilis*) och självlysande bormusslor (*Pholas dactylus*) i unionens vatten i Medelhavet.
  - p) Sjöborre (*Centrostephanus longispinus*).
-

BILAGA II

STÄNGDA OMRÅDEN FÖR SKYDD AV KÄNSLIGA LIVSMILJÖER

Vid tillämpning av artikel 12 ska följande restriktioner för fiskeverksamhet vara tillämpliga i de områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

DEL A

Nordvästliga vatten

1. Det är förbjudet att använda bottentrål eller liknande släpredskap, bottenstående nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn och bottensatta långrevar inom följande områden:

Belgica Mound Province:

— 51°29,4' N, 11°51,6' V

— 51°32,4' N, 11°41,4' V

— 51°15,6' N, 11°33,0' V

— 51°13,8' N, 11°44,4' V

— 51°29,4' N, 11°51,6' V

Hovland Mound Province:

— 52°16,2' N, 13°12,6' V

— 52°24,0' N, 12°58,2' V

— 52°16,8' N, 12°54,0' V

— 52°16,8' N, 12°29,4' V

— 52°04,2' N, 12°29,4' V

— 52°04,2' N, 12°52,8' V

— 52°09,0' N, 12°56,4' V

— 52°09,0' N, 13°10,8' V

— 52°16,2' N, 13°12,6' V

Nordvästra Porcupine Bank, område I:

— 53°30,6' N, 14°32,4' V

— 53°35,4' N, 14°27,6' V

— 53°40,8' N, 14°15,6' V

— 53°34,2' N, 14°11,4' V

— 53°31,8' N, 14°14,4' V

— 53°24,0' N, 14°28,8' V

— 53°30,6' N, 14°32,4' V

Nordvästra Porcupine Bank, område II:

— 53°43,2' N, 14°10,8' V

— 53°51,6' N, 13°53,4' V

— 53°45,6' N, 13°49,8' V

— 53°36,6' N, 14°07,2' V

— 53°43,2' N, 14°10,8' V

Sydvästra Porcupine Bank:

— 51°54,6' N, 15°07,2' V

— 51°54,6' N, 14°55,2' V

— 51°42,0' N, 14°55,2' V

— 51°42,0' N, 15°10,2' V

— 51°49,2' N, 15°06,0' V

— 51°54,6' N, 15°07,2' V

2. Alla pelagiska fartyg som fiskar i de områden som anges i punkt 1 ska

— vara uppförda på förteckningen över fartyg med tillstånd och vara utrustade med ett fisketillstånd i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009,

— endast ha pelagiska redskap ombord,

— minst fyra timmar i förväg till det irländska centrumet för fiskerikontroll (FMC), enligt definitionen i artikel 4.15 i förordning (EG) nr 1224/2009, anmäla sin avsikt att gå in i ett område där känsliga djuphavshabitat är skyddade och samtidigt anmäla vilka kvantiteter fisk som finns ombord,

— ha ett driftsklart, fullt fungerande och säkert VMS-system (Vessel Monitoring System) som uppfyller alla respektive regler, när de befinner sig i något av de områden som anges i punkt 1,

- rapportera in VMS-uppgifter varje timme,
  - informera det irländska centrumet för fiskerikontroll när de lämnar området och samtidigt anmäla vilka kvantiteter fisk som finns ombord, och
  - ombord medföra trålar med 16–79 mm maskstorlek i struten.
3. Det är förbjudet att använda någon bottentrål eller liknande släpredskap inom följande område:

Darwin Mounds:

- 59°54' N, 6°55' V
- 59°47' N, 6°47' V
- 59°37' N, 6°47' V
- 59°37' N, 7°39' V
- 59°45' N, 7°39' V
- 59°54' N, 7°25' V

DEL B

Sydvästliga vatten

1. El Cachucho

- 1.1 Det är förbjudet att använda bottentrålar, bottenstående nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn och bottensatta långrevar inom följande områden:

- 44°12' N, 5°16' V
- 44°12' N, 4°26' V
- 43°53' N, 4°26' V
- 43°53' N, 5°16' V
- 44°12' N, 5°16' V

- 1.2 Fartyg som under 2006, 2007 och 2008 bedrev riktat fiske efter fjällbrosme (*Phycis blennoides*) med bottensatta långrevar får fortsätta att fiska i området söder om 44°00,00' N förutsatt att de har ett fisketillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009.

- 1.3 Alla fartyg som har erhållit detta fisketillstånd ska oberoende av sin totallängd ha i bruk ett driftsklart, fullt fungerande och säkert VMS-system som uppfyller respektive regler, när de fiskar i det område som anges i punkt 1.1.

2. Madeira och Kanarieöarna

Det är förbjudet att använda bottenstående nät/garn, insnärjningsnät och grimgarn på djup som är större än 200 meter och bottentrålar eller liknande släpredskap inom följande områden:

- 27°00' N, 19°00' V

— 26°00' N, 15°00' V

— 29°00' N, 13°00' V

— 36°00' N, 13°00' V

— 36°00' N, 19°00' V

3. Azorerna

Det är förbjudet att använda bottenstående nät/garn, insnärjningsnät och grimgarn på djup som är större än 200 meter och bottentrålar eller liknande släpredskap inom följande områden:

— 36°00' N, 23°00' V

— 39°00' N, 23°00' V

— 42°00' N, 26°00' V

— 42°00' N, 31°00' V

— 39°00' N, 34°00' V

— 36°00' N, 34°00' V

BILAGA III

FÖRTECKNING ÖVER ARTER SOM ÄR FÖRBJUDNA FÖR FÅNGST MED DRIVGARN

- Långfenad tonfisk: *Thunnus alalunga*
  - Blåfenad tonfisk: *Thunnus thynnus*
  - Storögd tonfisk: *Thunnus obesus*
  - Bonit: *Katsuwonus pelamis*
  - Ryggstrimmig pelamid: *Sarda sarda*
  - Gulfenad tonfisk: *Thunnus albacares*
  - Svartfenad tonfisk: *Thunnus atlanticus*
  - Tunnina: *Euthynnus* spp.
  - Sydlig tonfisk: *Thunnus maccoyii*
  - Auxider: *Auxis* spp.
  - Havsbraxen: *Brama rayi*
  - Spjutfiskar: *Tetrapturus* spp., *Makaira* spp.
  - Segelfiskar: *Istiophorus* spp.
  - Svärdfisk: *Xiphias gladius*
  - Makrillgäddfiskar: *Scomberesox* spp., *Cololabis* spp.
  - Guldmakrill: *Coryphaena* spp.
  - Hajar: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, *Alopiidae*, *Carcharhinidae*, *Sphyrnidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*.
  - Bläckfiskar: alla arter
-

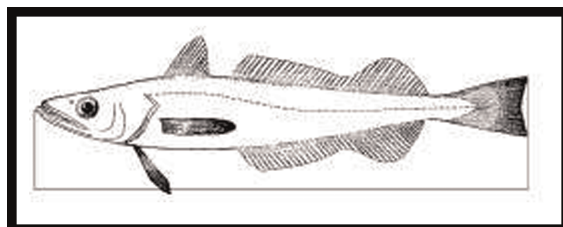
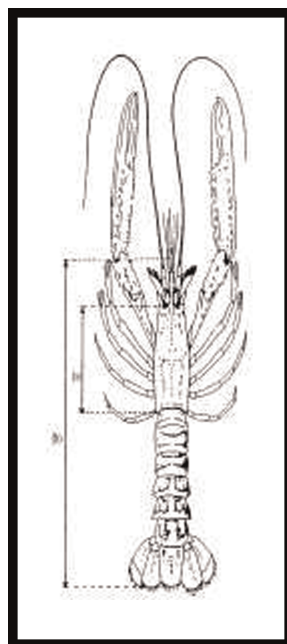
BILAGA IV

MÄTNING AV STORLEKEN PÅ EN MARIN ORGANISM

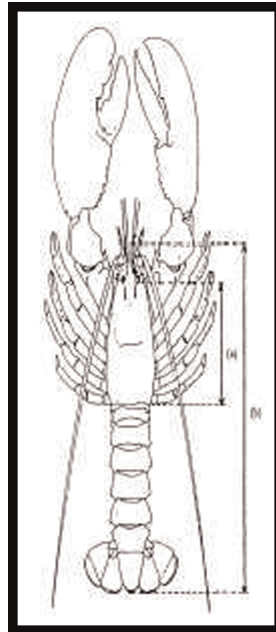
1. Storleken på en fisk ska mätas på det sätt som visas i figur 1, från nospetsen till stjärtfenans yttersta spets.
  2. Storleken på en havskräfta (*Nephrops norvegicus*) ska mätas på det sätt som visas i figur 2 antingen
    - som ryggsköldslängden mätt parallellt med mittlinjen från en av ögonhålornas bakkant till mitten av den bakre kanten av ryggskölden, eller
    - som den totala längden mätt från pannhornets spets till bakkanten av den mellersta stjärtfenan, utom hårkanten.
- När det gäller avskilda havskräftstjärtar, från framkanten av den första stjärtleden till bakkanten av den mellersta stjärtfenan, utom hårkanten. Stjärten ska mätas när den ligger plant utan att sträckas och på ryggsidan.
3. Storleken på en hummer (*Homarus gammarus*) från Nordsjön med undantag av Skagerrak eller Kattegatt ska mätas på det sätt som visas i figur 3 som ryggsköldslängden mätt parallellt med mittlinjen från en av ögonhålornas bakkant till den bakre kanten av ryggskölden.
  4. Storleken på en hummer (*Homarus gammarus*) från Skagerrak eller Kattegatt ska mätas på det sätt som visas i figur 3, antingen
    - som ryggsköldslängden mätt parallellt med mittlinjen från en av ögonhålornas bakkant till mitten av den bakre kanten av ryggskölden, eller
    - som den totala längden mätt från pannhornets spets till bakkanten av den mellersta stjärtfenan, utom hårkanten.
  5. Storleken på en languster (*Palinurus* spp.) ska mätas på det sätt som visas i figur 4, som ryggsköldslängden mätt parallellt med mittlinjen från pannhornens spets till mitten av den bakre kanten av ryggskölden.
  6. Storleken på en mussla ska mätas på det sätt som visas i figur 5, tvärs över skalets längsta del.
  7. Storleken på en spindelkrabba (*Maja squinado*) ska mätas på det sätt som visas i figur 6, som ryggsköldslängden mätt längs mittlinjen, från kanten av ryggskölden mellan pannhornen till den bakre kanten av ryggskölden.
  8. Storleken på en krabbtaska (*Cancer pagurus*) ska mätas på det sätt som visas i figur 7 som ryggsköldens största bredd mätt vinkelrätt mot ryggsköldens mittlinje framifrån och bakåt.

9. Storleken på en valthornssnäcka (*Buccinum* spp.) ska mätas på det sätt som visas i figur 8 som skalets längd.
10. Storleken på en svärdfisk (*Xiphias gladius*) ska mätas på det sätt som visas i figur 9 som längden från underkäkens spets till stjärtfenans delning.

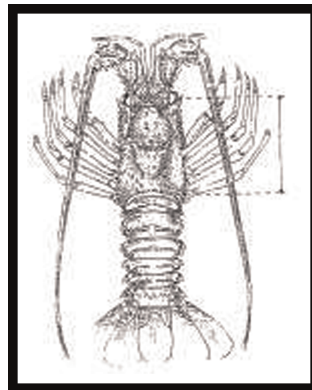
Figur 1 Fiskarter

Figur 2 Havskräfta
(*Nephrops norvegicus*)

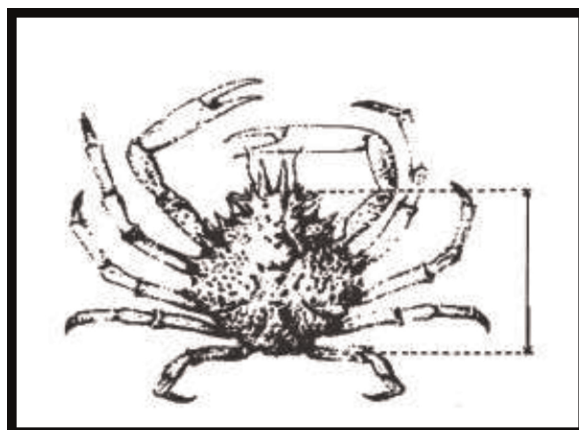
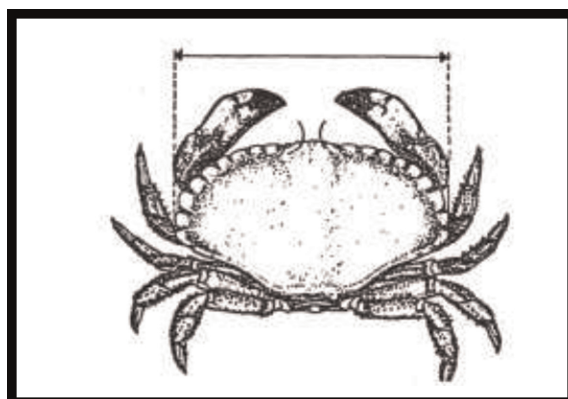
Figur 3 Hummer
(*Hommarus gammarus*)

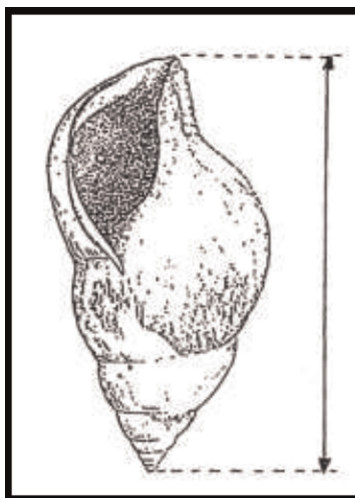
Figur 4 Languster
(*Palinurus* spp.)

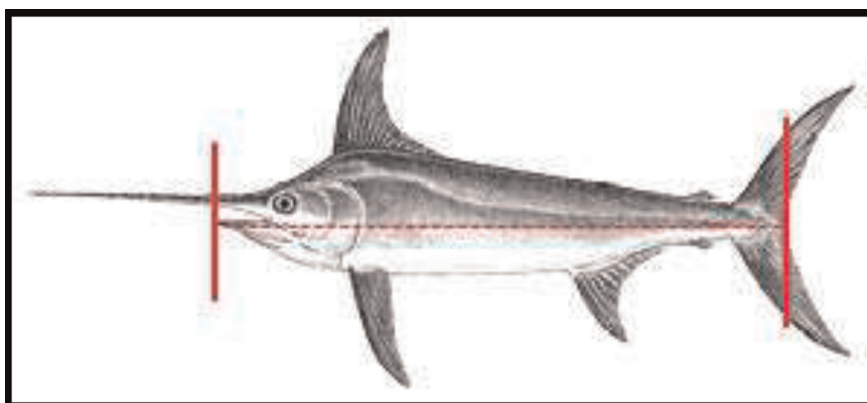
Figur 5 Musslor

Figur 6 Spindelkrabbor
(*Maja squinado*)Figur 7 Krabbtaska
(*Cancer pagurus*)

Figur 8 Valthornssnäcka
(*Buccinum* spp.)

Figur 9 Svärdfisk
(*Xiphias gladius*)

BILAGA V

NORDSJÖN ⁽¹⁾

DEL A

Minsta referensstorlek för bevarande

Art	Nordsjön
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Lyrtsorsk (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Glasvarar (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Tungor (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Långa (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Birkelånga (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Havskräfta (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Total längd: 85 mm Ryggsköldslängd: 25 mm Havskräftstjärtar: 46 mm
Makrillar (<i>Scomber</i> spp.)	30 cm ⁽⁴⁾
Sill (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁴⁾
Taggmakrillar (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁴⁾
Ansjovis (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm eller 90 individer per kg ⁽⁴⁾
Havsabborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	42 cm

⁽¹⁾ I denna bilaga gäller följande:

- Kattegatt avgränsas i norr av en rät linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr och därifrån till den närmaste punkten på den svenska kusten, och i söder av en linje dragen från Hasenøre Hoved till Gniben Odde, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen.
- Skagerrak avgränsas i väster av en rät linje från Hanstholms fyr till Lindesnes fyr, och i söder av en rät linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr, och därifrån till den närmaste punkten på den svenska kusten.
- Nordsjön ska omfatta Ices-delområde 4, den angränsande del av Ices-sektion 2a som är belägen söder om latitud 64°N, och den del av Ices-sektion 3a som enligt definitionen i andra strecksatsen inte tillhör Skagerrak.

Art	Nordsjön
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁴⁾
Hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm (ryggsköldslängd)
Spindelkrabba (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Kammusslor (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Stor venusmussla (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Liten venusmussla (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japansk venusmussla (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Venusmussla (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm
Brun venusmussla (<i>Callista chione</i>)	6 cm
Knivmusslor (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
<i>Spisula solida</i>	25 mm
Musslor (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Knivmusslor (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Valthornssnäcka (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Vanlig åttaarmad bläckfisk (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 g
Languster (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm (ryggsköldslängd)
Djuphavsräka (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (ryggsköldslängd)
Krabbtaska (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Stor kammussla (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	30 cm
Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	27 cm
Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	30 cm
Lyrtsk (<i>Pollachius pollachius</i>)	—
Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>)	30 cm
Glasvarar (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	25 cm
Tungor (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm

Art	Nordsjön
Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)	23 cm
Långa (<i>Molva molva</i>)	—
Birkelånga (<i>Molva dypterygia</i>)	—
Havskräfta (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Total längd: 105 mm Havskräftstjärtar: 59 mm Ryggsköldslängd: 32 mm
Makrillar (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁴⁾
Sill (<i>Clupea harengus</i>)	18 cm ⁽⁴⁾
Taggmakrillar (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁴⁾
Hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	Total längd: 220 mm Ryggsköldslängd: 78 mm

⁽¹⁾ I unionens vatten i Ices-sektion 4a. I Ices-sektionerna 4b och 4c ska en minsta referensstorlek för bevarande på 130 mm tillämpas.

⁽²⁾ I ett område inom Ices-sektionerna 4b och 4c, som avgränsas av en punkt vid 53°28'22"N, 0°09'24"O på Englands kust, en rät linje som förbinder denna punkt med 53°28'22"N, 0°22'24"O, gränsen sex sjömil från Förenade kungarikets gräns, och en rät linje som förbinder en punkt vid 51°54'06"N, 1°30'30"O med en punkt på Englands kust vid 51°55'48"N, 1°17'00"O, ska en minsta referensstorlek för bevarande på 115 mm tillämpas.

⁽³⁾ För krabbtaskor som fångas med burar, tinor eller mjärdar får högst 1 % av vikten av den totala fångsten krabbtaska bestå av avskilda klor. När krabbtaskor fångas med andra fiskeredskap får högst 75 kg avskilda krabbklor landas.

⁽⁴⁾ Genom undantag från artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska de minsta referensstorlekarna för bevarande för sardin, ansjovis, sill, taggmakrill och makrill inte tillämpas upp till 10 % i levandevikt av de totala fångster som behålls ombord av var och en av dessa arter.

Procentandelen sardin, ansjovis, sill, taggmakrill eller makrill som underskrider minsta referensstorlek för bevarande ska beräknas som andelen i levandevikt av samtliga marina organismer som finns ombord efter sortering eller vid landning.

Procentandelen får beräknas på grundval av ett eller flera representativa prover. Gränsen på 10 % får inte överskridas vid omlastning, landning, transport, lagring, utställning eller försäljning.

DEL B

Maskstorlekar

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap

1.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 120 mm, eller minst 90 mm i Skagerrak och Kattegatt ⁽²⁾.

1.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten, och utan hinder av punkt 1.1, får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för Nordsjön, Skagerrak och Kattegatt, förutsatt att

i) därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av torsk, kolja och gråsej inte överstiger 20 % av den totala fångsten mätt i levandevikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresa, eller

ii) andra ändringar av selektiviteten tillämpas som har bedömts av STECF på begäran av en eller flera medlemsstater och godkänts av kommissionen. Dessa ändringar av selektiviteten ska leda till selektivitetsegenskaper för torsk, kolja och gråsej som är desamma som eller bättre än de för 120 mm.

⁽²⁾ I delområdena Skagerrak och Kattegatt ska en övre panel med en maskstorlek på minst 270 mm diagonalmaska eller minst 140 mm fyrkantmaska monteras. I delområdet Kattegatt kan en panel med minst 120 mm fyrkantmaska monteras (på trålar under perioden 1 oktober–31 december och på not/vad under perioden 1 augusti–31 oktober).

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 100 mm ⁽¹⁾	Nordsjön söder om 57° 30' N	Riktat fiske efter rödspätta och tunga med trål med trålbord, bomtrål och not/vad. En panel med minst 90 mm fyrkantsmaska ska monteras.
Minst 80 mm ⁽¹⁾	Ices-sektionerna 4b och 4c	Riktat fiske efter tunga med bomtrålar. En panel med en maskstorlek på minst 180 mm monterad i den övre halvan av nätets främre del ska monteras. Riktat fiske efter vitling, makrill och arter som inte omfattas av fångstbegränsningar med botten-trålar. En panel med minst 80 mm fyrkantsmaska ska monteras.
Minst 80 mm	Nordsjön	Riktat fiske efter havskräfta (<i>Nephrops norvegicus</i>). En panel med minst 120 mm fyrkantsmaska eller en sorteringsrist med högst 35 mm spaltavstånd eller likvärdig selektivitetsanordning ska monteras. Riktat fiske efter arter som inte omfattas av fångstbegränsningar och som inte förekommer någon annanstans i tabellen. En panel med minst 80 mm fyrkantsmaska ska monteras. Riktat fiske efter rockor.
Minst 80 mm	Ices-sektion 4c	Riktat fiske efter tunga med trål med trålbord. En panel med minst 80 mm fyrkantsmaska ska monteras.
Minst 70 mm (fyrkantsmaska) eller 90 mm (diagonalmaska)	Skagerrak och Kattegatt	Riktat fiske efter havskräfta (<i>Nephrops norvegicus</i>). En sorteringsrist med högst 35 mm spaltavstånd eller likvärdig selektivitetsanordning ska monteras.
Minst 40 mm	Hela området	Riktat fiske efter bläckfisk (<i>Loliginidae</i> , <i>Ommastrephidae</i>).
Minst 35 mm	Skagerrak och Kattegatt	Riktat fiske efter nordhavsräka (<i>Pandalus borealis</i>). En sorteringsrist med högst 19 mm spaltavstånd eller likvärdig selektivitetsanordning ska monteras.
Minst 32 mm	Hela området, utom Skagerrak och Kattegatt	Riktat fiske efter nordhavsräka (<i>Pandalus borealis</i>). En sorteringsrist med högst 19 mm spaltavstånd eller likvärdig selektivitetsanordning ska monteras.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter små pelagiska arter som inte förekommer någon annanstans i tabellen. Riktat fiske efter vitlinglyra. En sorteringsrist med högst 35 mm spaltavstånd ska monteras för fiske efter vitlinglyra. Riktat fiske efter hästräka och karamellräka. En separationstrål eller en sorteringsrist ska monteras i enlighet med nationellt eller regionalt fastställda regler.
Mindre än 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter tobisfiskar.

(¹) Det är förbjudet för fartyg att använda någon typ av bomtrål med en maskstorlek på mellan 32–99 mm norr om en linje som förbinder följande koordinater: en punkt på Förenade kungarikets ostkust vid latitud 55° N, därefter österut till latitud 55°, longitud 5° O, därefter norrut till latitud 56° N och österut till en punkt på Danmarks västkust vid latitud 56° N. Det är förbjudet att använda någon typ av bomtrål med en maskstorlek på 32–119 mm inom Ices-sektion 2a och den del av Ices-delområde 4 som ligger norr om 56°00' N.

2. Referensmaskstorlekar för passiva nätredskap och drivgarn

2.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 120 mm.

2.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten och utan hinder av punkt 2.1 får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för Nordsjön, Skagerrak och Kattegatt, förutsatt att därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av torsk, kolja och gråsej inte överstiger 20 % av den totala fångsten mätt i färsk vikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresä.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 100 mm	Hela området	Riktat fiske efter kolja, vitling, sandskädda och havsabborre.
Minst 90 mm	Hela området	Riktat fiske efter plattfiskar eller arter som inte omfattas av fångstbegränsningar och som inte förekommer någon annanstans i tabellen.
Minst 50 mm	Hela området	Riktat fiske efter små pelagiska arter som inte förekommer någon annanstans i tabellen.

DEL C

Stängda områden eller områden med begränsningar

1. Stängning av ett område för att skydda tobisfiskar i Ices-sektionerna 4a och 4b.

1.1 Fiske efter tobisfiskar med något släpredskap med mindre än 32 mm maskstorlek i struten är förbjudet inom det geografiska område som avgränsas av Englands och Skottlands ostkuster och av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

— Englands ostkust, latitud 55°30' N

— 55°30' N, 01°00' V

— 58°00' N, 01°00' V

— 58°00' N, 02°00' V

— Skottlands ostkust, longitud 02°00' V.

1.2 Fiske som bedrivs i vetenskapligt syfte är dock tillåtet för att övervaka tobisfiskbeståndet i området och verkningarna av stängningen.

2. Stängning av ett område för att skydda ungfisk av rödspätta i Ices-delområde 4.

2.1 Fartyg vars totallängd överstiger 8 m får inte använda någon form av bottentrål, bomtrål, snurrevad eller liknande släpredskap i de geografiska områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

a) Området innanför 12 sjömil utanför Frankrikes kust, norr om latitud 51°00'N, utanför Belgiens och Nederländernas kust, till latitud 53°00' N, uppmätt från baslinjerna.

b) Det område som avgränsas av en linje som förbinder följande koordinater:

— En punkt på Danmarks västkust vid latitud 57°00' N,

— 57°00' N, 7°15' O

— 55°00' N, 7°15' O

— 55°00' N, 7°00' O

— 54°30'N, 7°00' O

— 54°30' N, 7°30' O

— 54°00' N, 7°30' O

— 54°00' N, 6°00' O

— 53°50' N, 6°00' O

— 53°50' N, 5°00' O

— 53°30' N, 5°00' O

— 53°30' N, 4°15' O

— 53°00' N, 4°15' O

— en punkt på Nederländernas kust vid latitud 53°00'N

— området innanför 12 sjömil utanför Danmarks västkust från 57°00' N, norrut till Hirtshals fyr, uppmätt från baslinjerna.

2.2 Följande fartyg får fiska i det område som avses i punkt 2.1:

- a) Fartyg vars maskinstyrka inte överstiger 221 kW och som använder bottentrålar eller snurrevadar.
- b) Parfiskande fartyg vars sammanlagda maskinstyrka inte vid något tillfälle överstiger 221 kW, som använder parbottentrålar.
- c) Fartyg vars maskinstyrka överstiger 221 kW ska tillåtas använda bottentrålar eller snurrevadar, och parfiskande fartyg vars sammanlagda maskinstyrka överstiger 221 kW ska tillåtas använda parbottentrålar, förutsatt att sådana fartyg inte bedriver riktat fiske efter rödspätta och tunga och iakttar de relevanta regler för maskstorlek som anges i del B i denna bilaga.

2.3 När fartyg som avses i punkt 2.2 a använder bomtrålar får inte bomlängden, eller om flera trålar används den sammanlagda längden, uppmätt som summan av längden på varje bom, överstiga eller kunna förlängas till mer än 9 m, förutom när de används tillsammans med redskap med en maskstorlek på mellan 16 och 31 mm. Fiskefartyg vars primära verksamhet är fiske efter hästräka (*Crangon crangon*) ska tillåtas använda bomtrålar vilkas sammanlagda bomlängd, uppmätt som summan av längden på varje bom, överstiger 9 m när de används tillsammans med redskap med en maskstorlek mellan 80 och 99 mm förutsatt att ett kompletterande fisketillstånd har utfärdats för dessa fartyg.

2.4 Fartyg som får fiska i det område som avses i punkt 2.1 ska tas upp i en förteckning som ska lämnas in till kommissionen av varje medlemsstat. Den totala maskinstyrkan hos de fartyg som avses i punkt 2.2 a och som ingår i förteckningen får inte överstiga den totala maskinstyrka som uppgivits för varje medlemsstat den 1 januari 1998. De fartyg som får fiska ska inneha ett fisketillstånd i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009.

3. Restriktioner för användningen av bomtrålar inom 12 sjömil från Förenade kungarikets kust

3.1 Det är förbjudet för alla fartyg att använda bomtrålar inom ett område av 12 sjömil utanför Förenade kungarikets kuster, uppmätt från territorialvattnens baslinjer.

3.2 Genom undantag från punkt 3.1 är fiske med bomtrålar inom det angivna området tillåtet, under förutsättning att

— fartygens maskinstyrka inte överstiger 221 kW och deras totallängd inte överstiger 24 m, och

— bommens längd eller den sammanlagda bomlängden, uppmätt som summan av varje bom, är högst 9 m eller inte kan förlängas till mer än 9 m, utom vid riktat fiske efter hästräka (*Crangon crangon*) med en minsta maskstorlek på mindre än 31 mm.

4. Restriktioner för skarpsillfiske för att skydda sill i Ices-sektion 4b

Fiske med något släpredskap med mindre än 32 mm maskstorlek i struten eller passiva nätredskap med mindre än 30 mm maskstorlek är förbjudet inom de geografiska områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet och under följande angivna perioder:

- 1 januari–31 mars och 1 oktober–31 december inom Ices statistiska område 39E8. Vid tillämpningen av denna förordning ska detta Ices-område vara begränsat av en linje som går rakt österut från Förenade kungarikets ostkust längs latitud 55°00' N till en punkt vid longitud 1°00' V, därifrån rakt norrut till en punkt vid latitud 55°30' N och därifrån rakt västerut till Förenade kungarikets kust.
- 1 januari–31 mars och 1 oktober–31 december i de inre farvattnen i Moray Firth väster om longitud 3°30' V, och de inre farvattnen i Firth of Forth väster om longitud 3°00' V.
- 1 juli–31 oktober inom det geografiska område som begränsas av följande koordinater:
  - Danmarks västkust vid latitud 55°30' N
  - Latitud 55°30' N, longitud 7°00' O
  - Latitud 57°00' N, longitud 7°00' O
  - Danmarks västkust vid latitud 57°00' N

5. Särskilda bestämmelser för Skagerrak och Kattegatt i Ices-sektion 3a

5.1 Det är förbjudet att fiska med bomtrålar i Kattegatt.

5.2 Det är förbjudet för unionsfartyg att fiska efter, behålla ombord, omlasta, landa, lagra, sälja eller ställa ut lax och öring eller erbjuda lax och öring till försäljning.

5.3 Det är förbjudet att använda släpredskap med mindre än 32 mm maskstorlek i struten under perioden 1 juli–15 september i vatten som ligger inom tre sjömil från baslinjerna i Skagerrak och Kattegatt, såvida det inte gäller riktat fiske efter nordhavsräka (*Pandalus borealis*). För riktat fiske efter tånglake (*Zoarces viviparus*), smörbultar (*Gobiidae*) eller simpor (*Cottus* spp.) i syfte att användas som agn får nätredskap med vilken maskstorlek som helst användas.

6. Användning av passiva nätredskap i Ices-sektionerna 3a och 4a

6.1 I enlighet med artikel 9.7 a och genom undantag från del B punkt 2 i denna bilaga är det tillåtet att använda följande redskap i vatten där det karterade vattendjupet är mindre än 600 m:

- Bottenstående nät/garn som används för riktat fiske efter kummel med en maskstorlek på minst 100 mm och som inte är mer än 100 maskor djupa, när den totala längden på samtliga nät som används inte överstiger 25 km per fartyg och nedsänkningstiden är högst 24 timmar.

- Insärjningsnät som används för riktat fiske efter marulk med en maskstorlek på minst 250 mm och som inte är mer än 15 maskor djupa, när den totala längden på samtliga nät som används inte överstiger 100 km och nedsänkningstiden är högst 72 timmar.

6.2 Riktat fiske efter djuphavshajar som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2336 ⁽³⁾ i karterade vattendjup på mindre än 600 m är förbjudet. Vid oavsiktlig fångst ska djuphavshajar som klassificeras som förbjudna i den här förordningen och annan unionslagstiftning registreras, i möjligaste mån inte komma till skada och omedelbart släppas. Djuphavshajar som omfattas av fångstbegränsningar ska behållas ombord. Sådana fångster ska landas och räknas av mot kvoter. I fall då den berörda medlemsstaten saknar tillgång eller tillräcklig tillgång till en kvot får kommissionen tillämpa artikel 105.5 i förordning (EG) nr 1224/2009. När de oavsiktliga fångsterna av djuphavshajar som tas av fartyg från en medlemsstat överstiger 10 ton får dessa fartyg inte längre utnyttja de undantag som anges i punkt 6.1.

DEL D

Användning av trålar med elektrisk ström i Ices-sektionerna 4b och 4c

1. Fiske med trål med elektrisk ström är förbjudet i alla unionens vatten från och med den 1 juli 2021.
2. Under den övergångsperiod som löper ut den 30 juni 2021 ska fiske med trål med elektrisk ström i Ices-sektionerna 4b och 4c fortsätta att vara tillåtet enligt de villkor som anges i denna del och alla villkor som fastställs i enlighet med artikel 24.1 b i denna förordning avseende egenskaperna hos den elektriska ström som används och avseende de befintliga kontroll- och övervakningsåtgärderna söder om en linje (loxodrom) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

- En punkt på Förenade kungarikets ostkust vid latitud 55° N

- Öster om latitud 55° N, longitud 5° O

- Norr om latitud 56° N

- Öster om en punkt på Danmarks västkust vid latitud 56° N

Följande villkor ska gälla:

- a) Högst 5 % av varje medlemsstats bomtrålflootta använder trålar med elektrisk ström.
- b) Den högsta strömstyrkan i kW för varje bomtrål överstiger inte bommens längd i meter multiplicerad med 1,25.
- c) Den effektiva spänningen mellan elektroderna är högst 15 V.
- d) Fartyget är utrustat med ett automatiskt dataförvaltningssystem som registrerar den högsta styrka som använts per bom och den effektiva spänningen mellan elektroderna under åtminstone de 100 senaste dragen. Obehöriga personer ska inte kunna ändra detta automatiska dataförvaltningssystem.
- e) Det är förbjudet att använda skrapkätting(ar) framför underteln.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2336 av den 14 december 2016 om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2347/2002 (EUT L 354, 23.12.2016, s. 1).

3. Inga fartyg ska beviljas ny licens under denna period.
4. Medlemsstaterna får fram till och med den 30 juni 2021, i vatten upp till 12 sjömil från baslinjerna som är under deras överhöghet eller jurisdiktion, vidta icke-diskriminerande åtgärder för att begränsa eller förbjuda användningen av trål med elektrisk ström. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och de berörda medlemsstaterna om de åtgärder som vidtas enligt denna punkt.
5. Om kustmedlemsstaten så begär av flaggmedlemsstaten ska befälhavaren på ett fartyg som använder trål med elektrisk ström, i enlighet med artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 ⁽⁴⁾, ta ombord en observatör från kustmedlemsstaten under fiskeinsatserna.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 av den 17 maj 2017 om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 199/2008 (EUT L 157, 20.6.2017, s. 1).

BILAGA VI

NORDVÄSTLIGA VATTEN

DEL A

Minsta referensstorlek för bevarande

Art	Hela området
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Lyrtsorsk (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Glasvarar (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Tungor (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Långa (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Birkelånga (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Havskräfta (<i>Nephrops norvegicus</i>) Havskräftstjärtar	Total längd: 85 mm Ryggsköldslängd: 25 mm ⁽¹⁾ 46 mm ⁽²⁾
Makrillar (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁶⁾
Sill (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁶⁾
Taggmakrillar (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁶⁾
Ansjovis (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm eller 90 individer per kg ⁽⁶⁾
Havsabborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	42 cm
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁶⁾
Fläckpagell (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm
Spindelkrabba (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Kammusslor (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Stor venusmussla (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Liten venusmussla (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japansk venusmussla (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Venusmussla (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm

Art	Hela området
Brun venusmussla (<i>Callista chione</i>)	6 cm
Knivmusslor (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
<i>Spisula solida</i>	25 mm
Musslor (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Knivmusslor (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Valthornssnäcka (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Vanlig åttaarmad bläckfisk (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 g
Languster (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm
Djuphavsräka (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (ryggsköldslängd)
Krabbtaska (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Stor kammussla (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ I Ices-sektionerna 6a och 7a ska en total längd på 70 mm och en ryggsköldslängd på 20 mm tillämpas som minsta referensstorlek för bevarande.

⁽²⁾ I Ices-sektionerna 6a och 7a ska en minsta referensstorlek för bevarande på 37 mm tillämpas.

⁽³⁾ I unionens vatten i Ices-delområdena 5, 6 söder om 56° N och 7, utom Ices-sektionerna 7d, 7e, 7f, ska en minsta referensstorlek för bevarande på 130 mm tillämpas.

⁽⁴⁾ För krabbtaskor som fångas med burar, tinor eller mjärdar får högst 1 % av vikten av den totala fångsten krabbtaska bestå av avskilda klor. När krabbtaskor fångas med andra fiskeredskap får högst 75 kg avskilda krabbklor landas.

⁽⁵⁾ I Ices-sektion 7a norr om 52° 30' N och Ices-sektion 7d ska en minsta referensstorlek för bevarande på 110 mm tillämpas.

⁽⁶⁾ Genom undantag från artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska de minsta referensstorlekarna för bevarande för sardin, ansjovis, sill, taggmakrill och makrill inte tillämpas upp till 10 % i färsk vikt av de totala fångster som behålls ombord av var och en av dessa arter.

Procentandelen sardin, ansjovis, sill, taggmakrill eller makrill som underskrider minsta referensstorlek för bevarande ska beräknas som andelen i färsk vikt av samtliga marina organismer som finns ombord efter sortering eller vid landning.

Procentandelen får beräknas på grundval av ett eller flera representativa prover. Gränsen på 10 % får inte överskridas vid omlastning, landning, transport, lagring, utställning eller försäljning.

DEL B

Maskstorlekar

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap

1.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 120 mm ⁽¹⁾, eller minst 100 mm i Ices-delområde 7b–7k.

1.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten och utan hinder av punkt 1.1 får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för nordvästliga vatten, förutsatt att

- i) därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av torsk, kolja och gräsej inte överstiger 20 % av den totala fångsten mätt i färsk vikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresa, eller

⁽¹⁾ Fasas in under en tvåårsperiod från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

- ii) andra ändringar av selektiviteten tillämpas som har bedömts av STECF på begäran av en eller flera medlemsstater och godkänts av kommissionen. Dessa ändringar av selektiviteten ska leda till selektivitetsegenskaper för torsk, kolja och gråsej som är desamma som eller bättre än de för 120 mm, eller 100 mm i Ices-delområde 7b–7k.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 80 mm ⁽¹⁾	Ices-delområde 7	Riktat fiske med bottentrål efter kummel, glasvar och marulk, eller riktat fiske med bottentrål efter vitling, makrill och arter som inte omfattas av fångstbegränsningar, och som inte förekommer någon annanstans i tabellen. En panel med minst 120 mm fyrkantmaska ska monteras ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ . Riktat fiske efter tunga och arter som inte omfattas av fångstbegränsningar med trål med trålbord. En panel med minst 80 mm fyrkantmaska ska monteras ⁽³⁾ .
Minst 80 mm	Hela området	Riktat fiske efter havskräfta (<i>Nephrops Norvegicus</i>) (⁽²⁾). En panel med minst 120 mm fyrkantmaska eller en sorteringsrist med högst 35 mm spaltavstånd eller likvärdig selektivetsanordning ska monteras.
Minst 80 mm	Ices-sektionerna 7a, 7b, 7d, 7e, 7f, 7g, 7 h och 7j	Riktat fiske efter tunga med bomtrålar. En panel med en maskstorlek på minst 180 mm ⁽⁴⁾ monterad i den övre halvan av nätets främre del ska monteras.
Minst 80 mm	Ices-sektionerna 7d och 7e	Riktat fiske med bottentrål efter vitling, makrill och arter som inte omfattas av fångstbegränsningar, och som inte förekommer någon annanstans i tabellen.
Minst 40 mm	Hela området	Riktat fiske efter bläckfisk (<i>Lolignidae</i> , <i>Ommastrephidae</i>).
Minst 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter små pelagiska arter som inte förekommer någon annanstans i tabellen. Riktat fiske efter hästräka och karamellräka. En separationstrål eller en sorteringsrist ska monteras i enlighet med nationellt fastställda regler.
Mindre än 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter tobisfiskar.

⁽¹⁾ Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 494/2002 ⁽²⁾.

⁽²⁾ En maskstorlek på minst 70 mm ska gälla för fartyg som trålar med enkeltrål i Ices-sektion 7a.

⁽³⁾ Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 2.5 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 737/2012 ⁽³⁾.

⁽⁴⁾ Denna bestämmelse ska inte gälla i Ices-sektion 7d.

⁽⁵⁾ Denna bestämmelse ska inte gälla vid riktat fiske efter vitling, makrill och arter som inte omfattas av fångstbegränsningar i Ices-sektionerna 7d och 7e.

2. Referensmaskstorlekar för passiva nätreddskap och drivgarn

2.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 120 mm ⁽⁴⁾.

2.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten och utan hinder av punkt 2.1 får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för nordvästliga vatten, förutsatt att därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av torsk, kolja och gråsej inte överstiger 20 % av den totala fångsten mätt i färsk vikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresä.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 494/2002 av den 19 mars 2002 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i Ices-delområden III, IV, V, VI och VII samt i Ices-områden VIII a, b, d och e (EGT L 77, 20.3.2002, s. 8).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 737/2012 av den 14 augusti 2012 om skydd av vissa bestånd i Keltiska havet (EUT L 218, 15.8.2012, s. 8).

⁽⁴⁾ En maskstorlek på minst 220 mm ska användas vid fiske efter marulk. En maskstorlek på minst 110 mm ska användas vid riktat fiske efter lyrtorsk och kummel i Ices-sektionerna 7d och 7e.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 100 mm ⁽¹⁾	Hela området	Riktat fiske efter plattfiskar eller arter som inte omfattas av fångstbegränsningar och som inte förekommer någon annanstans i tabellen. Riktat fiske efter vitling, sandskädda och havsabborre.
Minst 50 mm	Hela området	Riktat fiske efter små pelagiska arter som inte förekommer någon annanstans i tabellen. Riktat fiske efter mulle.

⁽¹⁾ I sektion 7d ska minst 90 mm gälla.

3. Denna del påverkar inte tillämpningen av kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/2034 ⁽⁵⁾, vad gäller de fisken som omfattas av den delegerade förordningen.

DEL C

Stängda områden eller områden med begränsningar

1. Stängt område för bevarande av torsk i Ices-sektion 6a

Under perioderna 1 januari–31 mars och 1 oktober–31 december varje år är det förbjudet att bedriva någon form av fiske med släpredskap eller passiva nätredskap i det område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

— 55°25' N, 7°07' V

— 55°25' N, 7°00' V

— 55°18' N, 6°50' V

— 55°17' N, 6°50' V

— 55°17' N, 6°52' V

— 55°25' N, 7°07' V

2. Stängt område för bevarande av torsk i Ices-sektionerna 7f och 7g

- 2.1 Under perioden 1 februari–31 mars varje år är det förbjudet att fiska i följande statistiska Ices-rektanglar: 30E4, 31E4, 32E3. Förbudet ska inte gälla inom sex sjömil från baslinjen.

- 2.2 Det är tillåtet att bedriva fiskeverksamhet med burar, tinor och mjärddar inom de specificerade områdena och tidsperioderna, under förutsättning att

i) inga andra fiskeredskap än burar, tinor och mjärddar förvaras ombord, och

ii) bifångster av en art som omfattas av landningsskyldigheten landas och räknas av från kvoter.

- 2.3 Riktat fiske efter små pelagiska arter med släpredskap med mindre än 55 mm maskstorlek är tillåtet under förutsättning att

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/2034 av den 18 oktober 2018 om upprättande av en utkastplan för vissa demersala fisken i nordvästliga vatten för perioden 2019–2021 (EUT L 327, 21.12.2018, s. 8).

- i) inget nätredskap med en maskstorlek på 55 mm eller större medförs ombord, och
- ii) bifångster av en art som omfattas av landningsskyldigheten landas och räknas av från kvoter.
3. Stängt område för bevarande av torsk i Ices-sektion 7a
- 3.1 Under perioden 14 februari–30 april varje år är det förbjudet att använda bottentrål, not/vad eller liknande släp-redskap, någon typ av nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn eller något fiskeredskap med krokar inom den del av Ices-sektion 7a som avgränsas av Irlands ostkust och Nordirlands ostkust och av räta linjer som i angiven ordning förbinder följande geografiska koordinater enligt WGS84-systemet:
- En punkt på den östra kusten av Ards-halvön i Nordirland vid 54°30' N
  - 54°30' N, 04°50' V
  - 53°15' N, 04°50' V
  - en punkt på Irlands östra kust vid 53° 15' N
- 3.2 Genom undantag från punkt 1, och inom det område och den tidsperiod som där anges, ska användning av bottentrålar vara tillåten förutsatt att sådana trålar är försedda med selektionsanordningar som har bedömts av STECF.
4. Rockallkoljebox i Ices-delområde 6
- Allt fiske, utom med långrev, är förbjudet i de områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:
- 57°00' N, 15°00' V
  - 57°00' N, 14°00' V
  - 56°30' N, 14°00' V
  - 56°30' N, 15°00' V
  - 57°00' N, 15°00' V
5. Stängt område för bevarande av havskräfta i Ices-sektionerna 7c och 7k
- 5.1 Riktat fiske efter havskräfta (*Nephrops norvegicus*) och därmed förbundna arter (dvs. torsk, glasvarar, marulk, kolja, vitling, kummel, rödspätta, lyrtorsk, gråsej, rockor, tunga, lubb, birkelånga, långa och pigghaj) är förbjudet under perioden 1 maj–31 maj varje år inom det geografiska område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt koordinatsystemet WGS84:
- 52°27' N, 12°19' V
  - 52°40' N, 12°30' V
  - 52°47' N, 12°39,60' V
  - 52°47' N, 12°56' V
  - 52°13,5' N, 13°53,83' V

- 51°22' N, 14°24' V
- 51°22' N, 14°03' V
- 52°10' N, 13°25' V
- 52°32' N, 13°07,50' V
- 52°43' N, 12°55' V
- 52°43' N, 12°43' V
- 52°38,80' N, 12°37' V
- 52°27' N, 12°23' V
- 52°27' N, 12°19' V

5.2 Det är tillåtet att transitera genom Porcupine Bank med de arter ombord som avses i punkt 5.1 i enlighet med artikel 50.3, 50.4 och 50.5 i förordning (EG) nr 1224/2009.

6. Särskilda bestämmelser för skydd av birkelånga i Ices-sektion 6a

6.1 Under perioden 1 mars–31 maj varje år är riktat fiske efter birkelånga förbjudet i de områden i Ices-sektion 6a som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

Skotska kontinentalsockelns rand

- 59°58' N, 07°00' V
- 59°55' N, 06°47' V
- 59°51' N, 06°28' V
- 59°45' N, 06°38' V
- 59°27' N, 06°42' V
- 59°22' N, 06°47' V
- 59°15' N, 07°15' V
- 59°07' N, 07°31' V
- 58°52' N, 07°44' V
- 58°44' N, 08°11' V
- 58°43' N, 08°27' V
- 58°28' N, 09°16' V
- 58°15' N, 09°32' V

— 58°15' N, 09°45' V

— 58°30' N, 09°45' V

— 59°30' N, 07°00' V

— 59°58' N, 07°00' V

Randen av Rosemary bank

— 60°00' N, 11°00' V

— 59°00' N, 11°00' V

— 59°00' N, 09°00' V

— 59°30' N, 09°00' V

— 59°30' N, 10°00' V

— 60°00' N, 10°00' V

— 60°00' N, 11°00' V

Detta innefattar inte det område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

— 59°15' N, 10°24' V

— 59°10' N, 10°22' V

— 59°08' N, 10°07' V

— 59°11' N, 09°59' V

— 59°15' N, 09°58' V

— 59°22' N, 10°02' V

— 59°23' N, 10°11' V

— 59°20' N, 10°19' V

— 59°15' N, 10°24' V

6.2 En bifångst av birkelånga upp till ett tröskelvärde på sex ton får behållas ombord och landas. Om ett fartyg uppnår detta tröskelvärde på sex ton av birkelånga gäller följande:

- a) Det ska omedelbart upphöra med fisket och lämna det område där det vistas.
- b) Det får inte återinträda i något av områdena förrän fångsten har landats.
- c) Det får inte kasta tillbaka någon kvantitet birkelånga i havet.

6.3 Under perioden 15 februari–15 april varje år är det förbjudet att använda bottentrålar, långrev och passiva nätredskap inom ett område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

— 60°58,76' N, 27°27,32' V

— 60°56,02' N, 27°31,16' V

— 60°59,76' N, 27°43,48' V

— 61°03,00' N, 27°39,41' V

— 60°58,76' N, 27°27,32' V

7. Restriktioner för fiske efter makrill i Ices-sektionerna 7e, 7f, 7g och 7h

7.1 Riktat fiske efter makrill med släpredskap med mindre än 80 mm maskstorlek i struten eller med snörpvad/ringnot är förbjudet, med undantag för då vikten makrill inte överstiger 15 % i färsk vikt av den totala mängden makrill och andra marina organismer ombord som har fångats i det område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

— En punkt på Förenade kungarikets sydkust vid 02°00' V

— 49° 30' N, 2° 00' V

— 49° 30' N, 7° 00' V

— 52° 00' N, 7° 00' V

— En punkt på Förenade kungarikets västkust vid 52°00' N.

7.2 Det är tillåtet att fiska inom det område som anges i punkt 7.1 med

— passiva nätredskap och/eller handlinor,

— bottentrålar, snurrevadar eller liknande släpredskap med mer än 80 mm maskstorlek.

7.3 Fartyg som inte är utrustade för fiske och till vilka makrill omlastas ska vara tillåtna inom det område som definieras i punkt 7.1.

8. Restriktioner för användningen av bomtrålar inom 12 sjömil från Förenade kungarikets och Irlands kust

8.1 Användning av bomtrål med mindre än 100 mm maskstorlek är förbjuden i Ices-sektion 5b och Ices-delområde 6 norr om latitud 56° N.

8.2 Det är förbjudet för fartyg att använda bomtrålar inom ett område av 12 sjömil utanför Förenade kungarikets och Irlands kuster, uppmätt från de baslinjer från vilka territorialvattnen mäts.

8.3 Fiske med bomtrålar inom det specificerade området ska tillåtas under förutsättning att

— fartygens maskinstyrka inte överstiger 221 kW och deras längd inte överstiger 24 m, och

— bommens längd eller den sammanlagda bomlängden, uppmätt som summan av varje bom, är högst 9 m eller inte kan förlängas till mer än 9 m, utom vid riktat fiske efter hästråka (*Crangon crangon*) med mindre än 31 mm maskstorlek i struten.

9. Användning av passiva nätreddskap i Ices-sektionerna 5b, 6a, 6b, 7b, 7c, 7h, 7j och 7k
- 9.1 I enlighet med artikel 9.7 a och genom undantag från del B punkt 2 i denna bilaga är det tillåtet att använda följande redskap i vatten där det karterade vattendjupet är mindre än 600 m:
- Bottenstående nät/garn som används för riktat fiske efter kummel med en maskstorlek på minst 100 mm och som inte är mer än 100 maskor djupa, när den totala längden på samtliga nätstycken som används inte överstiger 25 km per fartyg och nedsänkningstiden är högst 24 timmar.
  - Insnärjningsnät som används för riktat fiske efter marulk med en maskstorlek på minst 250 mm och som inte är mer än 15 maskor djupa, när den totala längden på samtliga nätstycken som används inte överstiger 100 km och nedsänkningstiden är högst 72 timmar.
- 9.2 Riktat fiske efter djuphavshajar som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2016/2336 i karterade vattendjup på mindre än 600 m är förbjudet. Vid oavsiktlig fångst ska djuphavshajar som klassificeras som förbjudna i den här förordningen och annan unionslagstiftning registreras, i möjligaste mån inte komma till skada och omedelbart släppas. Djuphavshajar som omfattas av fångstbegränsningar ska behållas ombord. Sådana fångster ska landas och räknas av mot kvoter. I fall då den berörda medlemsstaten saknar tillgång eller tillräcklig tillgång till en kvot får kommissionen tillämpa artikel 105.5 i förordning (EG) nr 1224/2009. När de oavsiktliga fångsterna av djuphavshajar som tas av fartyg från en medlemsstat överstiger 10 ton får dessa fartyg inte längre utnyttja de undantag som anges i punkt 9.1.
-

BILAGA VII

SYDVÄSTLIGA VATTEN

DEL A

Minsta referensstorlek för bevarande

Art	Hela området
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Lyrtsk (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Glasvarar (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Tungor (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Långa (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Birkelånga (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Havskräfta (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Total längd: 70 mm Ryggsköldslängd: 20 mm
Havskräftstjärtar	37 mm
Makrillar (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁶⁾
Sill (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁶⁾
Taggmakrillar (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
Ansjovis (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm eller 90 individer per kg ⁽²⁾ ⁽⁶⁾
Havsabborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	36 cm
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁶⁾
Fläckpagell (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm
Spindelkrabba (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Kammusslor (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Stor venusmussla (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Liten venusmussla (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japansk venusmussla (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Venusmussla (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm
Brun venusmussla (<i>Callista chione</i>)	6 cm

Art	Hela området
Knivmusslor (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
<i>Spisula solida</i>	25 mm
Musslor (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Knivmusslor (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Valthornssnäcka (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Vanlig åttaarmad bläckfisk (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 g ⁽³⁾
Languster (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm
Djuphavsräka (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (ryggsköldslängd)
Krabbtaska (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Stor kammussla (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm

⁽¹⁾ För taggmakrill (*Trachurus picturatus*) som fångats i vatten som gränsar till Azorerna och som lyder under Portugals överhöghet eller jurisdiktion ska ingen minsta referensstorlek för bevarande tillämpas.

⁽²⁾ I Ices-delområde 9 och Cefac-område 34.1.2 ska en minsta referensstorlek för bevarande på 9 cm tillämpas.

⁽³⁾ I alla vatten som är belägna i den del av östra Centralatlanten som omfattar områdena 34.1.1, 34.1.2 och 34.1.3 samt delområde 34.2.0 i fiskezon 34 i Cefac-regionen ska en rensad vikt på 450 g tillämpas.

⁽⁴⁾ I unionens vatten i Ices-delområdena 8 and 9 ska en minsta referensstorlek för bevarande på 130 mm tillämpas

⁽⁵⁾ För krabbtaskor som fångas med burar, tinor eller mjårdar får högst 1 % av vikten av den totala fångsten krabbtaska bestå av avskilda klor. När krabbtaskor fångas med andra fiskeredskap får högst 75 kg avskilda krabbklor landas.

⁽⁶⁾ Genom undantag från artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska de minsta referensstorlekarna för bevarande för sardin, ansjovis, sill, taggmakrill och makrill inte tillämpas upp till 10 % i färsk vikt av de totala fångster som behålls ombord av var och en av dessa arter.

Procentandelen sardin, ansjovis, sill, taggmakrill eller makrill som underskrider minsta referensstorlek för bevarande ska beräknas som andelen i levandevikt av samtliga marina organismer som finns ombord efter sortering eller vid landning.

Procentandelen får beräknas på grundval av ett eller flera representativa prover. Gränsen på 10 % får inte överskridas vid omlastning, landning, transport, lagring, utställning eller försäljning.

⁽⁷⁾ Högst 5 % får utgöras av taggmakrill på mellan 12 och 15 cm. För kontroll av denna kvantitet ska en omräkningsfaktor på 1,20 tillämpas på fångsternas vikt. Dessa bestämmelser ska inte tillämpas på fångster som omfattas av landningsskyldigheten.

DEL B

Maskstorlekar

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap

1.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 70 mm ⁽¹⁾ ⁽²⁾, eller minst 55 mm i Ices-sektion 9a öster om longitud 7°23'48" V.

1.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten och utan hinder av punkt 2.1 får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för sydvästliga vatten, förutsatt att

- i) därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av kummel inte överstiger 20 % av den totala fångsten mätt i levandevikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresa, eller
- ii) andra ändringar av selektiviteten tillämpas som har bedömts av STECF på begäran av en eller flera medlemsstater och godkänts av kommissionen. Dessa ändringar av selektiviteten ska ge samma eller bättre selektivitets-egenskaper för kummel i jämförelse med 70 mm, eller 55 mm i Ices-sektion 9a öster om longitud 7°23'48" V.

⁽¹⁾ Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av artikel 2 i förordning (EG) nr 494/2002.

⁽²⁾ För riktat fiske efter havskräfta (*Nephrops norvegicus*) ska en panel med minst 100 mm fyrkantmaska eller likvärdig selektivitetsanordning monteras vid fiske i Ices-sektionerna 8a, 8b, 8d och 8e. För riktat fiske efter tunga med bomtrålar ska en panel med en maskstorlek på minst 180 mm monterad i den övre halvan av nätets främre del monteras.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 55 mm	Hela området utom Ices-sektion 9a öster om longitud 7°23'48" V	Riktat fiske efter arter som inte omfattas av fångstbegränsningar och som inte förekommer någon annanstans i tabellen. Riktat fiske efter fläckpagell. Riktat fiske efter makrill, taggmakrill och blåvitling med bottentrål.
Minst 35 mm	Hela området	Riktat fiske efter tjocktunga.
Minst 55 mm	Ices-sektion 9a väster om longitud 7°23'48" V	Riktat fiske efter kräftdjur.
Minst 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter små pelagiska arter som inte förekommer någon annanstans i tabellen. Riktat fiske efter räkor (<i>Palaemon serratus</i> , <i>Crangon crangon</i>) och <i>Polybius henslowii</i> .
Mindre än 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter tobisfiskar.

2. Referensmaskstorlekar för passiva nätredskap och drivgarn
- 2.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 100 mm ⁽³⁾, eller minst 80 mm i Ices-sektion 8c och Ices-delområde 9.
- 2.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten och utan hinder av punkt 2.1 får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för sydvästliga vatten, förutsatt att därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av kummel inte överstiger 20 % av den totala fångsten mätt i levandevikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresa.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 80 mm	Hela området, utom Ices-sektion 8c och Ices-delområde 9	Riktat fiske efter havsaborre, vitling, piggvar, skrubbskädda och lyrtorsk.
Minst 60 mm	Hela området	Riktat fiske efter arter som inte omfattas av fångstbegränsningar och som inte förekommer någon annanstans i tabellen.
Minst 50 mm	Hela området	Riktat fiske efter små pelagiska arter ⁽¹⁾ som inte förekommer någon annanstans i tabellen.
Minst 40 mm	Hela området	Riktat fiske efter mulle, räkor (<i>Penaeus</i> spp.), bönsyrseräka, tjocktunga och läppfisk.

⁽¹⁾ En maskstorlek på mindre än 40 mm får användas för sardiner.

DEL C

Stängda områden eller områden med begränsningar

1. Stängt område för bevarande av kummel i Ices-sektion 9a

Fiske med trål, snurrevad eller liknande släpredskap är förbjudet inom de geografiska områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

- a) Under perioden 1 oktober–31 januari påföljande år:

— 43°46,5' N, 07°54,4' V

— 44°01,5' N, 07°54,4' V

⁽³⁾ Vid riktat fiske efter marulk ska en maskstorlek på minst 220 mm tillämpas.

— 43°25,0' N, 09°12,0' V

— 43°10,0' N, 09°12,0' V

b) Under perioden 1 december–den sista februari påföljande år:

— En punkt på Portugals västkust vid 37°50' N

— 37°50' N, 09°08' V

— 37°00' N, 09°07' V

— En punkt på Portugals västkust vid 37°00' N

2. Stängda områden för bevarande av havskräfta i Ices-sektion 9a

2.1 Riktat fiske efter havskräfta (*Nephrops norvegicus*) med bottentrål, snurrevad eller liknande släpredskap eller med tinor och mjärdar är förbjudet inom de geografiska områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

a) Under perioden 1 juni–31 augusti:

— 42°23' N, 08°57' V

— 42°00' N, 08°57' V

— 42°00' N, 09°14' V

— 42°04' N, 09°14' V

— 42°09' N, 09°09' V

— 42°12' N, 09°09' V

— 42°23' N, 09°15' V

— 42°23' N, 08°57' V

b) Under perioden 1 maj–31 augusti:

— 37°45' N, 09°00' V

— 38°10' N, 09°00' V

— 38°10' N, 09°15' V

— 37°45' N, 09°20' V

- 2.2 Det är tillåtet att fiska med bottentrålar eller liknande släpredskap eller tinor och mjärdar i de geografiska områden och under den period som anges i punkt 2.1 b, under förutsättning att alla bifångster av havskräfta (*Nephrops norvegicus*) landas och dras av från kvoter.
- 2.3 Riktat fiske efter havskräfta (*Nephrops norvegicus*) inom de geografiska områden och utanför de perioder som avses i punkt 2.1 är förbjudet. Bifångster av havskräfta (*Nephrops norvegicus*) ska landas och dras av från kvoter.
3. Restriktioner för riktat fiske efter ansjovis i Ices-sektion 8c
- 3.1 Riktat fiske efter ansjovis med flyttrål i Ices-sektion 8c är förbjudet.
- 3.2 Det är förbjudet att i Ices-sektion 8c ombord medföra flyttrålar och ringnotar/snörpvadar samtidigt.
4. Användning av passiva nätredskap i Ices-delområdena 8, 9, 10 och 12 öster om 27°V
- 4.1 I enlighet med artikel 9.7 a och genom undantag från del B punkt 2 i denna bilaga är det tillåtet att använda följande redskap i vatten där det karterade vattendjupet är mindre än 600 m:
- Bottenstående nät/garn som används för riktat fiske efter kummel med en maskstorlek på minst 80 mm i Ices-sektion 8c och Ices-delområde 9 och 100 mm i alla övriga områden och som inte är mer än 100 maskor djupa, när den totala längden på samtliga nätstycken som används inte överstiger 25 km per fartyg och nedsänkningstiden är högst 24 timmar.
  - Insnärjningsnät som används för riktat fiske efter marulk med en maskstorlek på minst 250 mm och som inte är mer än 15 maskor djupa, när den totala längden på samtliga nätstycken som används inte överstiger 100 km och nedsänkningstiden är högst 72 timmar.
  - Grimgarn i Ices-delområde 9 som används för riktat fiske efter marulk med en maskstorlek på minst 220 mm och som inte är mer än 30 maskor djupa, när den totala längden på de nätstycken som används inte överstiger 20 km per fartyg och nedsänkningstiden är högst 72 timmar.
- 4.2 Riktat fiske efter djuphavshajar som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2016/2336 i karterade vattendjup på mindre än 600 m är förbjudet. Vid oavsiktlig fångst ska djuphavshajar som klassificeras som förbjudna i den här förordningen och annan unionslagstiftning registreras, i möjligaste mån inte komma till skada och omedelbart släppas. Djuphavshajar som omfattas av fångstbegränsningar ska behållas ombord. Sådana fångster ska landas och räknas av mot kvoter. I fall då den berörda medlemsstaten saknar tillgång eller tillräcklig tillgång till en kvot får kommissionen tillämpa artikel 105.5 i förordning (EG) nr 1224/2009. När de oavsiktliga fångsterna av djuphavshajar som tas av fartyg från en medlemsstat överstiger 10 ton får dessa fartyg inte längre utnyttja de undantag som anges i punkt 4.1.
- 4.3 Villkor för fiske med vissa släpredskap som är tillåtna i Biscayabukten
- Genom undantag från bestämmelserna i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 494/2002 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i Ices-delområdena 3–7 samt i Ices-sektionerna 8a, 8b, 8d och 8e är det tillåtet att bedriva fiske med trål, snurrevad och liknande redskap, med undantag för bomtrål, med maskstorleksintervall på 70–99 mm i det område som anges i artikel 5.1 b i förordning (EG) nr 494/2002 om redskapet är försett med en panel med 100 mm fyrkantmaska.

BILAGA VIII

ÖSTERSJÖN

DEL A

Minsta referensstorlek för bevarande

Art	Geografiskt område	Minimireferensstorlek för bevarande
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	Delområdena 22–32	35 cm
Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)	Delområdena 22–32	25 cm
Lax (<i>Salmo salar</i>)	Delområdena 22–30 och 32	60 cm
	Delområde 31	50 cm
Skrubbskädda (<i>Platichthys flesus</i>)	Delområdena 22–25	23 cm
	Delområdena 26, 27 och 28	21 cm
	Delområdena 29–32, söder om 59°	18 cm
Piggvar (<i>Psetta maxima</i>)	Delområdena 22–32	30 cm
Slätvar (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	Delområdena 22–32	30 cm
Ål (<i>Anguilla anguilla</i>)	Delområdena 22–32	35 cm
Öring (<i>Salmo trutta</i>)	Delområdena 22–25 och 29–32	40 cm
	Delområdena 26, 27 och 28	50 cm

DEL B

Maskstorlekar

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap
  - 1.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 120 mm som tillverkats av T90, eller minst 105 mm som försetts med ett Bacoma-fönster på minst 120 mm.
  - 1.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten och utan hinder av punkt 1.1 får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för Östersjön, förutsett att
    - i) därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av torsk inte överstiger 10 % av den totala fångsten mätt i levandevikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresa, eller
    - ii) andra ändringar av selektiviteten tillämpas som har bedömts av STECF på begäran av en eller flera medlemsstater och godkänts av kommissionen. Dessa ändringar av selektiviteten ska leda till samma eller en bättre selektivitets-egenskaper för torsk än de för 120 mm T90, eller 105 mm som försetts med ett Bacoma-fönster på minst 120 mm.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 90 mm	I delområdena 22 och 23	Riktat fiske efter plattfiskar ⁽¹⁾ Riktat fiske efter vitling
Minst 32 mm	I delområdena 22–27	Riktat fiske efter sill/strömring, makrill, taggmakrill och blåvitling
Minst 16 mm	I delområdena 22–27	Riktat fiske efter skarpsill ⁽²⁾
Minst 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter andra arter än plattfiskar som inte omfattas av fångstbegränsningar och inte förekommer någon annanstans i tabellen
Minst 16 mm	I delområdena 28–32	Riktat fiske efter små pelagiska arter som inte förekommer någon annanstans i tabellen
Mindre än 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter tobisfiskar

⁽¹⁾ Bomtrål får inte användas

⁽²⁾ Fångsten får bestå av upp till 45 % sill/strömring uttryckt i levandevikt.

2. Referensmaskstorlekar för passiva nätreddskap

2.1 Utan att det påverkar landningsskyldigheten ska fartyg använda en maskstorlek på minst 110 mm, eller 157 mm vid fiske efter lax.

2.2 Utan att det påverkar landningsskyldigheten och utan hinder av punkt 2.1 får fartyg använda mindre maskstorlekar enligt vad som förtecknas i följande tabell för Östersjön, förutsatt att därmed förbundna villkor som anges i tabellen efterlevs, och att bifångster av torsk inte överstiger 10 % av den totala fångsten mätt i levandevikt av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeresä eller fem exemplar av laxar.

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor ⁽¹⁾
Minst 90 mm	Hela området	Riktat fiske efter arter av plattfisk
Mindre än 90 mm	Hela området	Riktat fiske efter små pelagiska arter
Minst 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter arter som inte omfattas av fångstbegränsningar och inte förekommer någon annanstans i tabellen

⁽¹⁾ Användning av nät/garn, insnärjningsnät och grimgarn på mer än 9 km för fartyg med en totallängd på mindre än 12 m och mer än 21 km för fartyg med en totallängd på mer än 12 m, är förbjuden. Den maximala nedsänkningstiden för sådana redskap är 48 timmar, utom vid fiske under istäcke.

DEL C

Stängda områden eller områden med begränsningar

1. Restriktioner för fiske med släpredskap

Det är förbjudet under hela året att fiska med något slag av släpredskap inom det geografiska område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande positioner enligt koordinatsystemet WGS84:

— 54°23' N, 14°35' O

- 54°21' N, 14°40' O
- 54°17' N, 14°33' O
- 54°07' N, 14°25' O
- 54°10' N, 14°21' O
- 54°14' N, 14°25' O
- 54°17' N, 14°17' O
- 54°24' N, 14°11' O
- 54°27' N, 14°25' O
- 54°23' N, 14°35' O

2. Restriktioner för fiske efter lax och öring

2.1 Riktat fiske efter lax (*Salmo salar*) och öring (*Salmo trutta*) är förbjudet

- a) under perioden 1 juni–15 september varje år i delområdena 22–31,
- b) under perioden 15 juni–30 september varje år i delområde 32.

2.2 Det geografiska förbudsområdet under fredningstiden ska börja fyra sjömil utanför baslinjerna.

2.3 Det är tillåtet att ombord behålla lax (*Salmo salar*) och öring (*Salmo trutta*) som har fångats med fiskfällor.

3. Särskilda åtgärder för Rigabukten

3.1 För att fiska i delområde 28–1 ska fartyg inneha ett fisketillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009.

3.2 Medlemsstaterna ska säkerställa att fartyg för vilka det fisketillstånd som avses i punkt 3.1 har utfärdats finns upptagna med namn och registreringsnummer i en förteckning som är allmänt tillgänglig på en webbplats på internet, vars adress varje medlemsstat ska överlämna till kommissionen och medlemsstaterna.

3.3 Fartyg i förteckningen ska uppfylla följande villkor:

- a) Den totala maskinstyrkan (kW) för de fartyg som ingår i förteckningarna får inte överskrida den som noterats för var och en av medlemsstaterna under åren 2000–2001 i delområde 28–1, och
- b) maskinstyrkan för ett fartyg får inte vid något tillfälle överstiga 221 kW.

3.4 Ett enskilt fartyg i förteckningen i punkt 3.2 får bytas ut mot ett eller flera andra fartyg, förutsatt att

- a) utbytet inte leder till en ökning av den totala maskinstyrka som anges i punkt 3.3 a för den berörda medlemsstaten, och
- b) inget utbytesfartyg har en maskinstyrka som vid något tillfälle överstiger 221 kW.

3.5 En maskin i ett enskilt fartyg i den förteckning som avses i punkt 3.2 får bytas ut, förutsatt att

- a) utbytet av en maskin inte leder till att fartygets maskineffekt vid något tillfälle överstiger 221 kW, och
- b) ersättningsmaskinens styrka inte är sådan att utbytet leder till en ökning av den totala maskinstyrka som avses i punkt 3.3 a för den berörda medlemsstaten.

3.6 I delområde 28-1 är fiske med trålar förbjudet i vatten med mindre djup än 20 m.

4. Områdesrestriktioner för fiske

4.1 Det är förbjudet att bedriva fiskeverksamhet under perioden 1 maj–31 oktober varje år inom de områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande positioner i koordinatsystemet WGS84:

a) Område 1:

- 55°45' N, 15°30' O
- 55°45' N, 16°30' O
- 55°00' N, 16°30' O
- 55°00' N, 16°00' O
- 55°15' N, 16°00' O
- 55°15' N, 15°30' O
- 55°45' N, 15°30' O

b) Område 2:

- 55°00' N, 19°14' O
- 54°48' N, 19°20' O
- 54°45' N, 19°19' O
- 54°45' N, 18°55' O
- 55°00' N, 19°14' O

c) Område 3:

- 56°13' N, 18°27' O
- 56°13' N, 19°31' O
- 55°59' N, 19°13' O
- 56°03' N, 19°06' O
- 56°00' N, 18°51' O
- 55°47' N, 18°57' O
- 55°30' N, 18°34' O
- 56°13' N, 18°27' O

4.2 Riktat fiske efter lax med nät/garn, insnärjningsnät och grimgarn med minst 157 mm maskstorlek eller med drivlinor är tillåtet. Inga andra redskap får finnas ombord.

4.3 Riktat fiske efter torsk med de redskap som anges i punkt 5.2 är förbjudet.

5. Restriktioner för fiske efter skrubbskädda och piggvar

5.1 Det är förbjudet att ombord behålla följande arter av fisk som fångats inom de geografiska områden och under de perioder som anges nedan:

Art	Geografiskt område	Period
Skrubbskädda	Delområdena 26–29 söder om 59°30' N	15 februari–15 maj
	Delområde 32	15 februari–31 maj
Piggvar	Delområdena 25, 26 och 28 söder om 56°50' N	1 juni–31 juli

5.2 Riktat fiske med trålar, snurrevadar eller liknande redskap med 90 mm maskstorlek i struten eller mer, eller med drivgarn, insnärjningsnät eller grimgarn med 90 mm maskstorlek eller mer, är förbjudet. Bifångster av skrubbskädda och piggvar får förvaras ombord och landas inom en gräns på 10 % uttryckt i levandevikt av den totala fångst som behålls ombord under de perioder som avses i punkt 6.1.

6. Begränsningar när det gäller ålfiske

Det är förbjudet att ombord behålla ål som har fångats med aktiva redskap. När ålar fångas oavsiktligt får de inte komma till skada och ska släppas omedelbart.

BILAGA IX

MEDELHAVET

DEL A

Minsta referensstorlek för bevarande

Art	Hela området
Havsabborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	25 cm
Stjärtbandsblecka (<i>Diplodus annularis</i>)	12 cm
Spetsnosblecka (<i>Diplodus puntazzo</i>)	18 cm
Vitblecka (<i>Diplodus sargus</i>)	23 cm
Tvåbandsblecka (<i>Diplodus vulgaris</i>)	18 cm
Ansjovis (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	9 cm ⁽¹⁾
Groupers (<i>Epinephelus</i> spp.)	45 cm
Randig sandblecka (<i>Lithognathus mormyrus</i>)	20 cm
Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>)	20 cm
Mullar (<i>Mullus</i> spp.)	11 cm
Pagell (<i>Pagellus acarne</i>)	17 cm
Fläckpagell (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Rödpagell (<i>Pagellus erythrinus</i>)	15 cm
Rödbraxen (<i>Pagrus pagrus</i>)	18 cm
Vrakfisk (<i>Polyprion americanus</i>)	45 cm
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽²⁾ , ⁽⁴⁾
Makrillar (<i>Scomber</i> spp.)	18 cm
Tunga (<i>Solea solea</i>)	20 cm
Guldsparid (<i>Sparus aurata</i>)	20 cm
Taggmakrillar (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm
Havskräfta (<i>Nephrops norvegicus</i>)	20 mm RS ⁽³⁾ 70 mm TL ⁽³⁾
Hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	105 mm RS ⁽³⁾ 300 mm TL ⁽³⁾
Languster (<i>Palinuridae</i>)	90 mm RS ⁽³⁾

Art	Hela området
Djuphavsräka (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	20 mm RS ⁽³⁾
Pilgrimsmussla, jacobsmussla (<i>Pecten jacobeus</i>)	10 cm
Venusmusslor (<i>Venerupis</i> spp.)	25 mm
Venusmusslor (<i>Venus</i> spp.)	25 mm

⁽¹⁾ Medlemsstaterna får omvandla minsta referensstorlek för bevarande till 110 exemplar per kg.

⁽²⁾ Medlemsstaterna får omvandla minsta referensstorlek för bevarande till 55 exemplar per kg.

⁽³⁾ RS = ryggsköldslängd, TL = total längd.

⁽⁴⁾ Denna minsta referensstorlek för bevarande ska inte gälla för småsardiner som landas för att användas som livsmedel om de fångats med fartygsvad/not eller landvad/not och godkänts i enlighet med nationella bestämmelser som antagits i en sådan förvaltningsplan som avses i artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006, såvida det berörda sardinbeståndet befinner sig inom säkra biologiska gränser.

DEL B

Maskstorlekar

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap

Följande maskstorlekar ska tillämpas i Medelhavet:

Maskstorlek ⁽¹⁾	Geografiskt område	Villkor
Minst 40 mm fyrkantmaska i struten ⁽²⁾	Hela området	En strut med 50 mm diagonalmaska ⁽²⁾ får användas som ett alternativ till en strut med 40 mm fyrkantmaska på motiverad begäran av fartygsägaren.
Minst 20 mm	Hela området	Riktat fiske efter sardin och ansjovis.

⁽¹⁾ Det är förbjudet att använda nätmaterial med en trådtjocklek på mer än 3 mm eller med flertrådigt garn, eller nätmaterial med en trådtjocklek på mer än 6 mm i någon del av en bottenräk.

⁽²⁾ Endast en typ av nät (antingen 40 mm fyrkantmaska eller 50 mm diagonalmaska) får förvaras ombord eller användas.

2. Referensmaskstorlekar för omringande nät

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 14 mm	Hela området	Inga

3. Referensmaskstorlekar för passiva nätreddskap

Följande maskstorlekar för bottenstående nät/garn ska tillämpas i Medelhavet:

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 16 mm	Hela området	Inga

4. Befintliga undantag från de bestämmelser som anges i punkterna 1, 2 och 3 för fartygsvad/not och landvad/not som påverkas av en sådan förvaltningsplan som avses i artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006 och som fastställts inom ramen för artikel 9 i den förordningen ska fortsätta att gälla om inte annat bestäms genom artikel 15 i den här förordningen.

DEL C

Restriktioner för användning av fiskeredskap

1. Restriktioner för användning av skrapredskap

Skrapredskapens maximala bredd ska vara 3 m, förutom skrapredskap som används för riktat fiske efter svampdjur.
2. Restriktioner för användning av snörpvadar/ringnotar

Längden på snörpvadar/ringnotar och vadar/notar utan snörplinor ska begränsas till 800 m, med en höjd på 120 m, förutom när det gäller ringnotar/snörpvadar som används för riktat fiske av tonfisk.
3. Restriktioner för användningen av passiva nätreddskap
  - 3.1 Det är förbjudet att använda följande passiva nätreddskap:
    - a) Ett grimgarn med en höjd på mer än 4 m.
    - b) Ett bottenstående nät/garn eller en kombination av nät och grimgarn med en höjd på mer än 10 m, utom när sådana nät är kortare än 500 m, då en höjd på högst 30 m är tillåten.
  - 3.2 Det är förbjudet att använda något nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn med en trådtjocklek på mer än 0,5 mm.
  - 3.3 Det är förbjudet att medföra ombord eller sätta ut mer än 2 500 m kombination av nät/garn och grimgarn och mer än 6 000 m av något nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn.
4. Restriktioner för användning av långrevar
  - 4.1 Det är förbjudet för fartyg som fiskar med bottensatta långrevar att ha ombord eller använda mer än 5 000 krokar, med undantag för fartyg vars fiskeresor varar mer än tre dagar, vilka får ha ombord eller använda högst 7 000 krokar.
  - 4.2 Det är förbjudet för fartyg som fiskar med flytande långrevar att ha ombord eller använda mer än det antal krokar per fartyg som anges nedan:
    - a) 2 500 krokar vid riktat fiske efter svärdfisk, och
    - b) 5 000 krokar vid riktat fiske efter långfenad tonfisk.
  - 4.3 Ett fartyg som gör fiskeresor som varar mer än två dagar får ha ombord ett motsvarande antal reservkrokar.

5. Restriktioner för användning av burar, tinor och mjärddar

Det är förbjudet att ha ombord eller sätta ut mer än 250 burar, tinor eller mjärddar per fartyg vid djuphavsfiske efter kräftdjur.

6. Restriktioner för riktat fiske efter fläckpagell

Riktat fiske efter fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) med följande redskap är förbjudet:

- Nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn med mindre än 100 mm maskstorlek.
- Långrevar med krokar med en total längd som är mindre än 3,95 cm och en bredd som är mindre än 1,65 cm.

7. Restriktioner för fiske med harpungevär

Det är förbjudet att fiska med harpungevär om de används tillsammans med dykutrustning som gör det möjligt att andas under vattnet eller nattetid från solnedgången till gryningen.

BILAGA X

SVARTA HAVET

DEL A

Minsta referensstorlek för bevarande

Art	Minsta referensstorlek för bevarande
Piggvar (<i>Psetta maxima</i>)	45 cm

DEL B

Maskstorlekar

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap för demersala bestånd

Följande maskstorlekar ska tillämpas i Svarta havet:

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 40 mm	Hela området	En strut med 50 mm diagonalmaska ⁽¹⁾ får användas som ett alternativ till en strut med 40 mm fyrkantsmaska på motiverad begäran av fartygsägaren.

⁽¹⁾ Endast en typ av nät (antingen 40 mm fyrkantsmaska eller 50 mm diagonalmaska) får förvaras ombord eller användas.

2. Referensmaskstorlekar för passiva nätreddskap

Följande maskstorlekar för passiva nätreddskap ska tillämpas i Svarta havet:

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 400 mm	Hela området	Bottenstående nät/garn när de används för att fånga piggvar

3. Restriktioner för användning av trålar och skrapredskap

Användning av trålar eller skrapredskap på större vattendjup än 1 000 m är förbjudet.

BILAGA XI

UNIONENS VATTEN I INDISKA OCEANEN OCH VÄSTRA ATLANTEN

DEL A

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap

Följande maskstorlekar ska tillämpas i unionens vatten i Indiska oceanen och västra Atlanten:

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 100 mm	Alla vatten längs det franska departementet Guyanas kust som lyder under Frankrikes överhöghet eller jurisdiktion.	Inga
Minst 45 mm	Alla vatten längs det franska departementet Guyanas kust som lyder under Frankrikes överhöghet eller jurisdiktion.	Riktat fiske efter räka (<i>Penaeus subtilis</i> , <i>Penaeus brasiliensis</i> , <i>Xiphopenaeus kroyeri</i>).

2. Referensmaskstorlekar för omringande nät

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 14 mm	Hela området	Inga

DEL B

Stängda områden eller områden med begränsningar

Begränsningar av fiskeverksamhet i det område som ligger inom 24 sjömil från Mayotte

Det är förbjudet för fartyg att använda snörpvad/ringnot vid fiske efter tonfisk och närbesläktade arter inom 24 sjömil från Mayottes kust, uppmätt från de baslinjer från vilka territorialvattnen mäts.

BILAGA XII

NEAFC:S REGLERINGSOMRÅDE

DEL A

Minsta referensstorlek för bevarande

Art	NEAFC
Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Långa (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Birkelånga (<i>Molva dipterygia</i>)	70 cm
Makrillar (<i>Scomber</i> spp.)	30 cm
Sill (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm

DEL B

Maskstorlekar

1. Referensmaskstorlekar för släpredskap

Följande maskstorlekar i struten ska tillämpas i NEAFC:s regleringsområde:

Maskstorlek i struten	Geografiskt område	Villkor
Minst 100 mm	Hela området	Inga
Minst 35 mm	Hela området	Riktat fiske efter blåvitling
Minst 32 mm	Ices-delområdena 1 och 2	Riktat fiske efter nordhavsräka (<i>Pandalus borealis</i>) En sorteringsrist med högst 22 spaltavstånd ska monteras.
Minst 16 mm	Hela området	Riktat fiske efter makrill, lodda och guldlaxfiskar

2. Referensmaskstorlekar för passiva nätreddskap

Följande maskstorlekar för passiva nätreddskap ska tillämpas i NEAFC:s regleringsområde:

Maskstorlek	Geografiskt område	Villkor
Minst 220 mm	Hela området	Inga

DEL C

Stängda områden eller områden med begränsningar

1. Åtgärder för fiske efter kungsfisk i Irmingerhavet och angränsande vatten

- 1.1 Det är förbjudet att fånga kungsfisk i internationellt vatten i Ices-delområde 5 och i unionens vatten i Ices-delområdena 12 och 14.

Genom undantag från första stycket är det tillåtet att fånga kungsfisk under perioden 11 maj–31 december inom det område som avgränsas av loxodromer som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet (nedan kallat *bevarandeområdet för kungsfiskar*):

— 64°45' N, 28°30' V

— 62°50' N, 25°45' V

— 61°55' N, 26°45' V

— 61°00' N, 26°30' V

— 59°00' N, 30°00' V

— 59°00' N, 34°00' V

— 61°30' N, 34°00' V

— 62°50' N, 36°00' V

— 64°45' N, 28°30' V.

- 1.2 Trots vad som sägs i punkt 1.1 får fiske efter kungsfisk tillåtas, genom en unionsrättsakt, utanför bevarandeområdet för kungsfiskar i Irmingerhavet och intilliggande vatten under perioden 11 maj–31 december varje år på grundval av vetenskaplig rådgivning och under förutsättning att NEAFC har upprättat en återhämtningsplan för kungsfisk i det geografiska området. Endast unionsfartyg som har godkänts av respektive medlemsstat och om vilka information har meddelats kommissionen enligt bestämmelserna i artikel 5 i förordning (EU) nr 1236/2010 får delta i detta fiske.
  - 1.3 Det är förbjudet att använda trålar med en maskstorlek under 100 mm.
  - 1.4 Omräkningsfaktorn 1,70 ska användas för presentationsformen rensad och utan huvud, inklusive japansk presentationsskärning, när det gäller kungsfisk som fångats i detta fiske.
  - 1.5 Befälhavare på fartyg som bedriver fiske utanför bevarandeområdet för kungsfiskar ska dagligen översända en fångstrapport enligt artikel 9.1 b i förordning (EU) nr 1236/2010, efter det att fiskeverksamheten den kalenderdagen har avslutats. Rapporten ska innehålla uppgifter om de fångster ombord som tagits efter det senaste fångstmeddelandet.
  - 1.6 Utöver artikel 5 i förordning (EU) nr 1236/2010, ska ett tillstånd att fiska kungsfisk gälla endast om fartygens rapporter överensstämmer med artikel 9.1 i den förordningen och registreras i enlighet med artikel 9.3 i den förordningen.
  - 1.7 Rapporterna enligt punkt 1.6 ska göras i enlighet med relevanta bestämmelser.
2. Särskilda bestämmelser för skydd av birkelånga

2.1 Under perioden 1 mars–31 maj varje år är det förbjudet att ombord behålla kvantiteter av birkelånga som överstiger 6 ton per fiskeresa inom de områden av Ices-sektion 6a som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

a) Skotska kontinentalsockelns rand

— 59°58'N, 07°00'V

— 59°55'N, 06°47'V

— 59°51'N, 06°28'V

— 59°45'N, 06°38'V

— 59°27'N, 06°42'V

— 59°22'N, 06°47'V

— 59°15'N, 07°15'V

— 59°07'N, 07°31'V

— 58°52'N, 07°44'V

— 58°44'N, 08°11'V

— 58°43'N, 08°27'V

— 58°28'N, 09°16'V

— 58°15'N, 09°32'V

— 58°15'N, 09°45'V

— 58°30'N, 09°45'V

— 59°30'N, 07°00'V

— 59°58'N, 07°00'V

b) Randen av Rosemary bank

— 60°00'N, 11°00'V

— 59°00'N, 11°00'V

— 59°00'N, 09°00'V

— 59°30'N, 09°00'V

— 59°30'N, 10°00'V

— 60°00'N, 10°00'V

— 60°00'N, 11°00'V

Detta innefattar inte det område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:

— 59°15'N, 10°24'V

— 59°10'N, 10°22'V

— 59°08'N, 10°07'V

— 59°11'N, 09°59'V

— 59°15'N, 09°58'V

— 59°22'N, 10°02'V

— 59°23'N, 10°11'V

— 59°20'N, 10°19'V

— 59°15'N, 10°24'V

2.2 När birkelånga omfattas av landningsskyldigheten i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013, ska punkt 2.1 inte tillämpas.

Fiske efter birkelånga med alla typer av fiskeredskap under den period och inom de områden som avses i punkt 2.1 är förbjudet.

2.3 Vid inträde i eller utträde ur de områden som avses i punkt 2.1 ska fiskefartygets befälhavare i loggboken registrera datum, tid och plats för inträdet och utträdet.

2.4 Om ett fartyg kommer upp i en kvantitet av birkelånga på 6 ton i något av de två områden som avses i punkt 2.1 gäller följande:

a) Det ska omedelbart upphöra med fisket och lämna det område där det vistas.

b) Det får inte återinträda i något av områdena förrän fångsten har landats.

c) Det får inte kasta tillbaka någon kvantitet birkelånga i havet.

- 2.5 De observatörer som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2016/2336 som utsetts till de fiskefartyg som vistas i något av de områden som avses i punkt 1 ska, på grundval av ett lämpligt provurval av fångsterna av birkelånga, mäta fisken i proverna och fastställa könsmognaden hos den fisk som ingår i de olika delproverna. På grundval av utlåtanden från STECF ska medlemsstaterna upprätta utförliga protokoll för provtagning och resultatöversikter.
- 2.6 Under perioden 15 februari–15 april varje år är det förbjudet att använda bottentrålar, långrev och nät inom ett område som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt WGS84-systemet:
- 60°58,76'N, 27°27,32'V
- 60°56,02'N, 27°31,16'V
- 60°59,76'N, 27°43,48'V
- 61°03,00'N, 27°39,41'V
- 60°58,76'N, 27°27,32'V.
3. Åtgärder för fiske efter kungsfisk i internationella vatten i Ices-delområdena 1 och 2
- 3.1 Riktat fiske efter kungsfisk i internationella vatten i Ices-delområdena 1 och 2 är endast tillåtet under perioden 1 juli–31 december varje år med fartyg som tidigare bedrivit kungsfiskfiske inom NEAFC:s regleringsområde.
- 3.2 Fartygen ska begränsa sina bifångster av kungsfisk i andra fisken till högst 1 % av den totala fångst som behålls ombord.
- 3.3 Omräkningsfaktorn 1,70 ska användas för presentationsformen rensad och utan huvud, inklusive japansk presentationsskärning, när det gäller kungsfisk som fångats i detta fiske.
- 3.4 Genom undantag från artikel 9.1 b i förordning (EU) nr 1236/2010 ska befälhavare på fiskefartyg som bedriver detta fiske rapportera sina fångster dagligen.
- 3.5 Utöver artikel 5 i förordning (EU) nr 1236/2010, ska ett tillstånd att fiska kungsfisk gälla endast om fartygens rapporter överensstämmer med artikel 9.1 i den förordningen och registreras i enlighet med artikel 9.3 i den förordningen.
- 3.6 Medlemsstaterna ska säkerställa att vetenskapliga uppgifter samlas in av vetenskapliga observatörer ombord på fartyg som för deras flagg. De insamlade uppgifterna ska minst innehålla representativa upplysningar om sammansättningen vad gäller kön, ålder och längd efter djup. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska rapportera dessa uppgifter till Ices.

- 3.7 Kommissionen ska informera medlemsstaterna om det datum då NEAFC:s sekretariat meddelar NEAFC:s avtalslutande parter att hela den totala tillåtna fångstmängden (TAC) är uppfiskad. Medlemsstaterna ska förbjuda fartyg som för deras flagg att bedriva riktat fiske efter kungsfiskar från och med detta datum.

4. Rockallkoljebox i Ices-delområde 6

Allt fiske, utom med långrev, är förbjudet i de områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater, vilka ska mätas enligt WGS84-systemet:

— 57°00'N, 15°00'V

— 57°00'N, 14°00'V

— 56°30'N, 14°00'V

— 56°30'N, 15°00'V

— 57°00'N, 15°00'V

DEL D

Stängda områden för skydd av känsliga livsmiljöer

1. Det är förbjudet att fiska med bottentrål och med passiva redskap, inbegripet bottensatta garn och långrevar för bottenfiske, i följande områden som avgränsas av linjer (loxodromer) som i angiven ordning förbinder följande koordinater enligt koordinatsystemet WGS84:

Delar av Reykjanesryggen:

— 55°04,5327' N, 36°49,0135' V

— 55°05,4804' N, 35°58,9784' V

— 54°58,9914' N, 34°41,3634' V

— 54°41,1841' N, 34°00,0514' V

— 54°00' N, 34°00' V

— 53°54,6406' N, 34°49,9842' V

— 53°58,9668' N, 36°39,1260' V

— 55°04,5327' N, 36°49,0135' V

Nordliga delen av Mid Atlantic Ridge (MAR):

— 59°45' N, 33°30' V

— 57°30' N, 27°30' V

— 56°45' N, 28°30' V

— 59°15' N, 34°30' V

— 59°45' N, 33°30' V

Mellersta delen av Mid Atlantic Ridge (MAR) (Charlie-Gibbs Fracture zone och Subpolar Frontal Region):

— 53°30' N, 38°00' V

— 53°30' N, 36°49' V

— 55°04.5327' N, 36°49' V

— 54°58.9914' N, 34°41.3634' V

— 54°41.1841' N, 34°00' V

— 53°30' N, 30°00' V

— 51°30' N, 28°00' V

— 49°00' N, 26°30' V

— 49°00' N, 30°30' V

— 51°30' N, 32°00' V

— 51°30' N, 38°00' V

— 53°30' N, 38°00' V

Sydliga delen av Mid Atlantic Ridge (MAR):

— 44°30' N, 30°30' V

— 44°30' N, 27°00' V

— 43°15' N, 27°15' V

— 43°15' N, 31°00' V

— 44°30' N, 30°30' V

Altairs undervattensberg:

— 45°00' N, 34°35' V

— 45°00' N, 33°45' V

— 44°25' N, 33°45' V

— 44°25' N, 34°35' V

— 45°00' N, 34°35' V

Antialtairs undervattensberg:

— 43°45' N, 22°50' V

— 43°45' N, 22°05' V

— 43°25' N, 22°05' V

— 43°25' N, 22°50' V

— 43°45' N, 22°50' V

Hatton Bank:

— 59°26' N, 14°30' V

— 59°12' N, 15°08' V

— 59°01' N, 17°00' V

— 58°50' N, 17°38' V

— 58°30' N, 17°52' V

— 58°30' N, 18°22' V

— 58°03' N, 18°22' V

— 58°03' N, 17°30' V

— 57°55' N, 17°30' V

— 57°45' N, 19°15' V

— 58°11,15' N, 18°57,51' V

— 58°11,57' N, 19°11,97' V

— 58°27,75' N, 19°11,65' V

— 58°39,09' N, 19°14,28' V

— 58°38,11' N, 19°01,29' V

— 58°53,14' N, 18°43,54' V

— 59°00,29' N, 18°01,31' V

— 59°08,01' N, 17°49,31' V

— 59°08,75' N, 18°01,47' V

— 59°15,16' N, 18°01,56' V

— 59°24,17' N, 17°31,22' V

— 59°21,77' N, 17°15,36' V

— 59°26,91' N, 17°01,66' V

— 59°42,69' N, 16°45,96' V

— 59°20,97' N, 15°44,75' V

— 59°21' N, 15°40' V

— 59°26' N, 14°30' V

Nordvästra Rockall:

— 57°00' N, 14°53' V

— 57°37' N, 14°42' V

— 57°55' N, 14°24' V

— 58°15' N, 13°50' V

— 57°57' N, 13°09' V

— 57°50' N, 13°14' V

— 57°57' N, 13°45' V

— 57°49' N, 14°06' V

— 57°29' N, 14°19' V

— 57°22' N, 14°19' V

— 57°00' N, 14°34' V

— 56°56' N, 14°36' V

— 56°56' N, 14°51' V

— 57°00' N, 14°53' V

Sydvästra Rockall (Empress of Britain Bank):

Område 1

— 56°24' N, 15°37' V

— 56°21' N, 14°58' V

— 56°04' N, 15°10' V

— 55°51' N, 15°37' V

— 56°10' N, 15°52' V

— 56°24' N, 15°37' V

Område 2

— 55°56.90 N -16°11.30 V

— 55°58.20 N -16°11.30 V

— 55°58.30 N -16°02.80 V

— 55°56.90 N -16°02.80 V

— 55°56.90 N -16°11.30 V

Område 3

— 55°49.90 N -15°56.00 V

— 55°48.50 N -15°56.00 V

— 55°48.30 N -15°50.60 V

— 55°49.60 N -15°50.60 V

— 55°49.90 N -15°56.00 V

Edoras bank

— 56°26.00 N -22°26.00 V

— 56°28.00 N -22°04.00 V

— 56°16.00 N -21°42.00 V

— 56°05.00 N -21°40.00 V

— 55°55.00 N -21°47.00 V

— 55°45.00 N -22°00.00 V

— 55°43.00 N -23°14.00 V

— 55°50.00 N -23°16.00 V

— 56°05.00 N -23°06.00 V

— 56°18.00 N -22°43.00 V

— 56°26.00 N -22°26.00 V

Sydvästra Rockall Bank

Område 1

— 55°58.16 N -16°13.18 V

— 55°58.24 N -16°02.56 V

— 55°54.86 N -16°05.55 V

— 55°58.16 N -16°13.18 V

Område 2

— 55°55.86 N -15°40.84 V

— 55°51.00 N -15°37.00 V

— 55°47.86 N -15°53.81 V

— 55°49.29 N -15°56.39 V

— 55°55.86 N -15°40.84 V

Hatton-Rockall Basin

Område 1

— 58°00.15 N -15°27.23 V

— 58°00.15 N -15°38.26 V

— 57°54.19 N -15°38.26 V

— 57°54.19 N -15°27.23 V

— 58°00.15 N -15°27.23 V

Område 2

— 58°06.46 N -16°37.15 V

— 58°15.93 N -16°28.46 V

— 58°06.77 N -16°10.40 V

— 58°03.43 N -16°10.43 V

— 58°01.49 N -16°25.19 V

— 58°02.62 N -16°36.96 V

— 58°06.46 N -16°37.15 V

Hatton Bank 2

Område 1

— 57°51.76 N -18°05.87 V

— 57°55.00 N -17°30.00 V

— 58°03.00 N -17°30.00 V

— 57°53.10 N -16°56.33 V

— 57°35.11 N -18°02.01 V

— 57°51.76 N -18°05.87 V

Område 2

— 57°59.96 N -19°05.05 V

— 57°45.00 N -19°15.00 V

— 57°50.07 N -18°23.82 V

— 57°31.13 N -18°21.28 V

— 57°14.09 N -19°28.43 V

— 57°02.21 N -19°27.53 V

— 56°53.12 N -19°28.97 V

— 56°50.22 N -19°33.62 V

— 56°46.68 N -19°53.72 V

— 57°00.04 N -20°04.22 V

— 57°10.31 N -19°55.24 V

— 57°32.67 N -19°52.64 V

— 57°46.68 N -19°37.86 V

— 57°59.96 N -19°05.05 V

Logachev Mound:

— 55°17' N, 16°10' V

— 55°34' N, 15°07' V

— 55°50' N, 15°15' V

— 55°33' N, 16°16' V

— 55°17' N, 16°10' V

Västra Rockall Mound:

— 57°20' N, 16°30' V

— 57°05' N, 15°58' V

— 56°21' N, 17°17' V

— 56°40' N, 17°50' V

— 57°20' N, 16°30' V

2. Vid fiskeinsatser i nya och befintliga områden för bottenfiske inom NEAFC:s regleringsområde ska fartyget, om mängden levande korall eller levande svampdjur som fångas per uppsättning redskap överstiger 60 kg levande korall och/eller 800 kg levande svampdjur, informera sin flaggstat, upphöra med fisket och förflytta sig minst två sjömil från den position för vilken det finns uppgifter som tyder på att den ligger närmast den exakta lokalisering där denna fångst gjordes.

—

BILAGA XIII

MILDRANDE ÅTGÄRDER FÖR ATT MINSKA OAVSIKTLIGA FÅNGSTER AV KÄNSLIGA ARTER

Följande åtgärder för att övervaka och minska oavsiktliga fångster av känsliga arter ska tillämpas:

1. De åtgärder som fastställs i delarna A, B och C.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att samla in vetenskapliga uppgifter om oavsiktliga fångster av känsliga arter.
3. Till följd av vetenskapliga belägg, som godkänts av Ices, STECF eller inom ramen för AKFM, för fiskeredskapens negativa konsekvenser på känsliga arter, ska medlemsstaterna lämna in gemensamma rekommendationer om ytterligare mildrande åtgärder för att minska oavsiktliga fångster av de berörda arterna eller i ett visst område på grundval av artikel 15 i denna förordning.
4. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma ändamålsenligheten hos de mildrande åtgärder som har införts enligt denna bilaga.

DEL A

Valar

1. Fisken för vilka användning av ljudskrämmare är obligatorisk
  - 1.1 I följande områden är det förbjudet för fartyg med en totallängd på 12 meter eller mer att använda de fiskeredskap som anges nedan utan att samtidigt använda aktiva ljudskrämmare.

Område	Redskap
Östersjöområdet avgränsat av en linje från Sveriges kust vid en punkt vid longitud 13°E, därifrån rakt söderut till latitud 55°N, därifrån rakt österut till longitud 14°E, därifrån rakt norrut till Sveriges kust, och området avgränsat av en linje från Sveriges ostkust vid en punkt vid latitud 55°30' N, därifrån rakt österut till longitud 15°E, därifrån rakt norrut till latitud 56°N, därifrån rakt österut till longitud 16°E, därifrån rakt norrut till Sveriges kust.	Alla bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät
Östersjön delområde 24 (med undantag för det område som omfattas ovan)	Alla bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät
Ices-delområde 4 och Ices-sektion 3a (endast 1 augusti–31 oktober)	Alla bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät, eller kombinationer av dessa, vars sammanlagda längd är högst 400 m
	Alla bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät $\geq$ 220 mm
Ices-sektionerna 7e, 7f, 7g, 7h och 7j	Alla bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät
Ices-sektion 7d	Alla bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät

- 1.2 Punkt 1.1 ska inte tillämpas på fiskeinsatser som genomförs enbart i vetenskapligt syfte och med tillstånd från och under tillsyn av den eller de berörda medlemsstaterna, och vars syfte är att utveckla nya tekniska åtgärder för att minska oavsiktlig fångst eller oavsiktligt dödande av valar.
- 1.3 Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att genom vetenskapliga studier eller pilotprojekt övervaka och utvärdera effekterna över tid av användningen av ljudskrämmare inom de berörda fiskena och områdena.
2. Fisken som ska övervakas
- 2.1 Övervakningssystem ska inrättas på årsbasis och upprättas för fartyg som för en medlemsstats flagg med en total längd på 15 m eller mer för att övervaka bifångster av val för de fisken och enligt de villkor som anges nedan.

Område	Redskap
Ices-delområden 6, 7 och 8	Flyttrålar (enkla och i par)
Medelhavet (öster om linjen 5°36'V)	Flyttrålar (enkla och i par)
Ices-sektionerna 6a, 7a, 7b, 8a, 8b, 8c och 9a	Bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät med en maskstorlek på 80 mm eller större
Ices-delområde 4, Ices-sektion 6a och Ices-delområde 7 med undantag för Ices-sektionerna 7c och 7k	Drivgarn
Ices-sektionerna 3a, 3b, 3c, 3d söder om 59°N, 3d norr om 59° (endast 1 juni–30 september), och Ices-delområdena 4 och 9	Flyttrålar (enkla och i par)
Ices-delområdena 6, 7, 8 och 9	Trålar med hög öppning
Ices-sektionerna 3b, 3c och 3d	Bottenstående nät/garn eller insnärjningsnät med en maskstorlek på 80 mm eller större

- 2.2 Punkt 2.1 ska inte tillämpas på fiskeinsatser som genomförs enbart i vetenskapligt syfte och med tillstånd från och under tillsyn av den berörda medlemsstaten eller de berörda medlemsstaterna, och vars syfte är att utveckla nya tekniska åtgärder för att minska oavsiktlig fångst eller oavsiktligt dödande av valar.

DEL B

Havsfåglar

Om de uppgifter som avses i punkt 2 i det inledande stycket i denna bilaga visar på en nivå av oavsiktliga fångster av havsfåglar inom specifika fisken som utgör ett allvarligt hot mot dessa havsfåglars bevarandestatus, ska medlemsstaterna använda toriliner och/eller revar med sänken, om det är vetenskapligt bevisat att sådan användning innebär fördelar ur bevarandesynpunkt i det området, och ska när så är praktiskt möjligt och fördelaktigt sätta ut långrevar under mörkertimmarna med däckbelysningen begränsad till vad som krävs av säkerhetsskal.

DEL C

Havssköldpaddor

1. Fisken för vilka användning av en flyktanordning för sköldpaddor är obligatorisk.
- 1.1 I följande områden är det förbjudet för fartyg att använda de fiskeredskap som anges nedan utan att samtidigt använda en flyktanordning för sköldpaddor.

Område	Art	Redskap
Unionens vatten i Indiska oceanen och västra Atlanten	Räkor (<i>Penaeus</i> spp., <i>Xiphopenaeus kroyeri</i>)	Alla räktrålar

- 1.2 Kommissionen kan anta genomförandeakter om fastställande av närmare regler för specifikationerna för den anordning som avses i punkt 1.1.

BILAGA XIV

ARTER FÖR SELEKTIVITETSINDIKATORER

Nordsjön	Nordvästliga vatten	Sydvästliga vatten	Östersjön	Medelhavet
Torsk	Torsk	Kummel	Torsk	Kummel
Kolja	Kolja	Vitling	Rödspätta	Röd mulle
Gråsej	Gråsej	Glasvar		
Vitling	Vitling			
Rödspätta	Rödspätta			

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETSFÖRORDNING (EU) 2019/1242**av den 20 juni 2019****om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Parisavtalet fastställs bland annat ett långsiktigt mål som ligger i linje med målet att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå. Klimatförändringarnas negativa effekter bekräftas entydigt av de senaste vetenskapliga rönen från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) i dess särskilda rapport om effekterna av en global uppvärmning på 1,5 °C över förindustriell nivå och därmed sammanhängande globala utsläppsminskningssbanor för växthusgaser. I den särskilda rapporten dras slutsatsen att utsläppsminskningar i alla sektorer är avgörande för att begränsa den globala uppvärmningen.
- (2) För att bidra till målen i Parisavtalet måste övergången av hela transportsektorn i riktning mot nollutsläpp påskyndas, med hänsyn till kommissionens meddelande av den 28 november 2018 med titeln *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi*, som presenterar en vision om de nödvändiga ekonomiska och samhällsliga förändringarna, där alla delar av ekonomin och samhället medverkar, för att klara övergången till nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050. Transportsektorns utsläpp av luftföroreningar som allvarligt skadar vår hälsa och miljön måste också minskas kraftigt utan dröjsmål.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 286.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juni 2019.

- (3) Kommissionen antog mobilitetspaketet den 31 maj 2017 (*Europa på väg: En agenda för en socialt rättvis övergång till ren, konkurrenskraftig och uppkopplad rörlighet för alla*) och den 8 november 2017 (*Resultat för utsläppsnål rörlighet: Ett EU som skyddar vår planet, sätter konsumenterna i centrum och försvarar sina företag och sina arbetstagare*). Dessa paket innehåller en positiv agenda som även syftar till att säkerställa en friktionsfri övergång till ren, konkurrenskraftig och uppkopplad rörlighet åt alla.
- (4) Denna förordning är en del av kommissionens tredje mobilitetspaket av den 17 maj 2018 med titeln *Europa på väg – Hållbar mobilitet i EU: säker, uppkopplad och ren*, som följer upp kommissionens meddelande av den 13 september 2017 med titeln *Investera i en smart, innovativ och hållbar industri – En förnyad strategi för EU:s industripolitik*. Denna förordning är även utformad för att fullfölja processen för att unionen ska kunna dra full nytta av en moderniserad rörlighet med lägre koldioxidutsläpp. Målet för det tredje mobilitetspaketet är att göra rörligheten i Europa säkrare och mer tillgänglig, den europeiska industrin mer konkurrenskraftig och arbetstillfällena tryggare, och rörlighets-systemet renare och bättre anpassat till de nödvändiga insatserna mot klimatförändringarna. Det kommer att kräva ett fullständigt engagemang från unionen, medlemsstaterna och berörda parter, inte minst för att öka ansträngningarna för att minska koldioxidutsläpp och luftföroreningar.
- (5) Denna förordning, tillsammans med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631⁽³⁾, stakar ut en tydlig väg mot minskade koldioxidutsläpp från vägtransportsektorn, och bidrar till det bindande målet att senast 2030 minska växthusgasutsläppen från hela EU:s ekonomi med minst 40 % jämfört med 1990, vilket fick stöd i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 23–24 oktober 2014 och godkändes av rådet den 6 mars 2015 i form av unionens planerade nationellt fastställda bidrag enligt Parisavtalet.
- (6) I Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 finns stöd för en minskning av växthusgasutsläppen på 30 % senast 2030, jämfört med 2005, för de sektorer som inte omfattas av unionens utsläppshandelssystem. Växthusgasutsläpp från vägtransportsektorn utgör en stor del av utsläppen i dessa sektorer. Vägtransportsektorn svarade för omkring en fjärdedel av unionens sammanlagda utsläpp 2016. Utsläppen från vägtransportsektorn visar en uppåtgående trend och är fortfarande betydligt större än 1990. Om utsläppen från vägtransporter fortsätter att öka kommer de att motverka de utsläppsminskningar som åstadkoms i andra sektorer för att bekämpa klimatförändringarna.
- (7) I Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 betonades vikten av att minska utsläppen av växthusgaser och riskerna med beroendet av fossila bränslen i transportsektorn genom ett heltäckande och teknik-neutralt tillvägagångssätt för främjande av utsläppsminskning och energieffektivitet i transportsektorn, för eldrivna transporter och för förnybara energikällor i transportsektorn även efter 2020.
- (8) För att ge unionens konsumenter säker, hållbar och konkurrenskraftig energi till ett överkomligt pris är energieffektivitet, som bidrar till en dämpad efterfrågan, en av de fem ömsesidigt förstärkande och tätt sammanflätade dimensioner som anges i kommissionens meddelande av den 25 februari 2015 med titeln *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik*. I meddelandet framhålls att samtidigt som alla sektorer i ekonomin måste vidta åtgärder för öka effektiviteten i sin energianvändning så har transportsektorn stor energieffektivitetspotential.
- (9) Koldioxidutsläpp från tunga fordon, inbegripet lastbilar, bussar och långfärdsbussar, står för ungefär 6 % av unionens totala koldioxidutsläpp och för ungefär 25 % av de totala koldioxidutsläppen från vägtransporterna. Utan vidare åtgärder förväntas andelen koldioxidutsläpp från tunga fordon växa till cirka 9 % under perioden 2010–2030. I unionslagstiftningen finns för närvarande inga krav på minskade koldioxidutsläpp för tunga fordon, och därför behövs det genast särskilda åtgärder för sådana fordon.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon och om upphävande av förordningarna (EG) nr 443/2009 och (EU) nr 510/2011 (EUT L 111, 25.4.2019, s. 13).

- (10) Mål för minskade koldioxidutsläpp från fordonsparkerna av nya tunga fordon i hela unionen bör därför fastställas för 2025 och för 2030, med hänsyn till att det tar tid för fordonsparken att förnyas samt till att vägtransportsektorn måste bidra till unionens klimat- och energimål för 2030 och därefter. Ett sådant successivt tillvägagångssätt ger också en tydlig och tidig signal till industrin om att påskynda lanseringen på marknaden av energieffektiv teknik och utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon. Införandet av utsläppsfria tunga fordon torde också bidra till att åtgärda problem med rörlighet i städer. Det är avgörande att tillverkarna främjar sådana tunga fordon för att effektivt minska luftföroreningar och alltför höga bullernivåer i städer och stadsområden, samtidigt som de är viktiga för att minska koldioxidutsläppen från vägtransporterna.
- (11) För att helt förverkliga energieffektivitetspotentialen och säkerställa att vägtransportsektorn som helhet bidrar till överenskomna minskningar av växthusgasutsläpp är det lämpligt att komplettera de normer för koldioxidutsläpp från nya personbilar och lätta nyttofordon som redan finns genom att fastställa utsläppsnormer för koldioxid från nya tunga fordon. Dessa normer för utsläpp kommer att utgöra en drivkraft för innovation inom teknik för bränsl effektivitet och bidra till att stärka positionen som teknikledare för unionens tillverkare och leverantörer samt säkra högkvalificerade arbetstillfällen på lång sikt.
- (12) Med tanke på att klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem och att en väl fungerande gemensam marknad behöver säkerställas för både vägtransporttjänster och tunga fordon, samtidigt som marknadsfragmentering undviks, är det lämpligt att fastställa normer för koldioxidutsläpp från tunga fordon på unionsnivå. Dessa normer för utsläpp bör inte påverka unionens konkurrensrätt.
- (13) Vid fastställandet av de nivåer för minskade koldioxidutsläpp som bör uppnås av unionens fordonspark av tunga fordon, bör hänsyn tas till dessa nivåers ändamålsenlighet för att ge ett kostnadseffektivt bidrag till minskade utsläpp senast 2030 från de sektorer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842⁽⁴⁾, till kostnader och besparingar för samhället, tillverkare, transportörer och konsumenter samt till deras direkta eller indirekta följder för sysselsättning, innovation och sidovinster i form av minskade luftföroreningar och förbättrad energitrygghet.
- (14) En socialt godtagbar och rättvis övergång till utsläppsfri rörlighet bör säkerställas. Därför är det viktigt att beakta övergångens sociala effekter genom bilindustrins hela värdekedja och proaktivt ta itu med konsekvenserna för sysselsättningen. Det bör därför övervägas riktade program på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå för omskolning, kompetensutveckling och omplacering av arbetstagare, samt initiativ för utbildning och arbetssökande bland grupper och i regioner som påverkas negativt, i nära dialog med arbetsmarknadens parter och behöriga myndigheter. Som ett led i den övergången bör kvinnors sysselsättning och lika möjligheter i denna sektor stärkas.
- (15) En framgångsrik övergång till utsläppsfri rörlighet kräver en samordnad strategi och ett gynnsamt klimat för att stimulera innovation och behålla unionens tekniska ledarskap i vägtransportsektorn. Det innebär bl.a. offentliga och privata investeringar i forskning och innovation, ett ökat utbud av utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon, utbyggnad av laddnings- och tankningsinfrastruktur, integrering i energisystemen samt hållbar materialförsörjning och hållbar tillverkning, återanvändning och materialåtervinning av batterier i Europa. Det kräver samstämde åtgärder, såväl på unionsnivå som på nationell, regional och lokal nivå, också i form av incitament till stöd för att utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon vinner spridning.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (16) Ett nytt förfarande för att fastställa koldioxidutsläppen och bränsleförbrukningen för enskilda tunga fordon har införts som en del av genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 ⁽⁵⁾. I kommissionens förordning (EU) 2017/2400 ⁽⁶⁾ föreskrivs en metod, baserad på verktyget Vecto, med vars hjälp koldioxidutsläppen och bränsleförbrukningen för kompletta tunga fordon kan simuleras. Metoden ger möjlighet att ta hänsyn till variationen inom sektorn för tunga fordon och den höga graden av kundanpassning av enskilda tunga fordon. I ett första steg, från och med den 1 juli 2019, fastställs koldioxidutsläppen för fyra grupper av tunga fordon som står för cirka 65–70 % av de totala koldioxidutsläppen från unionens fordonspark av tunga fordon.
- (17) Med tanke på innovation, och för att beakta införandet av ny teknik som förbättrar tunga fordons bränsleeffektivitet, kommer både simuleringsverktyget Vecto och förordning (EU) 2017/2400 att fortlöpande uppdateras så att de hålls aktuella.
- (18) De uppgifter om koldioxidutsläpp som fastställs i enlighet med förordning (EU) 2017/2400 ska övervakas inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/956 ⁽⁷⁾. Dessa uppgifter bör utgöra grunden för att fastställa de mål för minskade koldioxidutsläpp som ska uppnås av de fyra grupperna av tunga fordon i unionen som står för de största utsläppen, samt för att fastställa en tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp för en given rapporteringsperiod.
- (19) Ett mål för minskade koldioxidutsläpp för 2025 bör fastställas som en relativ minskning, baserad på de genomsnittliga koldioxidutsläppen från de tunga fordon som nyregistreras mellan den 1 juli 2019 och den 30 juni 2020, för att återspegla den ökade användningen av direkt tillgänglig kostnadseffektiv teknik för konventionella fordon. Ett mål för minskade koldioxidutsläpp bör också fastställas för 2030 och framåt. Det målet bör gälla såvida inget annat beslutas i enlighet med den översyn som ska utföras 2022. Målet för 2030 bör bedömas utgående från Europeiska unionens åtaganden enligt Parisavtalet.
- (20) För att säkerställa gedigna referensvärden för koldioxidutsläpp mot bakgrund av att koldioxidutsläpp från tunga fordon ökar på grund av oegentliga förfaranden, så att de inte längre är representativa för en situation där det redan lagstiftats om koldioxidutsläppen, bör vid behov en metod för korrigering av referensvärdena för koldioxidutsläppen tillhandahållas.
- (21) LNG (kondenserad naturgas) är ett tillgängligt alternativt bränsle i stället för diesel för tunga fordon. Utbyggnaden av nuvarande och kommande mer innovativ LNG-baserad teknik kommer att bidra till att målen för minskade koldioxidutsläpp uppnås på kort och medellång sikt eftersom användningen av LNG-teknik leder till lägre koldioxidutsläpp i jämförelse med dieselfordon. LNG-fordonens potential till minskade koldioxidutsläpp återspeglas redan helt och hållet i Vecto. Nuvarande LNG-teknik säkerställer också en låg nivå av luftförorenande utsläpp i form av t.ex. NO_x och partiklar. En tillräcklig minimitankningsinfrastruktur finns också, och den utvidgas ytterligare som en del av nationella handlingsprogram för infrastruktur för alternativa bränslen.
- (22) Vid beräkningen av de referensvärden för koldioxidutsläpp som ska ligga till grund för fastställandet av specifika koldioxidutsläppsmål för 2025 och 2030 bör hänsyn tas till den tunga fordonsparkens förväntade koldioxidminskningspotential. Det är därför lämpligt att utesluta arbetsfordon för t.ex. sophämtning eller anläggningsarbeten från den beräkningen. Dessa fordon har en relativt kort körsträcka, och på grund av deras särskilda körmönster förefaller tekniska åtgärder för minskade koldioxidutsläpp och lägre bränsleförbrukning inte vara kostnadseffektiva på samma sätt som de är för tunga fordon som används för transport av varor.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (EUT L 188, 18.7.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/2400 av den 12 december 2017 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 vad gäller bestämning av tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning och om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG och kommissionens förordning (EU) nr 582/2011 (EUT L 349, 29.12.2017, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/956 av den 28 juni 2018 om övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning (EUT L 173, 9.7.2018, s. 1).

- (23) Kraven på minskade koldioxidutsläpp bör uttryckas i gram koldioxid per tonkilometer för att återspegla de tunga fordonens transportnytta.
- (24) En rättvis fördelning av de totala kraven på minskade koldioxidutsläpp bland tillverkarna behöver säkerställas, med beaktande av att tunga fordon har olika konstruktion, körmonster, årlig körsträcka, nyttolast och släpvagnskonfiguration. Det är därför lämpligt att särskilja mellan tunga fordon i olika undergrupper av fordon som återspeglar fordonens typiska användningsmönster och särskilda tekniska egenskaper. Genom att årliga tillverkarspecifika mål fastställs som ett viktat medelvärde av koldioxidutsläppsmålen för varje sådan undergrupp av fordon får tillverkarna också möjlighet att i praktiken balansera en underprestation från fordon i vissa undergrupper av fordon med en överprestation i andra undergrupper av fordon, med beaktande av de genomsnittliga koldioxidutsläppen från fordon i de olika undergrupperna av fordon under fordonens hela livstid.
- (25) En tillverkares uppfyllelse av sina årliga specifika koldioxidutsläppsmål bör bedömas på grundval av tillverkarens genomsnittliga koldioxidutsläpp. Vid fastställandet av de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen bör man också beakta de särdrag som framgår av de olika undergrupperna av fordon. En tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp bör därför baseras på de genomsnittliga utsläpp som fastställs för varje undergrupp av fordon, inbegripet en viktning på grundval av fordonens antagna årliga körsträcka och genomsnittliga nyttolast som återspeglar de totala koldioxidutsläppen under fordonens hela livstid. På grund av den begränsade potentialen att minska koldioxidutsläppen hos arbetsfordon bör dessa fordon inte beaktas vid beräkningen av de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen.
- (26) För att säkerställa en smidig övergång i riktning mot utsläppsfri rörlighet och ge incitament till utveckling och genomslag på unionsmarknaden för utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon som kan komplettera instrument på efterfrågesidan, t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG⁽⁸⁾ bör det införas en särskild mekanism i form av superkrediter för rapporteringsperioderna före 2025, och det bör fastställas ett riktmärke för andelen utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon i en tillverkarens fordonspark för rapporteringsperioderna från och med 2025.
- (27) Incitamentssystemet bör utformas för att säkerställa investeringssäkerheten för leverantörer och tillverkare av laddningsinfrastruktur i syfte att främja ett snabbt genomslag på unionsmarknaden för utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon, samtidigt som tillverkarna får viss flexibilitet för att hinna fatta beslut om sina tidsplaner för investeringar.
- (28) Vid beräkningen av en tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under rapporteringsperioderna före 2025 bör alla utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon räknas in flera gånger. För rapporteringsperioderna från och med 2025 bör man vid beräkningen av en tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp ta hänsyn till vilka resultat tillverkaren uppnått och därvid ha utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon som riktmärke. Incitamentsnivån bör variera i enlighet med fordonets faktiska koldioxidutsläpp. Den resulterande minskningen av koldioxidutsläpp bör ha en övre gräns, för att miljömålen inte ska försvagas.
- (29) Utsläppssnåla tunga fordon bör få incitament endast om deras koldioxidutsläpp är lägre än hälften av referensvärdet för koldioxidutsläppen från alla fordon i den undergrupp av fordon som det tunga fordonet tillhör. Det kan ge incitament till innovation inom detta område.
- (30) Vid utformningen av incitamentsmekanismen för ökad användning av utsläppsfria tunga fordon bör även mindre lastbilar ingå, trots att de inte omfattas av målen för minskade koldioxidutsläpp inom ramen för denna förordning. Dessa fordon erbjuder också väsentliga fördelar när det gäller att ta itu med luftföroreningsproblem i städer. För att säkerställa att incitamenten är välbalanserade mellan de olika fordonstyperna bör därför även minskningen av en tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp till följd av utsläppsfria mindre lastbilar ha ett tak.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (EUT L 120, 15.5.2009, s. 5).

- (31) För att främja ett kostnadseffektivt genomförande av kraven på minskade koldioxidutsläpp, samtidigt som hänsyn tas till den tunga fordonsparkens sammansättning och dess koldioxidutsläpp under årens gång, bör tillverkare ha möjlighet att balansera sin överprestation avseende sitt specifika utsläppsmål för ett år med en underprestation för ett annat år.
- (32) För att skapa incitament för snabba minskningar av koldioxidutsläpp bör en tillverkare, vars genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp ligger under den kurva för minskade koldioxidutsläpp som definieras av referensvärdet för koldioxidutsläpp och koldioxidutsläppsmålet för 2025, kunna spara dessa utsläppskrediter för att uppfylla målet för 2025. På liknande sätt bör en tillverkare, vars genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp ligger under kurvan för minskade koldioxidutsläpp mellan målet för 2025 och det mål som är tillämpligt från och med 2030, kunna spara dessa utsläppskrediter för att uppfylla koldioxidutsläppsmålet från och med den 1 juli 2025 till och med den 30 juni 2030.
- (33) En tillverkare som inte uppfyller sina specifika koldioxidutsläppsmål under en rapporteringsperiod på tolv månader som inleds från den 1 juli 2025 till och med den 30 juni 2030 bör också kunna ådra sig en begränsad utsläppsskuld. Tillverkare bör dock reglera eventuella återstående utsläppsskulder under rapporteringsperioden för 2029 senast den 30 juni 2030.
- (34) Utsläppskrediter och utsläppsskulder bör beaktas enbart för att fastställa om en tillverkare uppfyller sina specifika koldioxidutsläppsmål, och bör inte betraktas som tillgångar som kan överlätas eller beskattas.
- (35) Kommissionen bör påföra en ekonomisk sanktion i form av en avgift för överskridande koldioxidutsläpp om överskridande koldioxidutsläpp konstateras för en tillverkare, med hänsyn tagen till utsläppskrediter och utsläppsskulder. Uppgifter om tillverkares överskridande koldioxidutsläpp bör göras offentligt tillgängliga. För att ge tillverkare tillräckligt med incitament för att vidta åtgärder som minskar de specifika koldioxidutsläppen från tunga fordon måste avgiften överstiga de genomsnittliga marginalkostnaderna för den teknik som behövs för att uppfylla koldioxidutsläppsmålen. Metoden för uppbörd av avgifterna bör fastställas genom en genomförandeakt, med beaktande av den metod som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009⁽⁹⁾. Avgiften bör anses vara en intäkt i Europeiska unionens allmänna budget. Som ett led i den utvärdering som ska göras enligt förordning (EU) 2019/631 bör kommissionen se efter om dessa belopp kan anslås till en särskild fond eller ett relevant program som syftar till att säkerställa en rättvis övergång till utsläppsfri rörlighet och stödja omskolning, vidareutbildning och annan kompetensutveckling för arbetstagare i bilindustrin.
- (36) En robust efterlevnadsmekanism är nödvändig för att säkerställa att koldioxidutsläppsmålen i denna förordning uppnås. Tillverkarnas skyldigheter att tillhandahålla precisa uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/956, och de administrativa sanktionsavgifter som kan påföras om denna skyldighet inte uppfylls, bidrar till att säkerställa att tillförlitliga uppgifter används vid kontrollen av att målen i den här förordningen uppnås.
- (37) För att uppnå koldioxidminskningarna enligt den här förordningen bör koldioxidutsläppen från tunga fordon i drift överensstämma med de värden som fastställs i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder. Vid beräkningen av en tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp bör kommissionen därför ha möjlighet att beakta varje systematisk brist på överensstämmelse som konstateras av typgodkännandemyndigheter i fråga om koldioxidutsläpp från tunga fordon i trafik.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 140, 5.6.2009, s. 1).

- (38) För att kunna vidta sådana åtgärder bör kommissionen ha befogenhet att inrätta och genomföra ett förfarande för kontroll av överensstämmelsen mellan dels koldioxidutsläppen från tunga fordon i trafik, fastställda i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder, och de koldioxidutsläppsvärden som registrerats i intygen om överensstämmelse, intygen om enskilt godkännande eller kundinformationsfilerna. Vid utarbetandet av detta förfarande bör särskild hänsyn tas till att fastställa metoder, bland annat användning av uppgifter från ombordenheter för övervakning av bränsle- och/eller energiförbrukning, för att upptäcka strategier genom vilka ett fordons koldioxidprestanda förbättras på konstgjord väg i samband med certifieringsförfarandet. Om avvikelser eller strategier för att på konstgjord väg förbättra ett fordons koldioxidprestanda upptäcks vid sådana kontroller bör detta anses som tillräcklig grund för misstanke om allvarlig risk för bristande efterlevnad av kraven i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/858⁽¹⁰⁾, och medlemsstaterna bör utifrån detta vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med kapitel XI i förordning (EU) 2018/858.
- (39) Ändamålsenligheten för de koldioxidutsläppsmål som fastställs i denna förordning är starkt beroende av att den metod som används för att fastställa koldioxidutsläppen återspeglar verklig körning. I enlighet med yttrandet från 2016 från mekanismen för vetenskaplig rådgivning (SAM, *Scientific Advice Mechanism*) i fråga om lätta fordon och Europaparlamentets rekommendation efter sin undersökning av utsläppsmätningar i bilindustrin är det lämpligt att införa en mekanism för bedömning av hur väl de värden för koldioxidutsläpp och energianvändning som fastställs i enlighet med förordning (EU) 2017/2400 återspeglar verklig körning även för tunga fordon. Det tillförlitligaste sättet att säkerställa att dessa värden återspeglar värdena vid verklig körning är att använda uppgifter från ombordenheter för övervakning av bränsle- och/eller energiförbrukningen. Kommissionen bör därför ha befogenheter att utveckla de förfaranden för att samla in och behandla de uppgifter om bränsle- och energiförbrukningen som krävs för att utföra sådana bedömningar samt att säkerställa att sådana uppgifter är offentligt tillgängliga, samtidigt som personuppgifter skyddas.
- (40) Kommissionen bör bedöma hur uppgifter om bränsle- och energiförbrukningen kan bidra till att säkerställa att fordons koldioxidutsläpp som fastställts med hjälp av verktyget Vecto i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder förblir representativa för koldioxidutsläppen vid verklig körning för alla tillverkare under tidens gång, och närmare bestämt hur sådana uppgifter kan användas för att övervaka klyftan mellan å ena sidan koldioxidutsläppsvärden som fastställts med hjälp av Vecto och andra sidan koldioxidutsläpp vid verklig körning, och när det är nödvändigt förhindra att denna klyfta ökar.
- (41) År 2022 bör kommissionen bedöma ändamålsenligheten för de normer för koldioxidutsläpp som fastställs i denna förordning, och särskilt den nivå för målen för minskade koldioxidutsläpp som ska uppnås senast 2030, de genomförandeformer som bör vara tillgängliga för att uppnå det målet och senare mål, samt fastställandet av mål för minskade koldioxidutsläpp för andra typer av tunga fordon, t.ex. mindre lastbilar, arbetsfordon, bussar, långfärdsbussar och släpvagnar. Vid den bedömningen bör också, enbart med tanke på tillämpningen av denna förordning, tunga fordon och fordonskombinationer tas upp till behandling, varvid hänsyn bör tas till de vikter och dimensioner som gäller vid nationella transporter, till exempel modulsystem och intermodala system, samtidigt som en bedömning även görs av möjliga transportsäkerhets- och transporteffektivitetsaspekter, transportslagsövergripande effekter, miljöpåverkan, effekter på infrastruktur och rekyleffekter samt av medlemsstaternas geografiska läge.
- (42) Det är viktigt att bedöma koldioxidutsläppen under hela livscykeln från tunga fordon på unionsnivå. Därför bör kommissionen senast 2023 utvärdera möjligheten att utveckla en gemensam unionsmetod för bedömning och konsekvent uppgiftsrapportering om koldioxidutsläppen under hela livscykeln från tunga fordon som släpps ut på unionsmarknaden. Kommissionen bör vidta uppföljningsåtgärder, vid behov även med lagstiftningsförslag.
- (43) För att säkerställa att de specifika koldioxidutsläppen från tunga fordon förblir representativa och helt aktuella behöver ändringar av förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder som påverkar dessa specifika koldioxidutsläpp återspeglas i den här förordningen. Kommissionen bör därför ha befogenheter att fastställa en metod för att definiera ett representativt tungt fordon för varje undergrupp av fordon, vilket bör ligga till grund för bedömning av ändringar av de specifika koldioxidutsläppen.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknads kontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).

- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas de genomförandebefogenheter med avseende på offentliggörande av en förteckning över vissa uppgifter och tillverkarnas resultat.
- (45) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på identifiering av tunga fordon som är certifierade som arbetsfordon och korrigering av de årliga genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen för en tillverkare, uppbörd av avgifter för överskridande utsläpp, rapportera avvikelser avseende koldioxidutsläpp och för att beakta dem vid beräkningen av de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen, bedömning av tillämpningen av villkoren för fastställande av referensvärdena för koldioxidutsläpp och kriterierna för att avgöra om dessa utsläpp utan giltig orsak ökat samt, i förekommande fall, för hur korrigeringar ska företas, säkerställande av att vissa parametrar för tunga fordons koldioxidutsläpp och energiförbrukning vid verklig körning görs tillgängliga för kommissionen, utföra kontroll av att de värden för koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning som registrerats i kundinformationsfilen motsvarar koldioxidutsläppen och bränsleförbrukningen hos tunga fordon i trafik och om det finns några strategier som på konstgjord väg förbättrar fordonens prestanda i de provningar som genomförs eller de beräkningar som utförs samt definiera ett eller flera representativa fordon för en undergrupp av fordon på grundval av vilka justering av nyttolast ska fastställas. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) 595/2009, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa vissa aspekter i fråga om miljöprestandan hos fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄. De genomförandebefogenheter som avses i detta skäl bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (46) För ändringar eller kompletteringar av icke väsentliga delar av bestämmelserna i denna förordning bör kommissionen delegeras befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, när det gäller justering av referensvärden för koldioxidutsläpp för att fastställa de vägledande principerna och kriterierna för att definiera förfaranden för att kontrollera koldioxidutsläpp från tunga fordon i trafik och när det gäller ändringar av bilagorna till denna förordning i fråga om vissa tekniska parametrar, inbegripet viktningensvärdena för användningsprofiler, värden för nyttolast och värden för årliga körsträcka samt justeringsfaktorerna för nyttolast. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (47) Eftersom målet för denna förordning, nämligen fastställande av normer för koldioxidutsläpp från tunga fordon, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkan, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (48) Förordningarna (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG ⁽³⁾ bör därför även ändras i enlighet med detta,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

I syfte att bidra till uppnåendet av unionens mål att senast 2030 minska sina utsläpp av växthusgaser med 30 % jämfört med 2005 års nivåer i de sektorer som omfattas av artikel 2 i förordning (EU) 2018/842, uppnå målen i Parisavtalet och säkerställa en väl fungerande inre marknad fastställs i denna förordning krav på utsläppen av koldioxid från nya tunga

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen (EUT L 235, 17.9.1996, s. 59).

fordon, genom vilka de specifika koldioxidutsläppen från unionens fordonspark av nya tunga fordon ska minskas i jämförelse med referensvärdena på följande sätt:

- a) För rapporteringsperioderna för 2025 och framåt, med 15 %.
- b) För rapporteringsperioderna för 2030 och därefter, med 30 %, såvida inget annat beslutas i enlighet med den översyn som avses i artikel 15.

Referensvärdena för koldioxidutsläpp ska baseras på de övervakningsuppgifter som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2018/956 för perioden från och med den 1 juli 2019 till och med den 30 juni 2020 (nedan kallad *referensperioden*), med undantag av arbetsfordon, och ska beräknas i enlighet med punkt 3 i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på nya tunga fordon i kategorierna N₂ och N₃ som har följande egenskaper:
  - a) Påbyggnadsbilar med axelkonfiguration 4x2 och en högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last som överskrider 16 ton.
  - b) Påbyggnadsbilar med axelkonfiguration 6x2.
  - c) Dragbilar med axelkonfiguration 4x2 och en högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last som överskrider 16 ton.
  - d) Dragbilar med axelkonfiguration 6x2.

Den ska också tillämpas, i fråga om artikel 5 i, och punkt 2.3 i bilaga I till, denna förordning, på nya tunga fordon i kategori N som inte omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011⁽¹⁴⁾ och inte uppfyller de kriterier som fastställs i första stycket a–d.

De fordonskategorier som avses i första och andra stycket i denna punkt avser fordonskategorier enligt definitionen i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG⁽¹⁵⁾.

2. De fordon som avses i punkt 1 ska, för tillämpningen av denna förordning, betraktas som nya tunga fordon för en viss tolv månadersperiod som inleds den 1 juli om de förstagångsregistreras i unionen under den perioden och inte tidigare har registrerats utanför unionen.

En tidigare registrering utanför unionen som gjorts mindre än tre månader före registrering i unionen ska inte beaktas.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 av den 11 maj 2011 om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 145, 31.5.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

3. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta ett specifikt förfarande för identifiering av tunga fordon som är certifierade som arbetsfordon enligt förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder men som inte är registrerade som sådana, och ska korrigera de årliga genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen för en tillverkare så att dessa fordon tas med i beräkningen, från och med rapporteringsperioden för 2021 och för varje efterföljande rapporteringsperiod. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2 i den här förordningen.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *referensvärde för koldioxidutsläpp*: de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen under den referensperiod som avses i artikel 1 andra stycket för alla nya tunga fordon i var och en av undergrupperna av fordon, med undantag av arbetsfordon, fastställda i enlighet med punkt 3 i bilaga I.
2. *specifika koldioxidutsläpp*: koldioxidutsläppen från ett enskilt tungt fordon, fastställda i enlighet med punkt 2.1 i bilaga I.
3. *rapporteringsperiod för år Y*: perioden från och med den 1 juli år Y till och med den 30 juni år Y + 1.
4. *genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp*: de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen från en tillverkares tunga fordon under en viss rapporteringsperiod, fastställda i enlighet med punkt 2.7 i bilaga I.
5. *specifikt koldioxidutsläppsmål*: koldioxidutsläppsmålet för en enskild tillverkare, uttryckt som g/tkm och fastställt en gång per år, för den föregående rapporteringsperioden, i enlighet med punkt 4 i bilaga I.
6. *påbyggnadsbil*: en lastbil som inte är utformad eller konstruerad för att dra en påhängsvagn.
7. *dragbil*: en lastbil som är utformad och konstruerad endast eller i huvudsak för att dra påhängsvagnar.
8. *undergrupp av fordon*: en gruppering av fordon, enligt vad som definieras i punkt 1 i bilaga I, som kännetecknas av vissa gemensamma och särskiljande tekniska kriterier som är relevanta för fastställandet av dessa fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning.
9. *arbetsfordon*: ett tungt fordon för vilket koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning har fastställts, i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder, endast för andra användningsprofiler än de som definieras i punkt 2.1 i bilaga I till den här förordningen.
10. *tillverkare*: den person eller organisation som ansvarar för inlämnande av data om nya tunga fordon i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2018/956 eller, när det gäller utsläppsfria tunga fordon, den person eller organisation som inför godkännandemyndigheten ansvarar för samtliga led i EG-förfarandet för typgodkännande av hela fordon eller det enskilda förfarandet för godkännandet i enlighet med direktiv 2007/46/EG, samt för produktionsöverensstämmelsen.
11. *utsläppsfritt tungt fordon*: ett tungt fordon utan förbränningsmotor, eller med en förbränningsmotor som släpper ut mindre än 1 g CO₂/kWh, fastställt i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder, eller som släpper ut mindre än 1 g CO₂/km, fastställt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007⁽¹⁶⁾ och dess genomförandeåtgärder.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1).

12. *utsläppsnålt tungt fordon*: ett annat tungt fordon än ett utsläppsfritt tungt fordon, med specifika koldioxidutsläpp som är lägre än hälften av referensvärdena för koldioxidutsläppen för alla fordon i den undergrupp av fordon som det tunga fordonet tillhör, fastställt i enlighet med punkt 2.3.3 i bilaga I.
13. *användningsprofil*: en kombination av målhastighetscykel, nyttolast, konfiguration för påbyggnad eller släpvagn och andra parametrar, i tillämpliga fall, som återspeglar ett fordons specifika användning och som ligger till grund för fastställandet av officiella värden för koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning för ett tungt fordon.
14. *målhastighetscykel*: beskrivning av den fordons hastighet som föraren vill uppnå eller som begränsas av trafikförhållandena, som en funktion av körsträckan.
15. *nyttolast*: vikten av de varor som ett fordon transporterar under olika förhållanden.

Artikel 4

Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp från en tillverkare

Från och med den 1 juli 2020 och för varje efterföljande rapporteringsperiod ska kommissionen för varje tillverkare fastställa de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen i g/tkm för den föregående rapporteringsperioden, med beaktande av följande:

- a) De uppgifter som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2018/956 för tillverkarens nya tunga fordon som registrerats under den föregående rapporteringsperioden, med undantag av arbetsfordon.
- b) Faktorn för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon, fastställd i enlighet med artikel 5.

De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen ska fastställas i enlighet med punkt 2.7 i bilaga I.

Artikel 5

Utsläppsfria och utsläppsnåla tunga fordon

1. Från och med den 1 juli 2020 och för varje efterföljande rapporteringsperiod ska kommissionen för varje tillverkare fastställa faktor för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon för den föregående rapporteringsperioden.

Faktorn för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon ska ta hänsyn till antalet utsläppsfria och utsläppsnåla tunga fordon i tillverkarens fordonspark under en rapporteringsperiod, och till deras koldioxidutsläpp, inbegripet de utsläppsfria tunga fordon som avses i artikel 2.1 andra stycket samt utsläppsfria och utsläppsnåla arbetsfordon, och ska fastställas i enlighet med punkt 2.3 i bilaga I.

2. För rapporteringsperioderna 2019–2024 ska antalet utsläppsfria och utsläppsnåla tunga fordon räknas enligt följande vid tillämpningen av punkt 1:

- a) Ett utsläppsfritt tungt fordon ska räknas som två fordon.

- b) Ett utsläppsnålt tungt fordon ska räknas som upp till två fordon, som en funktion av dess specifika koldioxidutsläpp och tröskelvärdet för utsläppsnåla fordon i den undergrupp av fordon som fordonet tillhör, enligt definitionen i punkt 2.3.3 i bilaga I.

Faktorn för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon ska fastställas i enlighet med punkt 2.3.1 i bilaga I.

3. För rapporteringsperioderna från och med 2025 ska faktorn för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon fastställas utgående från ett riktmärke om 2 %, i enlighet med punkt 2.3.2 i bilaga I.

4. Faktorn för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon ska minska en tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp med högst 3 %. Bidraget från de utsläppsfria tunga fordon som avses i artikel 2.1 andra stycket till denna faktor ska minska en tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp med högst 1,5 %.

Artikel 6

Specifika koldioxidutsläppsmål för en tillverkare

Från och med den 1 juli 2026 och under varje efterföljande rapporteringsperiod ska kommissionen för varje tillverkare fastställa ett specifikt koldioxidutsläppsmål för den föregående rapporteringsperioden. Detta specifika koldioxidutsläppsmål ska vara produkten av följande värden, summerad för samtliga undergrupper av fordon:

- a) Det koldioxidminskningsmål som avses i artikel 1 första stycket a eller b, beroende på vad som är tillämpligt.
- b) Referensvärden för koldioxidutsläpp.
- c) Tillverkarens andel av fordonen i varje undergrupp av fordon.
- d) De viktningsfaktorer för årlig körsträcka och nyttolast som tillämpas på varje undergrupp av fordon.

De specifika koldioxidutsläppsmålen ska fastställas i enlighet med punkt 4 i bilaga I.

Artikel 7

Utsläppskrediter och utsläppsskulder

1. Vid fastställandet av huruvida en tillverkare uppfyller sina specifika koldioxidutsläppsmål under rapporteringsperioderna för åren 2025–2029 ska hänsyn tas till tillverkarens utsläppskrediter eller utsläppsskulder fastställda i enlighet med punkt 5 i bilaga I, vilka motsvarar tillverkarens antal nya tunga fordon, med undantag av arbetsfordon, för en rapporteringsperiod, multiplicerat med

- a) skillnaden mellan den kurva för minskade koldioxidutsläpp som avses i punkt 2 och en tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp, om skillnaden är positiv (nedan kallad *utsläppskrediter*), eller
- b) skillnaden mellan en tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp och den tillverkarens specifika koldioxidutsläppsmål, om skillnaden är positiv (nedan kallad *utsläppsskulder*).

Utsläppskrediter ska räknas in under rapporteringsperioderna för 2019–2029. De utsläppskrediter som räknas in under rapporteringsperioderna för 2019–2024 ska dock beaktas endast för att fastställa om tillverkaren uppfyller det specifika koldioxidutsläppsmålet för rapporteringsperioden för 2025.

Utsläppsskulder ska räknas in under rapporteringsperioderna för 2025–2029. En tillverkarens totala utsläppsskuld får dock inte överskrida 5 % av tillverkarens specifika koldioxidutsläppsmål för rapporteringsperioden för 2025, multiplicerat med antalet tunga fordon från tillverkaren under den perioden (nedan kallad *gräns för utsläppsskuld*).

Eventuella utsläppskrediter och utsläppsskulder som räknas in under rapporteringsperioderna för 2025–2028 ska i tillämpliga fall överföras från en rapporteringsperiod till nästa rapporteringsperiod. Eventuella resterande utsläppsskulder ska regleras under rapporteringsperioden för 2029.

2. Kurvan för minskade koldioxidutsläpp ska fastställas för varje tillverkare i enlighet med punkt 5.1 i bilaga I, på grundval av en linjär kurva mellan det referensvärde för koldioxidutsläpp som avses i artikel 1 andra stycket och koldioxidutsläppsmål för rapporteringsperioden för 2025 enligt första stycket a i den artikeln, och mellan koldioxidutsläppsmålet för rapporteringsperioden för 2025 och koldioxidutsläppsmålet för rapporteringsperioder för 2030 och senare enligt första stycket b i den artikeln.

Artikel 8

Uppfyllande av de specifika koldioxidutsläppsmålen

1. Om det, enligt punkt 2, konstateras att en tillverkare står för överskridande koldioxidutsläpp för en viss rapporteringsperiod från och med 2025 ska kommissionen påföra en avgift för överskridande koldioxidutsläpp, beräknad enligt följande formel:

a) Från 2025 till 2029:

$$(\text{avgift för överskridande koldioxidutsläpp}) = (\text{överskridande koldioxidutsläpp} \times 4\,250 \text{ EUR per g CO}_2/\text{tkm}).$$

b) Från och med 2030:

$$(\text{avgift för överskridande koldioxidutsläpp}) = (\text{överskridande koldioxidutsläpp} \times 6\,800 \text{ EUR per g CO}_2/\text{tkm}).$$

2. En tillverkare ska anses stå för överskridande koldioxidutsläpp i något av följande fall:

a) För någon av rapporteringsperioderna för åren 2025–2028: Summan av utsläppsskulderna, minskad med summan av utsläppskrediterna, överskrider den gräns för utsläppsskuld som avses i artikel 7.1 tredje stycket.

b) För rapporteringsperioden för år 2029: Summan av utsläppsskulderna, minskad med summan av utsläppskrediterna, är positiv.

c) Från och med rapporteringsperioden från och med år 2030: Tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överskrider tillverkarens specifika koldioxidutsläppsmål.

De överskridande koldioxidutsläppen under en viss rapporteringsperiod ska beräknas i enlighet med punkt 6 i bilaga I.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa metoden för uppbörd av avgifter för överskridande koldioxidutsläpp enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

4. Avgifterna för överskridande koldioxidutsläpp ska anses vara intäkter i Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 9

Kontroll av övervakningsuppgifter

1. Typgodkännandemyndigheter ska utan dröjsmål rapportera till kommissionen om avvikelser mellan koldioxidutsläppsvärden från tunga fordon i trafik i jämförelse med de värden som anges i intyg om överensstämmelse eller i den kundinformationsfil som avses i artikel 9.4 i förordning (EU) 2017/2400 som är ett resultat av de kontroller som utförts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13 i den här förordningen.

2. Kommissionen ska beakta de avvikelser som avses i punkt 1 vid beräkningen av en tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta närmare regler om förfarandena för att rapportera sådana avvikelser och för att beakta dem vid beräkningen av de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 10

Bedömning av referensvärden för koldioxidutsläpp

För att säkerställa att referensvärdena för koldioxidutsläpp blir en tillförlitlig och representativ grund för fastställande av koldioxidutsläppsmål för unionens hela fordonspark ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa metoderna för bedömning av tillämpningen av villkoren för fastställande av referensvärdena för koldioxidutsläpp och fastställa kriterierna för att avgöra om dessa utsläpp utan giltig orsak ökat samt, i förekommande fall, hur de ska korrigeras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 11

Offentliggörande av uppgifter och tillverkarnas resultat

1. Kommissionen ska, senast den 30 april varje år, genom genomförandeakter offentliggöra en förteckning som visar följande:

a) Från och med den 1 juli 2020: Varje tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp för den föregående rapporteringsperioden, enligt vad som avses i artikel 4.

b) Från och med den 1 juli 2020: Varje tillverkares faktor för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon för den föregående rapporteringsperioden, enligt vad som avses i artikel 5.1.

- c) Från och med den 1 juli 2026: Varje tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläppsmål för den föregående rapporteringsperioden, enligt vad som avses i artikel 6.
- d) Från och med den 1 juli 2020 till och med den 30 juni 2031: Varje tillverkares kurva för minskade koldioxidutsläpp, utsläppskrediter och, från och med den 1 juli 2026 till och med den 30 juni 2031, utsläppsskulder för den föregående rapporteringsperioden, enligt vad som avses i artikel 7.
- e) Från och med den 1 juli 2026: Varje tillverkares överskridande koldioxidutsläpp för den föregående rapporteringsperioden, enligt vad som avses i artikel 8.1.
- f) Från och med den 1 juli 2020: De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen från alla nya tunga fordon som registrerats i unionen under den föregående rapporteringsperioden.

Förteckningen, som ska offentliggöras senast den 30 april 2021, ska inbegripa de referensvärden för koldioxidutsläpp som avses i artikel 1 andra stycket.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för att justera referensvärdena för koldioxidutsläpp i enlighet med följande:

- a) Om viktningsvärdena för användningsprofiler eller värdena för nyttolast har justerats enligt artikel 14.1 b eller c, genom att tillämpa det förfarande som fastställs i punkt 1 i bilaga II.
- b) Om justeringsfaktorer har fastställts i enlighet med artikel 14.2, genom att tillämpa dessa justeringsfaktorer på referensvärdet för koldioxidutsläpp.
- c) Om det i enlighet med de metoder som avses i artikel 10 fastställts att referensvärdena för koldioxidutsläpp ökat utan giltig orsak, genom att korrigera referensvärdena för koldioxidutsläpp senast den 30 april 2022.

Kommissionen ska offentliggöra de justerade referensvärdena för koldioxidutsläpp och använda dessa värden för beräkning av tillverkarnas specifika koldioxidutsläppsmål som ska tillämpas för rapporteringsperioderna från och med tillämpningsdagen för den delegerade akt där värdena justeras.

Artikel 12

Koldioxidutsläpp och energiförbrukning vid verklig körning

1. Kommissionen ska övervaka och bedöma om de värden för koldioxidutsläpp och energiförbrukning som fastställs inom ramen för förordning (EG) nr 595/2009 är representativa för verklig körning.

Vidare ska kommissionen regelbundet samla in uppgifter om koldioxidutsläpp och energiförbrukning vid verklig körning för tunga fordon som använder ombordenheter för övervakning av bränsle- och/eller energiförbrukningen, med början från nya tunga fordon som registreras från och med den dag då de åtgärder som avses i artikel 5c b i förordning (EG) nr 595/2009 börjar tillämpas.

Kommissionen ska säkerställa att allmänheten informeras om huruvida värdena blir mer eller mindre representativa med tiden.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska kommissionen säkerställa att, med början den dag då de åtgärder som avses i artikel 5c b i förordning (EG) nr 595/2009 börjar tillämpas, följande parametrar för tunga fordonas koldioxidutsläpp och energiförbrukning vid verklig körning görs tillgängliga för kommissionen, antingen av tillverkare eller nationella myndigheter eller via direktöverföring av uppgifter från fordon, beroende på vad som är tillämpligt:

- a) Fordonets identifieringsnummer.
- b) Förbrukning av bränsle och elenergi.
- c) Total tillryggalagd körsträcka.
- d) Nyttolast.
- e) För externt laddbara tunga hybridfordon, förbrukningen av bränsle och/eller elenergi samt tillryggalagd körsträcka, fördelad på de olika körlägena.
- f) Andra nödvändiga parametrar för att säkerställa att skyldigheten enligt punkt 1 i denna artikel kan fullgöras.

Kommissionen ska behandla de uppgifter den erhåller enligt första stycket i denna punkt i syfte att skapa anonymiserade och aggregerade datamängder, bland annat per tillverkare, för tillämpningen av punkt 1. Fordonens identifieringsnummer ska endast användas vid den behandlingen av uppgifter och får inte behållas längre än de behövs för det syftet.

3. För att undvika att klyftan i förhållande till utsläppen vid verklig körning ökar, ska kommissionen, senast två år och fem månader efter den dag då de åtgärder som avses i artikel 5c b i förordning (EG) nr 595/2009 börjar tillämpas, bedöma hur uppgifter om bränsle- och energiförbrukningen kan användas för att säkerställa att de värden för fordonas koldioxidutsläpp och energiförbrukning som fastställts i enlighet med den förordningen förblir representativa över tid för utsläppen vid verklig körning för varje tillverkare.

Kommissionen ska övervaka och årligen rapportera om hur den klyfta som avses i första stycket utvecklas och ska, för att undvika att den klyftan ökar, under 2027 bedöma huruvida en mekanism som justerar tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp från och med 2030 är möjlig och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att införa en sådan mekanism.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta närmare förfaranden för insamling och behandling av uppgifter som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 13

Kontroll av koldioxidutsläppen från tunga fordon i trafik

1. Tillverkarna ska säkerställa att de värden för koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning som registreras i den kundinformationsfil som avses i artikel 9.4 i förordning (EU) 2017/2400 motsvarar koldioxidutsläppen och bränsleförbrukningen hos tunga fordon i trafik, enligt vad som fastställts i enlighet med sistnämnda förordning.

2. Efter det att de förfaranden som avses i punkt 4 trätt i kraft ska typgodkännandemyndigheterna – i fråga om de tillverkare åt vilka de beviljat tillstånd att använda ett simuleringsverktyg i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder – på grundval av lämpliga och representativa stickprov på fordon, kontrollera att de värden för koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning som registrerats i kundinformationsfilen motsvarar koldioxidutsläppen och bränsleförbrukningen hos tunga fordon i trafik, enligt vad som fastställts i enlighet med sistnämnda förordning och dess genomförandeåtgärder, och ska då beakta bland annat tillgängliga uppgifter från ombordenheter för övervakning av bränsle- och/eller energiförbrukningen.

Typgodkännandemyndigheterna ska även kontrollera om det i eller för de fordon på vilka stickprov tas finns några strategier som på konstgjord väg förbättrar fordonens prestanda i de provningar som genomförs eller de beräkningar som utförs för certifiering av koldioxidutsläppen och bränsleförbrukningen, och ska därvid bland annat använda uppgifter från ombordenheter för övervakning av bränsle- och/eller energiförbrukningen.

3. Om det vid de kontroller som görs i enlighet med punkt 2 konstateras en bristande överensstämmelse avseende koldioxidutsläpp och bränsleförbrukningsvärden som varken kan anses bero på att simuleringsverktyget inte fungerat ordentligt eller på att det finns strategier som på konstgjord väg förbättrar ett fordonens prestanda ska den ansvariga typgodkännandemyndigheten, utöver att vidta de nödvändiga åtgärder som anges i kapitel XI i förordning (EU) 2018/858, säkerställa att kundinformationsfilerna, intygen om överensstämmelse och intygen om enskilt godkännande, enligt vad som är relevant, korrigeras.

4. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa förfarandena för att genomföra de kontroller som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Kommissionen ges befogenhet att, innan den antar de genomförandeakter som avses i första stycket, anta en delegerad akt enligt artikel 17 för att komplettera denna förordning genom att ange de vägledande principerna och kriterierna för fastställandet av de förfaranden som avses i första stycket.

Artikel 14

Ändringar av bilagorna I och II

1. För att säkerställa att de tekniska parametrar som används för att beräkna en tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp i enlighet med artikel 4 och de specifika koldioxidutsläppsmålen i enlighet med artikel 6 tar hänsyn till den tekniska utvecklingen och de logistiska framstegen inom godstransporter har kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för att ändra följande bestämmelser som fastställs i bilagorna I och II:

- a) De alternativ för typ av hytt och motoreffekt som fastställs i tabell 1 i bilaga I och de definitioner av *sovhytt* och *daghytt* som avses i den tabellen.
- b) De viktningsvärden för användningsprofiler som fastställs i tabell 2 i bilaga I.
- c) De värden för nyttolast som fastställs i tabell 3 i bilaga I och de justeringsfaktorer för nyttolast som fastställs i tabell 1 i bilaga II.
- d) De värden för årlig körsträcka som fastställs i tabell 4 i bilaga I.

2. Om de förfaranden för typgodkännande som fastställs i förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder ändras genom andra justeringar än dem som föreskrivs i punkt 1 b och c i denna artikel på ett sådant sätt att nivåerna för koldioxidutsläppen från de representativa fordon som definieras enligt denna punkt ökar eller minskar med mer än 5 g CO₂/km, ska kommissionen, i enlighet med artikel 11.2 första stycket b, tillämpa en justeringsfaktor, beräknad i enlighet med den formel som fastställs i punkt 2 i bilaga II, på referensvärdet för koldioxidutsläpp.

3. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa en metod för att definiera ett eller flera representativa fordon för en undergrupp av fordon, inbegripet deras statistiska viktningar, baserat på vilka den justering som avses i punkt 2 i denna artikel ska fastställas, med beaktande av de övervakningsuppgifter som rapporteras i enlighet med förordning (EU) 2018/956 och de tekniska egenskaper hos fordonen som förtecknas i artikel 12.1 i förordning (EU) 2017/2400. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som fastställs i artikel 16.2 i den här förordningen.

Artikel 15

Översyn och rapportering

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2022 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om denna förordnings ändamålsenlighet, om det mål för minskade koldioxidutsläpp och den nivå på incitamentsmekanismen för utsläppsfria och utsläppsnåla tunga fordon som ska tillämpas från och med 2030, om fastställande av mål för minskade koldioxidutsläpp för andra typer av tunga fordon, inbegripet släpvagnar, bussar och långfärdsbussar och arbetsfordon, och om införande av bindande mål för minskade koldioxidutsläpp för 2035 och 2040 och de påföljande åren för tunga fordon. Målet för 2030 ska bedömas utgående från Europeiska unionens åtaganden enligt Parisavtalet.

2. Den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska också, särskilt, innehålla följande:

a) En bedömning av ändamålsenligheten för de system för utsläppskrediter och utsläppsskulder som avses i artikel 7 och lämpligheten i att förlänga dess tillämpning 2030 och därefter.

b) En bedömning av införandet av utsläppsfria och utsläppsnåla tunga fordon, med beaktande av de mål som fastställs i direktiv 2009/33/EG, tillsammans med relevanta parametrar och villkor som påverkar utsläppandet på marknaden av sådana tunga fordon.

c) En bedömning av ändamålsenligheten hos incitamentsmekanismen för utsläppsfria och utsläppsnåla tunga fordon i artikel 5, och av hur lämpliga dess olika delar är, med tanke på en justering av mekanismen för perioden efter 2025, i riktning mot en eventuell differentiering av den, utgående dels från längsta körsträcka med nollutsläpp, dels från undergrupp av fordon i förening med viktningfaktorerna för körsträcka och nyttolast, varvid tillämpningsdatumet ska medge en ledtid på minst tre år.

- d) En bedömning av utbyggnaden av nödvändig laddnings- och tankningsinfrastruktur, av möjligheten att införa normer för koldioxidutsläpp för motorer framför allt i arbetsfordon, samt av i hur hög grad de värden för koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning som fastställts i enlighet med förordning (EU) 2017/2400 motsvarar förhållandena vid verklig körning.
- e) Enbart med tanke på tillämpningen av denna förordning, överväganden rörande tunga fordon och fordonskombinationer, med beaktande av de vikter och dimensioner som gäller vid nationella transporter, till exempel modulsystem och intermodala system, samtidigt som en bedömning även görs av möjliga transportsäkerhets- och transporteffektivitetsaspekter, transportslagsövergripande effekter, miljöpåverkan, effekter på infrastruktur och rekyleffekter samt av medlemsstaternas geografiska läge.
- f) En bedömning av simuleringsverktyget Vecto för att säkerställa att det fortlöpande, i lämplig tid, uppdateras.
- g) En bedömning av om det går att utveckla särskilda metoder för att ta med det potentiella bidraget till koldioxidutsläppsminskningarna från användningen av syntetiska och avancerade alternativa flytande och gasformiga förnybara bränslen, däribland e-bränsle, som producerats med förnybar energi och uppfyller hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁷⁾.
- h) En bedömning av om det går att införa en öppen, transparent och icke-diskriminerande poolningsmekanism mellan tillverkare.
- i) En bedömning av nivån på avgiften för överskridande koldioxidutsläpp för att säkerställa att denna avgift överstiger de genomsnittliga marginalkostnaderna för den teknik som krävs för att uppnå koldioxidutsläppsmålen.

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska, om så är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

4. Som ett led i översynen enligt artikel 15.5 i förordning (EU) 2019/631 ska kommissionen se efter om intäkterna från avgiften för överskridande koldioxidutsläpp kan anslås till en särskild fond eller ett relevant program med målet att säkerställa en rättvis övergång till en klimatneutral ekonomi enligt vad som avses i artikel 4.1 i Parisavtalet, särskilt för att stödja omskolning, kompetensutveckling och annan kompetensutveckling och omplacering av arbetstagare i bilindustrin i alla berörda medlemsstater, särskilt i de regioner och samhällen som drabbas hårdast av övergången. Kommissionen ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om detta senast 2027.

5. Kommissionen ska senast 2023 utvärdera möjligheten att utveckla en gemensam unionsmetod för bedömning och konsekvent uppgiftsrapportering om koldioxidutsläppen under hela livscykeln från nya tunga fordon som släpps ut på unionsmarknaden. Kommissionen ska översända denna utvärdering till Europaparlamentet och rådet, vid behov även med lämpliga förslag till uppföljningsåtgärder, såsom lagstiftningsförslag.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁸⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11.2, artikel 13.4 andra stycket och artikel 14.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 14 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11.2, artikel 13.4 andra stycket och artikel 14.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 11.2, artikel 13.4 andra stycket och artikel 14.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Ändringar av förordning (EG) nr 595/2009

Förordning (EG) nr 595/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 första stycket ska följande mening läggas till:

”Artiklarna 5a, 5b och 5c ska också tillämpas på fordon i kategorierna O₃ och O₄.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 5a

Särskilda krav på tillverkarna i fråga om miljöprestandan hos fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄

1. Tillverkarna ska säkerställa att nya fordon i kategorierna O₃ och O₄, som säljs, registreras eller tas i bruk, uppfyller följande krav:

- a) Fordonens påverkan på koldioxidutsläppen, bränsleförbrukningen, elförbrukningen och motorfordons körsträcka med nollutsläpp fastställs i enlighet med metoderna i artikel 5c a.
- b) Fordonen är utrustade med ombordenheter för övervakning och registrering av nyttolasten, i enlighet med kraven i artikel 5c b.

2. Tillverkarna ska säkerställa att nya fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ som säljs, registreras eller tas i bruk, är utrustade med ombordenheter för övervakning och registrering av bränsle- och/eller energiförbrukningen, nyttolasten och körsträckan, i enlighet med kraven i artikel 5c b.

De ska också säkerställa att dessa fordons körsträcka med nollutsläpp och elförbrukning fastställs i enlighet med metoderna i artikel 5c c.

Artikel 5b

Särskilda krav på medlemsstaterna i fråga om miljöprestandan för fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄

1. Nationella myndigheter ska, i enlighet med genomförandeåtgärderna i artikel 5c, vägra EU-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄ som inte uppfyller kraven i dessa genomförandeåtgärder.

2. Nationella myndigheter ska, i enlighet med genomförandeåtgärderna i artikel 5c, förbjuda försäljning, registrering eller ibruktagande av nya fordonstyper i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄ som inte uppfyller kraven i dessa genomförandeåtgärder.

Artikel 5c

Åtgärder för fastställande av vissa aspekter av miljöprestandan för fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄

Senast den 31 december 2021 ska kommissionen, genom genomförandeakter, anta följande åtgärder:

- a) Metoder för bedömning av prestandan hos fordon i kategorierna O₃ och O₄ vad gäller deras påverkan på koldioxidutsläpp, bränsleförbrukning, elförbrukning och körsträckor med nollutsläpp hos motorfordon.

- b) Tekniska krav för inmontering av ombordenheter för övervakning och registrering av bränsle- och/eller energiförbrukningen och körsträckan hos motorfordon i kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ samt för fastställande och registrering av nyttolasten eller den totala fordonsmassan hos fordon med de egenskaper som anges i artikel 2.1 första stycket a, b, c eller d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 (*) och hos kombinationer av dem med fordon i kategorierna O₃ och O₄, inklusive, vid behov, överföring av data mellan fordon som ingår i en kombination.
- c) Metoder för fastställande av körsträckan med nollutsläpp och elförbrukningen hos nya fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13a.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 av den 20 juni 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG (EUT L 198, 25.7.2019, s. 202)."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 13a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av tekniska kommittén för motorfordon, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknads kontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1)."

Artikel 19

Ändringar av förordning (EU) 2018/956

Förordning (EU) 2018/956 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG (*), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 av den 20 juni 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG (EUT L 198, 25.7.2019, s. 202).”

2. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

”1. Från och med den 1 januari 2019 ska medlemsstaterna övervaka de uppgifter som anges i del A i bilaga I med avseende på nya tunga fordon som förstagsregistreras i unionen.

Senast den 30 september varje år, med början från och med 2020, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter rapportera dessa uppgifter från den föregående rapporteringsperioden, 1 juli–30 juni, till kommissionen i enlighet med det rapporteringsförfarande som anges i bilaga II.

När det gäller 2019 ska de uppgifter som rapporteras senast den 30 september 2020 inbegripa uppgifter som övervakats från och med den 1 januari 2019 till och med den 30 juni 2020.

Uppgifter om nya tunga fordon som registrerats tidigare utanför unionen ska inte övervakas och rapporteras, utom ifall den registreringen skett mindre än tre månader före registreringen i unionen.”

3. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Från och med de startår som anges i punkt 1 i del B i bilaga I ska tillverkare av tunga fordon övervaka de uppgifter som anges i punkt 2 i del B i bilaga I för varje nytt tungt fordon.

Senast den 30 september varje år, från och med de startår som anges i punkt 1 i del B i bilaga I, ska tillverkare av tunga fordon för varje nytt tungt fordon med ett simuleringsdatum som infaller under den föregående rapporteringsperioden, 1 juli–30 juni, rapportera dessa uppgifter till kommissionen i enlighet med det rapporteringsförfarande som anges i bilaga II.

När det gäller 2019 ska tillverkarna rapportera uppgifterna för varje nytt tungt fordon med ett simuleringsdatum som infaller under perioden 1 januari 2019–30 juni 2020.

Simuleringsdatumet ska vara det datum som rapporteras i enlighet med post 71 i punkt 2 i del B i bilaga I.”

4. Artikel 10.1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 30 april varje år ska kommissionen offentliggöra en årlig rapport med sin analys av de uppgifter för föregående rapporteringsperiod som lämnats av medlemsstater och tillverkare.”

5. Punkt 3.2 i bilaga II ska ersättas med följande:

”3.2 Uppgifter som rör tunga fordon som registrerats under föregående rapporteringsperiod och som har lagts in i registret ska offentliggöras senast den 30 april varje år från och med år 2021, med undantag av de uppgifter som anges i artikel 6.1.”

Artikel 20

Ändringar av direktiv 96/53/EG

Direktiv 96/53/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande definition införas efter definitionen av *fordon som drivs med alternativa bränslen*:

”— *utsläppsfritt fordon*: ett *utsläppsfritt tungt fordon* enligt definitionen i artikel 3.11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 av den 20 juni 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG (EUT L 198, 25.7.2019, s. 202).”

2. Artikel 10b ska ersättas med följande:

”Artikel 10b

Högsta tillåtna vikter för fordon som drivs med alternativa bränslen eller för utsläppsfria fordon ska vara de som anges i punkterna 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4, 2.3.1, 2.3.2 och 2.4 i bilaga I.

Fordon som drivs med alternativa bränslen eller utsläppsfria fordon ska dessutom iakta de gränsvärden för högsta tillåtna axeltryck som anges i punkt 3 i bilaga I.

Den extra vikt som krävs för fordon som drivs med alternativa bränslen eller utsläppsfria fordon ska fastställas på grundval av den dokumentation som tillverkaren tillhandahåller vid godkännandet av fordonet i fråga. Denna extra vikt ska anges i det officiella dokument som krävs enligt artikel 6.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10h för att med tanke på tillämpningen av detta direktiv uppdatera den förteckning över alternativa bränslen som avses i artikel 2, för vilka extra vikt krävs. Det är särskilt viktigt att kommissionen följer sin sedvanliga praxis och genomför samråd med experter, inbegripet experter från medlemsstaterna, innan den antar dessa delegerade akter.”

3. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Följande stycke ska läggas till i andra kolumnen i punkterna 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3 och 2.2.4:

”För fordonskombinationer där det ingår fordon som drivs med alternativa bränslen eller utsläppsfria fordon ska de högsta tillåtna vikterna enligt detta avsnitt höjas med den extra vikt som tekniken för det alternativa bränslet eller för utsläppsfri drift kräver, med högst 1 respektive 2 ton.”

b) Följande stycke ska läggas till i andra kolumnen i punkt 2.3.1:

”Utsläppsfria fordon: Den högsta tillåtna vikten på 18 ton höjs med den extra vikt som tekniken för utsläppsfri drift kräver, med högst 2 ton.”

c) Följande stycke ska läggas till i tredje kolumnen i punkt 2.3.2:

”Treaxlat utsläppsfritt motorfordon: högsta tillåtna vikt på 25 ton – eller 26 ton när drivaxeln är utrustad med dubbelmonterade hjul och luftfjädring eller fjädring som inom unionen erkänns som likvärdig enligt bilaga II eller när varje drivaxel är utrustad med dubbelmonterade hjul och högsta vikt för varje axel inte överstiger 9,5 ton – höjs genom den extra vikt som tekniken för utsläppsfri drift kräver med högst 2 ton.”

d) Följande stycke ska läggas till i tredje kolumnen i punkt 2.4:

”Treaxlade ledbussar som är utsläppsfria fordon: högsta tillåtna vikt på 28 ton höjs med den extra vikt som tekniken för utsläppsfri drift kräver med högst 2 ton.”

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA I

Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp, specifika koldioxidutsläppsmål och överskridande koldioxidutsläpp

1. UNDERGRUPPER AV FORDON

Varje nytt tungt fordon ska kopplas till en av de undergrupper av fordon som definieras i tabell 1, i enlighet med de villkor som fastställs där.

Tabell 1

Undergrupper av fordon (sg.sub-groups)

Tunga fordon	Typ av hytt	Maskinstyrka:	Undergrupp av fordon (sg)
Påbyggnadsbilar med axelkonfiguration 4x2 och högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last > 16 ton	Alla	< 170 kW	4-UD
	Daghytt	≥ 170 kW	4-RD
	Sovhytt	≥ 170 kW och < 265 kW	
	Sovhytt	≥ 265 kW	4-LH
Påbyggnadsbilar med axelkonfiguration 6x2	Daghytt	Alla	9-RD
	Sovhytt		9-LH
Dragbilar med axelkonfiguration 4x2 och högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last > 16 ton	Daghytt	Alla	5-RD
	Sovhytt	< 265 kW	
	Sovhytt	≥ 265 kW	5-LH
Dragbilar med axelkonfiguration 6x2	Daghytt	Alla	10-RD
	Sovhytt		10-LH

Med *sovhytt* menas en typ av hytt som harett utrymme bakom förarsätet som är avsett för vila och som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2018/956.

Med *daghytt* menas en typ av hytt som inte är en sovhytt.

Om ett nytt tungt fordon inte kan kopplas till en undergrupp av fordon eftersom information om typ av hytt eller motoreffekt inte är tillgänglig ska det kopplas till den undergrupp av fordon för fjärrtrafik (LH, long-haul) som motsvarar fordonets chassityp (påbyggnadsbil eller dragbil) och axelkonfiguration (4x2 eller 6x2).

Om ett nytt tungt fordon kopplas till undergrupp av fordon 4-UD, men uppgifter om koldioxidutsläpp i g/km inte är tillgängliga för användningsprofilen UDL eller UDR som definieras i tabell 2 i punkt 2.1 ska det nya tunga fordonet kopplas till undergrupp av fordon 4-RD.

2. EN TILLVERKARES GENOMSNITTLIGA SPECIFIKA KOLDIOXIDUTSLÄPP

2.1 Specifika koldioxidutsläpp från ett nytt tungt fordon

De specifika koldioxidutsläppen i g/km från ett nytt tungt fordon v , kopplat till undergruppen av fordon sg ska beräknas enligt följande:

$$CO2_v = \sum_{mp} W_{sg,mp} \times CO2_{v,mp}$$

där

$\sum mp$ är summan för alla användningsprofiler mp som förtecknas i tabell 2,

sg är den undergrupp av fordon till vilken det nya tunga fordonet v har kopplats enligt punkt 1 i denna bilaga,

$W_{sg,mp}$ är användningsprofilens viktningsvärde som anges i tabell 2,

$CO2_{v,mp}$ är koldioxidutsläppen i g/km från ett nytt tungt fordon v , fastställda för en användningsprofil mp och rapporterade i enlighet med förordning (EU) 2018/956.

De specifika koldioxidutsläppen från ett utsläppsfritt tungt fordonska fastställas till 0 g CO₂/km.

De specifika koldioxidutsläppen från ett arbetsfordon ska varagenomsnittet av de koldioxidutsläpp i g/km som rapporteras i enlighet med förordning (EU) 2018/956.

Tabell 2

Viktningsvärden för användningsprofiler ($W_{sg,mp}$)

Undergrupp av fordon (sg)	Användningsprofil ⁽¹⁾ (mp)						
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL, RER, LEL, LER
4-UD	0	0	0	0	0,5	0,5	0
4-RD	0,45	0,45	0,05	0,05	0	0	0
4-LH	0,05	0,05	0,45	0,45	0	0	0
9-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
9-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0

Undergrupp av fordon (sg)	Användningsprofil ⁽¹⁾ (mp)						
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL, RER, LEL, LER
5-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
5-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0
10-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
10-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0

(¹) Se definitioner av användningsprofiler under denna tabell.

Definitioner av användningsprofiler

RDL	Regionaltrafik, låg nyttolast (Regional Delivery payloadLow)
RDR	Regionaltrafik, representativ nyttolast (Regional Deliverypayload Representative)
LHL	Fjärrtrafik, låg nyttolast (Long Haul payload Low)
LHR	Fjärrtrafik, representativ nyttolast (Long Haul payloadRepresentative)
UDL	Närtrafik, låg nyttolast (Urban Delivery payload Low)
UDR	Närtrafik, representativ nyttolast (Urban Delivery payloadRepresentative)
REL	Regionaltrafik (EMS), låg nyttolast (Regional Delivery(EMS) payload Low)
RER	Regionaltrafik (EMS), representativ nyttolast (RegionalDelivery (EMS) payload Representative)
LEL	Fjärrtrafik (EMS), låg nyttolast (Long Haul (EMS) payloadLow)
LER	Fjärrtrafik (EMS), representativ nyttolast (Long Haul(EMS) payload Representative)

- 2.2 Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp från en tillverkares alla nya tunga fordon i en undergrupp av fordon. De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen i g/tkm för alla nya tunga fordon i en undergrupp *sg* ($avgCO2_{sg}$) ska för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod beräknas enligt följande:

$$avgCO2_{sg} = \frac{\sum_v CO2_v}{V_{sg} \times PL_{sg}}$$

där

$\sum_v$ är summan av alla nya tunga fordon från tillverkaren i undergruppen av fordon *sg*, med undantag av alla arbetsfordon, i enlighet med artikel 4 första stycket a,

CO_{2v} är de specifika koldioxidutsläppen från ett nytt tungfordon v , fastställda i enlighet med punkt 2.1,

V_{sg} är antalet nya tunga fordon från tillverkaren i undergruppen av fordon sg , med undantag av arbetsfordon, i enlighet med artikel 4 första stycket a,

PL_{sg} är den genomsnittliga nyttolasten för fordon i undergruppen av fordon sg , fastställd enligt punkt 2.5.

2.3 Den faktor för utsläppsfria och utsläppssnåla fordon som avses i artikel 5

2.3.1 Rapporteringsperioderna 2019–2024

Den faktor för utsläppsfria och utsläppssnåla fordon (ZLEV, Zero-and Low-Emission Vehicles) som avses i artikel 5 ska för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod från och med 2019 till och med 2024 beräknas enligt följande:

$ZLEV = V / (V_{conv} + V_{zlev})$ med minimivärdet 0,97

där

V är antalet nya tunga fordon från tillverkaren, som motsvarar egenskaper som anges i artikel 2.1 första stycket, med undantag av arbetsfordon, i enlighet med artikel 4 första stycket a,

V_{conv} är antalet nya tunga fordon från tillverkaren, som motsvarar egenskaper som anges i artikel 2.1 första stycket, med undantag, dels av arbetsfordon i enlighet med artikel 4 första stycket a, dels av utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon,

V_{zlev} är summan av V_{in} och V_{out} ,

där

V_{in} är $\sum_v (1 + (1 - CO_{2v} / LET_{sg}))$

och $\sum_v$ är lika med summan av alla nya utsläppsfria och utsläppssnåla tunga fordon som motsvarar de egenskaper som anges i artikel 2.1 första stycket,

CO_{2v} är de specifika koldioxidutsläppen i g/km från ett utsläppsfritt eller utsläppssnålt tungt fordon v , fastställda i enlighet med punkt 2.1,

LET_{sg} är tröskelvärdet för ett utsläppssnålt fordon i den undergruppen av fordon sg som fordonet v tillhör, enligt definitionen i punkt 2.3.3,

V_{out} är det totala antalet nyregistrerade utsläppsfria tunga fordon som avses i artikel 2.1 andra stycket, multiplicerat med 2, och med maximivärdet 1,5 % av V_{conv} .

2.3.2 Rapporteringsperioder från och med 2025

Den faktor för utsläppsfria och utsläppsnåla fordon (ZLEV, Zero-and Low-Emission Vehicles) som avses i artikel 5 ska för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod beräknas enligt följande:

$$ZLEV = 1 - (y - x) \quad \text{såvida inte denna summa är större än 1 eller mindre än 0,97, i vilket fall ZLEV-faktorn ska fastställas till 1 respektive 0,97}$$

där

x är 0,02

y är summan av V_{in} och V_{out} , dividerad med V_{total} , där

V_{in} är det sammanlagda antalet nyregistrerade utsläppsfria och utsläppsnåla tunga fordon som motsvarar de egenskaper som anges i artikel 2.1 första stycket, där vart och ett av dem räknas som ZLEV-specifika enligt nedanstående formel:

$$ZLEV_{specific} = 1 - (CO2_v / LET_{sg})$$

där

$CO2_v$ är de specifika koldioxidutsläppen i g/km från ett utsläppsfritt eller utsläppsnålt tungt fordon v , fastställt enligt punkt 2.1,

LET_{sg} är tröskelvärdet för att ett fordon v i den undergrupp av fordon sg som fordonet enligt definitionen i punkt 2.3.3 tillhör ska betecknas som utsläppsnålt,

V_{out} är det sammanlagda antalet nyregistrerade utsläppsfria tunga fordon som avses i artikel 2.1 andra stycket och maximalt 0,035 av V_{total} ,

V_{total} är tillverkarens sammanlagda antal nyregistrerade tunga fordon under ifrågakvarande rapporteringsperiod,

varvid, om V_{in}/V_{total} är lägre än 0,0075, faktorn ZLEV ska fastställas till 1.

2.3.3 Tröskelvärdet för ett utsläppsnålt fordon

Tröskelvärdet LET_{sg} för ett utsläppsnålt fordon i undergruppen av fordon sg definieras enligt följande:

$$LET_{sg} = (rCO2_{sg} \times PL_{sg}) / 2$$

där

rCO_{2sg} är referensvärdet för koldioxidutsläppen från undergruppen av fordon sg , fastställt enligt definitionen i punkt 3,

PL_{sg} är den genomsnittliga nyttolasten för fordon i undergruppen av fordon sg , fastställd enligt punkt 2.5.

2.4 Tillverkarens andel nya tunga fordon i en undergrupp av fordon

Andelen av nya tunga fordon i undergruppen av fordon sg ($share_{sg}$) ska för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod beräknas enligt följande:

$$share_{sg} = \frac{V_{sg}}{V}$$

där

V_{sg} är antalet nya tunga fordon från tillverkaren i undergruppen av fordon sg , med undantag av arbetsfordon, i enlighet med artikel 4 första stycket,

V är antalet nya tunga fordon från tillverkaren, med undantag av arbetsfordon, i enlighet med artikel 4 första stycket a.

2.5 Genomsnittlig nyttolast för alla fordon i en undergrupp av fordon

Värdet för genomsnittlig nyttolast för ett fordon i undergruppen av fordon sg (PL_{sg}) ska beräknas enligt följande:

$$PL_{sg} = \sum_{mp} W_{sg,mp} \times PL_{sg,mp}$$

där

$\sum mp$ är summan för alla användningsprofiler mp ,

$W_{sg,mp}$ är det viktningsvärde för användningsprofilen som anges i tabell 2 i punkt 2.1,

$PL_{sg,mp}$ är det värde för nyttolast som kopplas till fordonen i undergruppen av fordon sg för den användningsprofil mp , som anges i tabell 3.

Tabell 3

Värden för nyttolast $PL_{sg, mp}$ (ton)

Undergrupp av fordon sg	Användningsprofil ⁽¹⁾ mp									
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL	RER	LEL	LER
4-UD	0,9	4,4	1,9	14	0,9	4,4	3,5	17,5	3,5	26,5
4-RD										
4-LH										
5-RD	2,6	12,9	2,6	19,3	2,6	12,9	3,5	17,5	3,5	26,5
5-LH										
9-RD	1,4	7,1	2,6	19,3	1,4	7,1	3,5	17,5	3,5	26,5
9-LH										
10-RD	2,6	12,9	2,6	19,3	2,6	12,9	3,5	17,5	3,5	26,5
10-LH										

⁽¹⁾ Se definitioner av användningsprofiler under tabell 2 i punkt 2.1.M

2.6 Viktningsfaktor för körsträcka och nyttolast

Viktningsfaktorn för körsträcka och nyttolast (MPW_{sg} , Mileage and Payload Weighting factor) för undergruppen av fordon sg definieras som produkten av den årligakörsträcka som anges i tabell 4 och det värde för nyttolast per undergrupp av fordon som anges i tabell 3 i punkt 2.5, normaliserad mot respektivevärde för undergrupp av fordon 5-LH, och ska beräknas enligt följande:

$$MPW_{sg} = \frac{(AM_{sg} \times PL_{sg})}{(AM_{5-LH} \times PL_{5-LH})}$$

där

AM_{sg} är den årliga körsträckan som anges i tabell 4 för fordoneni respektive undergrupp av fordon,

AM_{5-LH} är den årliga körsträckan som anges för undergruppen av fordon 5-LH i tabell 4,

PL_{sg} är det värde för genomsnittlig nyttolast som fastställs i enlighet med punkt 2.5,

PL_{5-LH} är det genomsnittliga värde för nyttolast för undergruppen av fordon 5-LH som fastställs i enlighet med punkt 2.5.

Tabell 4
Årliga körsträckor

Undergrupp av fordon sg	Årlig körsträcka AM _{sg} (Annual Mileage)(km)
4-UD	60 000
4-RD	78 000
4-LH	98 000
5-RD	78 000
5-LH	116 000
9-RD	73 000
9-LH	108 000
10-RD	68 000
10-LH	107 000

2.7 Tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp i g/tkmsom avses i artikel 4

De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen i g/tkm (CO₂) ska för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod beräknas enligt följande:

$$CO_2 = ZLEV \times \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times avgCO_{2sg}$$

där

$\sum_{sg}$ är summan för alla undergrupper av fordon,

ZLEV är den faktor för utsläppsfria och utsläppssnåla fordon som fastställs i enlighet med punkt 2.3,

$share_{sg}$ är den andel nya tunga fordonen i en undergrupp av fordon som fastställs i enlighet med punkt 2.4,

MPW_{sg} är den viktningsfaktor för körsträcka och nyttolast som fastställs i enlighet med punkt 2.6,

$avgCO_{2sg}$ är de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen i g/tkmsom fastställs i enlighet med punkt 2.2.

3. DE REFERENSVÄRDEN FÖR KOLDIOXIDUTSLÄPP SOM AVSES I ARTIKEL 1 ANDRA STYCKET

Referensvärdet för koldioxidutsläpp (rCO_{2sg}) ska beräknas för varje undergrupp av fordon sg, på grundval av alla nya tunga fordon från allatillverkare under referensperioden, enligt följande:

$$rCO_{2sg} = \frac{\sum_v (CO_{2v}/PL)_{sg}}{rV_{sg}}$$

där

$\sum_v$ är summan av alla nya tunga fordon, registrerade under referensperioden, i undergruppen av fordon sg, med undantag av arbetsfordon, i enlighet med artikel 1 andra stycket,

CO_{2v} är de specifika koldioxidutsläppen från nya tunga fordonetv, fastställda i enlighet med punkt 2.1, och i tillämpliga fall justerade i enlighet med bilaga II,

rV_{sg} är det totala antalet nya tunga fordon, registrerade under referensperioden, i undergruppen av fordon sg , med undantag av arbetsfordon, i enlighet med artikel 1 andra stycket,

PL_{sg} är den genomsnittliga nyttolasten för fordon i undergruppen av fordon sg , fastställd enligt punkt 2.5.

4. TILLVERKARES SPECIFIKA KOLDIOXIDUTSLÄPPSMÅL SOM AVSESI ARTIKEL 6

Det specifika koldioxidutsläppsmålet T skaför varje tillverkare och varje rapporteringsperiod från och med den 1 juli 2025 beräknas enligt följande:

$$T = \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times (1 - rf) \times rCO_{2sg}$$

där

$\sum_{sg}$ är summan av alla undergrupper av fordon,

$share_{sg}$ är den andel nya tunga fordonen i en undergrupp av fordonsom fastställs i enlighet med punkt 2.4,

MPW_{sg} är den viktningsfaktor för körsträcka och nyttolast som fastställs i enlighet med punkt 2.6,

rf är det mål för koldioxidutsläppsminskning (i %) som gäller för den specifika rapporteringsperioden,

rCO_{2sg} är det referensvärde för koldioxidutsläpp som fastställs i enlighet med punkt 3.

5. UTSLÄPPSKREDITER OCH UTSLÄPPSSKULDER SOM AVSESI I ARTIKEL 7

5.1 Kurvan för minskade koldioxidutsläpp, som grund för utsläppskrediter

En kurva för minskade koldioxidutsläpp (ET_Y , CO₂ emissions reduction trajectory) ska definieras enligt följande, för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod för åren Y från och med 2019 till och med 2030:

$$ET_Y = \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times R - ET_Y \times rCO_{2sg}$$

där

$\sum_{sg}$ är summan av alla undergrupper av fordon,

$share_{sg}$ är den andel nya tunga fordonen i en undergrupp av fordonsom fastställs i enlighet med punkt 2.4,

MPW_{sg} är den viktningsfaktor för körsträcka och nyttolast som fastställs i punkt 2.6,

rCO_{2sg} är det referensvärde för koldioxidutsläpp som fastställs enligt med punkt 3,

$R-ET_Y$ definieras enligt följande:

när det gäller rapporteringsperioderna för åren Y från och med 2019 till och med 2025:

$$R - ET_Y = (1 - rf_{2025}) + rf_{2025} \times (2025 - Y)/6$$

och när det gäller rapporteringsperioderna för åren Y från och med 2026 till och med 2030:

$$R - ET_Y = (1 - rf_{2030}) + (rf_{2030} - rf_{2025}) \times (2030 - Y)/5$$

rf_{2025} och rf_{2030} är de mål för minskade koldioxidutsläpp (i %) som gäller för rapporteringsperioderna för 2025 respektive 2030.

5.2 Utsläppskrediter och utsläppsskulder för varje rapporteringsperiod

Utsläppskrediterna (cCO_{2Y}) och utsläppsskulden (dCO_{2Y}) ska för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod för åren Y från och med 2019 till och med 2029 beräknas enligt följande:

Om $CO_{2Y} < ET_Y$:

$$cCO_{2Y} = (ET_Y - CO_{2Y}) \times V_Y \text{ and}$$

$$dCO_{2Y} = 0$$

Om $CO_{2Y} > T_Y$ för åren 2025–2029:

$$dCO_{2Y} = (CO_{2Y} - T_Y) \times V_Y \text{ and}$$

$$cCO_{2Y} = 0$$

och cCO_{2Y} fastställas till 0.

där

ET_Y är tillverkarens kurva för minskade koldioxidutsläpp för rapporteringsperioden för året Y, fastställd i enlighet med punkt 5.1,

CO_{2Y} är tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp för rapporteringsperioden för året Y, fastställda i enlighet med punkt 2.7,

T_Y är tillverkarens specifika koldioxidutsläppsmål för rapporteringsperioden för året Y, fastställt i enlighet med punkt 4,

V_Y är antalet nya tunga fordon från tillverkaren under rapporteringsperioden för året Y, med undantag av alla arbetsfordon, i enlighet med artikel 4 första stycket a.

5.3 Gräns för utsläppsskuld

Gränsen för utsläppsskuld ($limCO_2$) definieras för varje tillverkare enligt följande:

$$limCO_2 = T_{2025} \times 0,05 \times V_{2025}$$

där

T_{2025} är tillverkarens specifika koldioxidutsläppsmål under rapporteringsperioden för 2025, fastställt i enlighet med punkt 4,

V_{2025} är antalet nya tunga fordon från tillverkaren under rapporteringsperioden för 2025, med undantag av alla arbetsfordon, i enlighet med artikel 4 första stycket a.

5.4 Utsläppskrediter som räknats in före 2025

Utsläppsskulder som räknas in för rapporteringsperioden för 2025 ska minskas med ett belopp ($redCO_2$) som motsvarar de utsläppskrediter som räknats in före den rapporteringsperioden, vilket fastställs för varje tillverkare enligt följande:

$$redCO_2 = \min(dCO_{2025}; \sum_{Y=2019}^{2024} cCO_{2Y})$$

där

$\min$ är minimivärdet av de två värdena inom parentes,

$\sum_{Y=2019}^{2024}$ är summan för rapporteringsperioderna för åren Y från och med 2019 till och med 2024,

dCO_{2025} är utsläppsskulden för rapporteringsperioden för 2025, fastställda i enlighet med punkt 5.2,

cCO_{2Y} är utsläppskrediterna för rapporteringsperioden för år Y, fastställda i enlighet med punkt 5.2.

6. EN TILLVERKARES ÖVERSKRIDANDE KOLDIOXIDUTSLÄPP SOM AVSESI ARTIKEL 8.2

Värdet för överskridande koldioxidutsläpp ($exeCO_{2Y}$) ska för varje tillverkare och varje rapporteringsperiod från och med 2025 beräknas enligt följande, om värdet är positivt:

För rapporteringsperioden för 2025

$$exeCO_{2025} = dCO_{2025} - \sum_{Y=2019}^{2025} cCO_{2Y} - limCO_2$$

För rapporteringsperioderna för åren Y från och med 2026 till och med 2028

$$exeCO_{2Y} = \sum_{I=2025}^Y (dCO_{2I} - cCO_{2I}) - \sum_{J=2025}^{Y-1} exeCO_{2J} - redCO_2 - limCO_2$$

För rapporteringsperioden för 2029

$$exeCO2_Y = \sum_{I=2025}^{2029} (dCO2_I - cCO2_I) - \sum_{J=2025}^{2028} exeCO2_J - redCO2$$

För rapporteringsperioderna för åren Y från och med 2030

$$exeCO2_y = (CO2_Y - T_Y) \times V_Y$$

där

$\sum_{Y=2019}^{2025}$ är summan av rapporteringsperioderna för åren Y från och med 2019 till och med 2025,

$\sum_{I=2025}^Y$ är summan av rapporteringsperioderna för åren I från och med 2025 till och med år Y,

$\sum_{J=2025}^{Y-1}$ är summan av rapporteringsperioderna för åren J från och med 2025 till och med år (Y-1),

$\sum_{J=2025}^{2028}$ är summan av rapporteringsperioderna för åren J från och med 2025 till och med 2028,

$\sum_{I=2025}^{2029}$ är summan av rapporteringsperioderna för åren I från och med 2025 till och med 2029,

$dCO2_Y$ är utsläppsskulderna för rapporteringsperioderna för året Y, fastställda i enlighet med punkt 5.2,

$cCO2_Y$ är utsläppskrediterna för rapporteringsperioden för år Y, fastställda i enlighet med punkt 5.2,

$limCO2$ är gränsen för utsläppsskuld, fastställd i enlighet med punkt 5.3,

$redCO2$ är minskningen av utsläppsskulder för rapporteringsperioden för 2025, fastställd i enlighet med punkt 5.4.

I alla andra fall ska värdet för överskridande koldioxidutsläpp $exeCO2_Y$ fastställas till 0.

BILAGA II

Justeringsförfaranden

1. JUSTERINGSFAKTORER FÖR NYTTOLAST SOM AVSES I ARTIKEL 14.1 C

Vid beräkning av det referensvärde för koldioxidutsläpp som avses i artikel 1 andra stycket ska, om inte annat följer av artikel 11.2 a, de viktningsvärden för användningsprofiler och värden för nyttolast som är tillämpliga under den rapporteringsperiod då de ändringar som avses i artikel 14.1 c får verkan för alla nya tunga fordon användas, och de koldioxidutsläpp i g/km från ett tungt fordon *v*, fastställda för en användningsprofil *mp*, som avses i tabell 2 i punkt 2.1 i bilaga I, justeras enligt följande:

$$CO_{2v,mp} = CO_2(RP)_{v,mp} \times (1 + PL_{a,sg,mp} \times (PL_{sg,mp} - PL(RP)_{sg,mp}))$$

där

sg är den undergrupp av fordon som fordonet *v* tillhör,

$CO_2(RP)_{v,mp}$ är de specifika koldioxidutsläppen från fordon *v* i g/km, fastställda för användningsprofil *mp* och baserade på de övervakningsuppgifter för referensperioden som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2018/956,

$PL(RP)_{sg,mp}$ är det värde för nyttolast som kopplades till fordonet *v* i undergruppen av fordon *sg* för användningsprofilen *mp* och referensperioden, i enlighet med tabell 3 i punkt 2.5 i bilaga I, i syfte att fastställa de övervakningsuppgifter för referensperioden som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2018/956,

$PL_{sg,mp}$ är det värde för nyttolast som kopplades till fordon i undergruppen av fordon *sg* för användningsprofilen *mp* och den rapporteringsperiod när de ändringar som avses i artikel 14.1 c får verkan för alla nya tunga fordon, i enlighet med tabell 3 i punkt 2.5 i bilaga I,

$PL_{a,sg,mp}$ är den justeringsfaktor för nyttolast som definieras i tabell 5.

Tabell 5

Justeringsfaktorer för nyttolast $PL_{a,sg,mp}$

$PL_{a,sg,mp}$ (1/ton)		Användningsprofiler ⁽¹⁾ <i>mp</i>				
		RDL, RDR	REL, RER	LHL, LHR	LEL, LER	UDL, UDR
Undergrupp av fordon <i>sg</i>	4-UD	0,026	Ej tillämpligt	0,015	Ej tillämpligt	0,026
	4-RD					
	4-LH					
	5-RD	0,022	0,022	0,017	0,017	0,022
	5-LH					
	9-RD	0,026	0,025	0,015	0,015	0,026
	9-LH					
	10-RD	0,022	0,021	0,016	0,016	0,022
10-LH						

⁽¹⁾ Se definitioner av användningsprofiler i punkt 2.1 i bilaga I.

2. JUSTERINGSFAKTORER SOM AVSES I ARTIKEL 11.2 B

Vid beräkning av det referensvärde för koldioxidutsläpp som avses i artikel 1 andra stycket ska, om inte annat följer av artikel 11.2 b, de viktningvärden för användningsprofiler och värden för nyttolast som är tillämpliga under den rapporteringsperiod då de ändringar som avses i artikel 14.1 c får verkan för alla nya tunga fordon användas, och de koldioxidutsläpp i g/km från ett tungt fordon v , fastställda för en användningsprofil mp , som avses i punkt 2.1 i bilaga I, justeras enligt följande:

$$CO_{2v,mp} = CO_2(RP)_{v,mp} \times \left(\sum_r S_{r,sg} \times CO_{2r,mp} \right) / \left(\sum_r S_{r,sg} \times CO_2(RP)_{r,mp} \right)$$

där

$\sum_r$ är summan för alla representativa fordon r för undergruppen av fordon sg ,

sg är den undergrupp av fordon som fordonet v tillhör,

$S_{r,sg}$ är den statistiska viktningen för det representativa fordonet r i undergruppen av fordon sg ,

$CO_2(RP)_{v,mp}$ är de specifika koldioxidutsläppen från fordon v i g/km, fastställda för användningsprofil mp och baserade på de övervakningsuppgifter för referensperioden som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2018/956,

$CO_2(RP)_{r,mp}$ är de specifika koldioxidutsläppen från fordon r i g/km, fastställda för användningsprofil mp i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder under den referensperiod då $CO_2(RP)_{v,mp}$ fastställdes,

$CO_{2r,mp}$ är de specifika koldioxidutsläppen från det representativa fordonet r , fastställda för användningsprofil mp i enlighet med förordning (EG) nr 595/2009 och dess genomförandeåtgärder under den rapporteringsperiod när de ändringar som avses i artikel 14.2 i den här förordningen får verkan för alla nya tunga fordon.

Det representativa fordonet ska definieras i enlighet med den metod som avses i artikel 14.3 i denna förordning.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1243**av den 20 juni 2019****om anpassning till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33, 43.2, 53.1, 62, 91, 100.2, 114, 153.2 b, 168.4 b, 172, 192.1, 207.2, 214.3 och 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Lissabonfördraget ändrade den rättsliga ramen för de befogenheter som lagstiftaren tilldelar kommissionen genom att det införs en åtskillnad mellan å ena sidan befogenheter som delegeras till kommissionen så att den kan anta icke-lagstiftningsakter med allmän giltighet som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt (delegerade akter) och å andra sidan befogenheter som tilldelas kommissionen så att den kan anta akter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter (genomförandeakter).
- (2) Genom lagstiftningsakter som antogs före Lissabonfördragets ikraftträdande tilldelas kommissionen befogenheter att anta åtgärder enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som införs genom artikel 5a i rådets beslut 1999/468/EG ⁽⁴⁾.
- (3) Tidigare förslag beträffande anpassning av lagstiftning som hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll inom de rättsliga ramar som infördes i och med Lissabonfördraget drogs tillbaka ⁽⁵⁾ på grund av att interinstitutionella förhandlingar inte ledde till resultat.

⁽¹⁾ EUT C 288, 31.8.2017, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 164, 8.5.2018, s. 82.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.

⁽⁴⁾ Rådets beslut nr 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁽⁵⁾ EUT C 80, 7.2.2015, s. 17.

- (4) I det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽⁶⁾ enades Europaparlamentet, rådet och kommissionen om en ny ram för delegerade akter och insåg behovet av anpassning av all befintlig lagstiftning till de rättsliga ramar som infördes i och med Lissabonfördraget. I synnerhet var de eniga om behovet av att ge hög prioritet åt en snabb anpassning av alla grundläggande akter som fortfarande hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll. Kommissionen åtog sig att utarbeta ett förslag till denna anpassning före 2016 års slut.
- (5) Majoriteten av de befogenheter i grundläggande akter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll uppfyller kriterierna i artikel 290.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och bör anpassas till den artikeln.
- (6) Andra befogenheter i grundläggande akter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll uppfyller kriterierna i artikel 291.2 i EUF-fördraget och bör anpassas till den artikeln.
- (7) När kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter bör de befogenheterna utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁷⁾.
- (8) I ett begränsat antal grundläggande akter som för närvarande föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll behövs vissa befogenheter inte längre och bör därför utgå.
- (9) Enligt punkt 31 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning får befogenheter slås ihop under förutsättning att kommissionen lämnar en objektiv motivering som är baserad på en innehållsmässig koppling mellan två eller flera befogenheter vilka fastställs i en och samma lagstiftningsakt, och om inget annat föreskrivs i akten i fråga. Samråd vid förberedelsen av delegerade akter tjänar också till att visa vilka befogenheter som anses vara innehållsmässigt kopplade till varandra. I sådana fall ska det i alla eventuella invändningar från Europaparlamentet eller rådet tydligt anges vilken specifik befogenhet invändningen avser. I ett begränsat antal grundläggande akter som förtecknas i bilagan till denna förordning har tydliga bestämmelser om antagande av separata delegerade akter för olika delegerade befogenheter införts i den grundläggande akten.
- (10) Denna förordning bör inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG före denna förordnings ikraftträdande.
- (11) Eftersom de anpassningar och ändringar som ska göras endast avser förfaranden på unionsnivå behöver de, i fråga om direktiv, inte införlivas av medlemsstaterna.
- (12) De berörda akterna bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De akter som förtecknas i bilagan till denna förordning ska ändras i enlighet med vad som anges i bilagan.

⁽⁶⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Denna förordning ska inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA
Ordförande

BILAGA

I. KOMMUNIKATIONSNÄT, INNEHÅLL OCH TEKNIK

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 733/2002 av den 22 april 2002 om inrättande av toppdomänen.eu ⁽¹⁾

I syfte att fastställa villkoren för genomförandet av den nationella toppdomänen.eu som inrättats genom förordning (EG) nr 733/2002, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på komplettering av den förordningen med kriterierna och förfarandet för att utse registreringsenheten, de allmänna riktlinjerna för inrättandet och driften av toppdomänen.eu och de allmänna principerna för registrering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 733/2002 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 första stycket led a ska ersättas med följande:

”a) anta delegerade akter i enlighet med artikel 5a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av kriterierna och förfarandet för att utse registreringsenheten;

om det, i fråga om fastställandet av kriterierna och förfarandet för att utse registreringsenheten, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 5b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Efter samråd med registreringsenheten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 5a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av allmänna riktlinjer för inrättandet och driften av toppdomänen.eu och allmänna principer för registrering.”

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om en medlemsstat eller kommissionen inom 30 dagar efter offentliggörandet motsätter sig någon punkt i en anmäld förteckning, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 5a i syfte att avhjälpa situationen genom att komplettera denna förordning.”

⁽¹⁾ EGT L 113, 30.4.2002, s. 1.

3. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 5a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.1, 5.1 och 5.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.1, 5.1 och 5.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.1, 5.1 och 5.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 5b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2. Europaparlamentets och rådets beslut nr 626/2008/EG av den 30 juni 2008 om urval och tillståndsgivning avseende system som tillhandahåller mobila satellittjänster ⁽²⁾

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av beslut nr 626/2008/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende de lämpliga metoderna för samordnad tillämpning av bestämmelserna om verkställighet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

Beslut nr 626/2008/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 9.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen får genom en genomförandeakt anta åtgärder som fastställer eventuella lämpliga metoder för samordnad tillämpning av de bestämmelser om verkställighet som avses i punkt 2, inbegripet bestämmelser för samordnat upphävande eller återkallande av tillstånd för överträdelse av de gemensamma villkor som föreskrivs i artikel 7.2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10.3.”

2. Artikel 10.4 ska utgå.

II. HUMANITÄRT BISTÅND OCH CIVILSKYDD

Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd ⁽³⁾

Sedan förordningen antogs 1996 har kommissionen inte behövt anta några åtgärder i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll för att ändra icke väsentliga delar av förordning (EG) nr 1257/96. Det tycks inte heller finnas några förutsebara behov av att göra det i framtiden. Möjligheten att anta genomförandeåtgärder i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll bör därför tas bort från förordning (EG) nr 1257/96, utan att det är nödvändigt att ge kommissionen någon befogenhet.

Förordning (EG) nr 1257/96 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 15.1 ska utgå.

2. Artikel 17.4 ska utgå.

III. SYSSELSÄTTNING, SOCIALPOLITIK OCH INKLUDERING

1. Rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (första särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁴⁾

⁽²⁾ EUT L 172, 2.7.2008, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 393, 30.12.1989, s. 1.

I syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller utformning, tillverkning eller konstruktion av delar av arbetsplatsen, den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler eller specifikationer och nya rön om arbetsplatser, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna till direktiv 89/654/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 ⁽⁵⁾ bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

Direktiv 89/654/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller utformning, tillverkning eller konstruktion av delar av arbetsplatsen, den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler eller specifikationer och nya rön om arbetsplatser.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 9b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 9a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

⁽⁵⁾ Rådets beslut av den 22 juli 2003 om inrättande av en rådgivande kommitté för arbetsmiljöfrågor (EUT C 218, 13.9.2003, s. 1).

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 9b

Skynsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2. Rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen (tredje särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁶⁾

I syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering, den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler och specifikationer eller nya rön inom området personlig skyddsutrustning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna till direktiv 89/656/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

⁽⁶⁾ EGT L 393, 30.12.1989, s. 18.

Direktiv 89/656/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering av personlig skyddsutrustning, den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler och specifikationer eller nya rön inom området personlig skyddsutrustning.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 9b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 9b***Skyndsamt förfarande**

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (fjärde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (7)

I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen, ändrade internationella regler och specifikationer eller nya rön inom området manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbas av skador, särskilt i ryggen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna till direktiv 90/269/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

Direktiv 90/269/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ersättas med följande:

*”Artikel 8***Ändringar av bilagorna**

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 8a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering av personlig skyddsutrustning, den tekniska utvecklingen, ändrade internationella regler och specifikationer eller nya rön inom området personlig skyddsutrustning.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 8b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

(7) EGT L 156, 21.6.1990, s. 9.

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 8a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 8b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 8a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

4. Rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm (femte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁸⁾

I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler och specifikationer och nya rön inom bildskärmsområdet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagan till direktiv 90/270/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

Direktiv 90/270/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

Ändringar av bilagan

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagan i syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler eller specifikationer och nya rön inom bildskärmsområdet.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 10b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 10a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

⁽⁸⁾ EGT L 156, 21.6.1990, s. 14.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 10 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 10b

Skynsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

5. Rådets direktiv 92/29/EEG av den 31 mars 1992 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för förbättrad medicinsk behandling ombord på fartyg (*)

I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen eller ändringar i internationella regler eller specifikationer och nya rön inom området medicinsk behandling ombord på fartyg, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna till direktiv 92/29/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

(*) EGT L 113, 30.4.1992, s. 19.

Direktiv 92/29/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 8a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till teknisk utveckling eller ändringar i internationella regler eller specifikationer och nya rön inom området medicinsk behandling ombord på fartyg.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 8b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 8a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 8b***Skyndsamt förfarande**

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 8a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

6. Rådets direktiv 92/57/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav för säkerhet och hälsa på tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser (åttonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁰⁾

I syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering, den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler eller specifikationer och ny kunskap som har betydelse för tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilaga IV till direktiv 92/57/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljööverksamhet.

Direktiv 92/57/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Ändringar av bilaga IV

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a med avseende på rent tekniska ändringar av bilaga IV i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering beträffande tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser, samt den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler och specifikationer och ny kunskap som har betydelse för tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser.

⁽¹⁰⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 6.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 13b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 13a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 13b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

7. Rådets direktiv 92/58/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav beträffande varselmärkning och signaler för hälsa och säkerhet i arbetet (nionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁾

I syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering, den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler eller specifikationer och nya rön beträffande varselmärkning och signaler för hälsa och säkerhet i arbetet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna till direktiv 92/58/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

Direktiv 92/58/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering beträffande utformning av varselmärkning och signaler för hälsa och säkerhet i arbetet och tillverkning av anordningar för dem, samt den tekniska utvecklingen, ändringar i internationella regler och specifikationer och nya rön beträffande varselmärkning och signaler för hälsa och/eller säkerhet i arbetet.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 9b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 9a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 23.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 9b

Skynsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

8. Rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet⁽¹²⁾

I syfte att uppnå tillräckligt skydd av minderåriga i arbetslivet och ta hänsyn till teknisk utveckling, förändringar av internationella regler eller specifikationer och nya rön, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagan till direktiv 94/33/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

⁽¹²⁾ EGT L 216, 20.8.1994, s. 12.

Direktiv 94/33/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

Ändringar av bilagan

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagan i syfte att ta hänsyn till teknisk utveckling, förändringar av internationella regler eller normer och nya rön om skydd av minderåriga i arbetslivet."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 15a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 15 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 15 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 15 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

9. Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹³⁾

I syfte att uppnå tillräckligt skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet och ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering, tekniska framsteg, förändringar av internationella standarder eller specifikationer och nya rön när det gäller kemiska agenser, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna till direktiv 98/24/EG och kompletteringar av det direktivet genom att man fastställer eller reviderar indikativa yrkeshygieniska gränsvärden. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 98/24/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a i syfte att komplettera detta direktiv genom fastställande eller revidering av de indikativa yrkeshygieniska gränsvärden som avses i första stycket i denna punkt, med beaktande av tillgänglig mätteknik.

Medlemsstaterna ska informera arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna om de indikativa yrkeshygieniska gränsvärden som fastställts på unionsnivå.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 12b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. Artikel 12.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering i fråga om kemiska agenser, samt tekniska framsteg, förändringar av internationella standarder eller specifikationer och nya rön när det gäller kemiska agenser.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 12b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

3. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 12a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽¹³⁾ EGT L 131, 5.5.1998, s. 11.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2 och 12.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2 och 12.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2 och 12.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

10. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/44/EG av den 25 juni 2002 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (vibration) i arbetet (sextonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁴⁾

⁽¹⁴⁾ EGT L 177, 6.7.2002, s. 13.

I syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller planläggning, konstruktion, tillverkning eller utformning av arbetsutrustning och arbetsplatser, tekniska framsteg, förändringar av de harmoniserade europeiska standarderna eller specifikationerna samt nya rön om mekaniska vibrationer, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagan till direktiv 2002/44/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

Direktiv 2002/44/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 11 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

Ändringar av bilagan

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagan i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller planläggning, konstruktion, tillverkning eller utformning av arbetsutrustning och arbetsplatser, tekniska framsteg, förändringar av de harmoniserade europeiska standarderna eller specifikationerna samt nya rön om mekaniska vibrationer.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 11b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 11a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 11 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 11b

Skynsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 12 ska utgå.
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG av den 6 februari 2003 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (buller) i arbetet (sjuttonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁵⁾

I syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller planläggning, konstruktion, tillverkning eller utformning av arbetsutrustning och arbetsplatser, tekniska framsteg, förändringar av de harmoniserade europeiska standarderna eller specifikationerna samt nya rön om buller, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av direktiv 2003/10/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

⁽¹⁵⁾ EUT L 42, 15.2.2003, s. 38.

Direktiv 2003/10/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Ändringar av direktivet

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a med avseende på rent tekniska ändringar av detta direktiv i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller planläggning, konstruktion, tillverkning eller utformning av arbetsutrustning och arbetsplatser, tekniska framsteg, förändringar av de harmoniserade europeiska standarderna eller specifikationerna samt nya rön om buller.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 12b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 12a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 12 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 12 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 12b***Skyndsamt förfarande**

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 13 ska utgå.

12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁶⁾

I syfte att ta hänsyn till tekniska framsteg, ändringar av internationella bestämmelser eller specifikationer samt nya upptäckter när det gäller carcinogener eller mutagena ämnen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilaga II till direktiv 2004/37/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

Direktiv 2004/37/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Ändring av bilaga II

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17a med avseende på rent tekniska ändringar av bilaga II i syfte att ta hänsyn till tekniska framsteg, ändringar av internationella bestämmelser eller specifikationer samt nya upptäckter när det gäller carcinogener eller mutagena ämnen.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 17b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

⁽¹⁶⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 50.

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 17a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 17 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 17 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 17 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

13. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/25/EG av den 5 april 2006 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (artificiell optisk strålning) i arbetet (nittonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁷⁾

I syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller planläggning, konstruktion, tillverkning eller utformning av arbetsutrustning eller arbetsplatser, tekniska framsteg, förändringar av de harmoniserade europeiska standarderna eller internationella specifikationerna samt nya vetenskapliga rön om exponering för optisk strålning i arbetet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna till direktiv 2006/25/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöförhållanden i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljööverksamhet.

Direktiv 2006/25/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

Ändring av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a med avseende på rent tekniska ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till teknisk harmonisering och standardisering som gäller planläggning, konstruktion, tillverkning eller utformning av arbetsutrustning eller arbetsplatser, tekniska framsteg, förändringar av de harmoniserade europeiska standarderna eller internationella specifikationerna samt nya vetenskapliga rön om exponering för optisk strålning i arbetet. Ändringarna får inte medföra någon ändring av de gränsvärden för exponering som anges i bilagorna.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 10b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 10a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

⁽¹⁷⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 38.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 10 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 10b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 11 ska utgå.

14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/148/EG av den 30 november 2009 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet ⁽¹⁸⁾

I syfte att ta hänsyn till tekniska framsteg, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga I till direktiv 2009/148/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

⁽¹⁸⁾ EUT L 330, 16.12.2009, s. 28.

Direktiv 2009/148/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ska utgå.

2. Artikel 18.2 ska ersättas med följande:

"2. En bedömning av hälsotillståndet för varje arbetstagare ska finnas tillgänglig innan arbetstagaren exponeras för damm från asbest eller asbesthaltiga material på arbetsplatsen.

Denna bedömning ska omfatta en särskild undersökning av bröstet. I bilaga I finns praktisk vägledning som medlemsstaterna kan använda beträffande den kliniska undersökningen av arbetstagarna. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18a med avseende på ändring av bilaga I i syfte att anpassa den till de tekniska framstegen.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 18b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.

Bedömningen ska upprepas åtminstone vart tredje år så länge exponeringen fortsätter.

En individuell hälsojournal ska upprättas i överensstämmelse med nationella bestämmelser och/eller praxis för varje arbetstagare som avses i första stycket."

3. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 18a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 18.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 18.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 18.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18b

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

IV. ENERGI

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar⁽¹⁹⁾

I syfte att genomföra nödvändiga tekniska anpassningar av förordning (EG) nr 1222/2009, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till den förordningen för att anpassa dem till den tekniska utvecklingen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 1222/2009 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Ändringar och anpassning till den tekniska utvecklingen

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a med avseende på ändring av denna förordning i fråga om följande:

a) Införande av informationskrav som avser kategorisering avseende väggrepp på vått underlag för C2- och C3-däck, under förutsättning att lämpliga harmoniserade testmetoder finns tillgängliga.

⁽¹⁹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 46.

- b) Anpassning, i tillämpliga fall, av väggreppsklassen till de tekniska egenskaperna hos däck som i huvudsak är utformade för att ge bättre prestanda på is- och/eller snöunderlag än ett normalt däck i fråga om förmågan att starta, behålla eller hejda fordonsrörelse.
- c) Anpassning av bilagorna I - V till den tekniska utvecklingen.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 11 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 13 ska utgå.

V. MILJÖ

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer ⁽²⁰⁾

I syfte att säkerställa att de krav för utrustning för bottenlastning som fastställs i direktiv 94/63/EG ändras vid behov och anpassa bilagorna till den tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagorna till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 94/63/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 ska sjätte stycket ersättas med följande:

"Alla depåer med utlastningsanläggningar för tankbilar ska vara utrustade med minst en utlastningsanordning som uppfyller de krav för utrustning för bottenlastning som fastställs i bilaga 4. Kommissionen ska regelbundet se över dessa krav och ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 7a med avseende på ändring av bilaga 4 på grundval av resultatet av denna översyn."

2. Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Anpassning till den tekniska utvecklingen

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 7a med avseende på ändring av bilagorna i syfte att anpassa dem till den tekniska utvecklingen, med undantag för de gränsvärden som anges i punkt 2 i bilaga 2."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 7a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.1 och 7 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

⁽²⁰⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 24.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.1 och 7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.1 och 7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 8 ska utgå.

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller ⁽²¹⁾

I syfte att anpassa direktiv 2002/49/EG till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2002/49/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a med avseende på ändring av bilaga II i syfte att fastställa gemensamma metoder för bedömningen av Lden och Lnight.”

b) I punkt 3 ska följande andra stycke läggas till:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a med avseende på ändring av bilaga III i syfte att fastställa bedömningsmetoder för hälsoeffekter.”

⁽²¹⁾ EGT L 189, 18.7.2002, s. 12.

2. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a med avseende på ändring av bilaga I punkt 3 och bilagorna II och III i syfte att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.2, 6.3 och 12 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genomtyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.2, 6.3 och 12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.2, 6.3 och 12 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 13.3 ska utgå.

5. I bilaga III ska andra meningen i inledningsfrasen ersättas med följande:

”De dos-effekt-samband som införs genom framtida revideringar av denna bilaga kommer särskilt att gälla följande:”.

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG ⁽²²⁾

I syfte att säkerställa användning av aktuella analysmetoder för att fastställa efterlevnad av gränsvärdena för halten av flyktiga organiska föreningar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga III till direktiv 2004/42/EG för att anpassa den till den tekniska utvecklingen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2004/42/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Anpassning till den tekniska utvecklingen

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a med avseende på ändring av bilaga III i syfte att anpassa den till den tekniska utvecklingen.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 11a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

⁽²²⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 87.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 11 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

3. Artikel 12.3 ska utgå.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG ⁽²³⁾

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 166/2006 till den tekniska utvecklingen och till utvecklingen av internationell rätt, och säkerställa bättre rapportering, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna II och III till den förordningen i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, eller som ett resultat av att eventuella ändringar av bilagorna till Uneces protokoll om register över utsläpp och överföringar av föroreningar antagits då parterna i protokollet sammankommit, samt komplettering av den förordningen genom att inleda rapportering om utsläpp av relevanta föroreningar från en eller flera diffusa källor. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 166/2006 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.3 ska ersättas med följande:

”3. Om kommissionen konstaterar att det inte finns några uppgifter om utsläpp från diffusa källor, ska den ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18a i syfte att komplettera denna förordning genom inledande av rapportering om utsläpp av relevanta föroreningar från en eller flera diffusa källor enligt internationellt godkända metoder.”

⁽²³⁾ EUT L 33, 4.2.2006, s. 1.

2. Artikel 18 ska ersättas med följande:

"Artikel 18

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18a med avseende på ändring av bilagorna II och III i syfte att

- a) anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen,
- b) anpassa dem som ett resultat av att eventuella ändringar av protokollets bilagor antagits då parterna i protokollet sammankommit."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 18a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.3 och 18 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8.3 och 18 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8.3 och 18 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 19.3 ska utgå.

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽²⁴⁾

I syfte att säkerställa att förordning (EG) nr 1272/2008 regelbundet uppdateras, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på

— ändring av bilaga VI till den förordningen i syfte att harmonisera klassificering och märkning av ämnen,

— ändring av bilaga VIII i syfte att ytterligare harmonisera uppgifter om insatser i nödsituationer och förebyggande åtgärder,

— ändring av vissa bestämmelser i den förordningen och bilagorna I–VIII till den förordningen i syfte att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 1272/2008 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 37.5 ska ersättas med följande:

”5. Om kommissionen anser att den harmoniserade klassificeringen och märkningen av det berörda ämnet är lämplig ska den utan onödigt dröjsmål anta delegerade akter i enlighet med artikel 53a med avseende på ändring av bilaga VI genom att införa det ämnet med dess klassificering och märkning i tabell 3.1 i del 3 i bilaga VI och, i förekommande fall, dess särskilda koncentrationsgränser eller M-faktorer.

⁽²⁴⁾ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

En motsvarande post ska införas i tabell 3.2 i del 3 i bilaga VI enligt samma villkor, fram till och med den 31 maj 2015.

Om det, i fråga om harmonisering av klassificering och märkning av ämnen, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 53b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här punkten.”

2. Artikel 45.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 53a med avseende på ändringar av bilaga VIII för att ytterligare harmonisera uppgifter om insatser i nödsituationer och förebyggande åtgärder, efter samråd med berörda parter som Europeiska sammanslutningen av giftcentraler och kliniska toxikologer (EAPCCT).”

3. Artikel 53.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 53a med avseende på ändring av artiklarna 6.5, 11.3, 12, 14, 18.3 b, 23, 25–29 och 35.2 andra och tredje stycket samt bilagorna I–VIII i syfte att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, med beaktande av vidareutvecklingen av GHS, särskilt eventuella FN-ändringar som avser användningen av information om liknande blandningar, samt utvecklingen inom internationellt erkända kemikalieprogram och uppgifter från olycksdatabaser.

Om det är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 53b tillämpas på delegerade akter som antas enligt denna punkt.”

4. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 53a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 37.5, 45.4 och 53.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 37.5, 45.4 och 53.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 37.5, 45.4 och 53.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 53b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 53a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

Artikel 53c

Separata delegerade akter för olika delegerade befogenheter

Kommissionen ska anta en separat delegerad akt avseende varje befogenhet som delegerats till den i enlighet med denna förordning.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

5. Artikel 54.3 och 54.4 ska utgå.
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/126/EG av den 21 oktober 2009 om återvinning av bensinångor steg II, vid tankning av motorfordon på bensinstationer ⁽²⁵⁾

I syfte att säkerställa överensstämmelse med relevanta normer som Europeiska standardiseringskommittén (CEN) fastställt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av vissa bestämmelser i direktiv 2009/126/EG för att anpassa dem till den tekniska utvecklingen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽²⁵⁾ EUT L 285, 31.10.2009, s. 36.

Direktiv 2009/126/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Tekniska anpassningar

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 8a med avseende på ändring av artiklarna 4 och 5 i syfte att anpassa dem till den tekniska utvecklingen när det är nödvändigt för att säkerställa överensstämmelse med relevanta normer som Europeiska standardiseringskommittén (CEN) fastställt.

Den delegering av befogenhet som avses i första stycket ska inte gälla för den återföringsgrad för bensenångor och det volymförhållande som anges i artikel 4 samt för de tidsperioder som anges i artikel 5.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 8a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 9 ska utgå.

VI. EUROSTAT

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden ⁽²⁶⁾

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 1893/2006 till den tekniska och ekonomiska utvecklingen och anpassa Nace rev. 2 till andra klassifikationer av samhälle och ekonomi, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilaga I till den förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 1893/2006 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Delegerade akter och genomförandeakter”.

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6a med avseende på ändring av bilaga I för att beakta den tekniska eller ekonomiska utvecklingen eller anpassa den till andra klassifikationer av samhälle och ekonomi.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

⁽²⁶⁾ EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 6.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 7.3 ska utgå.

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 451/2008 av 23 april 2008 om fastställande av en ny statistisk indelning av produkter efter näringsgren (CPA) och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3696/93 ⁽²⁷⁾

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 451/2008 till den tekniska eller ekonomiska utvecklingen och anpassa den till andra indelningar för samhällsstatistik och ekonomisk statistik, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagan till den förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 451/2008 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Delegerade akter och genomförandeakter”.

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6a med avseende på ändring av bilagan för att beakta den tekniska eller ekonomiska utvecklingen eller anpassa den till andra indelningar för samhällsstatistik och ekonomisk statistik.

När kommissionen utövar den befogenheten ska den säkerställa att de delegerade akterna inte innebär några betydande ytterligare insatser eller kostnader för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.”

⁽²⁷⁾ EUT L 145, 4.6.2008, s. 65.

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 6.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 7.3 ska utgå.

VII. INRE MARKNADEN, INDUSTRI, ENTREPRENÖRSKAP SAMT SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG

1. Rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor efter vikt eller volym⁽²⁸⁾

⁽²⁸⁾ EGT L 46, 21.2.1976, s. 1.

I syfte att anpassa direktiv 76/211/EEG till den tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I och II till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 76/211/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6a med avseende på ändring av bilagorna I och II i syfte att anpassa dem till den tekniska utvecklingen.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG av den 8 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus ⁽²⁹⁾

I syfte att anpassa direktiv 2000/14/EG till den tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilaga III till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2000/14/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 18.2 ska utgå.
2. Artikel 18a ska ersättas med följande:

"Artikel 18a

Ändringar av bilaga III

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18b med avseende på ändring av bilaga III i syfte att anpassa den till den tekniska utvecklingen. Dessa delegerade akter får inte direkt påverka den uppmätta ljudeffektnivån för utrustning som förtecknas i artikel 12, särskilt genom införande av hänvisningar till tillämpliga europeiska standarder."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 18b

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 18a ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 18a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

⁽²⁹⁾ EGT L 162, 3.7.2000, s. 1.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 18a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. I artikel 19 ska led b utgå.

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/9/EG av den 11 februari 2004 om tillsyn och kontroll avseende god laboratoriesed (GLP)⁽³⁰⁾

I syfte att anta nödvändiga tekniska anpassningar av direktiv 2004/9/EG, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på

— ändring av det direktivet i syfte att lösa tvister avseende överensstämmelse med god laboratoriesed,

— ändring av garantiformuleringen i det direktivet,

— ändring av bilaga I till det direktivet i syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2004/9/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6a med avseende på ändring av detta direktiv i syfte att lösa de problem som avses i punkt 1. Ändringar av bilaga I ska inte ändra bilagans karaktär, som består i att tillhandahålla riktlinjer för övervakning av att kraven på god laboratoriesed uppfylls och för testanläggningsinspektioner och granskningar av försök.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽³⁰⁾ EUT L 50, 20.2.2004, s. 28.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.3 och 8.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.3 och 8.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.3 och 8.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 7.3 ska utgå.

4. Artikel 8.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6a med avseende på ändring av

a) formuleringen i artikel 2.2,

b) bilaga I i syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen.”

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och ändring av direktiv 95/16/EG ⁽³¹⁾

I syfte att ta hänsyn till utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den vägledande förteckningen över säkerhetskomponenter i bilaga V till direktiv 2006/42/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽³¹⁾ EUT L 157, 9.6.2006, s. 24.

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2006/42/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på nödvändiga åtgärder avseende potentiellt riskfyllda maskiner. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

Direktiv 2006/42/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 andra stycket c ska andra stycket ersättas med följande:

”En vägledande förteckning över säkerhetskomponenter återfinns i bilaga V.”

2. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a med avseende på ändring av bilaga V i syfte att uppdatera den vägledande förteckningen över säkerhetskomponenter.”

3. I artikel 9.3 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till detta samråd och anta nödvändiga åtgärder genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.3.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

5. Artikel 22.3 ska ersättas med följande:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*) tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/34/EG av den 23 april 2009 om gemensamma föreskrifter för både mätton och metrologiska kontrollmetoder ⁽³²⁾

I syfte att säkerställa att nödvändiga tekniska anpassningar av direktiv 2009/34/EG utförs, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till det direktivet för att anpassa dem till de tekniska framstegen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

När det gäller befogenheten i artikel 5.3, enligt vilken medlemsstater som har utfärdat ett begränsat EG-typgodkännande ska ansöka om anpassning till tekniska framsteg av bilagorna I och II, existerar ett sådant begränsat EG-typgodkännande inte längre. Befogenheten i artikel 5.3 bör därför utgå.

Direktiv 2009/34/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.3 ska utgå.

2. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16a med avseende på ändring av bilagorna I och II i syfte att anpassa dem till de tekniska framstegen.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 16a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽³²⁾ EUT L 106, 28.4.2009, s. 7.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 17 ska utgå.

6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen⁽³³⁾

I syfte att säkerställa att förteckningen över försvarsrelaterade produkter i bilagan till direktiv 2009/43/EG står i strikt överensstämmelse med Europeiska unionens gemensamma militära förteckning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den bilagan och ändringar av det direktivet vad gäller under vilka omständigheter medlemsstaterna får undanta överföringar av försvarsrelaterade produkter från skyldigheten att ha föregående tillstånd. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽³³⁾ EUT L 146, 10.6.2009, s. 1.

Direktiv 2009/43/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a med avseende på ändring, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, av punkt 2 i syfte att inkludera följande fall:

- a) Överföringen sker under sådana förhållanden att den inte påverkar den allmänna ordningen eller den allmänna säkerheten.
- b) Kravet på föregående tillstånd har blivit oförenligt med medlemsstaternas internationella åtaganden till följd av att detta direktiv antagits.
- c) Det är nödvändigt för sådan mellanstatlig samverkan som avses i artikel 1.4.”

2. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Ändring av bilagan

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a med avseende på ändring av förteckningen över försvarsrelaterade produkter i bilagan så att den står i strikt överensstämmelse med Europeiska unionens gemensamma militära förteckning.

Om det är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 13b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

3. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 13a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.3 och 13 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.3 och 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.3 och 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 13b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 14 ska utgå.
7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 79/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av vätkärlfordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG ⁽³⁴⁾

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 79/2009 till den tekniska utvecklingen vad gäller säkerheten hos vätkärlfordon, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på komplettering av den förordningen med tekniska krav för sådana fordon samt med administrativa bestämmelser, mallar för administrativa handlingar och mallar för märkning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 79/2009 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Delegerade befogenheter

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12a i syfte att komplettera denna förordning mot bakgrund av den tekniska utvecklingen genom fastställande av följande:

- a) Detaljerade regler för provningsförfaranden som fastställs i bilagorna II–V.

⁽³⁴⁾ EUT L 35, 4.2.2009, s. 32.

- b) Detaljerade regler för kraven angående installering av vätgaskomponenter och vätgassystem som fastställs i bilaga VI.
- c) Detaljerade regler för kraven angående vätgaskomponenternas och vätgassystemens säkra och tillförlitliga funktion enligt artikel 5.
- d) Anvisningar för krav som avser något av följande:
  - i) Användning av rent väte eller en blandning av väte och naturgas/biometan.
  - ii) Nya former för lagring eller användning av vätgas.
  - iii) Fordonets islagsskydd, för att hålla vätgaskomponenter och vätgassystem oskadda.
  - iv) Integrerade systemsäkerhetskrav som minst omfattar detektering av läckor och krav som avser utvädringsgas.
  - v) Elektrisk isolering och elektrisk säkerhet.
- e) Administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av fordon med avseende på vätgasdrift och av vätgaskomponenter och vätgassystem.
- f) Regler om vilka uppgifter som ska tillhandahållas av tillverkarna för typgodkännandeändamål och inspektion i enlighet med artikel 4.4 och 4.5.
- g) Detaljerade regler för märkning eller andra former av tydlig och snabb identifiering av vätgasdrivna fordon enligt punkt 16 i bilaga VI.
- h) Andra åtgärder som krävs för tillämpningen av denna förordning.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 12 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 12 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 13 ska utgå.

8. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG⁽³⁵⁾

I syfte att anpassa direktiv 2009/81/EG till den snabba tekniska, ekonomiska och regleringsrelaterade utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av tröskelvärdena för kontrakt för att anpassa dem till de tröskelvärden som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁽³⁶⁾, av hänvisningarna till den gemensamma terminologin vid offentlig upphandling (CPV-nomenklaturen), av vissa referensnummer i CPV-nomenklaturen och av formerna för hänvisning i meddelandena till särskilda nummer i CPV-nomenklaturen. Eftersom de tekniska kraven på utrustningen för elektronisk mottagning bör hållas uppdaterade i enlighet med den tekniska utvecklingen är det också nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att ändra de tekniska kraven på utrustningen för elektronisk mottagning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2009/81/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 66a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽³⁵⁾ EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 68.1 och 69.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 68.1 och 69.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 68.1 och 69.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 66b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 66a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2. Artikel 67.3 och 67.4 ska utgå.

3. Artikel 68.1 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66a med avseende på ändringar av de tröskelvärden som avses i första stycket.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Om det är nödvändigt att revidera de tröskelvärden som avses i första stycket och det av tidsbrist inte går att använda förfarandet i artikel 66a och det därför föreligger tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 66b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här punkten.”

4. Artikel 69.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66a med avseende på ändring av

a) referensnumren i CPV-nomenklaturen enligt bilagorna I och II, förutsatt att direktivets materiella tillämpningsområde inte ändras därigenom, och formerna för hänvisning i meddelandena till särskilda nummer i CPV-nomenklaturen inom de tjänstekategorier som anges i dessa bilagor,

b) de tekniska krav på utrustningen för elektronisk mottagning som avses i punkterna a, f och g i bilaga VIII.”

VIII. RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH KONSUMENTFRÅGOR

1. Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽³⁷⁾

I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen, ändringar av internationella bestämmelser eller specifikationer samt nya rön, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rent tekniska ändringar av bilaga I till direktiv 92/85/EEG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

I enlighet med rådets beslut av den 22 juli 2003 bistås kommissionen av rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor i förberedelserna, genomförandet och utvärderingen av arbetsmiljöverksamhet.

Direktiv 92/85/EEG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Ändringar av bilaga I

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a med avseende på rent tekniska ändringar av bilaga I i syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen, ändringar av internationella bestämmelser eller specifikationer samt nya rön.

⁽³⁷⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

Om det, i vederbörligen motiverade undantagsfall där omedelbara, direkta och allvarliga risker föreligger för arbetstagares och andra personers fysiska hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 13b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. Följande ska införas:

”Artikel 13a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 13b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽³⁸⁾

I syfte att uppdatera direktiv 2008/48/EG, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av det direktivet i syfte att lägga till ytterligare antaganden för beräkningen av den effektiva räntan eller ändra befintliga antaganden. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2008/48/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 19.5 ska ersättas med följande:

”5. Där så är nödvändigt får de ytterligare antaganden som anges i bilaga I användas vid beräkningen av den effektiva räntan.

Om de antaganden som anges i denna artikel och i del II av bilaga I inte räcker för att beräkna den effektiva räntan på ett enhetligt sätt eller inte längre är anpassade till de affärsmässiga förhållandena på marknaden, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24a med avseende på ändring av den här artikeln och del II i bilaga I i syfte att lägga till de ytterligare antaganden som krävs för att beräkna den effektiva räntan eller ändra befintliga sådana.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 24a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19.5 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 19.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

⁽³⁸⁾ EUT L 133, 22.5.2008, s. 66.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 19.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 25 ska utgå.

IX. TRANSPORT OCH RÖRLIGHET

1. Rådets direktiv 95/50/EG av den 6 oktober 1995 om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods⁽³⁹⁾

I syfte att anpassa direktiv 95/50/EG till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till det direktivet, särskilt för att ta hänsyn till ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG⁽⁴⁰⁾. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 95/50/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 9a ska ersättas med följande:

”Artikel 9a

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9aa med avseende på ändring av bilagorna i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen inom detta direktivs tillämpningsområde, och särskilt för att ta hänsyn till ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9aa

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽³⁹⁾ EGT L 249, 17.10.1995, s. 35.

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9a ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 9b ska utgå.

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG ⁽⁴¹⁾

I syfte att anpassa direktiv 2002/59/EG till utvecklingen av unionsrätten och internationell rätt och till erfarenheterna från direktivets genomförande, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av

— hänvisningarna till unionens och Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) instrument i det direktivet, i syfte att bringa dem i överensstämmelse med bestämmelserna i unionsrätten eller internationell rätt,

— vissa definitioner i det direktivet, i syfte att bringa dem i överensstämmelse med andra bestämmelser i unionsrätten eller internationell rätt,

— bilagorna I, III och IV till det direktivet mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och erfarenheterna av det direktivet.

⁽⁴¹⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 10.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2002/59/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Ändringar

1. Kommissionen ska, inom ramen för detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 2, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a med avseende på ändringar av hänvisningarna i direktivet till unionens och IMO:s instrument samt av definitionerna i artikel 3 och bilagorna i syfte att bringa dem i överensstämmelse med bestämmelser i unionsrätten eller internationell rätt som har antagits, ändrats eller trätt i kraft.

2. Kommissionen ska, inom ramen för detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 2, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a med avseende på ändring av bilagorna I, III och IV mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och erfarenheterna av detta direktiv.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 27 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 28 ska utgå.

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg ⁽⁴²⁾

I syfte att uppdatera förteckningen över unionsakter som hänvisar till kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (Coss) i förordning (EG) nr 2099/2002, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av den förordningen för att införa en hänvisning till de unionsakter som ger Coss befogenheter och som har trätt i kraft. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 2099/2002 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.3 ska utgå.

2. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Coss befogenheter och ändringar

Coss ska utöva de befogenheter som den tilldelas i enlighet med unionens gällande maritima lagstiftning.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 7a med avseende på ändring av artikel 2.2 för att införa en hänvisning till de unionsakter som ger Coss befogenheter och som har trätt i kraft efter det att denna förordning antogs.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 7a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽⁴²⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/25/EG av den 14 april 2003 om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg ⁽⁴³⁾

I syfte att anpassa direktiv 2003/25/EG till den tekniska utvecklingen, till utvecklingen på internationell nivå och till erfarenheterna från direktivets genomförande, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagorna till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2003/25/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Ändring av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a med avseende på ändringar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till den internationella utvecklingen, särskilt inom IMO, och för att direktivet ska bli mer effektivt mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och den tekniska utvecklingen.”

⁽⁴³⁾ EUT L 123, 17.5.2003, s. 22.

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 10 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 11 ska utgå.

5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och utbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG ⁽⁴⁴⁾

I syfte att anpassa direktiv 2003/59/EG till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I och II till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽⁴⁴⁾ EUT L 226, 10.9.2003, s. 4.

Direktiv 2003/59/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a med avseende på ändringar av bilagorna I och II i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 11a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 11 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 12 ska utgå.

6. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 785/2004 av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer⁽⁴⁵⁾

⁽⁴⁵⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 1.

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 785/2004 till utvecklingen av internationell rätt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av vissa värden i den förordningen mot bakgrund av ändringar av internationella avtal. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 785/2004 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.5 ska ersättas med följande:

"5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 8a med avseende på ändring av de belopp som anges i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln, när ändringar i tillämpliga internationella avtal gör detta nödvändigt."

2. Artikel 7.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 8a med avseende på ändring av de belopp som anges i punkt 1 i den här artikeln, när ändringar i tillämpliga internationella avtal gör detta nödvändigt."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.5 och 7.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.5 och 7.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.5 och 7.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 9.3 ska utgå.

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 789/2004 av den 21 april 2004 om överföring av lastfartyg och passagerarfartyg mellan register inom gemenskapen och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 613/91 ⁽⁴⁶⁾

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 789/2004 till utvecklingen på internationell nivå, särskilt inom Internationella sjöfartsorganisationen, och för att förordningen ska bli mer effektiv mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och den tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av vissa definitioner i den förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 789/2004 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.3 ska utgå.

2. Artikel 9.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska, inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde enligt artikel 3, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på ändringar av definitionerna i artikel 2 i syfte att ta hänsyn till den internationella utvecklingen, särskilt inom IMO, och för att förordningen ska bli mer effektiv mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och den tekniska utvecklingen.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽⁴⁶⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 19.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

8. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG av den 7 september 2005 om harmoniserade flodinformations-tjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen ⁽⁴⁷⁾

I syfte att anpassa direktiv 2005/44/EG till den tekniska utvecklingen och beakta erfarenheterna av det direktivets tillämpning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I och II till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽⁴⁷⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 152.

Direktiv 2005/44/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Ändringar av bilagorna I och II

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a med avseende på ändring av bilagorna I och II mot bakgrund av erfarenheterna av detta direktivs tillämpning och för att anpassa dessa bilagor till den tekniska utvecklingen.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 10 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 11.4 ska utgå.

9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd⁽⁴⁸⁾

I syfte att regelbundet uppdatera de tekniska åtgärder som krävs för att säkerställa hamnskydd, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I–IV till direktiv 2005/65/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽⁴⁸⁾ EUT L 310, 25.11.2005, s. 28.

Direktiv 2005/65/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Ändringar av bilagorna I–IV

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14a med avseende på ändring av bilagorna I–IV i syfte att anpassa dem mot bakgrund av erfarenheterna av genomförandet av dem, utan att utvidga detta direktivs tillämpningsområde.

Om det, i fråga om ändringar som krävs för att anpassa bilagorna I–IV, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 14b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 14a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 14 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 14 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 14b***Skyndsamt förfarande**

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 15 ska utgå.

10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG ⁽⁴⁹⁾

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 2111/2005 till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen samt ytterligare specificera tillämpliga förfaranden, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagan till den förordningen och komplettering av den förordningen med detaljerade regler för vissa förfaranden. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 2111/2005 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 ska ersättas med följande:

”2. De gemensamma kriterierna för att belägga ett lufttrafikföretag med verksamhetsförbud, vilka ska baseras på de relevanta säkerhetsnormerna, fastställs i bilagan (nedan kallade *de gemensamma kriterierna*).

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14a med avseende på ändring av bilagan i syfte att ändra de gemensamma kriterierna för att beakta den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

2. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Detaljerade regler

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av detaljerade regler för de förfaranden som avses i detta kapitel med vederbörlig hänsyn till att beslut måste kunna fattas snabbt i samband med uppdateringen av gemenskapens förteckning.

⁽⁴⁹⁾ EUT L 344, 27.12.2005, s. 15.

Om det, i fråga om de åtgärder som avses i första stycket, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 14b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

3. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 14a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2 och 8 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2 och 8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2 och 8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på en månad från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 14b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 15.4 ska utgå.

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 av den 15 februari 2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95⁽⁵⁰⁾

I syfte att uppdatera bestämmelserna om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga II till förordning (EG) nr 336/2006. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 336/2006 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 11.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska, inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde enligt artikel 3, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a med avseende på ändring av bilaga II i syfte att ta hänsyn till den internationella utvecklingen, särskilt inom IMO, eller för att förordningen ska bli mer effektiv mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid dess genomförande."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 11a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

⁽⁵⁰⁾ EUT L 64, 4.3.2006, s. 1.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 11.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 12.3 ska utgå.

12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar ⁽⁵¹⁾

I syfte att anpassa direktiv 2008/68/EG till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till det direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2008/68/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 8a med avseende på ändring av bilagorna i syfte att ta hänsyn till ändringar av ADR, RID och ADN, särskilt ändringar med koppling till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inbegripet användningen av spårningsteknik.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 8a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

⁽⁵¹⁾ EUT L 260, 30.9.2008, s. 13.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 9.3 ska utgå.

13. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed⁽⁵²⁾

I syfte att anpassa direktiv 2009/15/EG till utvecklingen av tillämpliga internationella instrument och ändra de högsta belopp som ska betalas som ersättning till skadelidande, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av det direktivet för att

— införliva senare ändringar av vissa internationella konventioner, protokoll, koder och resolutioner med anknytning till direktivet, som har trätt i kraft,

— ändra vissa belopp som anges i direktivet.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2009/15/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽⁵²⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 47.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 7.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2. Artikel 6.3 ska utgå.

3. Artikel 7.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 5a med avseende på ändring av detta direktiv, utan att utvidga dess tillämpningsområde, i syfte att

a) vid tillämpning av detta direktiv införliva senare ikraftträdna ändringar av de internationella konventioner, protokoll, koder och resolutioner med anknytning till direktivet som avses i artiklarna 2 d, 3.1 och 5.2,

b) ändra de belopp som anges i artikel 5.2 b ii och iii.”

14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg⁽⁵³⁾

I syfte att göra förordning (EG) nr 391/2009 fullständig och anpassa den till utvecklingen av internationella bestämmelser, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på

— ändring av de minimikriterier som fastställs i bilaga I till den förordningen med beaktande av i synnerhet de relevanta beslut som har fattats av IMO,

---

⁽⁵³⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 11.

- komplettering av den förordningen med kriterier för mätning av reglernas och förfarandenas effektivitet samt den erkända organisationens prestationsnivå i fråga om säkerhet och förhindrande av förorening från av dem klassificerade fartyg, varvid särskild hänsyn ska tas till data som tas fram inom ramen för Paris-samförståndsavtalet om hamnstatskontroll eller liknande mekanismer,
- komplettering av den förordningen med kriterier för när en sådan prestationsnivå ska betraktas som ett oacceptabelt hot mot säkerheten eller miljön, varvid särskilda hänsyn kan tas till mindre organisationer eller starkt specialiserade organisationer,
- komplettering av den förordningen med närmare bestämmelser om böter och viten och återkallelse av erkännande av organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 391/2009 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 12.4 ska utgå.

2. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14a med avseende på ändring av bilaga I, utan att utvidga dess tillämpningsområde, i syfte att uppdatera de minimikriterier som anges där, med särskild hänsyn till relevanta beslut som har fattats av IMO.”

3. Artikel 14.1 och 14.2 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av:

- a) kriterier för mätning av reglernas och förfarandenas effektivitet samt den erkända organisationens prestationsnivå i fråga om säkerhet och förhindrande av förorening från av dem klassificerade fartyg, varvid särskild hänsyn ska tas till data som tas fram inom ramen för Paris-samförståndsavtalet om hamnstatskontroll eller liknande mekanismer,
- b) kriterier för när en sådan prestationsnivå ska betraktas som ett oacceptabelt hot mot säkerheten eller miljön, varvid särskilda hänsyn kan tas till mindre organisationer eller starkt specialiserade organisationer.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av närmare bestämmelser för föreläggande av böter och viten i enlighet med artikel 6 och, vid behov, om återkallelse av erkännande av organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg i enlighet med artikel 7.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 14a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 13.1, 14.1 och 14.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13.1, 14.1 och 14.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 13.1, 14.1 och 14.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 av den 23 april 2009 om transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss⁽⁵⁴⁾

I syfte att anpassa förordning (EG) nr 392/2009 till andra unionsbestämmelser och internationella bestämmelser, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på

- ändring av bilaga I till den förordningen för att införliva ändringar av bestämmelserna i 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, ändrad genom 2002 års protokoll,
- ändring av de gränser som fastställs i bilaga I till den förordningen för fartyg av klass B enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG⁽⁵⁵⁾,
- ändring av bilaga II till den förordningen för att införliva ändringar av bestämmelserna i IMO:s riktlinjer.

⁽⁵⁴⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 24.

⁽⁵⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (EUT L 163, 25.6.2009, s. 1).

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 392/2009 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Ändring av bilagorna

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på ändring av bilaga I till denna förordning i syfte att införliva ändringar av de gränser som fastställs i artiklarna 3.1, 4a.1, 7.1 och 8 i Atenkonventionen för att ta hänsyn till de beslut som fattas i enlighet med artikel 23 i den konventionen.

Kommissionen ges befogenhet att senast den 31 december 2016, på grundval av en lämplig konsekvensbedömning, anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på ändring av de gränser som fastställs i bilaga I till denna förordning för fartyg av klass B enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG (*), med hänsyn tagen till följderna när det gäller befodringsavgifter och marknadsens möjlighet att erhålla ett försäkringsskydd till överkomligt pris på den nivå som krävs, mot den politiska bakgrunden att stärka passagerares rättigheter och den säsongbetonade arten hos en del av trafiken.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a med avseende på ändring av bilaga II för att införliva ändringar av bestämmelserna i IMO:s riktlinjer.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (EUT L 163, 25.6.2009, s. 1).”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9.1 och 9.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9.1 och 9.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9.1 och 9.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 10 ska utgå.

X. HÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 141/2000 av den 16 december 1999 om säräkemedel ⁽⁵⁶⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i förordning (EG) nr 141/2000, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på komplettering av den förordningen med definitioner av begreppen liknande läkemedel och klinisk överlägsenhet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 141/2000 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10b i syfte att komplettera denna förordning genom att anta definitioner av begreppen liknande läkemedel och klinisk överlägsenhet.”

2. Artikel 10a.3 ska utgå.

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10b

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽⁵⁶⁾ EGT L 18, 22.1.2000, s. 1.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.4 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG ⁽⁵⁷⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i direktiv 2001/18/EG, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till det direktivet och komplettering av det direktivet med

- undantagskriterier och informationskrav för anmälan för utsläppande på marknaden av vissa typer av genetiskt modifierade organismer,
- lägsta gränsvärden under vilka produkter där tillfälliga eller tekniskt oundvikliga spår av godkända genetiskt modifierade organismer inte kan uteslutas, inte behöver märkas som genetiskt modifierade organismer,
- lägre gränsvärden än 0,9 %, under vilka de märkningskrav som fastställs i direktivet inte tillämpas på spår av genetiskt modifierade organismer i produkter avsedda för direkt bearbetning,
- särskilda märkningskrav för genetiskt modifierade organismer som inte har släppts ut på marknaden i den mening som avses i detta direktiv.

⁽⁵⁷⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2001/18/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29a i syfte att komplettera detta direktiv genom fastställande av de kriterier och uppgiftskrav som avses i punkt 1 samt relevanta krav på en sammanfattning av handlingarna, efter samråd med den berörda vetenskapliga kommittén. Kriterierna och uppgiftskraven ska vara av den beskaffenhet att en hög säkerhetsnivå för människors hälsa och för miljön säkerställs, och grundas på tillgänglig vetenskaplig bevisning om sådan säkerhet och på tidigare erfarenhet av utsättning av jämförbara genetiskt modifierade organismer.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Innan kommissionen antar delegerade akter enligt punkt 2 ska den se till att allmänheten får tillgång till förslaget. Allmänheten får framföra synpunkter till kommissionen inom 60 dagar. Kommissionen ska över-
sända sådana synpunkter tillsammans med en analys till de experter som avses i artikel 29a.4.”

2. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För produkter där tillfälliga eller tekniskt oundvikliga spår av godkända genetiskt modifierade organismer inte kan uteslutas, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29a i syfte att komplettera detta direktiv genom fastställande av lägsta gränsvärden under vilka dessa produkter inte ska behöva märkas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. Gränsvärdena ska fastställas utifrån vilken produkt som avses.”

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29a i syfte att komplettera detta direktiv genom fastställande av de gränsvärden som avses i första stycket i denna punkt.”

3. Artikel 26.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29a med avseende på ändring av bilaga IV genom fastställande av de särskilda märkningskrav som avses i punkt 1, utan upprepning av eller bristande överensstämmelse med gällande bestämmelser om märkning i befintlig unionslagstiftning. I samband med detta bör hänsyn i förekommande fall tas till bestämmelser om märkning som medlemsstaterna har fastställt i enlighet med unionslagstiftningen.”

4. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Anpassning av bilagorna till den tekniska utvecklingen

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29a med avseende på ändring av avsnitten C och D i bilaga II, bilagorna III - VI och avsnitt C i bilaga VII i syfte att anpassa dem till den tekniska utvecklingen.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 29a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 16.2, 21.2, 21.3, 26.2 och 27 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 16.2, 21.2, 21.3, 26.2 och 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 16.2, 21.2, 21.3, 26.2 och 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

6. Artikel 30.3 ska utgå.

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel ⁽⁵⁸⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i direktiv 2001/83/EG, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på

- ändring av det direktivet när det gäller ett av de villkor som homeopatika måste uppfylla för att komma i åtnjutande av ett särskilt, förenklat registreringsförfarande, om nya vetenskapliga rön motiverar detta,
- ändring av det direktivet när det gäller de typer av verksamheter som kan anses utgöra tillverkning av aktiva substanser som används som utgångsmaterial, med hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen,
- ändring av bilaga I till det direktivet i syfte att ta hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen,
- komplettering av det direktivet genom att fastställa principer och riktlinjer för god tillverkningspraxis för läkemedel.

Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2001/83/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. I artikel 14.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 121a med avseende på ändring av första stycket tredje strecksatsen om nya vetenskapliga rön motiverar detta.”

⁽⁵⁸⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

2. Artikel 46a.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 121a med avseende på ändring av punkt 1 för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen."

3. I artikel 47 ska första stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 121a i syfte att komplettera detta direktiv genom fastställande av de principer och riktlinjer för god tillverkningssed för läkemedel som avses i artikel 46 f."

4. Artikel 120 ska ersättas med följande:

"Artikel 120

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 121a med avseende på ändring av bilaga I i syfte att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen."

5. Artikel 121.2a ska utgå.

6. Artikel 121a ska ersättas med följande:

"Artikel 121a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 14.1, 22b, 23b, 46a, 47, 52b, 54a och 120 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 14.1, 22b, 23b, 46a, 47, 52b, 54a och 120 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 14.1, 22b, 23b, 46a, 47, 52b, 54a och 120 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder ⁽⁵⁹⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i direktiv 2002/32/EG, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I och II till det direktivet för att anpassa dem till den tekniska utvecklingen och komplettering av det direktivet med godtagbarhets-kriterier för avgiftningsprocesser. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2002/32/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. I artikel 7.2 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”2. Ett beslut ska omedelbart fattas om huruvida bilagorna I och II ska ändras. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a med avseende på ändring av de bilagorna.

Om det, i fråga om dessa ändringar, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 10b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.

Medlemsstaten får bibehålla de tillämpade åtgärderna så länge inget beslut har fattats av kommissionen.”

2. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a med avseende på ändring av bilagorna I och II i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

⁽⁵⁹⁾ EGT L 140, 30.5.2002, s. 10.

Om det, i fråga om dessa ändringar, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 10b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

b) I punkt 2 ska andra strecksatsen ersättas med följande:

”— ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a i syfte att komplettera detta direktiv genom definition av godtagbarhetskriterier för avgiftningsprocesser som ett komplement till de kriterier som finns för djurfoder som genomgått sådana processer.”

3. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 10a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2, 8.1 och 8.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.2, 8.1 och 8.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.2, 8.1 och 8.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 10b

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10a.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 11.3 och 11.4 ska utgå.

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽⁶⁰⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i förordning (EG) nr 178/2002, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den förordningen vad gäller antalet vetenskapliga paneler och deras namn och komplettering av den förordningen med det förfarande som ska tillämpas av myndigheten då en begäran om ett vetenskapligt yttrande inkommer, med kriterier för att ta med ett institut i förteckningen över behöriga organisationer som utsetts av medlemsstaterna, med regler för harmoniserade kvalitetskrav samt med regler för ekonomiskt stöd. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 178/2002 ska därför ändras på följande sätt:

1. I artikel 28.4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57a med avseende på ändring av det första stycket när det gäller antalet vetenskapliga paneler och deras namn, mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, på begäran av myndigheten.”

2. Artikel 29.6 ska ersättas med följande:

”6. För tillämpningen av denna artikel ska kommissionen efter samråd med myndigheten anta

- a) delegerade akter i enlighet med artikel 57a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av det förfarande som ska tillämpas av myndigheten då en begäran om ett vetenskapligt yttrande inkommer,
- b) genomförandeakter som fastställer riktlinjerna för vetenskaplig utvärdering av sådana ämnen, produkter eller processer som enligt unionslagstiftningen kräver förhandsgodkännande eller som måste vara upptagna på en positivlista, särskilt då unionslagstiftningen föreskriver eller tillåter att en ansökan om detta lämnas in. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2.”

⁽⁶⁰⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

3. I artikel 36.3 ska första stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av kriterier för att ta med ett institut i förteckningen över behöriga organisationer som utsetts av medlemsstaterna, regler för harmoniserade kvalitetskrav samt regler för ekonomiskt stöd.”

4. I kapitel V avsnitt 1 ska rubriken ersättas med följande:

”AVSNITT 1

UTÖVANDE AV DELEGERINGEN, KOMMITTÉ- OCH MEDLINGSFÖRFARANDEN”.

5. Följande artikel ska införas efter rubriken i avsnitt 1:

”Artikel 57a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 28.4, 29.6 och 36.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 28.4, 29.6 och 36.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 28.4, 29.6 och 36.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

6. Artikel 58.3 ska utgå.

6. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG ⁽⁶¹⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i förordning (EG) nr 1830/2003, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på komplettering av den förordningen genom att inrätta ett system för utveckling och tilldelning av unika identitetsbeteckningar för genetiskt modifierade organismer. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 1830/2003 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Unika identitetsbeteckningar

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9a i syfte att komplettera denna förordning genom inrättande och anpassning av ett system för utveckling och tilldelning av unika identitetsbeteckningar för genetiskt modifierade organismer med hänsyn till utvecklingen i internationella forum."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 9a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

⁽⁶¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 24.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 10.2 ska utgå.

4. Artikel 13.2 ska utgå.

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser ⁽⁶²⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i förordning (EG) nr 1831/2003, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I–IV till den förordningen för att anpassa dem till tekniska framsteg och komplettering av den förordningen med bestämmelser som möjliggör förenklade förfaranden för att godkänna sådana tillsatser som har godkänts för användning i livsmedel. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 1831/2003 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.5 ska ersättas med följande:

”5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a med avseende på ändring av bilaga IV i syfte att anpassa de allmänna villkoren i den bilagan till tekniska framsteg och vetenskaplig utveckling.”

2. Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a med avseende på ändring av bilaga I i syfte att anpassa kategorierna av fodertillsatser och de funktionella grupperna till tekniska framsteg och vetenskaplig utveckling.”

3. I artikel 7.5 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av bestämmelser som möjliggör förenklade förfaranden för att godkänna sådana tillsatser som har godkänts för användning i livsmedel.”

⁽⁶²⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

4. Artikel 16.6 ska ersättas med följande:

”6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a med avseende på ändring av bilaga III i syfte att ta hänsyn till tekniska framsteg och vetenskaplig utveckling.”

5. I artikel 21 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a med avseende på ändring av bilaga II.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.5, 6.3, 7.5, 16.6 och 21 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.5, 6.3, 7.5, 16.6 och 21 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.5, 6.3, 7.5, 16.6 och 21 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

7. Artikel 22.3 ska utgå.

8. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2065/2003 av den 10 november 2003 om rökaromer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel ⁽⁶³⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i förordning (EG) nr 2065/2003, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till den förordningen efter inhämtande av vetenskapliga och/eller tekniska råd från myndigheten och komplettering av den förordningen med kvalitetskriterier för validerade analysmetoder. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 2065/2003 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 17.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av kvalitetskriterier för de validerade analysmetoder som avses i punkt 4 i bilaga II, inklusive ämnen som ska analyseras. De delegerade akterna ska utformas med beaktande av tillgängliga vetenskapliga rön.”

2. Artikel 18.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18a med avseende på ändring av bilagorna efter inhämtande av vetenskapliga och/eller tekniska råd från myndigheten.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 17.3 och 18.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17.3 och 18.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

⁽⁶³⁾ EUT L 309, 26.11.2003, s. 1.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 17.3 och 18.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

4. Artikel 19.3 ska utgå.

9. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁽⁶⁴⁾

I syfte att uppnå målen i förordning (EG) nr 853/2004, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagorna II och III till den förordningen och komplettering av den förordningen vad gäller användning av andra ämnen än dricksvatten för att avlägsna ytkontaminering från produkter av animaliskt ursprung, ändringar av särskilda garantier avseende utsläppande på marknaden av vissa livsmedel av animaliskt ursprung på marknaden i Sverige eller Finland och undantag från bilagorna II och III till den förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 853/2004 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 ska ersättas med följande:

”2. Livsmedelsföretagare får inte använda något annat ämne än dricksvatten – eller, när förordning (EG) nr 852/2004 eller den här förordningen medger dess användning, rent vatten – för att avlägsna ytkontaminering från produkter av animaliskt ursprung, såvida inte ämnets användning godkänts av kommissionen. I detta syfte ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a med avseende på komplettering av denna förordning. Livsmedelsföretagare ska också uppfylla varje användningsvillkor som kan komma att antas i enlighet med samma förfarande. Användning av ett godkänt ämne ska inte påverka livsmedelsföretagares skyldighet att uppfylla kraven i denna förordning.”

2. I artikel 8.3 ska led a ersättas med följande:

”a) Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a med avseende på ändring av punkterna 1 och 2 i den här artikeln i syfte att uppdatera de krav som anges i de punkterna, med hänsyn till ändringar av medlemsstaternas kontrollprogram eller antagandet av mikrobiologiska kriterier i enlighet med förordning (EG) nr 852/2004.”

⁽⁶⁴⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

3. Artikel 9 ska utgå.

4. Artikel 10.1 och 10.2 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a med avseende på ändring av bilagorna II och III. Ändringarna ska syfta till att säkerställa och underlätta uppnåendet av de mål som anges i denna förordning, med hänsyn till de relevanta riskfaktorerna, och ska motiveras på grundval av följande:

- a) De erfarenheter som gjorts av livsmedelsföretagare och/eller behöriga myndigheter, särskilt vid genomförandet av HACCP-baserade system i enlighet med artikel 5.
- b) De erfarenheter som gjorts av kommissionen, särskilt resultaten av dess kontroller.
- c) Den tekniska utvecklingen och dess praktiska konsekvenser samt konsumenternas förväntningar på livsmedlens sammansättning.
- d) Vetenskapliga utlåtanden, särskilt nya riskbedömningar.
- e) Mikrobiologiska kriterier och temperaturkriterier för livsmedel.
- f) Förändringar i konsumtionsmönster.

De ändringar som avses i första stycket ska omfatta

- a) krav på identifieringsmärkning av produkter av animaliskt ursprung,
- b) mål för HACCP-baserade förfaranden,
- c) krav på information från livsmedelskedjan,
- d) särskilda hygienkraven för lokaler, inklusive transportmedel, där produkter av animaliskt ursprung framställs, hanteras, bearbetas, förvaras eller distribueras,
- e) särskilda hygienkrav för verksamhet som omfattar produktion, hantering, bearbetning, lagring, transport eller distribution av produkter av animaliskt ursprung,
- f) bestämmelser för transport av icke nedkyllt kött,

- g) hälsonormer eller hälsokontroller, om vetenskapliga rön tyder på att de är nödvändiga för att skydda folkhälsan,
- h) utvidgning av bilaga III, avsnitt VII, kapitel IX till att omfatta andra levande musslor än kammusslor,
- i) kriterier för fastställande av när en fångstplats enligt epidemiologiska data inte utgör någon hälsorisk med avseende på förekomsten av parasiter och följaktligen för fastställande av när den behöriga myndigheten får ge livsmedelsföretagare tillstånd att inte behöva frysa fiskeriprodukter i enlighet med bilaga III, avsnitt VIII, kapitel III, del D,
- j) kompletterande hälsonormer för levande musslor, i samarbete med det berörda EU-referenslaboratoriet, inbegripet
  - i) gränsvärden och analysmetoder för andra marina biotoxiner,
  - ii) metoder för provtagning för virus och virologiska normer, och
  - iii) provtagningsplaner samt metoder och analystolerans för kontroll av att hälsonormerna följs.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11a i syfte att komplettera denna förordning genom beviljande av undantag från bilagorna II och III, med beaktande av de relevanta riskfaktorerna och under förutsättning att undantagen inte motverkar uppnåendet av följande mål i denna förordning:

- a) Att underlätta för småföretag att uppfylla kraven i bilagorna.
- b) Att möjliggöra fortsatt användning av traditionella metoder vid alla stadier av tillverkning, bearbetning eller distribution av livsmedel.
- c) Att tillgodose behoven för livsmedelsföretag som är belägna i områden med särskilda geografiska begränsningar.
- d) Att underlätta arbetet vid anläggningar som framställer råvaror som är avsedda för tillverkning av högförädlade livsmedelsprodukter och som har genomgått en behandling som säkerställer dess säkerhet."

5. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

- a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Utan att det påverkar den allmänna tillämpningen av artiklarna 9 och 10.1 får kommissionen genom genomförandeakter fastställa följande åtgärder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2:"

- b) Leden 1, 5, 6, 7 och 8 ska utgå.

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 11a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 8.3 a, 10.1 och 10.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 8.3 a, 10.1 och 10.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 8.3 a, 10.1 och 10.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

7. Artikel 12.3 ska utgå.

10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien ⁽⁶⁵⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i förordning (EG) nr 183/2005, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I, II och III till den förordningen i syfte att anpassa dem till den tekniska utvecklingen och komplettering av den förordningen genom fastställande av särskilda mikrobiologiska kriterier och mål, godkännande av foderföretags anläggningar och beviljande av undantag från bilagorna I, II och III till den förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 183/2005 ska därför ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30a i syfte att komplettera denna förordning genom fastställande av de kriterier och mål som avses i första stycket a och b.”

2. Artikel 10.3 ska ersättas med följande:

”3. Godkännande krävs genom en delegerad förordning som kommissionen ges befogenhet att anta i enlighet med artikel 30a i syfte att komplettera denna förordning.”

3. I artikel 27 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30a med avseende på ändring av bilagorna I, II och III.”

4. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Undantag från bilagorna I, II och III

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30a i syfte att komplettera denna förordning genom beviljande av undantag av särskilda skäl från bilagorna I, II och III, under förutsättning att undantagen inte motverkar denna förordnings mål.”

⁽⁶⁵⁾ EUT L 35, 8.2.2005, s. 1.

5. Följande artikel ska införas:

"Artikel 30a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.3, 10.3, 27 och 28 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.3, 10.3, 27 och 28 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.3, 10.3, 27 och 28 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

6. Artikel 31.3 ska utgå.

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1394/2007 av den 13 november 2007 om läkemedel för avancerad terapi och om ändring av direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004 ⁽⁶⁶⁾

I syfte att uppnå de mål som anges i förordning (EG) nr 1394/2007, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till den förordningen i syfte att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Förordning (EG) nr 1394/2007 ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Ändring av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25a med avseende på ändring av bilagorna efter samråd med myndigheten i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 24 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 24 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

⁽⁶⁶⁾ EUT L 324, 10.12.2007, s. 121.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 24 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

3. Artikel 26.3 ska utgå.

12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel ⁽⁶⁷⁾

I syfte att fastställa en ram för unionens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I - IV till direktiv 2009/128/EG i syfte att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Direktiv 2009/128/EG ska därför ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20a med avseende på ändring av bilaga I i syfte att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

2. Artikel 8.7 ska ersättas med följande:

”7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20a med avseende på ändring av bilaga II i syfte att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

3. I artikel 14.4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20a med avseende på ändring av bilaga III i syfte att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

4. I artikel 15.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20a med avseende på ändring av bilaga IV i syfte att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

⁽⁶⁷⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 20a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.3, 8.7, 14.4 och 15.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.3, 8.7, 14.4 och 15.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.3, 8.7, 14.4 och 15.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

6. Artikel 21.2 ska utgå.

XI. SKATTER OCH TULLUNIONEN

Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln ⁽⁶⁸⁾

Enligt artikel 15 i beslut nr 70/2008/EG har kommissionen rätt att förlänga vissa tidsfrister i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG ⁽⁶⁹⁾. Denna befogenhet har aldrig utövats och behövs inte längre. Det finns därför inget behov av att ge kommissionen några befogenheter. I stället bör bemyndigandet i beslut 70/2008/EG återkallas och artiklarna 15 och 16 i det beslutet bör utgå.

I beslut nr 70/2008/EG ska därför artiklarna 15 och 16 utgå.

⁽⁶⁸⁾ EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

⁽⁶⁹⁾ Rådets beslut nr 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV